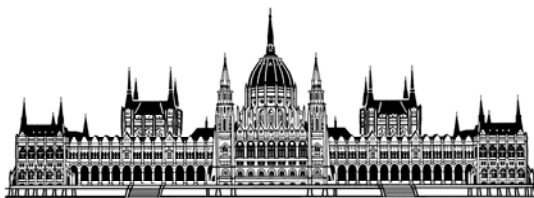

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gúr Nándor, Móring József Attila,
Schmuck Erzsébet, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	1557
Megemlékezés elhunyt, volt országgyűlési képviselőkről <i>/Kiss Péter (MSZP) és Szűcs István (MDF)/</i>	1557
Napirenden kívüli felszólalók:	
Orbán Viktor miniszterelnök	1558
Dr. Schiffer András (LMP)	1565
Vona Gábor (Jobbik)	1567
Harrach Péter (KDNP)	1571
Tóbiás József (MSZP)	1572
Rogán Antal (Fidesz)	1575
Orbán Viktor miniszterelnök	1578
Sallai R. Benedek (LMP)	1581
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	1583
Harangozó Gábor István (MSZP)	1585
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	1587
Szászfalvi László (KDNP)	1589
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1591
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	1593
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1595
Rogán Antal (Fidesz)	1596
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	1598
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Gúr Nándor jegyző	1598
Bejelentés képviselői mandátumról történő lemondásról: Rácz Róbert (Fidesz)	1599
Új képviselő mandátumának igazolása: Révész Máriusz (Fidesz)	
Felszólaló:	
Dr. Vejkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója	1599
Határozathozatal	1600
Eskütel	1600
Tájékoztatás az Országgyűlés 2014. évi őszi ülészakájának munkarendjéről	1600
A munkarend ismertetése:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	1601
Bejelentés frakcióvezető és frakcióvezető-helyettesek megválasztásáról	1601
Bejelentés mentelmi ügyről	1601
Döntés Házzabálytól való eltérések tárgyában	1601
Gúr Nándor jegyző	1601
Határozathozatal	1603
Dr. Szűcs Lajos jegyző	1603
Határozathozatal	1604
Döntés önálló indítvány sürgős tárgyalásáról	1604
Gúr Nándor jegyző	1604
Határozathozatal	1604
Döntés napirendi ajánlás módosításáról	1604

Az ülés napirendjének elfogadása 1605

Mentelmi ügy:

Hiszékeny Dezső (MSZP) **mentelmi ügye** 1605

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre, a Mentelmi bizottság elnöke, a bizottság előadója 1605

Hiszékeny Dezső (MSZP) 1606

Határozathozatal 1608

Személyi ügy:

Új bizottsági tisztségviselők és tagok megválasztása 1608

Interpellációk

Bejelentés interpelláció visszautasításáról 1608

Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mit tenne ön mint tulajdonos?”
címmel 1608

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza 1609

Viszonzválasz:

Burány Sándor (MSZP) 1611

Határozathozatal 1611

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miért bünteti a kormány folyamatosan a
budapestieket?” címmel 1611

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 1612

Viszonzválasz:

Dr. Staudt Gábor (Jobbik) 1614

Határozathozatal 1614

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Az orosz rulettnek véget kell vetni!” címmel 1614

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 1616

Viszonzválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP) 1617

Határozathozatal 1618

Cseresnyés Péter (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A rezsicsökkentéseknek is
köszönhetően megállt a pénzromlás. Mennyivel több pénz maradt a háztartásoknál a
rezsicsökkentés eredményeként?” címmel 1618

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza 1619

Viszonzválasz:

Cseresnyés Péter (Fidesz) 1620

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tényleg nem látják a 3-as
metró napi 400 ezer utasát?” címmel 1620

Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza 1622

Viszonzválasz:

Kunhalmi Ágnes (MSZP) 1623

Határozathozatal 1624

Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Szegény- és
gazdagellátást vezet be a kormány az egészségügyben?” címmel 1624

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 1625

Viszonzválasz:

Dr. Lukács László György (Jobbik) 1627

Határozathozatal 1627

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tanévkezdés, tankönyvellátás” címmel	1627
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1629
Viszonzválasz:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	1630
Szelényi Zsuzsanna (független) - a miniszterelnökhöz - „Hajlandó-e az orosz agresszió hatására felülvizsgálni a paksi orosz hitelszerződéssel kapcsolatos álláspontját?” címmel	1631
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	1632
Viszonzválasz:	
Szelényi Zsuzsanna (független)	1634
Határozathozatal	1635

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	1635
Dr. Varga László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Botrányal indult az új tanév Miskolcon” címmel	1635
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1636
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	1637
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1638
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Miből lesz itt jólét?” címmel	1638
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	1639
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	1639
Orbán Viktor miniszterelnök	1640
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit hozott az idei tanévkezdés?” címmel	1640
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1641
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	1642
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	1642
Rogán Antal (Fidesz) - a honvédelmi miniszterhez - „A rezsicsökkentés minden magyar háztartást megillet?” címmel	1643
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza	1644
Viszonzválasz:	
Rogán Antal (Fidesz)	1645
Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A rendőrséget vetik be a civilek megfélemlítésére?” címmel	1645
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	1646
Viszonzválasz:	
Bárándy Gergely (MSZP)	1647
Magyar Zoltán (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig folytatják az ámokfutást?” címmel	1648
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	1649
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	1650
Orbán Viktor miniszterelnök	1650

Firtl Máttyás (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A Széchenyi-örökség méltó bemutatása” címmel.....	1651
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	1652
Viszónválasz:	
Firtl Máttyás (KDNP)	1652
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	1653
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egyeztetett Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke a kormánnyal?” címmel.....	1653
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1654
Viszónválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	1655
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	1655
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Rekordadatokat mutat a turizmus. Hogyan vált Budapest Európa egyik legnépszerűbb turisztikai célpontjává?” címmel	1656
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	1657
Viszónválasz:	
Bánki Erik (Fidesz).....	1658
Glattfelder Béla nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	1658
Gúr Nándor (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Csak kormányzati marketing a stratégiai megállapodás aláírása” címmel.....	1659
Dr. Navracsics Tibor külgazdasági és külügyminiszter válasza	1660
Viszónválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	1660
Dr. Navracsics Tibor külgazdasági és külügyminiszter	1661

Kérdések

Heringes Anita (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Mennyit keresnek a jegybank tisztségviselői?” címmel.....	1662
Dr. Balog Ádám , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	1662
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért ennyire lassú a kisgyermek nappali ellátását biztosító intézmények bővítése?” címmel.....	1663
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1664
Kulesár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Ingyen Gripen-parádé Kubatovnak” címmel	1665
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter válasza.....	1666
Simon Róbert Balázs (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan profitálhat a magyar sport a női kézilabda-Európa-bajnokság megrendezéséből?” címmel.....	1667
Dr. Simicskó István emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	1668
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor készül végre el a 42-es főút Püspökladányt elkerülő szakasza? Mikor lesz végre fontos a püspökladányi emberek élete?” címmel	1669
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1670
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor kapnak béremelést a pedagógus szakképzettséggel nem rendelkező iskolai és óvodai dolgozók?” címmel.....	1670
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	1671

A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 1672

Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 1673

Felszólalók:

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 1674

Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 1676

Dr. Hörsik Richárd (Fidesz) 1677

Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza 1678

A Magyarország Kormánya és az Európai Rendőrakadémia (CEPOL) közötti

Székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 1679

Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 1679

Felszólalók:

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....1681

Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 1683

Dr. Vas Imre, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 1685

Dr. Hörsik Richárd (Fidesz) 1686

Szilágyi György (Jobbik)..... 1687

Mirkóczki Ádám (Jobbik)..... 1689

Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza 1690

Az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló Egyez-

mény és az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló

Egyezményt módosító Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája..... 1692

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 1692

Felszólalók:

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről 1693

Volner János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 1695

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 1696

Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország kö-

zös államhatárán, Abaújvár és Kechnec (Kenyhec) települések közötti közúti Hernád-

híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló tör-

vényjavaslat általános vitája 1698

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 1698

Felszólalók:

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 1699

Kiss László, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 1702

Egyed Zsolt, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 1707

Ikotity István, az LMP képviselőcsoportja részéről..... 1708

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 1709

Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti Légiköz-

lekedési Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....1710

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....1710

Felszólalók:

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 1711

Dr. Hörsik Richárd, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 1712

Volner János (Jobbik) 1712

Az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról

szóló 2013. évi LXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 1713

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 1713

Felszólalók:

Dr. Völner Pál , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	1715
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	1716
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	1719
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	1723
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	1725
Szilágyi György (Jobbik).....	1728
Sallai R. Benedek (LMP).....	1730
Kiss László (MSZP).....	1733
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	1734

Napirenden kívüli felszólalók:

Ander Balázs (Jobbik).....	1737
Lukács László György (Jobbik).....	1739
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	1740
Bana Tibor (Jobbik).....	1742
Sallai R. Benedek (LMP).....	1744
Magyar Zoltán (Jobbik).....	1746
Kiss László (MSZP).....	1748
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	1749
Varju László (független).....	1751
Demeter Márta (MSZP).....	1752
Ikotity István (LMP).....	1754

Az ülésnap bezárása	1756
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter, DR. MIKOLA ISTVÁN államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, TÁLLAI ANDRÁS és GLATTFELDER BÉLA államtitkárok, DR. PINTÉR SÁNDOR belügyminiszter, DR. KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR államtitkárok, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE és DR. SIMICSKÓ ISTVÁN államtitkárok, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
1. ülésnapja
2014. szeptember 15-én, hétfőn
(13.08 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának első ülésnapját megnyitom.

Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! Szomorú kötelességemnek teszek eleget azzal, hogy tájékoztatom a tisztelt Házat **Kiss Péter és Szűcs István volt képviselőtársaink haláláról.**

Kiss Péter 1989-ben az MSZP alapító tagja, 1992-től országgyűlési képviselő, akkor pártja országos listájáról jutott a parlamentbe. Az 1994-es országgyűlési választáson egyéni választókerületben szerzett mandátumot. 1994 és 1995 között az Oktatási, tudományos és sportbizottság alelnöke volt. 1995-ben a Horn-kormány munkaügyi miniszterévé nevezték ki. 1998-ban ismét egyéni mandátumot szerzett, majd 2000-ig a párt frakcióvezető-helyetteseként dolgozott. 1998 és 2000 között a párt ügyvezető alelnöke volt. 2002-ben ismét egyéni körzetében nyert. A Medgyessy-kormányban előbb foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter volt, majd 2003-ban a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszterévé nevezték ki. Az első Gyurcsány-kormányban megtartotta miniszteri tisztségét, a másodikban pedig először szociális és munkaügyi miniszter volt, 2007-ben ismét visszatért a Miniszterelnöki Hivatalba. 2009-ben a Bajnai-kormány társadalompolitikai koordinációért felelős tárca nélküli miniszterévé nevezték ki. 2010-ben az MSZP országos listájáról jutott a parlamentbe. 2010 és 2014 között az Európai ügyek albizottságának alelnöke volt. A 2014-es országgyűlési választásokon Budapest 11. számú választókerületében ismét egyéni mandátumot szerzett.

Szűcs István az MDF alapítói között volt 1987-ben, később a százhalombattai szervezet elnöke lett. 1988-tól a párt országos választmányának tagjaként, majd ügyvezetőjeként tevékenykedett. 1990-ben területi listáról került be a parlamentbe, az Országgyűlés Gazdasági bizottságának 1992 végéig volt előbb titkára, majd alelnöke. 1992. december 31-ével lemondott képviselői mandátumáról. 1993-ban lett az Ipari és Kereskedelmi Minisztérium energetikai ügyekkel foglalkozó helyettes államtitkára. 1994-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztjévé vehette át.

Kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy néma felállással adózzunk elhunyt képviselőtársaink emlé-

kének. (A teremben lévők néma felállással adóznak az elhunytak emlékének.) Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Orbán Viktor miniszterelnök úr: „Magyarország 2014 ősze” címmel. A miniszterelnök úré a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hölgyeim és Uraim! Két és fél hónappal ezelőtt találkoztunk utoljára. Azért kértem szót, hogy most, az új ülészak kezdetén alkotmányos szokásainknak megfelelően tájékoztassam önöket, mit végzett a kormány az eltelt időszakban, és melyek az előttünk álló legfontosabb feladatok.

A bőség zavarával küzdünk. Mint önök is tudják, a törvényhozás nyári szünete a kormányzat számára nem jelent felmentést a munka alól, hiszen az élet nem áll meg, ráadásul hazánk környezetében is fontos dolgok történtek. Mozgalmas hónapok vannak mögöttünk. A műfaj, a dolog természetéből adódóan engedjék meg, hogy a fajsúlyos kérdésekre szoríthassam a mondandómat.

Mindenekelőtt az árvízi helyzetről kell tájékoztatnom önöket. Ma délelőtt a katasztrófavédelem vezetője és a katasztrófák elhárításáért a politikai felelősséget viselő Pintér Sándor belügyminiszter úr jelentéseit meghallgattam. A helyzet a következőképpen fest.

60 nap alatt 250 milliméter feletti eső hullott, árvíz, belvíz, talajvíz egyszerre jelentkezik, és a vízelvezető rendszer nem győzi elvinni a vizet. 14 megyében, 129 településen védekezünk, 287 kilométer hosszan. 285 főt kitelepítettünk, 120-an visszatérhettek; bűncselekmény nem történt, a házaikat érintetlenül átvehették. Köszönöm a munkát a rendőrségnek. (Taps.)

A horvátoknak, megsegítendő őket, 200 ezer homokzsákot küldtünk; és tájékoztatni szeretném önöket arról is, hogy néhány településre, amelyeket elzárt a víz, csak Szlovénián keresztül lehetett bejutni. Köszönjük Szlovéniának a nagyvonalú együttműködést.

(13.10)

Jelenleg 6 településünk elzárt, 52 utat zártunk le szakaszosan, 6 ezer fő védekezik, közülük 3 ezer önkéntes; ők most is, ezekben az órákban is dolgoznak.

Tisztelt Ház! Mindannyian tudjuk, hogy a vízzel nem jó viccelni. 2013 tavaszán a valaha volt legnagyobb dunai árvízzel kellett megbirkóznia az országnak. Megtanultuk, hogy nincs akkora áradás, amelyet ne tudnánk elhárítani, ha összefog az ország. Nem hiszem, hogy az idén hasonló méretű próbátel elé állítana bennünket a természet, de holnaptól a fenyegetettség súlypontja a Mura és a Dráva folyókra

helyeződik át, mindkét folyón a valaha mért legmagasabb szint feletti tetőzésre számítunk. Akárhogyan is, fölkészültünk, s ha szükség lesz rá, Magyarország állni fogja a sarat. Bakondi tábornok úrnak, a katasztrófavédelem dolgozóinak, az érintett önkormányzatok alkalmazottainak és a védekezésben részt vevő önkénteseknek köszönöm az eddigi munkájukat.

Tisztelt Ház! A kormány áttanulmányozta a Kúria döntését, amelyet a devizahitelesek ügyében hozott. A Kúria döntése alapján kidolgoztuk a bankok elszámoltatásának rég várt forgatókönyvét. Köszönetet mondok Trócsányi László igazságügy-miniszter úrnak és munkatársainak, akik a törvényjavaslatot és a kormánydöntéseket előkészítették. Most, hogy az ügy végkifejletéhez közeledik, helyesnek látszik, ha köszönetet mondok a Fidesz frakcióvezetőjének, Rogán Antal képviselőtársamnak is azért a segítségért, amelyet a kormány számára nyújtott. Elismeréssel követtük az erőfeszítéseket, amelyekkel a Fidesz és a kereszténydemokraták frakciói a politikai élet és a közérdeklődés felszínén tartották ezt az ügyet, és amellyel életben tartották az igazságos megoldás reményét a becsapott embereknél. Úgy látom, hogy az önök elé terjesztett törvényjavaslattal végre rendet teszünk a bankok és az emberek zilált viszonyában, amely alá-fölé rendeltséget, sőt kiszolgáltatottságot eredményezett.

A független bíróságok kimondták azt, amit sok millióan régóta gondoltak, vagyis hogy a bankok visszaéltek az erőfölényükkel. Tisztességtelenül jártak el, mert egyoldalúan, az emberek rovására és a maguk javára módosították a szerződéseket. Bizonyára önök is észrevették, hogy a bankok az egyoldalú és az emberekre nézve hátrányos szerződésmódosítások tényét nem tagadják. Két dolgot állítanak: azt állítják, hogy amit tettek, nem tisztességtelen, s azt, hogy korábban ezt a gyakorlatot a jogalkalmazók nem kifogásolták. A kormány azonban elfogadta a Kúria érveit és ítéletét, miszerint az egyoldalú szerződésmódosítás helytelen és igazságtalan s ezért tisztességtelen gyakorlatnak minősül, feltéve, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás nem elégített ki speciális előfeltételeket. Az elszámoltatásról szóló törvénnyel kijelöljük azt az eljárásrendet és számítási módot, amellyel az igazság helyreállítható s a tisztességes eljárás elvének érvényt lehet szerezni.

Tisztelt Ház! Elszoktunk már az efféle beszédől. Hosszú-hosszú évek óta élünk az egyfelől-másfelől, a minden relatív, a mindenkinek megvan a maga igazsága világában. Évtizedek óta összekeverjük az előfeltételt a céllal, az eszközt pedig gyakran összekeverjük az elérni kívánt eredménnyel. Könnyen és gyorsan beszívárgott s mélyen megült a fejünkben az a gondolat, hogy a cél a szabadság, a szabadság maga, s ha ez megvan, minden megvan. A most is tartó mély nyugati gazdasági válság azonban ráébresztett bennünket, hogy ez nincs így. A szabadság fontos, sőt a szabadság nélkülözhetetlen, de nem cél, csak

előfeltétel. A cél a békés és igazságos élet. Az életünk, különösképpen a közéletünk pedig csak akkor lesz igazságos, ha a politika célja a közjó keresése, a közjó kijelölése s végül a közös jó szolgálata lesz. Igazságos életet pedig úgy teremthetünk, ha mindenki megkapja azt, ami megilleti, s mindenki megteszi azt, ami tőle telik. A bankok elszámoltatása, tisztelt képviselőtársaim, éppen erről szól. Bár pénzről van szó és komoly gazdasági következményekkel is jár, valójában az igazságosság eszméje, a méltányosság követelménye és a tisztesség elve áll itt a középpontban.

Vállalkozásunk jelentősége történelmi, a tett, amire készülünk, példátlan, döntésünk horizontja pedig magasan az államhatáraink felett húzódik. A magyar gazdaságtörténetben nem találunk arra példát, hogy az igazságszolgáltatás, vagyis a Kúria, a törvényhozás, vagyis a képviselők, s a végrehajtó hatalom, vagyis a kormányzat a tisztesség logikája alapján teljes egészében átvilágítson egy, az emberekkel szemben tisztességtelen pénzügyi manőverrendszert, és elszámoltassa a bankokat.

(13.20)

Olyan még nem volt, hogy egyszer csak valóságá váljon az, amiről csak romantikus vagy utópisztikus regényekben olvashattunk, mármint hogy tisztességtelennek lenni rossz üzlet, tisztességesnek lenni viszont jó befektetés. Kérem a tisztelt Házat, ne rettenjen vissza se a magyar, se a nemzetközi nyomástól. Kérem önöket, ne inogjanak meg a történelmi lehetőség és felelősség súlya alatt. S kérem önöket, ne térjenek vissza oda, ahonnan négy éve elindultunk, ne forduljanak vissza abba a korba, amely a tönk szélére sodorta az országot és adósrabszolgaságba lökte családok százezreit. Kérem hát önöket, támogassák a kormány törvényjavaslatát.

A parlamenten kívül is van még egy csatatér. Ezen a csatatéren a bankok most ellentámadást indítottak. Beadvánnyal éltek az Alkotmánybírósághoz, s mind a Kúria döntését, mind az önök által ismert törvényjavaslatot megtámadták. Az igazsághoz tartozik az is, hogy több bírói tanács is hasonlóképpen járt el. Az alsóbb szintű bírói tanácsok vitatják a Kúria döntésének alkotmányos alapjait. Ez ugyan furcsa, talán szokatlan is, de jogszerű. A bankoknak is és az eljáró bírónak is jogukban áll így tenniük. Sőt, ezt mi csak helyeselhetjük, mert mi nem egyszerűen igazságot akarunk szolgáltatni, nem egyszerűen csak győzni akarunk, de jogállami és demokratikus küzdelemben akarunk győzni. Sőt, sportszerű győzelmet akarunk aratni, hiszen a bankoktól éppen azt várjuk, hogy zárják le a tisztességtelen hitelezés korszakát, és jöjjen el a fair bankok korszaka. Márpedig ha fair bankrendszer akarunk, azt csak fair küzdelemben szabad kikényszerítenünk. Ha győzünk, tisztelt Ház, minden egyes bank visszafizet majd minden egyes tisztességtelenül elvett forintot az embereknek. 400

pénzintézetnek kell elszámolnia. 1 millió 300 ezer család érdekeiről és jogairól van szó. Hatalmas munka áll Magyarország előtt, mert minden szerződést újra kell majd számolni, de meggyőződésem, hogy a munka nem lesz hiábavaló, a befektetett idő és energia megtérül majd.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kétségtelenül szép dolog, hogy igazunk van, szép dolog, hogy a tisztességes és méltányos elbánás mellett törünk lándzsát. De van-e elég erőnk, hogy a döntéseket meghozzuk és azután betartassuk, s ha kell, kikényszerítsük? Tisztelt képviselőtársaim, az a véleményem, hogy ma már elég erősek vagyunk ehhez. Négy éve még gyengék voltunk, ahhoz is alig volt erőnk, hogy a saját lábunkra álljunk. Négy éve dolgozunk azért, hogy országunk visszanyerje az erejét. E négy év tapasztalata alapján egy dolgot mondhatok önöknek: ha van összefogás, minden lehetséges. S ha összefogunk, akkor a bankok elszámoltatását is végig tudjuk vinni. Ezért pártállástól függetlenül kérem minden képviselőtársam támogatását. Felkészülni a küzdelemre ésszerű és indokolt, mert látom és hallok Brüsszel mozgólódásait. Ismerjük a nemzetközi pénzügyi szervezetek súlyát, és azt is tudjuk, hogy a bankok önmagukban is erősek, bátrak és ravaszak. Ravaszak, mint a példázatban szereplő denevér: amikor a madarakra vetik ki az adót, a denevérek a fogukat mutatják, amikor pedig az egerekre róják ki, akkor pedig a szárnyukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arról is szeretném tájékoztatni önöket, hogy az év elején meghozott döntéseinknek megfelelően folytatni fogjuk a rezsicsökkentést. A rezsicsökkentés harmadik ütemében szeptember 1-jétől az áram ára további 5,7 százalékkal csökken, október 1-jétől a távhő ára további 3,3 százalékkal mérséklődik majd. Továbbra is kitartunk azon álláspontunk mellett, hogy a magyar emberek és a magyar családok akkor lesznek biztonságban, ha a mindennapi megélhetéshez, otthonuk fenntartásához szükséges költségeket nagyobb nehézség nélkül ki tudják fizetni; ha nem a gyermekek elaltatása után gondterhelten a konyhaasztalra könyökölve és óránként át számolgatva kell lemondaniuk valami fontos tervükről csak azért, hogy a következő havi rezsit is ki tudják fizetni. Igen, a rezsicsökkentés olyan, mint cseppben a tenger, minden benne van, egész politikánk sűrítmenye ez. Alapvetése egyszerű, arról szól, hogy a magyarokról senki sem húzhat le hét bőrt az alapvető szolgáltatásokért.

Végre sikerült Magyarországnak eljutnia oda, hogy a kormánynak is az a fontos, ami az embereknek, vagyis hogy a magyar családok fizessék a legalacsonyabb rezsiköltségeket. Jó úton vagyunk a célunk felé, tisztelt Ház. Két éve ilyen idő tájt még a jövedelmünkhöz képest mi, magyarok fizettük a legtöbbit a villanyért, a gázért és a távfűtésért Európában. Most ott tartunk, hogy nálunk csökken legnagyobb mértékben ezeknek a szolgáltatásoknak az ára.

A rezsicsökkentésről szóló vitákban, tisztelt képviselőtársaim, fontos kérdésekre kaphattunk válaszokat. Voltak, akik a gazdaság teherbíró képességét féltették, és voltak, akiknek kételyük támadt az alacsonyabb árak fenntarthatóságában. Mára azonban az is világossá vált, hogy intézkedéssorozatunk nemcsak a magyar családok terheit csökkentti, de az ország gazdaságának is jót tesz. Láthatják, Magyarországon nyolc éve nem nőtt akkorát az úgynevezett bruttó hazai termék, mint 2014 második negyedévében. A magyar gazdaság közel 4 százalékkal bővült. Ezzel nemzetközi összehasonlításban a magyar gazdaság fél év alatt a legnagyobb növekedést produkálta az Európai Unióban. Számunkra bebizonyosodott az is, hogy az adócsökkentés politikája működik, húszéves csúcson van a gazdaságilag aktívak, vagyis a dolgozók száma. És megfordítottuk az eddigi helyzetet is, a közös szekeret ma többen tolják és kevesebben ülnek rajta.

Az Európai Unió tagállamai közül a július havi adatok szerint az elmúlt egy évben Magyarországon csökkent a legnagyobb mértékben a munkanélküliség, immáron 8 százalék alá. Az évközi bevallásokból azt is tudjuk, hogy a családi adórendszernek köszönhetően az első félévben közel 100 milliárd forinttal több maradt a gyermekek nevelő családok zsebében is. Április-június között mintegy ötödével nőtték a beruházások, ami mindannyiunk számára bizonyítja, hogy a magyar gazdaság növekedése erős alapokon nyugszik. Hároméves csúcson jár a hazai ipar, idén júliusban már több mint 12 százalékkal erősödött az ágazat. Ma már, tisztelt Ház, nem tűnik vágyálomnak az a célkitűzésünk, hogy a ciklus végére az ipari termelés hozzájárulása a nemzeti össztermék egészéhez egész Európában Magyarországon legyen a legmagasabb.

A nemzetgazdasági adatokon túl arra hívnám fel az önök figyelmét, hogy a mindennapi élet két korábbi nyomasztó és sok nyomorúságért felelős jelenségén is változtatni tudtunk. Évtizedekig az volt az általános vélekedés, mi több, a napi élettapasztalat, hogy hiába dolgoztak többen az emberek, a pénzt elvitte az áremelkedés, s ami maradt, azt elvitték a bankok a felfelé tornászott hitelkamatokkal. Ma azt mondhatjuk Magyarország polgárainak, hogy az áremelkedést megfékeztük, a rezsit visszavágtuk, a reménytelen adósságtól pedig belátható időn belül meg lehet szabadulni, de legalábbis elviselhetővé fogjuk tenni őket.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket arról is, hogy történelmi jelentőségű NATO-csúcstalálkozón vagyunk túl, ahol Magyarország biztonságát is érintő döntéseket hoztunk. Pár évvel ezelőtt még senki nem gondolta, hogy közvetlen szomszédságunkban fegyverek dörögnek majd, és emberi életeteket oltanak ki. Túlságosan magától értetődőnek tartottuk a békét. Elfeledkeztünk arról, hogy a békét fenntartani kemény munkát és elkötelezettséget jelent. Az ukrajnai

válság azonban most cselekvésre sarkallta a katonai szövetségünket.

(13.30)

A NATO-csúcson megerősítettük, hogy akár melyikünket éri támadás, az olyan, mintha mindannyiunkat megtámadtak volna. Megerősítettük, hogy Varsó, Vilnius vagy Budapest védelme legalább olyan fontos, mint Berliné, Londoné vagy Párizsé; erősebb közép-európai katonai jelenlét, több közös közép-európai hadgyakorlat és gyorsan bevethető NATO-erők.

Tisztelt Ház! Mindez azt jelenti, hogy Közép-Európa keleti határán, így Magyarország keleti határán is NATO-pajzsot hoztunk létre. Ennek érdekében növelni fogjuk védelmi kiadásainkat, és többet fordítunk majd korszerű fegyverek beszerzésére és katonáink kiképzésére. Jelentősen megerősítjük és bővítjük a stratégiai szállítógépek bázisául szolgáló pápai repteret, továbbá magyar katonákat küldünk a balti államok területén megtartandó hadgyakorlatokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat arról is, hogy az Európai Unióval kötött partnerségi megállapodás, amelyet a múlt héten írtunk alá Barroso elnök úrral, új korszakot nyit Magyarország és az Európai Unió viszonyában. Kemény tárgyalások után megállapodtunk a következő hét éves időszakban felhasználható forrásokról. A megállapodás teljes egészében szolgálja Magyarország érdekeit. Köszönetet mondok Lázár János miniszter úrnak és munkatársainak a nagyszerű munkáért. Ezek a források jelentősek. Ám ez nem ajándék. Nagyságrendjében megegyezik azzal az összeggel, amit a külföldiek profit utáni osztalék formájában ki szoktak vinni az országból. Vagyis az európai uniós támogatással tudjuk egyensúlyban tartani a nemzetgazdaságot, amit alulfejlettségünk ellenére megnyitottunk az Európai Unió előtt.

Tisztelt Ház! A célunk az volt a tárgyalások során, hogy a számunkra rendelkezésre álló források 60 százalékát közvetlenül a magyar gazdaságba fektessük be. Van, aki epés megjegyzéseket tesz, amikor Magyarország ezt a pénzt elfogadja, mert közben vitákban, súlyos vitákban áll az Unióval. Emlékeztetni szeretném önöket, a konfliktusokat nem önmagukért érdemes vállalni. Konfliktusokat akkor és ott kell vállalni, ahol ezt Magyarország és a magyar emberek érdeke megköveteli. Amikor pedig érdekeinket a megegyezés szolgálja, akkor habozás nélkül, ahogy mi is tettük, meg kell egyeznünk.

Tisztelt Ház! Ezzel a megállapodással a rendszerváltás utáni legnagyobb gazdaságfejlesztési program indul Magyarországon; több munkahely, nagyobb biztonság, megbecsült és megfizetett teljesítmény.

Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket arról is, hogy minden általános és középiskolában lezajlottak a

2014/15-ös tanév megnyitó ünnepségei. Ma már látjuk, mintegy 1 millió 300 ezer gyermek és diák kezdte meg az új tanévet. És hadd mondjam ki, mert jó kimondani, mindenkinek olcsóbb lett a tanévkezdés. Az ország erejét és javuló teljesítményét jelzi, hogy minden egyes diák kedvezőbb áron kapta meg idén a tankönyveket, mint korábban, a tanulók 60 százaléka pedig ingyenesen jutott hozzá a tankönyvcsomagokhoz.

Ugyanakkor arról is be kell számolnom, hogy történt az elmúlt hetekben, illetve felszínre került az elmúlt hetekben néhány, éppen a gyermekeinket érintő bűnügy, amelyek joggal háborították fel az egész országot: erőszak és pedofil bűncselekmények. Úgy látom, tisztelt képviselőtársaim, hogy minél hamarabb lépniünk kell, és a törvények szigorúbb alkalmazására van szükség gyermekeink védelme érdekében. A gyermekvédelem minden területre kiterjedő megerősítése az előttünk álló év kiemelt feladata lesz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül azt mondhatom önöknek, az idén már túl vagyunk két, Magyarország választópolgárainak akaratát tisztán megmutató választáson. Most előttünk áll egy harmadik, amelyik nem kevésbé fontos, mint az előző kettő volt. Jelentem a tisztelt Háznak, hogy Magyarország felkészült az önkormányzati választásokra minden településen. Azt kérem, hogy mindenki vegyen részt a választáson, és buzdítsa erre családját, ismerőseit is. Kétszer már megmutatták az erejüket és az eltökéltségüket, itt az idő, hogy harmadszor is megtegyék. Magyarország ugyanis egy fölemelkedő és fölívelő korszak kezdetén áll, és már látható, hogy az ország nagy tettekre képes, de csak akkor, ha kezünkbe vesszük saját sorsunkat, és magunk alakítjuk a jövőnket. Aki nem áll ki mindig az igazáért, annak egyszer sem lesz igaza. Kérem hát, menjenek el, vegyenek részt a választáson, és álljanak ki a véleményük mellett.

Tisztelt Ház! Az elmúlt évek során bebizonyosodott, hogy mi, magyarok tudunk együtt jó döntéseket hozni, olyan döntéseket, amelyek előrevisznek, amelyek sikeressé tehetnek minket, a családjainkat, a településünket, az országunkat és a nemzetünket. A folytatásban reménykedve az ülészak munkájához erőt, egészséget, sok türelmet és bölcs döntéseket kívánok önöknek.

Köszönöm a figyelmüket. *(Hosszan tartó taps a kormánypárti frakciókban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Miután miniszterelnök úr felszólalása a 20 percet meghaladta, ezért a Házbizottság vonatkozó állásfoglalása szerint a frakciónak 8-8 perc áll rendelkezésükre a saját hozzászólásuk megtartására.

Elsőként Schiffer András frakcióvezető urat illeti a szó, az LMP részéről.

Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ha a devizahitel-kriszis késedelmes, négy év utáni megoldás közeli állapota kapcsán ön a tisztességtelen pénzügyi termékekről beszél, akkor nemcsak arról kellene számot adni, hogy miért van az ország legalább négyéves késedelemben, hanem arról is beszélnünk kell, hogy jelenleg a világon folyik egy olyan tárgyalássorozat az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok között, amelyik meg kívánja szüntetni annak lehetőségét, hogy a tisztességtelen, mérgező pénzügyi termékeket egyszer s mindenkorra felszámoljuk.

Egy olyan tárgyalássorozat zajlik az Egyesült Államok és az Európai Unió között, ami alapvetően veszélyezteti Magyarországot keleti és dél-európai érdekeit. Veszélyezteti Magyarországot GMO-mentességét, veszélyezteti a helyi élelmiszereket, veszélyezteti adott esetben a gyógyszerárak csökkentését, és veszélyezteti a mérgező pénzügyi buborékok felszámolását. Ezért, azt gondolom, ebben a kérdésben, hogy mi legyen a magyar stratégia, itt egy közös nemzeti érdek megfogalmazásáról van szó, az öt pártnak egyeztetnie kéne a kormánnyal ebben a kérdésben. Adott esetben, ha ez az egyezmény idején a Magyar Országgyűlés elé, akkor egy megerősítő népszavazást is ki kell írni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Akkor, amikor ön arról beszél, hogy elég erős-e az ország, és hogy a politikának a közjó kereséséről, az igazságos életről kell szólnia, akkor azt sem szabad elfelejteni, hogy egy ország erősségét, függetlenségét nagymértékben befolyásolja az, hogy az állampolgárai, a munkások, a kisiparosok, a különböző helyi közösségek föl mernek-e szólalni saját érdekeikért, vannak-e erős helyi közösségek, amelyeknek nem kell attól félni, hogy adminisztratív retorzió éri őket. Szeretném arra emlékeztetni a miniszterelnök urat, hogy ami az elmúlt hetekben történt hecckampány a társadalmi önszerveződésekkel szemben, az túlmegy már azon a határon, ami néhány szervezetnek az esetleges vélt vagy valós szabálytalanságáról szól. Azt kell látni, hogy az elmúlt napok üzenetei egy hadüzenettel érnek fel a bátor, az önmagukat képviselni akaró magyar emberek felé, hogy mindenki megütheti a bokáját, ha munkahelyeken vagy másutt a saját érdekeiért a helyi vagy az országos hatalommal szemben föl kíván lépni.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Akkor, amikor itt dicshimnuszokat zeng a foglalkoztatás bővítéséről, talán azt sem érdektelen figyelembe venni, hogy a foglalkoztatás növekedése Magyarországon nem jár együtt a szegénység csökkenésével. Sőt, ma Magyarország, ha valamiben „jól teljesít” az Európai Unión belül - szigorúan idézőjelben -, az a szegénység növekedése. Az Európai Unión belül az elmúlt években 4 százalékkal növekedett a szegénység, Magyarországon 14 százalékkal. Magyarország ma az élen jár a

súlyos anyagi nélkülözésben élők aránya tekintetében: 27 százalék. Görögországban, amelyik a csőd szélén állt az elmúlt években, 20 százalék a súlyos anyagi nélkülözésben élők száma. És nem véletlenül van így, miniszterelnök úr.

(13.40)

A foglalkoztatás nem azért bővül, amit önök - Czomba államtitkár úr és ön is - 2009-ben beígérték, hogy tényleges adófizető munkahelyek, valódi munkahelyek jönnek létre a versenyszférában. Ha az öt főnél többet foglalkoztató vállalkozások szintjét nézzük, nem történik foglalkoztatásbővülés. Annyi történt, hogy a szociális juttatásokat átcserélték a közfoglalkoztatásra, átpakolták az egyik szociális kifizetést egy más típusúba. Ténylegesen a foglalkoztatás nem bővült.

És még valami: miniszterelnök úr, egy olyan országban, ahol folyamatos a forráskivonás a tudás-gazdaságból, ott ki kell mondanunk azt, hogy az igazi kérdés ma Magyarországon az, hogy Magyarország egy közmunkaalapú társadalom lesz vagy egy tudásalapú társadalom. Egy olyan országban, ahol 2002-2003-hoz képest, amikor a GDP 6 százalékát tették ki az oktatási költségek, ma ugyanez 4 százalék alá megy, szembe kell azzal nézni, hogy amíg a magyar nemzetgazdaság nem képes magasabb hozzáadott értéket termelni, a magyar emberek bére hosszú távon nem fog tudni növekedni. Magyarországon a K+F, a kutatás-fejlesztésre fordított GDP-arányos összeg 1 százalék. Az Európai Unión belül ez 2 százalék, Skandináviában ez 4 százalék. Miniszterelnök úr, azok a sikertörténetek, amikről ön beszélt akár júliusban, illetve más esetekben is az elmúlt hetekben, olyan országokról szólnak, amelyek elsősorban a tudásba, a szellemi tőkébe, a természeti tőkébe fektettek be. Így lehetett magasabb hozzáadott értéket termelni, és nem az iparágak XIX. századi versenyzetetésében látták a felemelkedés zálogát, hanem abban, ha a kiművelt emberfők ott maradnak abban az országban, és ott próbálnak világhírű termékeket létrehozni. Magyarország nem ebbe az irányba halad, a tehetséges fiatalok ma úgy látják, hogy nem tudják Magyarországon kibontakoztatni a tehetségüket, ezért fenyegeti Magyarországot egy unokák nélküli ország rémképe.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Akkor, amikor a foglalkoztatás bővüléséről beszél, arról is számot kéne talán adni, hogy miközben önök például a Hankooknak, ön és Kóka János kedvenc multinacionális befektetőjének egy munkahelyért 19 millió forintot adnak, vagy az Apollo Tyresnek 30 millió forintot adnak egy munkahelyért, közben a magyar kis- és középvállalkozások 2-3 millió forintot kapnak egy-egy munkahelyért. Arról van szó, hogy szembe mentek a 2009-10-es ígéreteikkel, nem szűkítették a szakadékot a multinacionális szektor, illetve a kor-

mányzati beszállítók, a fideszes, mindenkori kormány közeli oligarchák és a hazai kkv-szektor között, ez a szakadék bővült.

Érdemi foglalkoztatásbővülés Magyarországon akkor lesz, hogyha a hazai kis- és középvállalkozói szektor tud növekedni. Ma ellentétes irányba megy az ország. Önök a családi gazdaságok megerősítéséről beszéltek, ehhez képest 2010 és 2014 között 15 százalékkal csökkent a családi gazdaságok aránya; ma 300 hektár felett 25 százalék birtokolja a földterület 84 százalékát.

Önök kiemelt stratégiai partnerségi megállapodásokat kötnek nagy multinacionális cégekkel, a multik zsebét tömők sok pénzzel. Ehhez képest azt láttuk, hogy az elmúlt hónapokban a Jabil Circuit például 700 főt bocsát el, a Tesco szintén 700 főt, a Microsoft 1800 főt, és sorolhatjuk tovább. Ez a foglalkoztatáspolitikai, miniszterelnök úr, egy csődtömeg. Szerves folytatása annak, amit az ön elődei folytattak Magyarországon, semmi köze nincs ahhoz, ami Magyarországot egy felemelkedő pályára állítja. Választani kell: egy összeszerelő országot akarunk vagy pedig egy megújuló Magyarországot. Egy megújuló Magyarország a tudásgazdaságba, a természeti és a humán tőke fejlesztésébe történő befektetésről szól, arról, hogy végre a belföldi tőkeképző képességet, a helyi gazdaságot erősítjük meg. Így lesz az embereknek több pénzük, így lesz az embereknek esélyük arra, hogy a szülőföldön maradva megpróbálják kiteljesíteni a saját tehetségüket.

Az az irány, amibe ön vezet Magyarországot, nem ide vezet. Oda vezet, hogy az, aki tehetséget érez magában, az azt nézi, hogy hogyan hagyhatja el mielőbb ezt az országot.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Vona Gábor képviselő úrnak, a Jobbik frakcióvezetőjének adom meg a szót. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a Jobbik nevében legelőször is sok sikert, sok erőt és kegyesebb időjárást kívánjak az árvízvédelemben érintett területeken élőknél, illetve az ott dolgozóknak.

Az elszámolási törvényre rátérve, a Jobbiknak nem kell itt bizonygatni, azt hiszem, semmit: a mi pártunk pozíciója mindig is egyértelmű volt, a károsultak oldalán álltunk kezdettől fogva, így nem meglepő, ha azt tudom mondani, hogy az előttünk fekvő törvényt a Jobbik támogatni fogja. A mi lelkiismeretünk tiszta: sem a devizahitel-válság kialakulásában, sem annak az elhúzódásában nincs felelősségiünk. Talán ebben nem túl sokan vannak így még az Országgyűlésben.

De ellenzéki pártként természetesen vannak agályaink, vannak észrevételeink, többek között például az időzítéssel kapcsolatban, amiről miniszterel-

nök úr majd bizonyára el fogja mondani, hogy semmi köze a választási kampányhoz, a választások közeledéséhez az időzítésnek, de ezt senki nem fogja elhinni, és természetesen én sem hiszem el.

A késlekedés pedig - hiszen önök 2010 óta vannak kormányon, és ami most tisztességtelen, az 2010-ben is tisztességtelen volt, önöknek 2010 óta van kétharmados többségük -, ez a késlekedés sajnos emberi tragédiákat okozott. Több százezer embernek kellett elmenni ebből az országból, többek között a devizahitel-válság miatt, és azt se hallgassuk el, hogy sajnos több százan vagy akár még többen lettek öngyilkosok, vetettek véget saját életüknek, szintén a devizahitel-válság miatt. Nem akarok most ebből politikát csinálni, de azért azt kérem mindannyiunktól, hogy ennek kapcsán azért mindenki a személyes lelkiismeretét ennek fényében vizsgálja át.

És nemcsak morális kérdések vetődnek fel, hanem gazdaságpolitikai kérdések is, az időzítés és különösképpen a késlekedés kapcsán, hiszen az, hogy ilyen sokáig hagyták önök is a devizahitel-válságot elhúzódnia, annak többek között a magyar gazdaságra nagyon negatív hatása volt, hiszen ez nem engedte a lakosság egy jelentős részét abban, hogy a belső fogyasztásban érdemi módon részt vegyen, és ezáltal a gazdaság legfontosabb mobilizátorát, a belső fogyasztást erősítse.

Konkrét javaslataink, agályaink is vannak a kérszülő törvénnyel kapcsolatban, illetve konkrét kérdéseink is vannak, hiszen nagyon sok dolog még homályban van. Az egyik ilyen kérdés például, hogy lehet-e törvényben előtörlesztésre kötelezni egy adóst. Ha ő túlfizetett, talán nem az ő joga-e eldönteni, hogy azzal a pénzzel, amit túlfizetett, és ami neki visszajár, mit kezd, előtörleszt-e vagy sem? Azt gondolom, hogy ezt érdemes volna a jogalkotónak újragondolnia vagy átgondolnia.

Szintén kérdés, hogy mi történik a végrehajtásokkal, hiszen ugyan kilakoltatási moratórium van, de az ingóságokat viszik, a végrehajtások körül nagyon sok a bizonytalanság, és itt is felvetődik az érvénytelenség kérdése, hiszen a végrehajtási eljárások kezdetekor egy törvénytelen összeggel fordultak az adósok irányába.

Ugye, a Kúria két törvényteleniséget kaszált el, de felvetődik az a kérdés is, hogy mi van a többi jogszabálysértéssel, ami a devizahitelezés kapcsán felmerülhet. Ezekkel kapcsolatban kíváncsiak vagyunk például, hogy a kormány tervez-e valamit lépni. És hát itt van a legfontosabb kérdés, a forintosítás kérdése, miniszterelnök úr, amivel kapcsolatban ön is és Rogán Antal frakcióvezető úr is egyelőre nagyon homályosan fogalmazott. Bár azért annyit mondjunk el, hogy a Magyar Szocialista Párt egy hihetetlen hajrába kezdett itt az önkormányzati választások közeledtével, ő is észrevette, hogy van devizahitel-válság Magyarországon, de azért ezt a hajrát, megmondom őszintén, maximum Ericnek, az angolná-

nak a legendás olimpiai hajrájához tudom csak hasonlítani, azt a kalimpálást, amit most az MSZP végez. Annyi a különbség a kettő között, hogy Eric, az angolna legalább megható volt, amit az MSZP csinál, az viszont inkább szárnalmas. De ezt nem is akarom tovább kommentálni.

Viszont rátérnék arra, hogy itt folynak perek. Az Alkotmánybíróság, a külföldi hatás, a magyarországi behatás kérdése miniszterelnök úr beszédében is elhangzott. Én azt gondolom, hogy ebben a helyzetben illő lenne itt és most minden frakciónak a maga pozícióját ebben a kérdésben egyértelműsíteni. Ki hol áll? Melyik oldalon? A mi pozíciónk, ahogy a legelején is mondtam, egyértelmű: mi a károsultak oldalán állunk. Vagyis szemben állunk azokkal a bankokkal, amelyek a terhek elől, a teherviselés elől folyamatosan próbálnak kibújni, menekülni, mindenféle kikapukat keresni. Szemben állunk azon belpolitikai, külpolitikai, médiabeli vagy akár külföldi nyomásgyakorlással is, amely folyamatosan azt igyekszik bizonygatni, hogy valójában a magyar gazdaságnak nem érdeke a devizahitel-válság megoldása. Igenis érdeke, a már általam említett belső fogyasztás felpörgetése miatt is. De, és itt miniszterelnök úrhoz fordulok, amennyiben a kormány időhúzásra játszik megint, taktikázik, esetleg a háttérben a Bankszövetséggel egyezkedik az adósok, a károsultak kárára, akkor a kormánnyal is szemben állunk, amennyiben ez napvilágra kerül. Nos, ennyit az elszámolási törvényről.

Rátérnék a NATO-csúcsra, amelyről miniszterelnök úr egyfajta sikertörténetként beszélt. Én azért azt gondolom, hogy a magyar társadalom egy jelentős részét, de legalábbis engem mindenképpen aggodalommal tölt el ez a NATO-csúcs. Megmondom őszintén, nem nyugtatott meg engem az az ígérete a NATO-tagállamok vezetőinek, hogy majd bennünket ők meg fognak védeni, ha itt bármi történne. Sőt, én úgy látom, hogy Magyarországnak kifejezetten a kárára válik, hogy egyre inkább belesodródunk ebbe a konfliktusba, abba a háborúba, ami nem a mi háborúnk.

(13.50)

A miniszterelnök úr úgy fogalmazott, és én persze értem a mondatok mögötti logikát, hogy mi a védelemben héják leszünk, a gazdaságban galambok. Ezt picit átalakítanám, és azt mondanám, hogy a gazdaságban legyünk héják. Csapjunk le minden lehetőségre! De a védelemben vagy legalábbis ebben a konfliktusban legyünk galambok és keressük a békét, és próbáljuk meg Magyarországot akár a NATO-tagságunk rovására is, de távol tartani ettől a konfliktustól.

Nem esett szó a miniszterelnök úr beszédében, amikor az ősszel előttünk álló feladatokról beszélt, a legsúlyosabb problémáról, az elvándorlásról. Rövid

távon, középtávon és hosszú távon is talán a legsúlyosabb tragédiája a magyarságnak, hogy ebből az országból, és nemcsak az előző szocialista kormányok, hanem az önök kormányzása alatt is százezreknek kellett, főként fiataloknak elmenekülni. Ezzel, azt gondolom, sokkal behatóbban kellene foglalkoznia a kormánynak, és nem elintézni annyival, hogy csupán kalandvágyból menekülnek Magyarországról a fiatalok. Ezen belül hadd említsem meg azon korosztálynak a problémáját, aki már nem tud külföldre menekülni különféle rajta kívül álló okok miatt, itt a 45-50 év fölötti hölgyekről és urakról beszélek, akik szintén elveszítik a munkájukat, de újabb munkahelyet már nem tudnak találni, külföldre nem tudnak menni, és a kormány eddigi munkája az ő helyzetükön nem tudott javítani.

Nem esett szó a miniszterelnök úr beszédében a civil szervezetek elleni fellépésről. Ezt ugyan Schiffer András frakcióvezető úr megemlítette, én is megemlíteném, de egészen más szemszögből. Lehet azon vitatkozni, hogy stílusos volt-e, elegáns volt-e az Ökotárs elleni fellépés, de én inkább azt mondanám, hogy igenis legyen minden civil szervezet gazdálkodása átlátható. De akkor, miniszterelnök úr, aki átmond, mondjon bét is, azt is vizsgáljuk meg, hogy a CÖF honnan tudott pártokat megszegyenítő módon kampányolni az országgyűlési kampányban, óriásplakátokkal elárasztani az országot, miközben elvileg egy civil szervezet. *(Lázár János: Biztosan nem a norvégok voltak!)*

És végül az önkormányzati választásokra rátérve, miniszterelnök úr, akármerre járok, két dolgot hallok a mi jelöltjeinktől, szimpatizánsainktól. Azt hallom, hogy a helyi Fidesz-vezetők fenyegetik őket. Egyrészt fenyegetik a települést, hogy el fogják zárni a csapokat, ha nem a Fidesz győz, hanem a Jobbik, másrészt fenyegetnek nemcsak településeket, hanem magánszemélyeket, hogy el fogják veszíteni az állásukat, ha a Jobbikot támogatják vagy a Jobbik jelöltjei lesznek. Miniszterelnök úr, arra kérem önt, tegye egyértelművé itt és most, ma, ezen az ülésen, hogy ön ezt nem támogatja, ön ezt üldözni fogja a pártján belül.

Azokon a településeken, ahol a Jobbik fog településvezetői pozícióba kerülni, és ha majd mi kerülünk kormányra, mert előbb-utóbb ez is be fog következni, én megígérem itt és most önnek, miniszterelnök úr, hogy a politikai, pártpolitikai hovatartozása miatt senkit sem fog bántódás érni. Kérem, hogy ugyanezt ön is ígérje meg nekünk, és állítsa le azon kollégáit, akik a tisztességes verseny helyett *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a tisztességtelen maffiamódszerekhez nyúlnak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának vezetője, Harrach Péter képviselő úr következik.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A miniszterelnök úr sok kérdést említett, és ezek között leghangsúlyosabb volt a bankok elszámoltatása. Én is elsősorban ehhez szeretnék hozzászólni, de előtte egy mondat az árvízvédelemről, ami természeti katasztrófa, és az embernek csupán annyi szerepe van, hogy védekezzen, elismerés és tisztelet a védekezőknek; de van Magyarországon ember okozta katasztrófa is, hiszen az előbb említett bankok elszámoltatása is emiatt kell hogy megtörténjen.

A rezsicsökkentés is szerepelt a miniszterelnök úr felszólalásában. Úgy gondolom, ennek a szükségességét ugyanaz a helyzet indokolja, ugyanaz a forrása annak a helyzetnek, mint a bankok elszámoltatása esetében, vagyis a profitéhség szabadon engedése. Ugyanúgy bátorság kell a nagy befolyású cégekkel szembeni fellépéshez, mint a bankok esetében.

Az uniós támogatásról annyit hadd mondjak, hogy miközben megköszönjük a tárgyalóknak az eredményt, ugyanakkor mindenkit arra kell figyelmeztetnünk, hogy ez egy felkészülési idő, hiszen Magyarországnak sokkal inkább képesnek kell lennie az önfejlesztésre, mint most. Természetesen mindnyájan örülünk a családok helyzete javulásának, és fontosnak tartjuk a gyermekvédelem erősítését. A gazdasági növekedés pedig szintén örömhír.

Most, ha megengedik, a bankok elszámolásának kérdésére térnék át, ami pénzügyi probléma, de sokkal inkább társadalmi kérdés, hiszen a lakhatás biztosítását is jelenti. Tudjuk természetesen, hogy nem csak devizahitelekről van szó, és nem csak lakás célú hitelekről. Vissza kell nyúlnom az első polgári kormány otthonteremtési támogatásához. Ez támogatott kamatozású hitelt jelentett, adókedvezményt, ugyanakkor a bérlakásépítés lendítését is. Nagyon népszerű volt ez, hiszen 19 ezerről 28 ezerre emelte néhány év alatt az évi építések számát, és 48 ezer volt 2001-ben az új engedélyek száma. Ezután következett a balliberális kormány, amely megszüntette ezt a támogatást, és a létrejött úrbe a bankok rögtön behatoltak, a profitéhségük olyan nagy volt - amit megjegyzem, az akkori kormányzat nem igyekezett csökkenteni -, hogy megkezdődött a devizahitelek propagálása. A nemzetközi tapasztalat azt mutatja, hogy a fix kamatozású, hosszú távú, nemzeti valutában adott hitelek mellett kevés a devizaigény. Tehát az az eredeti otthonteremtési támogatás ebből a szempontból is jó volt.

Itt tulajdonképpen két értékrend, két gondolkodásmód és ennek következtében két politikai képviselő ütközik egymással. Nem kimondva ugyan, de a gyakorlatban érvényesítik azt a szemléletet a szociál-liberális kormányok és politikai erők, hogy mindent szabad, ami megfelel az érdekeinknek. Mi azt mondjuk, és ez talán filozófiai kérdés, amiben nem érdemes részletekbe menni, de annyit meg kell jegyeznünk, hogy a mi szabadságunk a társadalmi igazsá-

gosság és a tisztesség határain belül kell hogy működjön. Úgy látszik, hogy a tisztességtelen haszon-szerzés jelenléte megfelelt ennek a balliberális szemléletnek, legalábbis nem zavarta őket. Sokkal könnyebb lett volna megállítani azt a folyamatot, mint jóvátenni, megfékezni.

A tárgyalandó törvény, amely ma a parlament elé kerül, tisztességes és bátor kezdeményezés. Ha megnézzük, hogy a devizahitelek problémája hogyan alakult, és az azzal szemben történő kormányzati fellépésnek milyen állomásai voltak, akkor a végtörlesztéssel kell kezdenünk, hiszen 170 ezer szerződést végtörlesztettek, és ez 23,3 százalékos csökkenést eredményezett a devizaalapú jelzáloghitel-állományban. Említenünk kell a Nemzeti Eszközkezelőt, amely ez év április végéig 19 ezer ingatlant fogadott be, és ez 80 ezer személynek a problémáját oldotta meg. Az árfolyamgát 184 ezer szerződés megoldását, legalábbis részbeni megoldását jelentette.

Úgy gondolom, hogy az a törvény, amely ma a parlament elé kerül, az előzetes számítások szerint 25-30 százalékkal csökkenti a törlesztőrészleteket. Nagyon fontos eleme, szeretném kiemelni, hogy kamatemelési moratóriumot helyez érvénybe 2016. április 30-ig. Az az összeg, amire az adósok számíthatnak, 1 milliárd forint körül van, és ahogy ez már elhangzott, több mint 1 millió 300 ezer családnak jelent segítséget. Úgy gondolom, hogy ez nem párt-politikai kérdés, hanem minden parlamenti képviselő felelősségének és bátorságának kérdése, hogy ehhez a törvényhez csatlakozva megszavazza ezt, és a devizahitelek, forinthitelek által nehéz helyzetbe került családokon segítsen. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

(14.00)

ELNÖK: Most Tóbiás József frakcióvezető úr következik, az MSZP részéről. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Tisztelettel hallgattam miniszterelnök úr beszámolóját, és örömmel hallottam azt, hogy a többször beígért időponthoz képest mégis benyújtásra került így az önkormányzati kampányhoz igazítva a devizacsapdában lévő családok helyzetének rendezése. Legyen világos, nem mások mondják meg, hogy mi mit gondolunk, mi magunk mondjuk és valljuk, hogy minden olyan kérdésben, amely a társadalom különböző csoportjainak segítséget nyújt, ezeket a döntéseket mi támogatni fogjuk és szívből üdvözljük. Különösen akkor, ha végül elmondható, hogy nem lett drágább a leves, mint a hús, ha nem lesz az euró árfolyama magasabb mindannál, ami ma látszik, ami az elmúlt négy évben megmutatkozott, és ha a pénzügyi rendszer átláthatósága, prudenciája és működőképessége is biztosítva van. Szívből remélem, hogy

rendkívül megfontoltan fog eljárni a kormány, és míg az egyik kezével ad, a gazdasági döntéseinek következményeként a másik kezével nem kíván elvenni, hiszen ezt élte meg az elmúlt négy évben Magyarország.

Mélyen tisztelt képviselőtársaim, ma még az itthon élő honfitársaink felének léte válságban van. A kormány mintha erről nem venne tudomást, mintha elfeledkezett volna, hogy a mai Magyarország nem a csinos térkövekkel díszített Kossuth térről, nem a gigastadionok építéséről szól, hanem azokról a magyarokról szól, akiknek a gyermekei nap mint nap éhesen fekszenek le, azokról, akiknek nem jut tűzifára, gyógyszerre, meleg ételre, és akiknek rövid távon semmi esélyük sincs helyzetük megváltoztatására.

De nézzük a száraz tényeket! Magyarországon az Eurostat adatai alapján, szemben a visegrádi országokkal, tavaly tovább nőtt azok aránya, akik a szegénység vagy a társadalmi kirekesztettség kockázatának vannak kitéve. 2012-ben ez a szám 32,4 százalékos, 2013-ban ez 33,5 százalékra ugrott föl. Az OECD hasonló vizsgálatából az derül ki, hogy csak Magyarországon csökkentek a szociális kiadások, illetve ehhez kapcsolódóan a munkaképes korú lakosság szociális támogatási elemei. Idetartozik a szociális segély, a munkanélküli-ellátás, a minimálbéresek támogatása. Ma Magyarországon a bruttó minimálbér 101 500 forint, de ez nettóban valójában 66 483 forintot tesz, vagyis még az ideai nettó minimálbér is messze alatta van a KSH által meghatározott egy főre jutó tavalyi létminimumösszegnek, ami több mint 87 ezer forint ma Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az a szomorú valóság, hogy ma Magyarországon több mint 4 millióan élnek 66 ezer forintnál kevesebből. Tegyük hozzá, hazánkban az egyenlőtlenségek 2010 óta folyamatosan nőnek. Miközben a többi visegrádi ország folyamatosan csökkenést mutat ezen a területen, nálunk ellentétes irányban halad. Az alsó társadalmi rétegekbe való csúszás a hétköznapok mindennapi élménye. Gyermekeink többségének esélyét rontja, hogy a kitöréshez szükséges modern iskolai szemlélet, a XXI. századi tudás helyett a PISA-vizsgálatok szerint egyre romló képességekkel rendelkező oktatási rendszer alakult ki. A központosított oktatás a pedagógusokat elhivataltokosította, az iskolákat a helyi közösségektől elszakította, a tananyagot pedig központi ideológiával keveri és megpróbálja átértékelni gyermekeinken.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezekért a kormányt a társadalom hűtlen kezelésével vádolom. Miniszterelnök úr, ez nem jogi kategória, ez egy erkölcsi kérdés. Minden olyan faluban, minden olyan városban, amelyről most beszélek, jelen van ez a hétköznapi élmény. Azt várják a kormánytól, hogy számukra is védelmet, biztonságot és kiszámíthatóságot adjon. Azért, hogy az elmúlt négy év kormányzati teljesítményével mindannyian tisztában legyünk,

és világosan lássuk, hogy a kormányzati gyakorlat hogyan működött, azt javasolom, hogy minden parlamenti bizottság hozzon létre egy olyan albizottságot, amely a 2010 és 2014 közötti kormányzás mérlegét vonhatja meg. *(Moraj a Fidesz soraiból.)* Minden részletet szeretnénk átláthatóvá tenni, de különösen kíváncsiak vagyunk a válságban tartott, görgett adóssághalomtól, szakemberhiánytól szenvedő egészségügy helyzetére, szükségünk lenne az Emberi Erőforrások Minisztériumának tevékenységére, hogy miközben futotta 500 millió forint a felcsúti fociakadémiára, nem futotta arra, hogy hogyan és miképpen lehet csillapítani a szociális krízist. A vizsgálatoknak viszont ki kell terjednie a közbeszerzésekre is, hiszen az azok alóli kivételek esetében nem ismeretes a pályázati pénzek felhasználásának a sorsa. Bízom abban, hogy képviselőtársaim is egyetértenek velem abban, hogy a magyar polgároknak joguk van megismerni, mire ment el a tőlük beszédett pénz az elmúlt négy évben, és mire, miképp költötte a kormány a közpénzt. Bízom benne, hogy a választóik jogos igényére figyelemmel, pártállástól függetlenül önök is megszavazzák ezt a javaslatot.

Miniszterelnök úr, nekem úgy tűnik, önök úgy akarják a közjót szolgálni, hogy nem a szegénységet akarják megszüntetni, hanem a szegényeket üldözni. Nem erősítik, hanem megfélemlítik a civileket. Nem partnerei a társadalom segítőinek, hanem ellenségként viszonyulnak az emberi jogok civil őreihez. Nem társadalmi békét akarnak, hanem folyamatosan harcban kívánnak állni polgáraikkal és a külvilággal. A magyar sors, Magyarország iránti mély aggodalmam mondatja velem, ha ez a gyakorlat így marad, helyrehozhatatlan társadalmi károkat is képes okozni.

A számokat kifejezni hosszan lehetne sorolni, engedje meg nekem, hogy képletesen, pasztikusabban jelenítsem meg ezt a helyzetet, ami ma Magyarországon van, amiről a miniszterelnök úr az évindítójában elfelejtett beszélni. Az Ötvenhatosok terén van egy ARC-kiállítás, egy plakátkiállítás. Ezen a kiállításon látható egy olyan plakát, amely egy buszt ábrázol, feszült arcú utasok kifent kaszákkal ülnek, és a sofőr Dózsa György. *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*

Én a demokráciában és a demokratikus jogállamban és kultúrában hiszek. Az önök kormányzati gyakorlata azt mutatja, maguk egyre kevésbé. De mi lesz, ha végső elkeseredésében egyre több ember - Isten ne adja! -, honfitársunk gondolja úgy, hogy lemond a demokratikus megoldásokról, ki lesz, aki kezelni tudja? Ki lesz az, aki az önök által szított társadalmi feszültségeket orvosolni tudja? Tudják, úgy van ez, hogy egy rendszert lehet hajlítani, de olykor török. Nagyon-nagyon meg kell gondolnia a kormánynak, hogy a magyar történelemben már oly sokszor előfordult történelmi példákat ne ismételjük meg. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ez a felelőssége mindenkinek ebben a

Házban. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A frakciók sorában utolsóként a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője, Rogán Antal következik. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mindenekelőtt én is, a Fidesz képviselőcsoportja nevében köszönetet mondjak mindenkinek, aki az árvízi védekezésben részt vesz, részt vett az elmúlt napokban. Teszem ezt külön a szülőfalum, egy 300 lelkes kis falu nevében is, ahol az elmúlt napokban elvégzett munka alapján, azt gondolom, örömmel nyugtázhathatjuk és örömmel láthatjuk, hogy Magyarországon nemcsak a nagyvárosok, a nagy települések, hanem a legkisebb eldugott települések is számíthatnak a kormány és a katasztrófavédelem azonnali segítségére, amikor gond van, amikor baj van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kétségtől ennek a rövid parlamenti ülésnek, ami megelőzi az önkormányzati választásokat, mielőtt októberben majd tovább folytatjuk a munkát, az egyik legfontosabb témája a bankok elszámoltatása. Azt kicsit sajnálattal tapasztalom, hogy erről minden képviselőtársam úgy beszél, mintha ez a devizahitelek ügye lenne, pedig az nem így van, tisztelt képviselőtársaim. Ha figyelmesen elolvasták volna a törvényt, vagy legalább meghallgatták volna, amit mi mondunk, akkor rájöttek volna arra, hogy itt nemcsak a devizahitelesről, hanem a forinthitelesről is szó van, mert értelemszerűen igazságuk nekik is van, és igazságot nekik is kell szolgáltatni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt én is nehezményeztem egy kicsit, és örülök neki, hogy Tóbiás képviselőtársam itt részletesen nem tért ki az MSZP hétvégén közölt javaslatára, mert úgy látom, hogy ezt még ő is erősnek érezte volna itt a tisztelt Ház falai között, mert valóban, többünknek jutott eszébe, amikor hétvégén az MSZP javaslatát olvastuk, hogy bezzeg mikor kormányon voltak, akkor végig úgy viselkedtek, mintha benne lettek volna a bankok zsebében.

(14.10)

Mert csak olyan javaslatokat láttunk tőlük, amelyek a bankoknak tettek jót: ők engedték meg nemcsak a devizahitelek elterjedését, hanem - sajnos kormányon - az egyoldalú szerződésmódosításokat és minden olyasmit, azokat az apró betűs részeket a szerződésekben, amelyek sajnos ahhoz vezettek, hogy utána sok százezer magyar családnak nagyon komoly gondjai támadtak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mi az elmúlt években is odafigyeltünk a devizahitelek ügyére is és a fo-

rinthitelek ügyére is. 2010-ben Kósa Lajos képviselőtársammal - a frakció felhatalmazásával - először nyújtottunk be olyan javaslatot, amely egyébként az első komoly segítséget jelentette a devizahiteleknek, például az egyoldalú szerződésmódosítás megszüntetésével; akkor léptük azt meg - és a következő évben még részletesebb szabályokkal -, hogy többé ne lehessen mindenféle kamatú hiteleket hozni, hanem szabályoztuk azt, hogy hogy kell a hiteleket árazni Magyarországon, és ezt a munkát szeretnénk folytatni előremenőleg egy fair bankrendszer kialakításával. De azt gondolom, hogy ehhez utólag szükség van a bankok elszámoltatására is, mert ha valakivel szemben tisztességtelenül jártak el, akkor valóban igazságot kell neki szolgáltatni. Erről szól ez a törvényjavaslat, és ehhez kérjük alapvetően az önök támogatását.

Itt hadd hívjam fel a figyelmüket, tisztelt képviselőtársaim, különösen Vona Gábor frakcióvezető úrét, hogy bánjon nagyon óvatosan ezek szerint egyes szakértőivel, mert azt a kérdést, amit itt fölött korábban, hogy lehet-e előtörlesztésre kötelezni egyébként azokat a devizahiteles ügyfeleket, akiknek élő szerződésük van, ezt a kérdést mi a tárgyalásokon a bankoktól hallottuk, és volt a dolognak értelme is az ő oldalukról. Mert ha az az összeg, amit egyébként most visszakapnak a devizahitelek, előtörlesztésként értelmeződik, az értelemszerűen az ő tartozását jobban csökkenti, és egyébként az ügyfél jobban jár. Ha viszont nem előtörlesztésként értelmezzük, akkor a bank jár sokkal jobban, közel százmilliárd forinttal, tisztelt frakcióvezető úr. Úgyhogy bánjon óvatosan a tanácsadóival, mert közéjük már biztosan beférkőztek a bankok. *(Derűltség és taps a kormánypartok soraiban.)*

Ami pedig az egyébként elhangzott témákat illeti, tisztelt képviselőtársaim, némi malíciával figyeltem azokat, vagy kicsit úgy éreztem, hogy azok a megjegyzések, amelyek arról szólnak, hogy önök a civil szférát az igazság egyedüli letéteményesének tekintik, olyanok, mintha nem élnének ebben az országban. Azért emlékezzünk már vissza, voltak itt különféle ügyek, például azért a Gyermekrák Alapítvány ügyére hadd emlékeztessen önöket! Érdekes módon akkor, amikor egyébként ugyanúgy ott felmerültek kétségek, felléptek a hatóságok, valahogy azt éreztem, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök nem voltak ilyen érzékenyek.

Most viszont nagyon érzékenyek, pedig ugyanúgy gyanúk merültek fel, melyek ügyében a hatóságok teszik a dolgukat, és összességében azt tudom mondani önöknek: a Gyermekrák Alapítvány példája meg egyébként nem magyar pénzekkel gazdálkodó civil szervezetek példája csak arra mutat, hogy Magyarországon a törvények mindenkire érvényesek, és Magyarországon nem engedjük, hogy magyar pénzt lopjanak el, de azt sem engedjük meg, hogy norvég pénzt lopjanak el, tisztelt képviselőtársaim, és arra

kérem önöket, hogy engedjék itt, hogy a hatóságok végezzék a dolgukat. Ha a hatóságok fellépésével szemben van bárkinek problémája, akkor - Magyarország jogállam - lehet élni a jogorvoslat lehetőségével, és majd ezt a bíróság el fogja dönteni. De mindenkit óvnék attól, hogy előre azoknak adjanak igazat, akikkel szemben hatósági vizsgálat lehet, hogy azért zajlik, mert van valamiféle gyanú. Én arra kérem önöket, hogy ne rögtön álljanak melléjük, hanem mérjenek egyenlő mércével, ahogy mértek egyébként anno a Gyermekkrák Alapítványánál is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontos ügyként hangzott itt el, azt hiszem, többek részéről az, amit szegénységnek, szegénységi statisztikáknak hívnak. Én itt két ok miatt is nagyon óvatos lennék, tisztelt képviselőtársaim. Egyrészt szeretném az önök figyelmét felhívni arra az európai uniós statisztikára, hogy a szegénységi küszöb alatt élők száma Magyarországon még mindig az európai uniós átlag alatt van. Az európai uniós átlag alatt van, és azt gondolom, hogy az elmúlt években a kormány olyan lépéseket tett, amelyek egyébként ahhoz segítettek hozzá, hogy azok az emberek, akik korábban kilátástalan helyzetben voltak, akik csak segélyből tudták eltartani a családjukat, helyette munkát kaptak. Munkát, ami munkát egyébként több pénzzel, nagyobb jövedelemmel fizettünk meg, mint a korábbi létfenntartási segélyeket, gyakorlatilag a duplájával, tisztelt képviselőtársaim. Több mint 200 ezer ember dolgozik a közfoglalkoztatásban. Én azt kérem önöktől, hogy legyenek tekintettel arra, hogy ezek az emberek szeretnék azt, hogy otthon elmondhassák, hogy nem segélyből tartják el a családjukat, hogy dolgoznak, és nyilvánvalóan szeretnének nemcsak a közfoglalkoztatásban dolgozni, de az az első lépcső, hogy vissza tudjanak térni a munka világába. Ne becsüljék le ezeket az embereket, arra szeretném kérni önöket, tisztelt képviselőtársaim, és ne becsüljék le a közmunkát sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amiről még mindenképpen szeretnék szólni, az egy kicsit tanulsága szerintem az itt elhangzottaknak és egyébként itt az önkormányzati választások előtt az országban is zajló előkészületeknek. Most már le tudunk vonni következtetéseket. Egyrészt hadd mondjam azt, én nagyon szomorú vagyok, hogy a parlament őszi ülészakát ugyanúgy kell elkezdeni, ahogy a tavaszt, hogy megint egy baloldali képviselő mentelmi ügyét kell tárgyalni az ügyészség kérésére. De még szomorúbb vagyok, hogy ha nézem az önkormányzati jelölteket, akkor azt látom, hogy az önök jelöltjei között megint van több olyan ember, akit korábban jogerősen elítéltek, megvádoltak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Én azt hittem, hogy önök szakítani akarnak a Hagyó-korszakkal, szakítani akarnak a Hunvald-korszakkal, de úgy tűnik a jelöltekből, hogy ez nem így van, tisztelt képviselőtársaim. Az egy dolog, hogy láthatólag programot

nem nagyon tudnak kínálni az itt elhangzott hozzászólások alapján, de kérem önöket, hogy legalább a múlttal próbáljanak meg szakítani, mert ha ezt nem teszik meg, akkor attól félek, hogy Magyarország polgárai harmadszor is úgy fognak dönteni, ahogy egyébként döntöttek 2014 áprilisában és 2014 májusában.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most viszonzásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, hogy kitüntettek a figyelmükkel, és elmondták a véleményüket az évadnyitó miniszterelnöki tájékoztatóról.

Schiffer képviselőtársamnak szeretném elmondani - megismételve Rogán képviselő úr információját -, hogy nem a devizahitelesekről szól mindösszesen a bankok elszámoltatása. A devizahitelesek számára már 2012-ben kinyitottuk az árfolyamgátat. Többször nyilvánosan kampányoltunk amellet, hogy lépjenek be az árfolyamgátba, mert az jobb nekik, mint ha kívül maradnának. Amit meg lehetett tenni, azt megtettünk. Ez most más, ez több annál. Ez most a devizahiteleseken túl mindenkire vonatkozik, ezért nevezzük a bankok elszámoltatásának.

Ami a szabad kereskedelemre, illetve a készülődőfélben lévő - ha jól értem, mert erre utalt - Amerika-Európai Unió szabadkereskedelmi megállapodásra vonatkozik, ott először hadd idézzem föl, hogy létezik egy tárcaközi munkabizottság, amely azzal foglalkozik, hogy a készülődőfélben lévő szerződés magyar gazdaságra gyakorolt hatásait azonosítsa be. Ez a bizottság egyébként áll a rendelkezésükre, és ha bármelyik parlamenti bizottság ezt a kérdést napirendre tűzi, örömmel mennek el oda, és osztják meg tudásukat önökkel. Kérem, éljenek ezzel a lehetőséggel.

A szabad kereskedelemről általában most talán nem érdemes filozófiai vitát folytatni, hozzáteszem, hogy van egy közkeletű fölfogás, miszerint a szabad kereskedelem mindig az erősebb államoknak jó - van is igazság ebben a gondolatban -, de vannak ellenpéldák. Itt van például rögtön Magyarország, ahol a nemzeti össztermék több mint 80 százalékát exportból állítjuk elő, és ha az nem volna lehetséges - márpedig az a szabad kereskedelem miatt lehetséges -, akkor elég nagy bajban lenne a magyar gazdaság. De ez egy olyan filozófiai vita, amit talán leválaszthatunk a konkrét, készülődőfélben lévő megállapodásról.

Egy dolgot mondhatok önnek is és Magyarország választópolgárainak is: a kormány a legteljesebb körültekintéssel jár el, és Magyarország érdekeiből indul majd ki, a konzultációkra, a megbeszélésekre pedig nyitott.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Civil szervezetek: nem szeretnénk mi többet, mint tisztán látni. Azt szeretnénk, ha tiszta víz kerülne a pohárba, mert zavar bennünket a kétszínűség meg a hazugság. Nem szeretjük, ha valaki szabadságot mond, de zsoldban áll; függetlenséget mond, de kitarzott; civilnek mondja magát, aztán közben meg fizetett politikai aktivista; törvénytiszteletről beszél, de ha a saját pénzügyeiről van szó, akkor kivételes elbánást kér, mondván, hogy ez nem magyar pénz. Na, ezt nem szeretik a magyar választópolgárok. Azt gondolom tehát, hogy a kormány helyesen teszi, ha világosan elmondja, hogy a törvények Magyarországon mindenkire vonatkoznak: civil szervezetekre, politikai pártokra, sőt egyáltalán nem szerveződő állampolgárookra is.

(14.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy nagyon nehéz kérdést is érintett Schiffer képviselőtársam, ahol, ha jól értettem a szavait, akkor egyáltalán nem értek vele egyet. Mert természetesen én is szeretnék egy olyan világban élni, ahol mindenki fehér köpenyben végzi a munkáját, kutatólaboratóriumban dolgozik, és a legmagasabb igényt is kielégítő képzettségű szellemi munkát végzi. Szeretném tájékoztatni Schiffer András urat, hogy ilyen világ nem lesz. Lehet, hogy szeretnénk ilyet, de ez ellenkezik az emberi természettel. Mindig lesznek olyanok, akik nem fehér köpenyben, hanem kék gallérral mennek majd dolgozni; akik munkásruhát húznak, akik fizikai munkából élnek, akik nem a kiművelt emberfőből, hanem a rendelkezésükre álló fizikai tudásból, kitanult szakmai ismeretből fogják majd magukat és a családjukat eltartani.

Ezeket az embereket a magyar társadalom egyenrangú tagjainak kell tekinteni, sőt. Ezért minden olyan elitista és technokrata hozzászólást, amely egy olyan gazdaság képét akarja elénk tárni, amelyben csak azoknak van helyük, akik egyetemre jártak, műveltek és tudományos fokozattal rendelkeznek, a Fidesz mint néppárt határozottan vissza fog utasítani, és helyet követel a nap alatt azoknak is, akiknek nem adatott annyi tehetség, akik nem iskolázták ki magukat, akikben nincs hajlam arra, hogy ezt megtegyék, és úgy döntöttek, hogy másképp kívánják élni az életüket. Igenis, helyet követelünk a fizikai munkásoknak, a szakmunkásoknak, a fizikai munkájukból megélni akaró embereknek, egyáltalán mindenkinek, aki munkából akarja magát eltartani. Azt a különbségtételt, azt az elitista és technokrata különbségtételt, ami kibontakozott az ön szavaiból, azt mi visszautasítjuk. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

Természetesen a magyar gazdaságpolitika folyamatosan diskurzus tárgya, s ez jól van így, csőd-tömegnek minősíteni azonban talán a hihetőség határán ma mintha túl lenne. Természetesen lehet

egy gazdaságot csőd-tömegnek minősíteni, én is meg tettem néhányszor, amikor 2010-ben azt láttam, hogy itt él 10 millió ember, és 1 millió 800 ezer adófizetőnk van; és azt a kérdést kellett föltenni, hogy hogyan fogunk így megélni, hogyan lesz ebből gazdaság, hogyan lesz ebből ország. És persze sokfajta módon lehet eljutni a rossz állapotból a kívánt állapotba. Van itt a parlamentben néhány párt, amelyeknek meg is adatott, hogy megmutassa, hogy hogy kell ezt tenni. Amikor ránk került a sor, mi kiválasztottuk a magunk gazdaságpolitikáját, és ma azt tudom mondani önöknek, hogy 4,1 millió, vagyis 4 millió 100 ezer ember dolgozik és fizet adót Magyarországon. 4 millió 100 ezer dolgozó, adót fizető ember fenn tud tartani egy 10 milliós országot. Persze jobb lenne, ha 4,5 milliónyian lennénk, sőt 5 milliónyian, és a kormány nem is habozik ezt a célt kitézni, mert ha a cseheknek sikerül egy ilyen arányt elérni, akkor miért ne sikerülhetne az nekünk, magyaroknak is. De ehhez a munkásokra is szükségünk lesz, Schiffer képviselőtársam. (*Derűtség a kormánypártok soraiban.*)

Vona képviselőtársamnak, aki késlekedésről beszélt, csak annyit szeretnék mondani, hogy mutasson még egy országot, ahol meg tudják tenni azt, amit Magyarország megtett a devizahitelekkel és most megtesz a bankok elszámoltatásával. Ha csak egy országot is mutat, akkor elfogadom, hogy mi késlekedtünk. Kihez képest? Kihez képest? (*Zaj, közbeszólások a Jobbik és az LMP soraiból: Horvátországhoz képest.*) Kihez képest, tisztelt hölgyeim és uraim?

Ami a NATO-elkötelezettséget illeti, én tudomásul veszem, hogy a Jobbik megkérdőjelezi Magyarország NATO-elkötelezettségének helyességét, hiszen egyáltalán nincs az előírva, hogy mindenkinek egyet kell értenie abban, hogy Magyarország helye a NATO-n belül van. Tudomásul kell vennünk, hogy a Jobbik szerint ez így nincs jól. Nekünk két érvünk van amellel, hogy mégis inkább ezt az állapotot kell fönntartani. Először is, volt erről egy népszavazás. Másodsorban pedig az a személyes meggyőződésem, hogy ugyan Magyarországnak sokat kell még költenie a hadikiadások emelése érdekében, több figyelmet kell fordítani és megbecsülést kell mutatni a katonái iránt, erősíteni kell az odaadásukat, növelni kell az elismertségüket, de a magyar hadsereg önmagában nem lenne képes Magyarország függetlenségét garantálni. (*Vona Gábor: Ez elég nagy baj.*) Erre a magyar hadsereg csak a NATO keretein belül képes.

Lehet ezt a tényt szeretni vagy nem szeretni, de a legjobb meggyőződéssel mondom Magyarország minden polgárának: egy erős és jól képzett magyar hadsereg is csak a NATO keretein belül tudja garantálni Magyarország biztonságát, ezért nekünk a NATO-n belül van a helyünk. Nem akarom minősíteni Vona Gábor szavait, de talán itt mégis megtehetem, hogy felelőtlennek minősítem az álláspontját,

ugyanis aki a NATO-ból való kifele tájékozódást népszerűsíti, az meggyőződésem szerint árt Magyarország biztonságának. Most pedig éppen erősíteniünk kellene azt és nem pedig gyengíteni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami a jobbikosokat ért, itt bemutatott zaklatásokat illeti, én azt tanácsolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy ne nézzék szármának az embereket. El fognak menni a választásokra, leadják a voksukat, ki fogják fejezni a véleményüket. Én láttam már testközelből hét parlamenti és ugyanannyi önkormányzati választást, és azokat a mondatokat, amelyeket Vona képviselő úrtól hallottam, már legalább tizennégszer hallottam, mindig azoktól a pártoktól, akik éppen vereségre készültek, és előre mentegették magukat a várható végeredmény miatt, és sok újdonságot, ha megbocsát a képviselő úr, a hozzászólása e tekintetben nem jelentett.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Tóbiás Képviselő Úr! Távol álljon tőlem, hogy egy másik párt ügyeivel foglalkozzam, de mégis, túl azon, hogy gratulálok önnek az elnyert új megbízatáshoz és sok sikert kívánok a munkájához, a különbséget az új elnök szavai és a régi MSZP-politika között egyelőre nem tudtuk fölfedezni. Kétségkívül, hogy ön új elnök, de azért a pártja mégiscsak az a párt, amely 8 évig kormányzott, és utána kétharmaddal a sor végére parancsolták őket a választópolgárok. Akárkinek akármilyen személyes felelőssége is van, ez talán mégis egy olyan körülmény, amit érdemes figyelembe venni, ha az ember fölszólal a parlamentben. És volt itt egy választás 2014-ben; ezt is javasolom, hogy a fontos politikai tények között említsük meg. Az emberek mégis bizalmat szavaztak és a munkánk folytatásával bíztak meg bennünket.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt MSZP! Hányszor fenekelje el még önöket a magyar nép, hogy belássák, érdemes változtatni az eddigi politikájukon? Döbröginek három is elég volt – önöknek hány kell?

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Derűltség és nagy taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! További napirend előtti felszólalások következnek, elsőként Sallai Róbert Benedek képviselő úr, az LMP részéről: „Gondolatok az önkormányzatiságról” címmel. Képviselő úré a szó; de még mielőtt belekezdené mondandójába, kérem, hogy néhány másodpercet türelemmel várjon, mert meg kell várni, amíg a képviselő hölgyek és urak elhagyják az üléstermet, akiknek éppen kint fontosabb dolguk akad. *(Több képviselő távozik az ülésteremből.)* Kérem képviselőtársaimat, foglalják el helyüket.

Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt jelen lévő Kormánytagok! Tisztelt Képviselőtársaim!

Közeleg az önkormányzati választások ideje, amikor nagyon-nagyon nehéz nem szót ejteni azokról a jelenségekről, amikről Vona frakcióvezető úr is már szót ejtett korábbi felszólalásában, és nagyon nehéz nem szót ejteni arról, amit az önkormányzatiság Magyarországon jelent.

Visszatekintve, a frakciószakértőink hosszan ecsetelték számomra háttéranyagban, hogy a XIX. századtól hogyan alakult ki az önkormányzatiság a magyar polgári államban Magyarországon, és azt hiszem, hogy itt legtöbben ennek a hagyományával tisztában vannak, ezért mindezt nem mondanám el, mert mindaz, amit maga a szó jelent, hogy önkormányozni valamit és autonómiával eldönteni a saját sorsunkat, önmagában a szó jelentése is elegendő ahhoz, hogy értelmezni próbáljuk. Ugyanakkor mindazokat a jelenségeket, amikről Vona frakcióvezető úr beszélt, sajnos mi is tapasztaltuk vidéken, mi is tapasztaljuk vidéken, és rendszeresen felmerül az, hogy a kormánypárt politikai döntéshozásában miként is próbálja befolyásolni a választásokat.

Mindez azért fájdalmas nekünk, mert 2006-ban, amikor Lamperth Mónika az egyik ilyen kiszivárgott hangfelvételen a vesztes önkormányzati jelöltjeit vigasztalja, hogy majd megpróbálják pozícióba hozni, akkor Navracsics Tibor, a Fidesz frakcióvezetője azt mondja a kormányról, hogy „A kormány Gyurcsány Ferenc irányításával mindenkit büntet, aki a Fideszt választja, és ismét hazudnak, mert Gyurcsány Ferenc volt az, aki körülbelül egy héttel ezelőtt azt mondta, mindegy, milyen színű egy önkormányzat, a kormányzatnak együtt kell működnie vele.

(14.30)

Ismét hazudott Gyurcsány Ferenc, nem akarnak együttműködni, büntetni akarják az embereket, akik az ellenzéket választják, és el akarják vinni a pénzt, maguknak akarják adni.”

2006-ban hangzottak el ezek a szavak, és ebből azt gondolom, viszonylag sokan a magyar társadalomban várták el a Fidesztől azt, hogy ettől egy teljesen eltérő szemléletű kormányzást valósítson meg. Ugyanakkor azt tapasztaljuk, hogy megyei közgyűlési vezetők hivatkoznak arra, hogy a hatóság a kormánypárt oldalán áll; hivatkoznak arra, hogy azoknak a településeknek van esélye, ahol valójában a kormánypárttal megegyező vezetőt választanak. Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke múlt héten Hajdúdorogon, a Fidesz helyi kampánynyitó rendezvényén szó szerint ezt mondta: „Nagyobb az esély arra, hogy egy település vezetése élni tud a lehetőségekkel, ha ugyanahhoz a pártcsaládhoz tartozik, mint a kormány.”

Mindezek a mondatok azért aggasztanak bennünket, mert mindaz, ami az önkormányzatisággal

történt az elmúlt négy évben, mindaz, amit az önkormányzatiság valaha jelentett, nemcsak jogszabályi háttérében látszódik úgy, hogy lerombolás előtt áll, hanem most már személyi háttérében is egyre inkább.

A 2010-es kormányváltás óta megtörtént az, hogy az szja helyben maradó 8 százalékanak megszüntetésére sor került, ezáltal csökkent az önkormányzatok lehetősége az önrendelkezésre, hogy pénzügyileg mihez nyúljanak. A gépjárműadó 60 százalékanak átvétele történt meg, és kizárólag a kötelező feladatok finanszírozására történtek meg a biztosítékok a pénzügyi háttér tekintetében.

A hitelfelvétel lehetőségei kormányengedélyhez lettek kötve, nem normatív alapon, hanem egyedi döntés alapján, ami sok-sok települést veszélyeztet amiatt, mert hiába nyílnak meg mindazok a pályázati lehetőségek, amelyekről a kormány beszél, hogy a következő időszakban milyen lehetőségei lesznek a magyar vidéknek kitörni, ha mindez csak azoknak nyújt lehetőséget, akiknek van tőkéje előfinanszírozni a pályázatokat, vagy van megfelelő háttér ahhoz kormányzati támogatással, hogy hitelt vegyen fel előfinanszírozásra, és mindenki mást viszont kirekeszt ezekből a lehetőségekből.

Mindezen tekintetben az új önkormányzati törvény nemcsak pénzügyi tekintetben rombolta az önkormányzatiság eszméjét, hanem a helyi közügyek intézésében önállósággal ruházta fel a járásokat, elvéve önkormányzati jogokat, központosítva a közigazgatást. Lehetővé vált az új önkormányzati törvény alapján, hogy az önkormányzatiság lényegéhez tartozó feladatokat elvegye az állam; nemcsak az oktatáspolitikára, de számos más területre kitekin-téssel.

Mindez abban a tekintetben is aggályt kelt, amit a miniszterelnök úr az előbb Schiffer András frakcióvezető úrnak válaszként mondott, mert ha a kormány nemcsak az önkormányzatokat nem tekinti alkalmasnak arra, hogy önmagukat kormányozzák, hanem az embereket se, akkor az veszélyt jelent. Mindaddig, ameddig a kormánypárt a tudásalapú társadalmat laboratóriumban dolgozó emberekre akarja leszűkíteni, és fogalma nincs arról, hogy Magyarországon a mezőgazdasági termelőknek az egész Unióban a legalacsonyabb a végzettsége és minden más szakmunkában is a legalacsonyabb, addig nem tudja, hogy az önrendelkezés mit is jelent. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Pogácsás Tibor államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az idei év igazi választási nagyüzem, hiszen tavasszal parlamenti képviselőket vá-

lasztottunk, aztán európai parlamenti képviselőket választottunk, és most lehetőség lesz arra, hogy a helyi ügyek igazgatásában, igazításában helyi önkormányzati képviselőket, polgármestereket, illetve kisebbségi önkormányzati képviselőket válasszunk.

Nyilvánvalóan időszerű lehet felvetni ilyenkor, hogy mi is az önkormányzat, illetve mi változott az önkormányzatokkal, az önkormányzatokat körülvevő világgal az elmúlt 25 év alatt. Ebben a vizsgálatban mi szívesen állunk elő az eredményeinkkel, szívesen állunk elő azzal, hogy ez a kormányzat mentesítette az önkormányzatokat több mint ezermilliárd forint adósságtól.

Egy évtizeden keresztül, közel egy évtizeden keresztül folyt az a politika, amikor újabb és újabb feladatok kerültek az önkormányzatokhoz, folyt az a politika, amikor a költségvetés kiszivattyúzta az önkormányzatok finanszírozását. A legeklatánsabb példa, mondjuk, a megyei önkormányzatoktól az illetékbevétele elvétele, ami lehetetlenné tette már az intézményfenntartást is a megyei önkormányzatoknak, de az Állami Számvevőszék számtalanszor leírta, hogy az éves költségvetésben az önkormányzatok működéséhez szükséges források nem voltak biztosítva. Az önkormányzatok megszabadultak a hiteleiktől, így az új európai uniós ciklusra lehetőségük nyílik a fejlesztésekre.

Az ön által felvetett kérdésekben, például a hitelfelvelelek kérdésében felhívnom a figyelmét arra, hogy az európai uniós pályázatokhoz, fejlesztésekhez szükséges önerőt automatikusan hitelből pótolhatják az önkormányzatok; nem számít az, hogy az önkormányzatban milyen pártállású vezetők vagy milyen önkormányzati képviselők ülnek.

Ugyanígy elmondhatom azt, hogy a hitelkérelmek, amelyek az idei évben beérkeztek, elbírálásra kerültek; pártállástól függetlenül, a feladathoz kapcsolódóan kerültek elbírálásra, és lehetőséget teremtettek arra, hogy az önkormányzatok a feladataikat ellássák. Az tény, hogy meg szeretnénk akadályozni azt, hogy ismételen eladósodási hullám jöjjön létre, és valóban a finanszírozást úgy alakítottuk át, hogy az a feladathoz kapcsolódjon. És ha a feladathoz kapcsolódik, akkor egyértelmű és egyértelművé tettük, hogy működési típusú hitelt nem lehet felvenni, nem is kell az önkormányzatoknak felvenni működési típusú hitelt, hiszen a működéshez szükséges feltételeket a feladatfinanszírozással, illetve a normatívakkal biztosítjuk. Abban az esetben, ha az önkormányzatokat valamiféle olyan rendkívüli helyzet éri, amelyben ez a finanszírozás nem elegendő, akkor pedig rendelkezésre áll egy olyan alap, amelyből azokat az önkormányzatokat, ahol jelentősen csökkent a helyi adó vagy vis maior esetek léptek fel, segíteni tudjuk.

Ha már visszatekintés, azért én felhívnom a figyelmet arra, hogy az Orbán-kormány nemcsak most döntött arról, hogy jelentős forrásokhoz kell juttatni

az önkormányzatokat, nem a hitelkiváltás volt az első jelentős lépés, hanem én visszautalnék a gázközművagyron privatizációjával kapcsolatos döntésekre. Nyilván aki akkor nem foglalkozott az önkormányzatokkal, annak fogalma nem lehet arról, hogy az önkormányzati gázközművagyron privatizálását követően a bevételt teljes egészében az állam vette el, az önkormányzatok tulajdonuk után nem kaptak semmiféle térítést. Az első Orbán-kormány ezt akkoriban biztosította, és jelentős, nagyon jelentős fejlesztési forráshoz juthattak az önkormányzatok, ami a 2000-es évek elején igen komoly beruházást indított el az önkormányzatok jelentős részében. És ugyanígy visszamehetnénk az önkormányzati tűzoltóságoknál a tűzoltók túlórapénzének kifizetéséhez.

Tehát azt gondolom, hogy pénzügyileg is és az önkormányzati rendszer stabilizálása alapján is bőven be tudjuk azt mutatni, hogy ez a kormány az önkormányzatok pártján áll, az önkormányzatok érdekeit segíti. Én azt visszautasítom, hogy a kormánypártok képviselői az ellenzéki képviselőket bármilyen módon meg kívánják félemlíteni. Az tény, hogy a Fidesz-KDNP jelöltjei vannak többségben, a legtöbb jelöltet mi tudtuk állítani, és az tény, hogy az LMP-vel vidéki településeken, kistelepüléseken sem jelöltként, sem egyéb formában nem találkozhatunk, de ez nem a kormány, nem a kormánypártok hibája.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harangozó Gábor képviselő úr, az MSZP tagja: „Sorsukra hagyott gazdák” címmel.

Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt négy évben, amit az Orbán-kormány eddigi időszakában láttunk, azt érezhettük, mintha a Fideszt valójában nem érdekelné a mezőgazdaságból élők sorsa; olyan, mintha néhány jó barátjukat kivéve végleg lemondtak volna a falvakban élő magyar vidéki lakosságról. Gondoljunk csak a kis- és családi gazdálkodók terheinek növelésére, a falusi élet körülményeinek folyamatos leépülésére, az Európában rekordméretű, 27 százalékos áfa bevezetésére, a munkára rakódó terhek növelésére vagy a minden gazdálkodóra kivetett kötelező kamarai tagdíj bevezetésére.

És persze ne feledkezzünk meg a fideszes földmutyiról sem, amely megy előre töretlenül a hatalmi rendszer kiépítése, az elkötelezettség, rokonok helyzetbe hozása vezéget; arról a földmutyiról, ami ellen ma is végtelenen el lehetetlenült állattartó gazdák itt a parlamentben demonstráltak, ezúton is szeretném köszönteni őket itt a páholyban. Mert tisztességes juhászok, családi gazdálkodók minden-

napi megélhetését tették tönkre akkor, amikor műkörmösöknek, tetőfedőknek, ügyvédi barátoknak juttattak értékes földterületeket a helyben élő gazdák helyett.

(14.40)

De, tisztelt képviselőtársaim, a helyzet az, hogy nemcsak az elmúlt négy évben, de az elmúlt hetekben is súlyos hibákkal ártott az Orbán-kormány a magyar mezőgazdaságnak. Elkótyavetyélték az agrár-környezetgazdálkodási programot, a Duna-Tisza közén erősen kartellgyanús módon, megmagyarázhatatlanul olcsón zajlik a szőlő felvásárlása, és nem tesznek semmit. Rosszul és lassan reagáltak az orosz embargóra is. A rendkívüli zöldség- és gyümölcsátogatás kereteit ugyanis, mire megmozdultak volna, kimerítették. A kormány késedelme miatt a magyar gazdák mintegy 3,5 milliárd forint támogatásnak már búcsút mondhatnak. Mintha egyéb fontos dolgok miatt nem jutna idejük a gazdákkal foglalkozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen rossz és egyébként folyamatosan romló helyzetben ugyanakkor a kritikákkal nem megyünk sokra, ezért, hogy a gazdáknak is jobb legyen, néhány javaslatot is fordultunk a Házhoz. Ezért ezúton kérjük, hogy haladéktalanul tűzzék napirendre és támogassák az Oroszország és Ukrajna között kialakult konfliktus miatt hátrányos helyzetbe került magyarországi mezőgazdasági termelők és élelmiszer-ipari termelők támogatásáról és kárainak enyhítéséről szóló határozati javaslatunkat. Ebben a javaslatban tíz pontban szedtük össze, hogy mik azok a határozott és azonnali cselekvést igénylő dolgok, amelyekkel valóban segíteni lehet a rendkívül nehéz és kielezett helyzetben lévő gazdálkodókon.

Ezek közül a pontok közül most itt az idő rövidsége miatt csak egyet szeretnék kiemelni, amin - meggyőződésem - ha nem változtatunk, hosszú távon nem fogunk tudni - és már rövid távon sem - a gazdálkodók helyzetén javítani, ez pedig az áfa helyzetének a megváltoztatása. Amíg 27 százalékos áfával sújtjuk az alapvető élelmiszereket - a környező országokban mind egy számjegyi áfa az, amit a gazdálkodóknak be kell fizetni -, addig a gazdálkodók mindig is ki lesznek téve annak, hogy az áfával csaljanak, és akármilyen tűzoltó intézkedést csinálunk, amíg ez a magas áfa fennmarad, addig nem fogunk tudni az ő helyzetükön érdemben javítani. De vannak gazdálkodók, akiken már ez a javaslatcsomag sem segít, mert azzal a haszonbérleti pályázati rendszerrel, amelyről az ügyészség is azt állapította meg a Bükk Nemzeti Parkkal kapcsolatos nyomozást lezáró határozatában, hogy vissza lehet élni vele, és ezzel vissza is éltek, kisémmizték őket. Miután ezzel a pályázati rendszerrel lebuktak, arcátlanul továbbra is ezzel a pályázatnak álcázott módszerrel veszik el a

földet a helyi gazdálkodóktól, hogy továbbra is építsék a klientúrájukat, vidéki befolyásukat.

A Hortobágyi Nemzeti Park esetében a miniszterelnök kezdeményezett Kehi-vizsgálatot, mert vizsgálódásának látta azt, ami ott történik. Azt ígérte, hogy nem lesz szerződéskötés addig, amíg a vizsgálat le nem zárul.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Jelentés sehol, folynak a büntetőügyek, mégis az itt megjelent gazdák föld nélkül maradtak. Ezért végezetül engedjék meg, hogy petíciójuk utolsó pontjával zárjam a felszólalásomat: „A családok megélhetését, valamint a magyar agráriumot (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) súlyosan veszélyezteti a kialakult helyzet, valószínű, fentről a bársonyszékből nem lehet látni, hogyan sorvad el a magyar mezőgazdaság, és benne gazdák családostul.”

Kérem, tegyenek értük valamit. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Fazekas Sándor miniszter úré a szó.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Szavait hallva olyan érzésem volt, mintha Gógös Zoltán írta volna azt a hozzászólást, amit volt szíves elmondani (*Dr. Józsa István: Magyar valóság!*), és azt hiszem, így nem is olyan túl nehéz válaszolni rá. Igyekszem mindenki részére a kellő információkat hozzáférhetővé tenni.

(*Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.*)

Azért van annak egy megható bája, hogy most az MSZP részére ilyen fontosak lettek a gazdák, hiszen nincs olyan messze az az idő, amikor az MSZP-kormányzás, az önök kormányzása idején egyébként Magyarországon bezárták szinte az összes cukorgyárat (*Közbeszólás az MSZP soraiból: Ugyan már!*), több ezer hektár szőlőt vágtak ki, ez így van, hiába mondja a képviselőtársam azt, hogy ugyan már, bezártak több mint száz kisvágóhidat, és a magyar mezőgazdaság egy folyamatos csökkenő pályán mozgott. Ez az önök agrárkormányzásának az időszaka volt. Tehát, mondom, van annak egy diszkrét bája, hogy önök most a gazdák érdekében próbálnak fellépni. Sőt, abban az időben volt az, hogy az összes állami földterületen, tehát 600 ezer hektáron mindössze néhány száz földhaszonbérlet volt, ehhez képest most több mint 6 ezer földhaszonbérlet van. Tehát a családi gazdaságok hozzájutottak ezekhez a földekhez, nyilván valaki nem nyert, olyat is tudok egyébként Biharból, aki arra panaszkodik, hogy nem nyert, de egyébként a családtagjai, így a felesége és a gyermeke pedig nyertek a földpályázaton, és ezzel már bejárta az egész sajtót. Éppúgy, mint ahogy azt is - nyilván ön nem volt itt - réges-régen pontosított-

tuk, megválaszoltuk, hogy akit ön műkörmösnek állít be, az egyébként egy családi gazdálkodó, aki a gazdaság mellett végzett el egy tanfolyamot, hogy boldoguljon, és ez érvényes a többi évrre is, amit ön elmondott. Tehát én megvédem azokat a gazdákat, akik a földpályázatokon nyertek. Amit önök csinálnak, az nem más, mint egy modern kori kulákiüldözés, ezt a magyar gazdatársadalom kikéri magának.

Ami az alma körül kialakult helyzetet illeti, hiszen túltermelés van almából: az európai uniós rendelet - azért az időbeliségnek van jelentősége - megjelent, itt van a dátum, augusztus 30-án, a magyar rendelet megjelent szeptember 5-én, pénteken, 11-éig bejött rá 226 bejelentés a 7 ezer termelőtől 3 milliárd forint értékben. Mivel voltak olyan tagállamok, amelyek az egész termelésüket lejelentették mint kárt, ezért a Bizottság a bejelentéseket leállította és kivizsgálja. Tehát a magyar termelők nem veszítettek semmit, a kérvényeik még nincsenek kivizsgálva, a kérvények nyilván helytállóak, pontos adatokat tartalmaznak, és mi bízunk abban, hogy a megfelelő támogatást megkapják. Tehát a kormány egyetlen perc késedelmet sem vétett, ellentétben azokkal a korábbi időszakokkal, amikor egész ágazatok mentek tönkre az önök irányítása alatt úgy, hogy csak ültek benn a bársonyszékekben, és felvették a fizetést.

Egy másik fontos dolog, hogy a magyar rendelet egy további támogatásról is készül, itt a kormány már döntött, ennek a részleteit hamarosan közzé fogjuk tenni, a gazdák részére eljuttatjuk, egyébként az MVH külön számítástechnikai rendszerén keresztül. Ugyanis a gazdák számára folyamatos az információáramlás, és az agrártámogatásokat is határidőre, gyakran gombnyomásra tudjuk a részükre eljuttatni, míg korábban, az önök időszakában erre fél évet kellett várni. Tehát a gyorsított kifizetés szerintem mindenképpen jelentős segítség, és ebben az évben a területalapú támogatás előlegét szintén a megadott időben ki fogjuk fizetni.

Az agrár-környezetgazdálkodási támogatással kapcsolatban ön valami elkótyavetyélést mond. Én úgy emlékszem, valami EU-s ismeretekkel talán rendelkezik, de ha nem, akkor javaslom, nézze meg a támogatás feltételrendszerét, letelt az agrár-környezetgazdálkodási támogatás, ez a program befejeződött, helyette egy új várható az új, közös agrárpolitikai rendszerben, az összes többi hír vaklármá és rémhír.

A következő kérdés a szőlő. Jelentős szőlőtermelés van ebben az esztendőben. Az olasz importtal kapcsolatban - meg egyáltalán bármilyen borimporttal kapcsolatban - 90 napos engedélyezési határidőt vezetünk be. Én bízom abban, hogy a borászok összefogása, a termelők összefogása, illetve a borász szakma, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsának a segítségével lehetővé teszi azt, hogy méltányos felvásárlási árak legyenek.

Orosz embargó. Elsőként fogadott az orosz miniszter, Fjodorov úr engem az EU agrárminiszterei közül az embargó óta. Tehát nem tudom, hogy ennél hamarabb hogyan lehet leülni Oroszországgal, hozzátéve azt, hogy aligha hiszi bárki, hogy ezt a válságot, ami nem az agrárszféra következtében lépett fel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), majd a földművelésügyi miniszterek fogják megoldani.

Mindent megteszünk a gazdákért, képviseljük őket, képviseljük valamennyi termelőt, ellentétben önökkel. Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelettel köszöntöm a képviselőtársaimat.

Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Közös felelősségünk a családok jövője” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

(14.50)

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Egy hónap múlva ismét helyhatósági választásokra kerül sor Magyarországon, amely újra lehetőséget ad a politikai szereplők számára alapvető értékeik és üzeneteik középpontba helyezésére. A KDNP mind a kormányzati, mind pedig az önkormányzati munkában kiemelten fontosnak tartja a középosztály megerősítését, a szegény és rászoruló társadalmi csoportok felemelését, a családok helyzetének további javítását. A KDNP a családok pártja, éppen ezért a középosztály és a családok megerősítését tartja a legfontosabbnak. Ez létfontosságú kérdés, amelyen az ország társadalmi békéje és hosszú távú jövője múlik. Csak erős, széles középosztállyal képes országunk társadalmi és gazdasági tekintetben egyaránt fejlődni és stabil jövőt építeni. Ennek elérése érdekében összehangolt kormányzati, illetve önkormányzati társadalmi és gazdaságpolitikai lépésekre van szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A családok erősítése érdekében az elmúlt négy esztendőben több kormányzati lépés született. Újraépítettük és több lábra állítottuk a szociálliberálisok által szétvert családtámogatási rendszert, és bevezettük a családi adórendszert, amelynek keretében a kormány egyre több forrást hagyott a családoknál, a gyermeknevelés költségeit elismerve. 2014. január 1-jétől ezt a támogatási rendszert kiszélesítve további 260 ezer család veheti igénybe a járulékok terhére is ezeket a kedvezményeket. A családok terheit csökkentette az ingyenes tankönyvellátás. Miután a 2014-15-ös tanévben 1,3 millió tanulónak csöngetnek be, a gyerme-

kek 60 százaléka jut ingyenesen a könyvekhez, köztük az első és második osztályosok, a nagycsaládosok gyermekei, valamint a szociálisan rászorulóok.

Ehhez hasonlóan a szociális étkeztetésre fordított költségvetési forrásokat is megdupláztuk a szociálliberális kormányokhoz képest. A gyes, gyed elmúlt évekbeli újraépítése után 2014. január 1-jétől bevezetésre került a gyed extra intézménye. A rezsi-csökkentés eredményeként a háztartások fogyasztásában hosszú idő óta először csökkent a lakásfenntartásra, illetve háztartási energiára fordított kiadások aránya. Makrogazdasági szempontból különösen kedvező, hogy a lakossági energiaárak csökkentésének köszönhetően a családok 2014-ben 300 milliárd, 2015-től kezdődően pedig évente közel 340 milliárd forint kiadásától mentesülnek, ami az életfenntartás, illetve a fogyasztásuk élénkülését ösztönzi.

A kormány a devizahitel-probléma kezelése érdekében napjainkig szintén számos intézkedést tett, amelyek közül kiemelném az árfolyamgát és a végtörlesztés intézményét, valamint a Nemzeti Eszközkezelő Zrt. létrehozását, illetve a Ház előtt fekszik a bankok elszámoltatását lehetővé tévő törvényjavaslat, amely reményiségünk szerint belátható időn belül végleges megoldást jelent több százezer család problémájára.

A GDP növekedése részben a lakossági fogyasztás élénkülésére utal, aminek alapjait a rezsi-csökkentési intézkedéssorozat és az említett intézkedések teremtették meg. Az infláció rendkívül alacsony mértéke mind a nyugdíjasok, mind a családok élethelyzete szempontjából különösen fontos és kedvező. A társadalmi megújulás operatív program keretében tovább folytatódott az aktív munkaerő-piaci programok végrehajtása, 2011 és 2015 között ez a program 58 230 hátrányos helyzetű nő foglalkoztatásának elősegítését tűzte ki célul, amelyből 2013 decemberéig 57 316 hátrányos helyzetű nő, köztük 3627 fő gyesről, gyedről visszatérő szülő került bevonásra ebbe a programba. Természetesen a kormányzati és önkormányzati lépések hatékonyságának növeléséhez jelentős mértékben hozzájárul az egyházak intézményi fenntartó küldetése, illetve karitatív szolgálata is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem, arra kérjük a kormányt, hogy az elmúlt években elindított családtámogatási rendszer szélesítésével segítse a családok helyzetének további javulását, és ezzel a társadalmi kohézió erősítését. Csak egységes, koherens társadalmi és gazdaságpolitikát szem előtt tartva, a középosztályok erősítésével leszünk képesek annak a nagy közös célnak az elérésére, hogy önfenntartó és fejlett Magyarországot teremtsünk.

A Kereszténydemokrata Néppárt továbbra is elkötelezetten támogatja a kormányban és az önkormányzatokban ezen célok megvalósulását.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő úr. A kormány nevében megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára (*Nem működik a mikrofonja*): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: A kártyája bent van? (*Dr. Rétvári Bence: Igen.*) Kérek egy erősítőt, hangosítót, külön mikrofont. (*Megtörténik.*) Tessék, államtitkár úr. Újra-kezdjük mérni az időt.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: (*Hordozható mikrofonba.*) Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azok az eredmények, amelyek akár a munkában állók számát tekintve, akár a családok gyarapodását tekintve elhangzottak az imént, és amelyeket én is részletezni fogok, nem pusztán olyan számok, amelyek a semmiből keletkeztek, ezek nem véletlenszerűen bekövetkező pozitív eredmények, ezek nem olyan pozitív fordulatok, amelyek valamilyen külső hatással indokolhatók, hanem az elmúlt négy év eredménye, az elmúlt négy év kormányzati döntéseinek az eredménye az, hogy ilyen szép számokról tudunk beszámolni mind a népesedés tekintetében, mind pedig a foglalkoztatás tekintetében.

Magyarországon a népesedési mélypont valamikor 2010 végén, 2011 elején következett be, amikor a legalacsonyabb volt Magyarországon a termékenységi arányszám. Nyolc év szocialista kormányzás után 1,24 gyermek jutott egy szülőképes korú anyára - ha ezt statisztikailag nézzük -, ez 2013-ra, 2014-re nagymértékben megemelkedett és 1,34 lett. Nagyarányú emelkedés ez, és ez annak a következménye, amit itt képviselő úr is említett, amilyen intézkedéseket a kormányzat a népesedéspolitikában, a családok támogatása terén hozott.

Több alapelvünk volt, ezek közül kettőt emelnék ki. Az egyik a segély helyett a munka, a másik pedig a munka melletti gyermekvállalás vagy a gyermek melletti munkavállalás lehetőségeinek az elősegítése. Nemcsak törvényi szinten garantáltuk például a családok védelméről szóló sarkalatos törvényben, hogy ha egy anya visszatér a gyesről, gyedről és újra dolgozni kezd, akkor számára akár részmunkaidős, akár távmunka-lehetőséget biztosítani kell, és ez most már nemcsak a közsférában lehetőség és kötelezettsége a munkaadónak, hanem immár minden munkáltatónak kötelezettsége. De nemcsak ezeket kell néznünk intézkedéseként, hanem azt is, hogy például a gyed extrában az idén az év elején még csak 11 200, de a félév végére már 19 ezer nő tudott dolgozni a gyermekvállalás mellett, miközben a támogatást is folyósította neki a költségvetés. Elmondhat-

juk, hogy a nők terén is foglalkoztatási csúcspontot ért el Magyarország, hiszen 136 ezerrel több nő dolgozik, mint 2010-ben. Jó részük nyilvánvalóan gyermek vállalása mellett teszi mindezt, s a gyed extra és más intézkedések nyitották meg a lehetőséget a családanyák számára is arra, hogy gyermeket is vállaljanak, és mellette dolgozni is tudjanak. Ez a nők esetében foglalkoztatási rekordot jelent, hogyha az elmúlt másfél évtizedet nézzük.

Ami a társadalmi jövedelemegyenlőtlenségeket illeti: itt már az előző felszólalásokban is sokszor elhangzott, különböző számokat mondtak, ugyanakkor elmondhatjuk, hogy az Európai Unió 28 tagállama közül, ha az átlagot nézzük, akkor Magyarország a jobbak közé tartozik, hiszen kisebbek a jövedelemegyenlőtlenségek, mint más országokban. Magyarországon tehát nem a társadalom szétszakadása tapasztalható, ha az Európai Unió többi országát nézzük.

Azok a számok, amelyekkel képviselőtársaink dobálózta, csak és kizárólag sok esetben torzult módon az állami szociális újraelosztás számait veszik figyelembe, de nem veszik figyelembe például azt, hogy a rezsiköltségek mennyivel csökkentek. Ha például az önkormányzati költségvetésről nézzük egyik évről a másikra, hogy ki-ki mennyiből tud megélni, lehet, hogy egy országban, mondjuk, nem nő a szociális újraelosztásban megfordult milliárdok száma, de a megélhetési költségek 10 százalékkal csökkennek a rezsicsökkentés nyomán, a banki kamatok csökkennek a jegybank kamatcsökkentő politikája nyomán, tehát az emberek életszínvonala anélkül javul, hogy ez megjelenne a költségvetésben többletkiadásként. Ha pedig többletkiadás jelenik meg még plusz a költségvetésben, ez még nagyobb gyorsulást jelent a különböző szociális javuló folyamatoknak.

Ami a munkaerőpiacot illeti: képviselő úr is utalt rá, hogy több mint 4 millió, 4 millió 121 ezer ember volt foglalkoztatott a legutóbbi negyedévben. Ez óriási emelkedés! A foglalkoztatottsági szint 2010-ről 2014-re 55-ről 62 százalékra nőtt, és összesen 342 ezer emberrel több dolgozik most, mint ahányan dolgoztak négy évvel ezelőtt. Ha tehát a családok állapotát nézzük, akkor azt mondhatjuk, hogy ennyi új családfenntartó jelentkezett a munkaerőpiacon, s ezek nagy része a versenyszférában, a piaci szférában. Tehát ők már nem segélyből élnek, nem a gyermek után járó segélyekért állnak sorba, hanem azt az adókedvezményt és járulékkedvezményt vehetik igénybe, amit ez a kormány biztosított mindenki számára.

(15.00)

A munkanélküliek aránya pedig mindezzel párhuzamosan 11,1 százalékról 8 százalékra csökkent. Ha pedig azt nézzük, hogy a leginkább rászoruló

személyek, akiknek napi élelmezési gondjaik vannak, milyen segítségre számíthatnak (*Az elnök cseppet.*), a kormány egy új programot indított ebben a hétéves tervezési ciklusban, a rászoruló személyeket támogató operatív programot, ami a leginkább nehéz helyzetben lévő embereknek közel 30 milliárd forintos támogatást és segítséget jelent.

Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Kik a kormány barátai?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormányzat banki károsultakat menteni szándékozó csomagja már nemcsak hintőpor a sebre. Nevezzük Betadinnak; még nem húzzák össze azt a sebet, nem varrják össze, valamit csinálnak, ami nem az igazi még.

Hogy honnan indult ki ez a folyamat? Másfél éve folyik egy huzavona, ahol önök vártak Alkotmánybíróságra, Európai Bíróságra, Kúriára és sok egyéb szervezetre, és a végeredmény az, hogy most öszre ígérték egy teljes körű, a bankokat nagyon keményen megfegyelmező csomagot, amiből aztán már februármárcius lett. Tehát most a jövő tavaszán tartunk.

De elmondható az, hogy egy alapvetésben meg kellene egyeznünk. Ez pedig az, hogy a lopott holmi visszajár, és a lopott holmiból, az ellopott pénztömegeből minden egyes forint visszajárna. Erre egyetlen létező megoldás van, az, ha a hiteleket a felvétel napjának árfolyamán forintosítjuk. Ez ugye, átlagosan 165 forint körüli árfolyam volt. Talán nem véletlen, hogy a forintosítást a jövő évre pedzegeti a kormányzat, és nem a felvételt napjának árfolyamáról beszél, hanem egy homályos, még meg nem fogalmazott, ismeretlen, akármilyen dimenzióba helyezi ezt az egész kérdéskört.

Elmondhatjuk azt is, hogy önmagában a most előttünk fekvő előterjesztéssel is nagyon komoly bajok vannak. Az, hogy a rendes bírói útnak lényegében a felfüggesztésével számtalan, több ezer, akár több tízezer polgár elől elveszik azt a lehetőséget, hogy a bíróság, a törvényszék előtt szerezzenek érvényt igazuknak, önmagában vérlázító. De szóba került itt egy szimbólum értékű, szimbólum erejű jelenség is, ez pedig az úgynevezett túlfizetések kérdése. A túlfizetések kapcsán önök egyfajta töke-előtörlesztésként kívánják értelmezni azt, ami az embereknek visszajárna saját rendelkezési körükbe. Hiszen a törvényjavaslatukban úgy szerepel, hogy a polgárok feltehető akarata az, hogy ők egy előtörlesztést hajtsanak végre azon, több esetben feltételezhetően bűnelkövető pénzügyi viszonylatában, amelyek a bajt előidézte, és amelyek közül nagyon sok

bepерelte Magyarországot, azt az államot, amelynek a piacán nyereszkesnek, gazdagodnak.

De ha az előtörlesztésnél tartunk és ezen feltehető akarathoz, akkor Rogán frakcióvezető úr kioktatással élt a tekintetben, hogy a Jobbik adott esetben rossz szakértőkre hallgat, amikor úgy gondolja, hogy az adott állampolgár hadd döntse már el nyugodtan azt, hogy a saját pénzével, a saját visszajáró pénztömegeivel hogyan rendelkezik. Pedig hát itt az a helyzet, hogy az előterjesztés alapján önök a károsult polgár helyett kívánnának olyan döntést hozni, hogy az az ember mire fordítsa a pénzét, mire fordíthatja és mire nem. Márpedig nagyon sokan pontosan a probléma kezeletlensége, az önök teszetoszasága, az önök vacakolása miatt jutottak olyan helyzetbe, hogy az életük más területén maradtak el, akár rezsizsámlákkal, akár a gyermek taníttatásának költségeivel.

Önök mint kormánypártok, kormánypárti képviselők milyen alapon döntenek el magyar emberek helyett, hogy a számukra, bűnökhöz vagy feltételezhető bűnökhöz kapcsolódóan visszajáró összeg mégis mire fordítandó? Egy előző rendszerből ismert virtus ez, amit mi nem kívánunk még egyszer a Magyar Országgyűlésben viszontlátni. Mi lesz a következő lépés? Eladatják az érintett károsultak autóját, és abból is előtörlesztenek a bankoknak? Kik sugalmazták ezeket önöknek? Tehát a kérdés, Rogán frakcióvezető úr, úgy merül fel, hogy a Fidesz-KDNP szakértői, háttérszakértői kik. És ezen a ponton az a kérdés is felmerül, hogy fel mer-e önök közül állni bárki és kijelenteni azt, hogy nincsenek titkos háttérmegbeszélések, találkozók banki vezetőkkel, pénzügyi vezetőkkel, bankszövetségi tisztségviselőkkel. Ha nincsen, akkor álljon fel bármelyikük most itt nyugodtan, erősítse meg azt, hogy a Fidesz-KDNP és a kormány egyetlen vezetője sem tárgyal a háttérben, titokban, mutyizva banki vezetőkkel, pénzügyi vezetőkkel, bankszövetségi vezetőkkel! Ha ez így van, akkor lehet ezt egy, bár részben hibás, de szuverén és az önök által létrehozott csomagnak tekinteni. Ha nincs így, akkor azért sem lehet, mert ezen háttérsugalmazásoknak „köszönhetően” még mindig ott tartunk, hogy a banki különadót teljes egészében áthárítják a magyar polgárok nyakába. A tranzakciós illetéket nem azok fizetik, nem azok a pénzügyi intézetek és bankok, akiknek kéne, hanem a magyar polgárok nyakába van áthárítva ez is, indokolatlanul.

Egy monitoringrendszer képtelenek voltak évek alatt kidolgozni, amely mérné, hogy állnak-e valós piaci folyamatok a banki, akár kártyadíjak emelése mögött, akár a különböző embereket sújtó hitelbírálati díjak mögött. Nem állnak, mert nagyon sok esetben önök egyik kézzel látszólag terhelik a pénzügyi szektort, a másik oldalon pedig ezek sunyiban, alattomos módon visszaterhelik a magyar lakosságra azokat a tízmilliárdokat, százmilliárdokat, amelyeket a közteherviselés nevében nem a magyar polgárok kellene megfizetni. És ezzel a csomaggal pont ez

a baj. Most már bíróságra sem mehet a károsult, a másik kézzel pedig visszaverik rajta a látszólagos kedvezményt. A végrehajtók az ingóságokra mentek rá az ingatlanok helyett, és kihagynak komplett társadalmi csoportokat, mint az államilag támogatott lakáscélú forinthitelesek. *(Az elnök csenget.)*

Éppen ezért látható, hogy valami van, de nem az igazi még. Szedjék össze a bátorságukat, legyen ebből valami igazi! És álljon fel itt valaki, egyvalaki önök közül, és jelentse ki, hogy nem tárgyalnak titokban, a háttérben bankszövetségi és pénzügyi vezetőikkel!

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem fogok tudni minden kérdésére részletes választ adni, de meg szeretném nyugtatni, hogy rövidesen szavazunk az Országgyűlés napirendjéről, ahol napirendre kerülhet az önök szavazatával az a törvény, amelynek vitájában minden egyes kérdésére részletes válaszokat tudnak adni, részben a kormány-előterjesztő, részben pedig nyilván az ezzel foglalkozó országgyűlési bizottságok és országgyűlési képviselők.

Ami a késlekedésről mondott véleményét illeti, szeretném osztani ezt a véleményt, amennyiben ez azt jelenti, hogy ne felejtse el, a Kúria viszonylag későn foglalkozott ezzel a kérdéssel, későn hozta meg ezt a döntést. De azt ma már láthatjuk, hogy a Kúria döntése nélkül jogilag nagyon kockázatos lett volna újabb törvényeket hozni, főleg olyan törvényeket hozni, amelyek a Kúria döntésén alapulnak. Tehát ma azt tudom mondani, hogy a kormány azt látja megnyugtatónak és megalapozottnak, ha a Kúria döntésén alapuló törvény alapján lehet az elszámoltatásnak megindulnia. Ezt a magukkal szembeni elszámoltatást egyébként nem túl nagy szimpátiával kísérik figyelemmel a bankok, hiszen körülbelül ezermilliárdos összegről van szó, amellyel a bankok tartoznak az ügyfeleknek, alsó hangon is ekkora összegről beszélhetünk.

Én azt kérem öntől, képviselő úr, hogy támogassa a kormány törvényjavaslatát, és amennyiben kevesli ezt a javaslatot, akkor természetesen tegye meg hozzá a módosító javaslatait. De kérem, azt mindig vegyék figyelembe, hogy ezeket a törvényeket mind a magyar Alkotmánybíróság előtt, mind pedig az európai jogi fórumokon meg kell védenünk. Egyébként az Igazságügyi Minisztérium határozottan alkotmányosnak tartja a törvényt, az a szakvéleménye az Igazságügyi Minisztériumnak, hogy az Alkotmánybíróság előtti beadványok nem fognak helyt, ugyanis

az ilyen beadványok nem veszik figyelembe a Kúria döntését. Megjegyzem, hogy ma már a Kúria döntését is, a Kúria jogegységi döntését is vitatják a bankok. Más kérdés az, hogy miért csak most jutott ez eszükbe.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A bankokkal való tárgyalás vagy a Bankszövetséggel való tárgyalás a kormánynak akkor is kötelessége lenne, ha egyébként ezek a tárgyalások nem vezetnek eredményre. Hiszen számos esetben tárgyalunk már a Bankszövetséggel úgy, hogy ezek nem vezettek eredményre. Nyilván nem gondolhatja komolyan azt, hogy a mostani törvénycsomagot, amely ellen a konkrét perekben a Bankszövetség jól fizetett ügyvédei fellépnek, nem gondolja komolyan azt, hogy a Bankszövetség jóváhagyta volna ezt a törvénycsomagot. Tehát nem értettek egyet a kormány álláspontjával, mindig is hangoztatják, hogy nem értenek egyet a kormány álláspontjával, de a kormány csak egy jogilag megalapozott törvényt tud megvédeni, és szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy meg is fogjuk tudni védeni ezt a törvényt. A kormány felkészült az ügyfelek, a fogyasztók védelmére, akár az Európai Bíróság előtt is vagy akár az Alkotmánybíróság előtt is meg fogjuk védeni a törvénycsomagot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal, a Fidesz frakcióvezetője: „A bankok elszámoltatása” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

(15.10)

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt már képviselőtársaim is jelzik, hogy sokszor szóba került ez a mai napon, de azt gondolom, hogy kellően fontos kérdés ahhoz, hogy minden egyes részletét elég alaposan megbeszéljük, és ne felejtjük el, 1 millió 300 ezer magyar család kaphat segítséget a következő hónapokban, 1 millió 300 ezer családban ülnek most a konyhaasztalnál, osztanak és szoroznak, és megpróbálják kitalálni azt, hogy rájuk nézve mit is jelent majd ez a törvényjavaslat, mennyivel fogja megkönnyíteni a mindennapjaikat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném ezt az ügyet a leghatározottabban elválasztani a devizahitelek megsegítése című témakörtől, mert arról is szó van, de annál egy lényegesen tágabb dologról beszélünk. Önök is tudják, hogy talán a magyar banki gyakorlatnak az igazi rákfenéjét az a sajátos helyzet jelentette, hogy a magyar bankok 2010 őszeig azzal a szabadsággal rendelkeztek, hogy tetszésük és kedvük

szerint egyoldalúan módosíthaták a szerződéseket. Szinte bármely ügyfélnek a velük kötött szerződését egyoldalúan, az ügyfél beleegyezése nélkül, minimális értesítési kötelezettség mellett, gyakorlatilag egyszerű hirdetmények kifüggesztésével minden további nélkül módosíthaták. Ez a gyakorlat, azt hiszem, nyugodtan mondhatjuk, szinte egyedülálló a világban is, hiszen ilyen mértékű és nagyságrendű, a kisember szerződésének bank által történő egyoldalú módosítására ilyen iparszerű gyakorlat nem nagyon létezett más országokban, mert ezek ellen nemcsak a hatóságok, hanem sokszor a bíróságok is felléptek. Tisztelt Képviselőtársaim! Most ennek a gyakorlatnak az elszámoltatására kerül sor: az egyoldalú szerződésmódosításoknak, az ügyfelek hátrányára megállapított költség- és díjemeléseknek, kamatemeléseknek, valamint annak a tisztességtelen gyakorlatnak, amit a devizahiteleseknel az árfolyamrés alkalmazása jelentett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakorlatilag az történt, hogy a bankok úgy kezelték az ügyfeleiket, mint akikről lehet lehúzni egy újabb és újabb bőrt. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezermilliárd forint értékben kerültek költségek, díjak, kamatok emelésre, vagy éppen az árfolyamrés kapcsán úgynevezett devizaműveletek költségei elszámolásra, miközben a devizahitelesek devizát nemcsak a folyósításkor, hanem utána, értelemszerűen a törlesztőrészletek fizetésekor sem láttak. Ezért azt gondolom, azért példa nélkül álló ez az esemény, mert 1 millió 300 ezer család számára, visszamenőleg legalább 2007-2006-ig bezárólag, a teljes magyar banki hitelállománynál minden szerződés minden forintjával el kell számolni a bankoknak, amit magánszemélyeknek nyújtottak. El kell számolni a lakáshiteleknél, a szabad felhasználású jelzáloghiteleknél, az autóhiteleknél, a fogyasztási hiteleknél és minden forinthitelnél is, tisztelt képviselőtársaim. Ez az elszámolás azt jelenti, hogy igazságot szolgáltatunk 1 millió 300 ezer magyar családnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért ma, azt gondolom, arról kell beszélünk, hogy a legfontosabb, hogy ezt a törvényjavaslatot minél hamarabb el is tudjuk fogadni. Szükség van rá, tisztelt képviselőtársaim, mert látjuk, hogy a bankok már több fronton elkezdtek időhúzó taktikájukat. Egyik oldalról természetesen az Országgyűlés júliusban meghozott törvényével és a Kúria korábbi ítéletével szemben megpróbálják a jogorvoslat minden lehetőségét kimeríteni, másrészt pedig rögtön az Alkotmánybírósághoz vagy éppen az Európai Bírósághoz való fordulás gondolata merült fel a fejükben, amihez természetesen az aktív lépéseket is megtették.

Tisztelt Képviselőtársaim! Minél előbb szilárdnak, pontosnak és megváltoztathatatatlannak kell lennie az elszámolás menetrendjének ahhoz, hogy azt mondhassuk, a banki elszámoltatás ügyét sikerre tudjuk vinni. Ezért arra szeretném kérni most a tisztelt ellenzéki frakciók képviselőit is, hogy a részlet-

kérdéseket - azokat is, amelyek itt az előbb a Jobbik képviselőcsoportjából is elhangzottak - beszéljük meg a holnapi általános vita kapcsán, én szívesen állok rendelkezésre, hogy ezekre a kérdésekre reagáljak és válaszoljak, de most a legfontosabb az, hogy ne késlekedjünk, ne veszítsünk időt. Ahhoz pedig, hogy az Országgyűlés ezt minél hamarabb el tudja fogadni, ahhoz házsabálytól való eltérésre van szükség, a házsabálytól való eltéréshez pedig az önök támogatására is szükség van, tisztelt képviselőtársaim.

Éppen ezért a Fidesz és gondolom, a KDNP képviselőcsoportjának a nevében is arra szeretném kérni önöket, hogy a bankok sikeres elszámoltatását segítsék azzal, hogy a mai napon a törvényjavaslatnak házsabálytól való sürgős tárgyalását támogatják. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A kormány nevében Répássy Róbert államtitkár úr kíván felszólalni.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Frakcióvezető Úr! A kormány nevében én is csak csatlakozni tudok önhöz, és kérem az Országgyűlés képviselőit, hogy házsabálytól eltéréssel sürgősen tárgyalja a most előttünk fekvő törvényt. Frakcióvezető úr példa nélküli eseménynek nevezte ezt az elszámoltatási törvényt, én pedig annyit tennék hozzá, hogy a törvényhozás életében a rendszerváltás óta nem volt ilyen nagy jelentőségű igazságtételi törvény, gyakorlatilag a rendszerváltáskori igazságtételi törvényekhez hasonlítható a jelentősége, a jogtörténeti jelentősége ennek a törvénynek.

Kérem a mai napon bölcs döntésüket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismertesse a **további napirenden kívüli felszólalókat**.

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Bana Tibor, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Varju László, független; Demeter Márta, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik; Ikotity István, LMP. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatnom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke Varju László mai napra leadott második napirend utáni felszólalási szándékát visszautasította.

Tisztelt Országgyűlés! A holnapi napirend előtti felszólalásra jelentkezettek a következő képviselők:

Ikotity István, LMP; Tóth Bertalan, MSZP; Vejkey Imre, KDNP; Szávay István, Jobbik; Selmeczi Gabriella, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezettek: Schmuck Erzsébet, LMP; Ikotity István, LMP; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Kepli Lajos, Jobbik.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a **mandátumigazolás** és a képviselői eskütétel következik.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Rácz Róbert képviselő úr lemondásával megüresedett helyre a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt közös országgyűlési pártlistájáról Révész Máriausz Tibort jelölte. A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Révész Máriausz Tibor megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek. Öné a szó, elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Rácz Róbert országgyűlési képviselő 2014. július 23-án lemondott a Fidesz és KDNP közös pártlistáján szerzett mandátumáról. A megüresedett mandátumot a Nemzeti Választási Bizottság 1258/2014. számú, 2014. augusztus 26-án kelt határozatával Révész Máriausz Tibor részére kiadta. A határozat 2014. augusztus 29-én 16 órakor jogerőre emelkedett. A képviselő részére a megbízólevelet dr. Patyi András, a Nemzeti Választási Bizottság elnöke 2014. augusztus 29-én adta át.

Az Országgyűlés működésére vonatkozó 2012. évi XXXVI. törvény alapján az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 9. § (2) bekezdése szerint a Mentelmi bizottság határidőn belül, 2014. szeptember 9-i ülésén megvizsgálta a Révész Máriausz Tibor mandátumigazolásához szükséges iratokat, amelyek alapján egyhangúlag, tartózkodás és ellenszavazat nélkül a következő határozatot hozta: a Mentelmi bizottság javasolja a Magyar Országgyűlésnek, hogy igazolja Révész Máriausz Tibor mandátumát.

(15.20)

Révész Máriausz Tibor 2014. szeptember 3-án írásban nyilatkozott arról, hogy összeférhetetlenségi ok vele szemben nem áll fenn, ebből következően

képviselői jogait gyakorolni tudja. Köszönöm meg-tisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padso-raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Kérem, ellenőrizték, hogy elhelyezték-e kártyájukat a szavazógépből.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy igazolja-e Révész Máriausz Tibor mandátumát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 170 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül Révész Máriausz Tibor mandátumát igazolta.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem Révész Máriausz Tibor képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az **esküt**. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét, a tisztelt Országgyűlést pedig kérem, álljanak fel. *(A teremben lévők felállnak. - Révész Máriausz a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.)*

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Én, Révész Máriausz fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segéljen! *(Taps.)*

ELNÖK: Felkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott képviselőt pedig, hogy kézjeggyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál Révész Máriausz-nak, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Révész Máriausz-nak elsőként Orbán Viktor, majd dr. Semjén Zsolt, Rogán Antal, Harrach Péter, dr. Hiller István, dr. Schiffer András, Farkas Gergely és Fodor Gábor gratulál.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm Révész Máriausz népes családját, és engedjék meg, hogy az Országgyűlés régi-új képviselőjének eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 198 fő.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság és a frakciók képviselői egyetértettek a **2014. évi őszi ülészak javasolt munkarendjével**, amelyet képviselőtársaim a futarposztával megkaptak, és a honlapon is megismerhették. Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság a munkarendet elfogadta, így az országgyűlési törvény rendelkezései szerint erről nem határozunk.

Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismeresse a munkarendet.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés a 2014. évi őszi rendes ülészakáján a mai naptól december 15-ig tartja üléseit. Ezek során egy-, kettő-, illetve háromnapos ülésekre kerül sor. A plenáris ülések első ülésnapja 13 órakor kezdődik. A további ülésnapok 9 órakor kezdődnek, és valamennyi ülésnap a napirendi pontok megtárgyalásáig tart. Felhívom figyelmüket, hogy a keddi ülésnapokon is sor kerülhet határozathozatalokra. Az Országgyűlés bizottságai az üléseiket szerdán és csütörtökön tartják, amennyiben azon a napon nincs plenáris ülés. Pénteken a képviselők megbízatásukkal összefüggő egyéb feladataikat látják el.

Az interpellációk, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására a Házbizottság döntése alapján hetente, a plenáris ülés első napján, a napirendi javaslat szerint kerül sor. Az Országgyűlés elnöke az Országgyűlés üléseit szükség szerint más napokra is összehívhatja, az Országgyűlés pedig a munkarendtől az ülés napirendjének elfogadása során eltérhet.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja Tóbiás József urat frakcióvezetőnek, Harangozó Tamás Attila és Tóth Csaba urakat frakcióvezető-helyettesnek **megválasztotta**. Képviselő uraknak gratulálok új tisztségükhöz, és sok sikert kívánok munkájukhoz. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Hiszékeny Dezső, Magyar Szocialista Párt, országgyűlési képviselő **mentelmi jogának** felfüggesztésére vonatkozó indítvány érkezett a legfőbb ügyésztől közzvádas ügyben. Ezt megvizsgálásra kiadtam a Mentelmi bizottságnak. Tájékoztatom önöket, hogy a mentelmi ügy tárgyalására és döntéshozatalára még a mai napon sor kerül.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre, vezérszónoki felszólalásokra az Országgyűlés elnöke terjesztette elő javaslatát. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság **házsabálytól való eltérésekre** tett javaslatot. Felkérem Gúr Nándor jegyzőt, ismertesse az első javaslatot.

GÚR NÁNDOR jegyző: A Házbizottság javaslata a határozati házsabályi rendelkezésektől való eltérésre. A Házbizottság az egyes házsabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. II. hó 24-i országgyűlési határozat - a továbbiakban: HHSZ - 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja az Országgyűlésnek: az Országgyűlés az „A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszer-

ződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről” szóló T/1272. számú törvényjavaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házsabályi rendelkezésektől, hogy a HHSZ 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni; képviselő módosító javaslatot 2014. szeptember 16-án, kedden 16 óráig nyújthasson be; a részletesvita-szakasz a képviselői módosító javaslatok benyújtására nyitva álló határidő leteltével nyíljon meg; a törvényjavaslat részletes vitáját a Törvényalkotási bizottság folytassa le a HHSZ 44. § (1) és (3)-(4) bekezdése, valamint a HHSZ 45. § (1)-(3) bekezdése alkalmazásával és azzal, hogy a HHSZ 45. § (3) bekezdés szerinti módosításokat az összegző módosító javaslatba foglalva legkésőbb 2014. szeptember 22-én, hétfőn nyújtja be; ha túlterjeszkedő módosító javaslat benyújtására irányuló szándékot is megfogalmaz, illetve ilyen módosító javaslatot támogat vagy fenntart, akkor azt az összegző módosító javaslatról elkülönítve, azzal azonos időpontban nyújtja be; a részletes vita lezárásának tényéről és a HHSZ 44. § (1) és (3) bekezdése szerinti megállapításairól összegző jelentésben legkésőbb 2014. szeptember 22-én, hétfőn ad tájékoztatást; az előterjesztő legkésőbb a Törvényalkotási bizottság ülésén adjon tájékoztatást arról, hogy a képviselői módosító javaslatokba foglalt mely módosításokkal ért egyet; a HHSZ 48. § (2) és (4) bekezdése szerinti szavazási kérésre ne kerülhessen sor; az előterjesztő az egységes javaslattervezetet 2014. szeptember 23-án, kedden küldje meg a Törvényalkotási bizottság elnökének; az összegző jelentés és az összegző módosító javaslat vitájára 2014. szeptember 24-én, szerdán kerüljön sor a HHSZ 47. §-a szerint azzal, hogy a HHSZ 47. § (3) bekezdése szerinti felszólalásokat követően a képviselők a képviselőcsoportonkénti 5-5 perces, a független képviselők összesen 3 perces időtartamban szólalhatnak fel.

(15.30)

Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, a vita arra is kiterjed, hogy ez a módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése miatt vagy a HHSZ 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. Az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra 2014. szeptember 24-én, szerdán kerüljön sor. Ha a Törvényalkotási bizottság túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, az Országgyűlés az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalt követően döntson a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről és elfogadásáról. A HHSZ 108. § (4) bekezdé-

sét a Törvényalkotási bizottság ülésére ne kelljen alkalmazni. *(Zaj. - Az elnök cseppet.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 170 igen szavazattal, 2 ellenében, 2 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés vitájára holnap első napirendi pontként, a zárószavazásra pedig a 24-én kezdődő ülésen kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a H/1270. sorszámú országgyűlési határozati javaslat házszabálytól való eltéréssel történő tárgyalásáról döntünk. A Házbizottság múlt heti ülésén a frakciók megállapodtak abban, hogy szeptember 24-én a magyar és a lengyel parlament egy időben azonos szövegű előterjesztést tárgyal meg, amely Henryk Ślawik és idősebb Antall József emlékét örökíti meg. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, ismertesse a házszabálytól való eltérés szövegét.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: A Házbizottság javaslata a határozati házszabályi rendelkezésektől való eltérésre. A Házbizottság az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat, továbbiakban HHSZ 65. § (1) bekezdésében foglalt jogköre alapján az alábbiakat javasolja az Országgyűlésnek. Az Országgyűlés a „Henryk Ślawik halálának 70. évfordulója, valamint idősebb Antall József halálának 40. évfordulója emlékére” című H/1270. számú határozati javaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a határozati házszabályi rendelkezésektől, hogy a határozati javaslat külön döntés nélkül az Országgyűlés tárgysorozatába kerüljön. A HHSZ 34. § (1) bekezdését ne kelljen alkalmazni. A határozati javaslathoz módosító javaslat és bizottsági jelentés benyújtására ne legyen lehetőség, az általános vitára 2014. szeptember 24-én kerüljön sor azzal, hogy a nyitóbeszéd és a zárószó elhangzására összesen 10 perc áll rendelkezésre. A nyitóbeszédet követően Maria Pańcyk-Pozdiej, a Lengyel Köztársaság szenátusának alelnöke szólalhat fel ötperces időtartamban. Majd a kormány képviselője szólal fel ötperces időtartamban. Ezt követően a képviselőcsoportok az álláspontjukat 5-5 percen fejthetik ki. A zárószavazásra 2014. szeptember 24-én kerüljön sor.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom a figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házszabálytól való eltérést 175 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 1 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztés tárgyalására és határozathozatalára jövő héten szerdán kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt kezdeményezte, hogy az egyes törvényeknek a költségvetési tervezéssel, valamint a pénzügyi és közüzemi szolgáltatások hatékonyabb nyújtásával összefüggő módosításáról szóló T/1271. sorszámú előterjesztést **sürgős eljárás** keretében még ezen az ülésen tárgyalja meg az Országgyűlés. Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, ismertesse a sürgősségi javaslatot.

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A kormány azt javasolta, hogy az előterjesztés általános vitájára a lezárásig a szeptember 16-ai ülésnapon kerüljön sor. A kapcsolódó bizottsági bejelentések érdekében a bizottságok ma az Országgyűlés ülésének időtartama alatt is ülésezhessenek, módosító javaslat benyújtására a holnapi ülésnap végéig legyen lehetőség. A részletesvita-szakasz a szeptember 16-ai ülésnap lezárásával nyílna meg. A részletes vita lefolytatása érdekében a tárgyaló bizottság az Országgyűlés ülésének időtartama alatt, valamint az ülés első ülésnapján az ülésnap megnyitása előtt is ülésezhessen. A Törvényalkotási bizottság pedig az előterjesztői tájékoztatás beérkezését követően, de még a házszabály 46. § (2) bekezdésében foglalt határidő előtt értékelhesse a részletes vitát lezáró módosító javaslatokat.

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A sürgős tárgyalás kezdeményezésével egyidejűleg az előterjesztő indítványozta, hogy a napirend az előterjesztés tárgyalásával úgy egészüljön ki, hogy az általános vitára a lezárásig a második napirendi pontként kerüljön sor. Felhívom figyelmüket, hogy a sürgős tárgyalás elrendeléséhez a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát önöket, sürgős tárgyalásba vesszék-e a T/1271. sorszámú előterjesztést az általános vita időpontjának meghatározásával együtt. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 146 igen szavazattal, 29 ellenében, 2 tartózkodással az előterjesztést sürgős tárgyalásba vette.

Tisztelt Országgyűlés! Most napirend **módosítására tett javaslatról** döntünk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló

2011. évi CCVI. törvény módosításáról szóló T/794. sorszámú törvényjavaslat, valamint a vallási közösségekkel történő állami együttműködés elutasításáról szóló H/795. sorszámú határozati javaslat összevont vitájára ezen az ülésen ne kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az előterjesztés tárgyalására a ma kezdődő ülésünkön nem kerül sor, így értelemszerűen a tárgyalási időkeretről sem határozunk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirendi ajánlásról döntünk**. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

(15.40)

Tisztelt Országgyűlés! Most **mentelmi ügyvel** folytatjuk munkánkat. Soron következik tehát a mentelmi ügy megtárgyalása és a határozathozatal.

A Mentelmi bizottság a legfőbb ügyész megkeresésére H/1251. sorszámon határozati javaslatot terjesztett elő Hiszékeny Dezső országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban.

Megadom a szót Vejkey Imre elnök úrnak, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, ötperces időkeretben. Öné a szó, bizottsági elnök úr.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A legfőbb ügyész KF-7740/2013/11. számú átiratában indítványozta Hiszékeny Dezső országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett vesztegetés bűntette megalapozott gyanúja miatt. A legfőbb ügyészi indítvány szerint a Budapest XIII. kerületi önkormányzat az egyik tulajdonában lévő üzlethelyiség bérleti joga, illetve tulajdonjoga megszerzésének lehetőségét 2013. január-február-március hónapokban nem hirdette meg. Az üzlethelyiség bérbeadásával Hiszékeny Dezső, a kerület akkori alpolgármestere foglalkozott, akinek működési körébe tartozott a kerület üzlethelyiségeinek, lakásainak kezelése. 2013. januárjában Hiszékeny Dezső közvetítő útján 5 millió forintot kért saját részére azért, hogy az üzlethelyiség bérleti jogát egy, a bérlemény üzleti hasznosítását tervező befektetőnek juttassa.

A Mentelmi bizottság a legfőbb ügyész átiratát 2014. szeptember 9-i ülésén tárgyalta. Az ülésen részt vett Hiszékeny Dezső, aki elmondta, hogy ál-

laspontja szerint nem követett el bűncselekményt. Az ügyet koncepciósnak, előre megtervezett akciónak minősítette, amelynek álláspontja szerint a célja az önkormányzati választások befolyásolása. Mindezek mellett kérte mentelmi jogának felfüggesztését. A bizottsági tárgyalás során dr. Józsa István bizottsági alelnök, MSZP-képviselő elhangzott álláspontja szerint a legfőbb ügyészi átiratban foglaltak nem támasztják alá az abban megjelölt bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúját. Dr. Vejkey Imre mint a bizottság elnöke előadta egyrészt azt, hogy nyilvánvalóan nem koncepció eljárásról van szó, a jogállamiság ma teljes mértékben garantált Magyarországon. Másrészt előadta azt is, hogy a legfőbb ügyészi átirat konkrétan tartalmazza azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján a megalapozott gyanú a Legfőbb Ügyészség szerint fennáll. A bizottság elnöke harmadrészt előadta azt, hogy ebben a közbizottsági ügyben is követni kellene a bizottság azon szakadatlan gyakorlatát, miszerint a mentelmi jog alól az érintett képviselőt közbizottsági bűncselekmény alapos gyanúja esetén felfüggesztésre javasolja az Országgyűlés részére.

Mindezekre tekintettel a Mentelmi bizottság 5 igen, nulla nem szavazat és 1 tartózkodás mellett azt javasolta a tisztelt Országgyűlésnek, hogy Hiszékeny Dezső országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben függessze fel.

Köszönöm megismerő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, bizottsági elnök úr. Jelzi Hiszékeny Dezső képviselő úr, hogy szólni kíván. Megadom a szót ötperces időkeretben. Öné a szó, képviselő úr.

HISZÉKENY DEZSŐ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ismét egy ügy, amely a bűnüldözés köntösébe bújtatva lesz a közbeszéd része. Ismét egy karaktergyilkosság, egy politikus lejáratása, ellehetetlenítése a választási kampány oltárán. És ismét egy ellenzéki politikusé. Nem feltétlenül kéne ennek így lennie.

Ellentétben azzal, amit bizottsági elnök úr elmondott, van olyan közbizottsági ügy, amely gyanúsítottjának nem adta ki a mentelmi jogát a parlament. Ma is itt ül közöttünk, Simon Miklósnak hívják. *(Moraj a Fidesz soraiból. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Még vádol is!)* Az ő érintett ügyében azóta bírósági ítéletek is születtek.

Még egy megjegyzést tennék, ami az ügyemen kívül van, ez pedig a tisztelt frakcióvezető úrnak szól, aki az előző napirend során kioktatott bennünket, és egyébként jó tanácsokkal látott el, mármint a jelöltjeinket illetően, hogy nem lenne baj, ha jobban odafigyelnénk magunkra. Én olvastam néhány bártortalan kísérletet az V. kerületben folyó ügyészségi nyomozásról, az ott elkövetett esetleges gyanúsításokról

és bűncselekményekről, ugyanakkor az utóbbi időben ezekről nem olvasok semmit, valamilyen érdekes ok miatt. És az ott indított jelölt személyisége is érdekes képet mutat. De ennyit, ami nem az én ügyemre vonatkozik.

Visszatérve arra az akcióra, amely az én ügyemre vonatkozik, úgy gondolom, hogy annak időzítése alig leplezhető módon az önkormányzati választások eredményeinek befolyásolására vonatkozik. Az ügyészség vádaskodik, egyébként hangzatos történetet ad elő, mert ez a megrendelés. Ilyen kell, mert ez adható el. Később már nem érdekes, hogy ebből mi bizonyítható jogszerűen. Az elmúlt években számtalan visszaélésre, a büntetőeljárás eszközeinek törvénytelen alkalmazására derült fény. Konceptiók perekben meghurcoltak, politikai érdekből kötött vádalkuk mutatják azt az utat, amelyen a jelenlegi hatalom jár. Már több esetben kiderült bíróságok jóvoltából, hogy különösen az ügyészség nem válogat az eszközökben, ha politikai megrendelésről van szó. Éppen ezért kezdeményezni fogjuk, hogy az ilyen konceptiók ügyekben és a koholt vádak összeállításában közreműködők felelősségre vonhatók legyenek.

Vajon mi igaz a leírtakból és az elmondottakból? Valószínűleg a fele sem. (*Moraj a Fidesz soraiból.*) Az egész ügyről ordít, hogy politikai indíttatású, előre megtervezett, tehát konceptiók eljárás. Nincsenek illúzióim a felhasznált eszközöket és módszereket illetően sem. Régi időket idéző történések ezek. Egy nagyszerű film jut eszembe, az a címe - Bacsó Péter rendezte -, hogy Tanú. Az elmúlt néhány év hasonló ügyeiből le lehetne forgatni a második részt.

Nézzük meg, hol tartunk most. A háttérapparátus már korábban végzett a forgatókönyv megírásával, most a napi aprómunka, a média tematizálásának megszervezése, a féligazságok, hazugságok szivároztatása a feladat. Ebben sincsenek illúzióim, meglesz. Utána ismét az ügyészségé a főszerep. Rabosítás, esetleg bilincs, vezetősár. Emlékszünk még ugyanezen politikusok felmentő ítéleteire és az eljáró bíró ügyészséget megrovó szavaira? Nem nagyon hallhattak róla, pedig ez igaz. Ha a forgatókönyv szerint haladunk, most itt adnak engedélyt a műsorra. A film címe: Vadászat egy ellenzékire. (*Moraj a Fidesz soraiból.*)

Nos, képviselőtársaim, a döntésüket követően kezdődhet a műsor. Önöknek a páholyból, nekem a küzdőtérrel. Már csak egyetlen megválaszolatlan kérdés maradt: ellenzéki képviselőtársaim, ki lesz a következő?

Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatal következik. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés függesse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő

országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Hiszékeny Dezső országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 148 igen szavazattal, 25 ellenszavazat és 3 tartózkodás mellett Hiszékeny Dezső mentelmi jogát felfüggeszti.

(15.50)

Tisztelt Országgyűlés! Most **bizottsági taggá választásra** tett javaslatról döntünk. Az Országgyűlés elnöke személyi javaslatot terjesztett elő S/1297. sorszámon. Ebben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Mentelmi bizottságba dr. Józsa István, MSZP, helyett Szabó Sándort, MSZP, a bizottság alelnökévé; az Igazságügyi bizottságba Szabó Sándor, MSZP, helyett dr. Bárándy Gergelyt, MSZP; a Költségvetési bizottságba Rácz Róbert, Fidesz, korábban megüresedett tagsági helyére Vantara Gyulát, ugyancsak Fidesz; a Mezőgazdasági bizottságba Vantara Gyula, Fidesz, helyett Dankó Bélát, Fidesz, a bizottság tagjává válassza meg. Az Országgyűlés továbbá a Törvényalkotási bizottságba dr. Aradszki András KDNP-s képviselő korábban megüresedett tagsági helyére Révész Máriusz fideszes képviselő urat, Tóbiás József, MSZP, helyett dr. Harangozó Tamás, MSZP, képviselő urat a bizottság tagjává válassza meg. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e ezeket a javaslatokat. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság tagjává megválasztotta a korábban felsorolt jelölésekben ismertetett képviselőtársainkat.

Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatali eljárásunk végére értünk. Most 15 óra 53 perc van, **interpellációkkal** folytatjuk munkánkat.

Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés elnöke a határozati házszabályi rendelkezések 121. § (4) bekezdésének a) pontjában foglalt jogkörével élve Kepli Lajos, a Jobbik képviselőjének I/1234. sorszámu **interpellációját visszautasította**, mivel az indítvány nem tartozik a címzett Trócsányi László igazságügyi miniszter feladatkörébe.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mit tenne ön mint tulajdonos?**” címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hetekben számos olyan hír jelent meg, amelyek a jegybank fényűző közpénz-felhasználási gyakorlatáról szóltak.

Kiderült, hogy a Magyar Nemzeti Bank a teljes idei felsőoktatási keretösszeg több mint másfélszeresének megfelelő összeget, 200 milliárd forintot költene különböző alapítványok támogatására, 90 milliárd forintért épületvásárlási-épületfelújítási programba kezdett, 18 milliárd forintért megvásárolta az egyik legdrágább budapesti irodaházat, de nem sajnálja a milliárdokat saját önfényezésére sem, milliárdokat költ reklámcélokra.

Remélem, egyetért velem abban, hogy Matolcsy György jegybankelnöknek nem feladata a matolcsyismus oktatásának finanszírozása. Remélem, abban is egyetérthetünk, miniszter úr, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem ingatlanügynökség és nem feladata az ingatlanspekuláció.

Tisztelt Miniszter Úr! A pénzszorást sunyi módon azt követően gyorsították fel, hogy az MNB felügyelőbizottságának mandátuma lejárt, így az igazgatóság kikerült egy testületi kontroll alól.

Önnek mint az államháztartásért felelős miniszternek tudnia kellett arról, hogy az MNB a valós értéknél drágábban vásárolta meg az Eiffel Palace irodaházat. Tudnia kellett arról is, hogy az ügylet mögött offshore hátterű cégek is felbukkantak sajtóértesülések szerint.

Tisztelt Miniszter Úr! A jegybank és a kormány egymástól független működése nem jelentheti azt, hogy az illetékes miniszter behunyja a szemét, ha a jegybank jogszabályból nem levezethető módon, százmilliárdos nagyságrendben szórja a közpénzt. Ezért szükségesnek tartom, hogy tisztázza a közvélemény számára, hogyan értékeli a jegybank szokatlan mértékű és szokatlan módon történő költekezését. Mit szól ilyen példátlan pazarlás láttán? Egyáltalán mit tenne ön mint a tulajdonos képviselője? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót válaszára Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Az Európai Unió tagállamaiban a jegybank függetlensége alapvető követelmény. A kormány és különösen a gazdaságpolitikáért felelős miniszterek a lehető legkritikább esetben szokták a jegybankok döntéseit kommentálni. A jegybank tulajdonosa ugyanakkor a magyar állam. A Nemzetgazdasági Minisztérium mint a tulajdonos állam képviselője semmiképpen nem hunyna szemet, ha a közpénzek jogellenes felhasználását tapasztalná. A jogszabályok keretei között folyamatosan figyelemmel követjük és felügyeljük az MNB törvényes működését, és a jövőben is így fogunk tenni.

Tájékoztatásul szeretném elmondani, hogy a jegybankok társadalmi szerepvállalása nem példa nélküli az Európai Unióban. Csak néhány példát engedjenek meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy ide-

idéznek. Az osztrák jegybank támogat hasonló oktatási célú alapítványokat, programokat, sőt maga is szervez ilyeneket, évente több tízezer résztvevővel. Tudományos célú alapítványokat is működtet, amelyek közül a legismertebb a másfél milliárd eurós alaptőkével létrehozott Fund for Research and Teaching. Emellett kiadványok, tájékoztatók útján és reklámfelületek vásárlásával biztosítja a központi bank iránti bizalom növelését. Javaslom képviselő úrnak, hogy a másfél milliárd eurós alapösszeget szorozza be a forint árfolyamával.

A holland jegybank társalapítója és szponzora egy felsőoktatási intézménynek, a Duisenberg School of Finance-nek. A francia jegybank is jeleskedik a pénzügyi kultúra fejlesztésére tett erőfeszítések területén, ami főleg workshopokat, konferenciák szervezését, oktatási intézményekkel kötött együttműködési megállapodásokat jelent és szponzorációban is megtestesül.

További párhuzam figyelhető meg a jegybank közgondolkodási és társadalmi célkitűzései, illetve a francia jegybank tevékenysége között. A Banque de France kiadott egy állásfoglalást, amely szerint deklarált célja a közgazdasági és pénzügyi tudás fejlesztése, az esélyegyenlőség és a társadalmi diverzitás, valamint olyan polgári kezdeményezések támogatása, amelyek gyarapítják a lakosság, különösen a fiatalok tudását.

Végül, de nem utolsósorban megemlíteném, hogy az Egyesült Királyság központi bankja, a Bank of England a pénzügyi kultúra fejlesztésének támogatásán és a civil társadalom bizonyos kezdeményezéseinek felkarolásán túl jelentős összegekért vásárol saját hazája állampapírjaiból.

Fontos aláhúzni, hogy a képviselő úr által említett összegeket a jegybank nem elköltötte, hanem vagyont gyarapított belőle, tehát az érték mindenképpen megmaradt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jegybank által létrehozott alapítványoknak juttatott mintegy 200 milliárd forint nem vész el, hanem alaptőkeként befektetik, és a hozamaiból tartják fent intézményüket. Az pedig ilyen esetekben természetes, hogy az alapító az alapítványoknak juttatott pénzt stabil, kiszámítható hozamú, biztos állampapírokban kívánja elhelyezni. Ezeknek az elvárásoknak pedig a magyar állampapírok kiválóan megfelelnek.

Mint említettem, a hazai állampapír vásárlására is példával szolgál egy európai központi bank, jelesül a Bank of England, de szeretném azt is felidézni, hogy nemrégiben az Európai Központi Bank, nevezetesen az elnöke, Mario Draghi jelentette be, hogy az Európai Központi Bank is egy hasonló programot indít, ahol európai uniós tagországok állampapírjaiból fognak vásárolni.

Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdéseit, kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem Burány képviselő urat, elfogadja-e a miniszteri választ.

(16.00)

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A válasz értékelhetetlen volt, hiszen a Magyar Nemzeti Bank gyakorlatáról miniszter úr gyakorlatilag egyetlen szót sem szólt. Márpedig a Magyar Nemzeti Bank gyakorlatára a magyar törvények vonatkoznak, nem a francia és nem az angol törvények. Példátlan, hogy a magyar felsőoktatás éves támogatásának másfélszeresét elköltheti egy sajátos közgazdászképzés megvalósítására, saját kedvenc sportjának támogatására. Ilyen alapon egyébként akár stadionokat is építhetne a Magyar Nemzeti Bank, törvény azt sem tiltja, de nyilván az is kicsapná a biztosítékot, és joggal.

Miniszter úr, a mai nap híre: az Eiffel Palace megvásárlása környékén a botrány tovább gyűrűzik. 15 millió eurót nyert az ingatlan cég a magyar adófizetők pénzéből, és ráadásul ezt a szerződést Trócsányi László igazságügyi miniszter ügyvédi irodája készítette. Összenő, ami összetartozik, ez a panama most már az égig ér. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Köszönöm szépen. A választ nem fogadom el. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a miniszteri választ az interpellációra. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 103 igen szavazattal, 38 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Miért bünteti a kormány folyamatosan a budapestieket?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszter úr fog majd válaszolni. Staudt Gábor... *(Jelzésre:)* Illetve Seszták Miklós miniszter úr megbízásából pedig Fónagy János államtitkár úr fog válaszolni. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnos látszik, hogy ennyire fontosak a budapestiek, hogy kétszeresen is át kellett adni a válaszadást.

Akkor, államtitkár úr, az elmúlt időszak eseményei egyértelművé tették, hogy a kormánynak nem kedves Budapest. Az állami és uniós forrásoktól való elzárás, a kórházak és iskolák államosítása mind olyan lépések, amelyek nem pozitív irányba

befolyásolták a budapestiek életkörülményeit. Miközben önök célként tűzték ki az önkormányzati adósságállományok rendezését, Budapest számára már az is kegy, hogy engedélyeznek egy újabb hitelfelvételt a 3-as metró felújítására.

De a kormány nemcsak a budapestiekkel, hanem saját főpolgármesterével is állandó harcban áll. Ebben a háborúban Lázár János miniszter vezeti a kormány seregeit. A Miniszterelnökség az év elején magához vonta a középtávú budapesti uniós fejlesztéseket, aminek következtében a főváros százmilliárdos forrásoktól eshet el. Az indok, hogy túl gazdag Budapest, és az EU nem támogatja a további fejlesztéseket. Ha pedig ez nem tetszik a főpolgármesternek, menjen el, lobbizzon Brüsszelben. A budapesti állatkert viszont fellélegezhet, mert Lázár János kijelentette, hogy az állatkerti fejlesztéseket már csak Tarlós István miatt is támogatni fogja. *(Zaj.)*

Van egy budapesti nagyberuházásokért felelős kormánybiztos is Fürjes Balázs személyében, de nevével leginkább csak a kormány vagy a miniszterelnök személyes ambícióit szolgáló beruházásoknál találkozhatunk. Ilyen a Miniszterelnökségnek a budai Várba költözése, a stadionépítések vagy a Városliget államosított beépítése is. Fürjes Balázs szájából elhangzott viszont egy vitathatatlan igazság is a Népliget, így Budapest közbiztonságával kapcsolatosan. Idézem: „A Népliget Budapest legnagyobb zöldterülete, de nem merjük odaengedni még nappal sem a gyerekeinket, sőt mi sem merészkedünk be jelentős részére, mert leginkább büntetőjogi kategóriákkal írható le, ami ott történik.” Ezeket a mondatokat sajnos a Tarlós István vezette főváros közbiztonsági tanúsítványának is tekinthetjük.

Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár János azt mondta, a kormány támogatná a budapesti beruházásokat, de Brüsszel nem engedi. A fideszes főpolgármester szerint ez pont fordítva van: Brüsszel azt támogatja, amit a magyar kormány is támogat. Könnyen beláthatja, államtitkár úr, hogy itt a Fidesz háza táján valaki nem mond igazat.

Kérdezem ezért államtitkár urat, hogy ki a hunyó, Tarlós István vagy Lázár János. Várom megtisztelő és érdemi választ. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Talán először a személyi kérdéseket: ez két erős karakterű ember, öntől eltérően jó humorérzékkel. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Úgyhogy kérem, hogy a saját párbeszédüket, azt bízzuk rájuk.

Egyébként ön érdemi választ kért. Az Orbán-kormány százmilliárdos fejlesztésekkel, adósságátvállalással, munkahelyek létrehozásával támogatta, támogatja és a jövőben is közreműködik Budapest fejlődésében és fejlesztésében.

Az önkormányzati adósságkonszolidáció három üteme során 2011 és 2014 között a fővárost összesen 218 milliárd forint adósságtól szabadította meg az állam. E ráfordítás az országos adósságkonszolidáció teljes összegének 16 százalékát tette ki. A most záruló uniós fejlesztési ciklusban 439 budapesti önkormányzati fejlesztést támogatott az állam közel 400 milliárd forint összegben, melyből mintegy 303 milliárd kifizetése már megtörtént.

A jelenlegi kormány volt az, amely a Zeneakadémia felújítását mintegy 12 milliárd forinttal, a Korányi-projektet mintegy 8 milliárd forinttal, a Várkert Bazárt több mint 7 milliárd forinttal, a Lukács gyógyfürdőt 1 milliárddal, például többek között a Józsefváros Magdolna-negyed programját 4 milliárd forinttal támogatta. Ezeket azért lepresztízisberuházásosni, úgy gondolom, az egyszerűen igazságtalan és nem is megalapozott.

Közreműködött a kormány a budapesti közösségi közlekedés működésében is, pontosan tisztában vagyunk azzal, hogy a budapesti közlekedés nemcsak másfél milliárd budapesti, hanem másik másfél milliárd, az agglomerációban élő ember mindennapját érinti. Több száz új autóbusz van Budapesten, kényelmes és korszerű villamosok, trolibuszok, új metrókocsik, a budai fonódó villamosközlekedés létrehozása, elektronikus jegyrendszer, új jegyautomata-hálózat, a dunai hajós közlekedés újjáélesztése, parkolófejlesztések is. Mi több, befejeztük a közel két évtizedes múltra, nagyon viszontagságos múltra visszatekintő 4-es metróvonal megépítését is, csak erre a saját kormányzati ciklusunkban 210 milliárd forintot fordítottunk. A KÖZOP városi közlekedésfejlesztésre fordítható forrásainak - ez 550 milliárd forint körül van - mintegy kétharmadát a nemzet fővárosa kapta. Ez nem azt mutatja, hogy a kormány bármiben is büntetné a fővárost.

A ciklusban 6 fővárosi közlekedést segítő kivitelezési projekt összesen 309 milliárd forint értékben, 8 előkészítési projekt mintegy 4 milliárd forint összegben. Néhány példa az egészségügyi fejlesztésekre: az Uzsoki Utcai Kórház rekonstrukciója lezárult. Megújult a budapesti, fővárosi Szent Imre Kórház több egysége, teljesen új épületszárnyat kaptak. Jelentős munkák vannak e területen előttünk, amelyeket szintén központi forrásokból biztosítunk. A Szent János Kórház és az Észak-budai Egyesített Kórházak, és hosszan lehetne sorolni ezt a sort akár a Vakok Intézetével, akár az Onkológiai Intézetrel. Képviselő úr, ha ez a felsorolás azt jelenti, hogy valaki bünteti a fővárost, akkor én kívánok kedves mindnyájunknak ilyen büntetéseket.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Staudt Gábor képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Sajnos, a lényegre pont nem válaszolt államtitkár úr. Itt nem két magánemberről van szó, és két magánember humorizálásáról, hanem a főpolgármesterről és a Miniszterelnökséget vezető miniszterről. És higgye el, a budapesti polgároknak már nagyon nincs kedvük nevetni. Azt látják, hogy elmaradt az elszámoltatás. Hiába beszélt itt új járművekről, de ha buszt, villamost vagy trolit kellett beszerezni, akkor véletlenül sem a magyar gyártók termékeit választották.

Azt is láthatják a budapesti polgárok, hogy a BKV szétverése továbbra is folyamatosan tart, és például a buszjáratok kiszervezése vagy a vagyonelemek eladása is idetartozik, erről sem beszélt államtitkár úr, de akár a közbiztonságnak a romlásáról is beszélhetnénk. Már ott tartunk, hogy a meglévő jogszabályokat sem tudják Budapesten betartatni, elég ha a lomibűnözésre gondolunk, aminek elméletileg megvan a törvényi háttere, hogy fellépjenek ellene, de sem a rendőrség, sem a közterület-felügyelet semmilyen lépéseket nem tesz, és az egyéb különösen súlyos bűncselekményekről még nem is beszéltünk, tehát nem tudom elfogadni a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 100 igen szavazattal, 24 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Az orosz ruletnek véget kell vetni!**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter úr fog majd válaszolni. De most Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az ukrainai agressziót látva Orbán Viktor blöffjét nagyon nehéz komolyan venni. A miniszterelnök úr ugye azt mondta, hogy katonai értelemben héják, gazdaságilag viszont galambok leszünk. Csakhogy ez teljes mértékben megvalósíthatatlan. Sokkal inkább úgy tűnik,

hogyan Orbán Viktor kényszerpályán mozog. Magyarország katonai képességeiből ugyanis nagyjából egy verbális kardcsörgetésre futná, miközben gazdaságilag önök teljes mértékben függőségbe taszították hazánkat. Ugye, van egy szinte teljesen orosz importra alapozott olaj- és gázfelhasználásunk, önök ugye eldöntötték, hogy ide orosz hitelből kívánnak atomeróművi blokkokat építeni, ráadásul lesajnálják a megújuló energiaforrásokat, és teljes mértékben elmaradtak a hazai energetikai korszerűsítésekkel.

Gyakorlatilag önök olyan mértékben függőségbe taszították az országunkat, hogy teljesen kiszolgáltatottakká váltunk már most, és a jövőben is várhatóan teljesen bénultak leszünk az orosz birodalom árnyékában. Úgy is mondhatnám, hogy olyanok vagyunk, mint egy papírsárkány: amerre a szél fúj, arrafelé megyünk. Nagyjából így néz ki az az ország, amit önök külpolitikailag felépítettek. És ez egyértelműen az önök felelőssége. Egy kínos, kiszolgáltatott helyzetben vagyunk, és nagyon sajnálom, de azt kell hogy mondjam, hogy sok esetben már a nemzeti önbecsülésünket sérti az, amit önök külpolitikailag csinálnak.

Én emlékeztetni szeretném önt, miniszter úr, hogy amikor januárban az Orbán-Putyin-paktumot aláírták, akkor már pontosan látszott, hogy a putyini rendszer milyen irányba halad, amikor viszont a hitelmegállapodás megszületett, akkor már dörögtek a fegyverek. Önök egyszerűen becsukták a szemüket, és mentek tovább a putyini úton.

Most, amikor egyre nyilvánvalóbbá válik számunkra, hogy az orosz agresszió miatt meghirdetett uniós szankciók elzárják az orosz állami bankokat a nemzetközi forrásoktól, itt állunk egy olyan építkezés küszöbén, amit egy orosz állam tulajdonában álló banknak kellene megfinanszíroznia. Önök pedig, már megbocsásson, tisztelt miniszter úr, de mint valami elromlott kakukkos óra, folyamatosan azt ismételtetik, hogy a korlátozások nem érintik a paksi projektet. Tisztelt Miniszter Úr! Önök mégis mire alapozzák ezt a feltételezésüket? Számolniuk kell azzal, hogy az orosz banknak a szankciók miatt egyszerűen nem lesz pénze a beruházás kivitelezésére, vagy egy ideig lesz, utána pedig elfogy, mi meg itt maradunk egy félkész atomeróművel és egy rakat államadóssággal. Pontosán milyen stratégiája van a magyar kormányoknak arra vonatkozóan, hogy ez a forgatókönyv nem fog bekövetkezni?

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Móring József Attila váltja fel.)

És egyáltalán milyen stratégiái vannak önöknek? Tehát világosan látszik, hogy most már nem vehetik készpénznek azt, hogy ez a finanszírozás meg fog történni. Végre folyik olyan kormányzati munka, amely arról szólna, hogy a megújuló energiaforrásokat helyzetbe kell hozni? Végre eldöntötték azt, hogy többfajta energiahordozónak lehetőséget adnak eb-

ben az országban? Én szeretném önt emlékeztetni arra, hogy a megújulóké a jövő. Munkahelyeket adnak, és a szuverenitásunkat erősítik, a függőségünket viszont csökkentik. Én azt gondolom, hogy sokkal nagyobb bevetéssel kellene a megújuló felé fordulni az Orbán-kormányoknak, és sokkal kevésbé kellene Putyin körül pávaskodni. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „Nem származik semmi előnyünk abból, hogy Oroszországot gyengítjük. Oroszország egy gazdag múlttal és különleges emberekkel rendelkező ország. Nem keressük a konfliktust tehát Oroszországgal. Örömmel látunk egy erős, növekvő Oroszországot, amely hozzájárul a nemzetközi biztonsághoz és békéhez, és amely a vitákat békésen és diplomatikusan oldja meg.” Ezen néhány mondatot Barack Obama elnök úr mondta a NATO-csúcs előtt. *(Derűtség a Fidesz soraiban.)* Ez, úgy hiszem, elegendő válasz lenne a külpolitikai észrevételére, hiszen az, hogy Oroszországgal nem keressük a konfliktust, nem magyar doktrína, hanem a NATO elképzelése arról, hogy hogyan képzele a közeljövőben a viszonyt Oroszországgal, a putyini Oroszországgal, ahogy ön mondta.

És miután miniszterelnök úr utalt arra, hogy Magyarország intenzív részese minden NATO-döntésnek és az Európai Bizottság minden vonatkozó döntésének, azt tudom mondani önnek, hogy az Oroszországgal kapcsolatos álláspontunkat alapvetően külpolitikai értelemben a szövetségeseinkkel összeegyeztetett formában hozzuk meg, alakítjuk ki. Ez természetesen a NATO-t és az Európai Bizottságot, az Európai Uniót jelenti. Ebben jó szövetséges Magyarország.

A Magyar Honvédség szerepvállalását a NATO soha nem kritizálta, sokkal inkább azt kérte rajtunk számon, hogy ha már ilyen jó magyar katonáink vannak, miért nincs belőlük több, és miért nem fordítunk még több pénzt a honvédségre, amit persze lehet relativizálni, hiszen ha az egészségügyre és az oktatásra nézünk, akkor ott is pénzért kiáltanak, mint ahogy valószínűleg a katonai közkiadásokat a következő években egészen 1,5 százalékra felnövelni, ez elkerülhetetlen folyamatnak tűnik. Tehát jó szövetségesi vagyunk Oroszország-politikájában a NATO-nak.

De természetesen van magyar speciális álláspont, amit a realitás és a valóság határoz meg. Azt hiszem, hogy mindenkinek pontosan látnia kell, hogy ha Magyarország nem kap gázt Oroszországból, ha nem jön gáz keletről és ha nem jön áram keletről, akkor lényegében rövid idő alatt az ország működésképtelenné válik. Minden szövetségeseinktől, aki számon kéri rajtunk azt, hogy miért nem vagyunk

határozottabbak adott esetben, vagy ön parlamenti képviselőként felrója nekünk az Oroszország-politikát, egyetlenegy kérdést kell csak feltennünk és megkérdeznünk, hogy ha nem tudunk az oroszoktól gázt vásárolni, akkor honnan vehet Magyarország az ország napi működéséhez szükséges gázt, tekintettel arra, hogy nyugati kapacitás, nyugati vezetékek nincsenek. Az Európai Bizottság arra is képtelen volt, hogy a Magyarország és Románia és a Magyarország és Horvátország között megépített gázvezetékét kétirányúvá tegye, azaz Horvátország vagy Románia felől Magyarországot gázzal ellátni képesek legyünk. Ez a helyzet: Magyarország az elmúlt negyven esztendőben szakszerűen és felelőtlenül kiszolgáltatta magát az orosz gáznak.

Annak érdekében, hogy ne legyen szükség ennyi gázra, hiszen a gázból különböző más forrásokat is előállítunk, azt gondolom, igenis nagy szükség van egy környezetbarát, nagy ipari kapacitásokat ellátni képes atomerőmű-bővítésre, amely képes olyan áramot előállítani, amely nem, illetve nem csak az orosz fűtőanyagtól függ. Harmincéves vita az, hogy Magyarországon az atomerőműre van szükség vagy nincs szükség, illetve a bővítésére van-e szükség vagy nincs szükség. Pontosan látnia kell mindenkinek ebben a parlamentben, hogy ha a Paksi Atomerőmű kapacitását fenntartjuk, akkor maximum az áramigényünknek az 50 százalékát tudjuk ellátni. Tehát a képviselő asszony által számon kért alternatív energiaforrásokra bőségesen lesz lehetőségünk, hogy igénybe vegyük.

Az a kérdés merül fel, hogy ha nem lenne a Paksi Atomerőmű, mondjuk, holnap honnan venne az ország ennyi áramot, és ez mennyibe kerülne. Ön elfelejti, hogy az alternatív energia nagy mennyiségben, az alternatív áram a gazdagok luxusa, tekintettel arra, hogy Németország megszámlálhatatlan euró tíz- és százmilliárdokkal szubvencionálja a zöldáram előállítását. Mi egyensúlyra és harmóniára törekszünk, ami azt jelenti, hogy egyszerre szeretnénk atomenergiát és a megújuló energiaforrásokat.

Az pedig, hogy ön aggódik Oroszország fizetőképességéért, némileg gyöngíti az LMP politikai álláspontját. Egyelőre ne aggódjon Oroszország fizetőképességéért - aggódjanak az oroszok! *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Bravó! - Taps a kormányparti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Nagyon köszönöm miniszter úrnak a kimerítő válaszát, meg azt is, hogy Barack Obamával példálózott, de ennek az országnak a miniszterelnökét jelenleg Orbán Viktornak hívják, és úgy látom, hogy Orbán Viktor maximálisan kényszerpályára terelte az egész országot azzal, hogy

egy ilyen kockázatos bővítési projektbe belevitte a magyar embereket, egy olyan projektbe, ami nem erősíti, hanem csökkenti a mi szuverenitásunkat, és nem növeli, hanem csökkenti a függetlenségünket. Én azt gondolom, hogy hatalmas hiba az, hogy önök mindent egy lapra tettek föl.

És három kérdést tettem föl önnek, ön 4 perc 15 másodpercet beszélt, de egyre se válaszolt. Nem válaszolt arra, hogy van-e stratégiájuk arra, hogy mi lesz, hogy ha nem jön a pénz, és nem tudják ezt megcsinálni; nem válaszolt arra, hogy van-e kormányzati munka, ami arra vonatkozik, hogy a megújulókat helyzetbe hozzák; és egyáltalán minden, amit felhoztam, az az ön számára teljesen irreleváns volt, ugyanazt a pár mondatot mondta el, amit most már két éve önökkel beszélek. Semmi új nincs a nap alatt, önök folytatják azt a vakrepülést, amit eddig is tettek. Én csak azt sajnálom, hogy Magyarországot önök kormányozzák, és önökkel így mi is odajutunk.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát úgy értelmezem, hogy nem fogadja el a képviselő asszony a miniszteri választ. *(Dr. Szél Bernadett: Mondtam is, igen.)* Megkérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 97 igen szavazattal, 20 nem ellenében, 10 tartózkodás mellett elfogadta.

(16.20)

Tisztelt Országgyűlés! Cseresnyés Péter, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A rezsicsökkentéseknek is köszönhetően megállt a pénzromlás. Mennyivel több pénz maradt a háztartásoknál a rezsicsökkentés eredményeként?**” címmel. Cseresnyés Péter képviselő urat illeti a szó.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Továbbra is kiemelkedően alacsony Magyarországon az infláció, a pénzromlás megállt az utóbbi hónapokban. Ez azt is jelenti, hogy kiszámíthatóbbá váltak a hétköznapok a családok, a nyugdíjasok és a vállalkozók, tehát az emberek számára. 1968 óta nem volt olyan alacsony az infláció hazánkban, mint az elmúlt hónapokban. Megállt a drágulás a tavalyi árakhoz viszonyítva, sőt bizonyos esetekben még csökkentek is az árak, így például olcsóbb lett a liszt, a cukor, az étolaj vagy épp a kenyér ára és bizonyos hústermékek ára is. Ennek hatásaként a fizetések és a nyugdíjak is tartósan őrzik értéküket, hiszen kevesebbet kell fizetni az élelmiszerekért, a rezsierőért, valamint a tartós fogyasztási cikkekért is. A tavalyi évben például 3,2 százalékkal nőtt a bérek reálértéke az alacsony inflációs környezetnek köszönhetően.

Tisztelt Államtitkár Úr! Szeretnék mindenkit emlékeztetni, hogy a szocialista kormányok által elvesztegetett évtized során kétszeresére nőtt a villany, háromszorosára a gáz ára. Csupán 2007-ben több mint 24 százalékkal nőttek az átlagos háztartási energiaárak. Ezzel szemben a tavaly megkezdett rezsicsökkentés hatására a háztartási energiaárak csökkentek a legnagyobb mértékben, egy év alatt összesen 12,5 százalékponttal. Ráadásul az idei évben is tovább folytatódik a rezsicsökkentés. Áprilisban a gáz ára csökkent, a következő hetekben pedig az áram és a távfűtés ára fog mérséklődni. A rezsikiadásokon megspórolt pénzt a háztartások részben egyéb fogyasztási kiadásuk, részben megtakarításuk növelésére tudják fordítani, amely egyrészt serkenti a gazdaság növekedését, másrészt erősíti a hazai finanszírozási képességet.

Ezekre tekintettel kérdézem tisztelt államtitkár urat, hogy mennyivel több pénz maradt a háztartásoknál a rezsicsökkentés eredményeképpen. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a makroadatokat tekintetében nagyon jó számokról beszélhetünk Magyarország viszonylatában, hiszen azért itt el kell mondani, hogy a gazdasági növekedés mértéke a második negyedévben 3,9 százalék volt, ami az Európai Uniót tekintve a legjobb szám, a legnagyobb eredmény.

Ugyanakkor a foglalkoztatás mértéke nálunk nőtt az Európai Unióban az elmúlt időszakban a legjobban, több mint 4 millió 100 ezren dolgoznak Magyarországon, a munkanélküliség mértéke 8 százalék alá csökkent. De csökken az államadósság, és most már folyamatosan pozitív a külkereskedelmi mérleg.

S úgy igaz, ahogy képviselő úr elmondta, az inflációs adat is kiváló és nagyszerű, hiszen valóban, 1968 óta nem fordult elő, hogy a fogyasztói árak még csökkentek is hazánkban, Magyarországon. Ennek több összetevője is van. Ezeket a jó számokat elsősorban a kormány gazdaságpolitikája biztosítja, de tény, hogy az európai dezinflációs folyamatok is elősegítik az alacsony inflációt. De a legnagyobb mértékben valóban, Európában egyedülálló módon a rezsicsökkentés okozta az alacsony inflációs számokat. Ez így igaz, ezt több lépcsőben tette meg a kormány, és ennek hatása 2014-ben egész évre kivetítve a magyar családokat 300 milliárd forint összegben érintette, ennyivel fizetnek kevesebbet a háztartási energiáért a magyar emberek 2014-ben. S a folyama-

tos rezsicsökkentés hatásaként ez az összeg 2015-ben még nagyobb lesz, hiszen el fogja érni a 340 milliárdot; ez meg fogja haladni a GDP 1 százalékát, ami, azt gondolom, hogy Európában egyedülálló.

Az alacsony inflációnak több más pozitív hatása is van, például a jövedelemnövekmények így sokkal hatékonyabbak, és kisebb jövedelemnövekmény mellett is nagyobb a reálértéke a jövedelmek emelkedésének.

Ha visszatekintünk, azt látjuk, hogy a fogyasztás növekedését, a kiskereskedelmi forgalom jelentős bővülését emellett még az állami szférában, a közszférában több mint 400 ezer főt érintő jövedelemnövekmény is okozta, s emellett a családi adókedvezmény kiterjesztése és más adócsökkentések, például a személyi jövedelemadó-csökkentés hatása is itt jelenik meg. De mondhatnánk azt is, hogy a közfoglalkoztatásban foglalkoztatott több mint 200 ezer ember havi jövedelme is a belső fogyasztást generálja és erősíti, s ezáltal biztos lábakra helyezi a magyar gazdaságot. De itt meg kell említeni a devizahitelek majdani megoldását és az eddig tett lépéseket is, amelyek szintén családok százezreinek javították a fizetőképességét.

Láthatja a képviselő úr, hogy a kormányzat egy elég összehangolt munkával próbálja megteremteni, hogy a magyar családoknak könnyebb legyen a hétköznapi élet, vagy a kiadásuk csökkentésével, vagy a jövedelmük növelésével, vagy az adó csökkentésével, illetve a nagy társadalmi probléma, a devizahitelesek problémájának megoldásával lépünk előre, és így lesz jobb, egyre jobb a magyar családoknak. Ennek szellemében hozzuk meg a döntéseket.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdézem Cseresnyés képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Azok az emberek, akikkel az elmúlt időszakban, az elmúlt hónapokban beszéltem, nagy többségükben értik, értékelik a kormány intézkedéseit, amiket a rezsidijsökkentés területén végzett. Azt várják, hogy folytatódjék ez a politika, amely az árak emelkedésének kordában tartását tűzte ki célul, és a bérek vásárlóerejének a megőrzését eredményezi. Ez a folyamat a gazdaságban is érezteti hatását, úgy, ahogy ön is mondta a beszámolójában, de egyébként a gazdasági mutatók is ezt jelzik, így a válaszát köszönettel elfogadom. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Tényleg nem látják a 3-as**

metró napi 400 ezer utasát?” címmel. Kunhalmi Ágnes képviselő asszonyt illeti a szó.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A hírek szerint kormányzati döntés született arról, hogy az Európai Unió által elérhetővé tett fejlesztési források terhére nem valósulhat meg nagy infrastrukturális beruházás Budapesten.

A 3-as metró felújításának szükségességét ma már senki sem vitatja. Az elmúlt két évben, 2011 óta ötvenháromszor állt le a metró, túlnyomórészt műszaki okokból. A város főpolgármestere, Tarlós István az idén márciusban arról nyilatkozott, hogy a metró ma még nem életveszélyes, de akár azzá is válhat. Arról is beszélt a főpolgármester úr, hogy ha más megoldás nincs, le fogja állítani a 3-as metró.

Azt hiszem, mindannyian tisztában vagyunk vele, hogy a napi 400 ezer utast szállító járművonal leállítása milyen problémákat okozna a közlekedésben, ezáltal a főváros és az egész ország gazdaságának. A 3-as metró működése elemi gazdasági érdeke Magyarországnak. Ehhez képest Budapest vezetése és az európai uniós fejlesztésekért felelős tárca között hónapok óta zajló nyilvános vitát hallunk, megoldást azonban nem. Hangoztak el vádak előkészítetlenségről, Facebookon üzentek egymásnak meghatározó politikai vezetők, brüsszeli lobbizásra és hát egyebekre szólították fel egymást. Azt hiszem, ez a nyilvános üzengetés meglehetősen méltatlan ahhoz a napi 400 ezer utashoz, akik nap mint nap használják a 3-as metró. Ők többnyire az élet nehezebb oldalán vannak.

(16.30)

Tudom, hogy a nagy kormányzati autókból a föld alatt utazók élete nem nagyon látszódik (*Felzúdulás a kormánypartok soraiban.*), de ez nem ok arra, hogy elfordítsák a fejüket (*Az elnök csenget.*) a 3-as metró utasaitól. A kormány eddig egyetlen dolgot tett a 3-as metró ügyében: hozzájárult Budapest hitelfelvételéhez. (*Zaj. - Az elnök csenget. - Közbeszólásra:*) Köszönöm, miniszter úr.

Azaz nem az európai uniós források bevonásával, hanem Budapest eladósításával képzelik el a program megoldását. Közben azt mondják, brüsszeli szabályok akadályozzák uniós források felhasználását. A helyzet az, hogy ez egész egyszerűen nem igaz. Ugyanis nem a régiók fejlettségéhez kötődő támogatási alapok terhére kerülhetne elvégzésre a felújítás, hanem például az integrált közlekedésfejlesztési operatív program keretében.

Mindent egybevéve a kormánynak és a fővárosnak eddig és ezután is meglenne a lehetősége, hogy európai uniós források bevonásával nagyon gyorsan megkezdje az elkerülhetetlen felújítást. Ezért kérdem tisztelt miniszter urat, hogy a kormány szándé-

kozik-e bármilyen nagy budapesti infrastrukturális fejlesztés európai uniós finanszírozását lehetővé tenni. Számíthat-e arra az a napi 400 ezer utazó, aki a 3-as metró használja, hogy önök felelősen gazdálkodnak európai polgáraink önökre bízott pénzével, és Budapest eladósodása helyett lehetővé teszik a 3-as metró mielőbbi felújítását?

Miniszter úr, köszönöm megtisztelő válaszát. (*Szórványos taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Megadom a szót válaszára Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy immár Staudt Gábor főpolgármester-jelölt úr mellett is szóba hozta a főpolgármester úr és a köztem lévő viszonyt, ami valóban a városhoz és a kormányhoz méltatlan színvonalra süllyedt. Ez alapvetően abból táplálkozik, hogy én nagyon nehezen viselem azt el, ha bármelyik polgármesterjelölt akár a múltban vagy akár a jövőben abból akar politikát csinálni, hogy mindenképpen meg kell védeni a fővárost a kormánytól.

Ettől a kormánytól a fővárosnak semmiféle félnivalója nincsen, ettől a kormánytól a fővárost senkinek nem kell megvédenie. Ebből fölösleges politikát üzni, mert ez, azt gondolom, álságos politikai eredményhez vezet. Fónagy János képviselőtársam, államtitkár kollégám pontosan idézte azokat a számokat, amelyekkel a magyar kormány, nem azért, mert a fővárosi képviselő-testület ezt kikényszerítette, hanem azért, mert Budapestet a nemzet fővárosának tekintjük, és kiemelten fontosnak gondoljuk európai és hazai összehasonlításban is, ezért fontosnak gondoljuk, hogy megkapjon mindent, ami a kormány számára rendelkezésre áll: 217 milliárdnyi adósság átvállalása - ez a Demszky-korszak mérlege, 217 milliárdnyi adósság -, ezen kívül 400 milliárd forintnyi támogatás csak az elmúlt négy esztendőben.

Nincs még egy olyan magyar város a földön, amely ennyi támogatást kapott volna a kormányzattól. Az ország jelenlegi teljesítőképességéhez aránylik, úgy gondolom, ez a támogatás. Illetve sokan gondolják azt vidéken, én nem tartozom közéjük, hogy talán a kormány túlzottan is támogatja a fővárost.

Ami pedig az európai uniós pénzek felügyeletét és jövőjét illeti: szeretném, ha fővárosi politikustársaink pártállástól függetlenül megbarátkoznának azzal az európai gondolattal, hogy Brüsszelben az Európai Bizottság bürokratái úgy gondolják, hogy Budapest generálisan, általában véve elérte számos szempontból az Európai Unió átlagos fejlettségi szintjét. Ezért aztán radikálisan csökkentik a Budapestnek, a központi régióknak és a központi régióban Pest megye mellé besorolt Érd megyei jogú városnak

a támogatását. Ez azt jelenti, a kérdését két részre bontva, hogy generálisan, általában Budapesten infrastruktúra-fejlesztésre akár a kormány akarna, mondjuk, egyetemeket építeni, akár a főváros próbál infrastruktúrát fejleszteni, generálisan Brüsszelből erre nem lesz pénz. Egyedüli kivétel a közlekedés.

Egyedüli kivétel a közlekedés. A közlekedésben van arra Budapestnek esélye, kötött pályás közlekedés korszerűsítése tárgykörben, hogy a budapesti közlekedési változások, a budapesti közlekedési reform kapcsán megtegye a szükséges lépéseket. Minden ilyen koncepciót, amely javítani fogja a budapesti közlekedést, és kötött pályán támogatható, a kormány segíteni fog, és támogatni fogja. Várjuk azt az egységes közlekedési koncepciót, amely reményeim szerint Budapesten az önkormányzati választásoknak is egyik fő témája. Hiszen a budapestiek nagyon is érdekli, hogy hogyan, milyen formában és mennyi idő alatt juthatnak el a város egyik pontjából a másikba. A kormány kész az európai uniós projektekben Budapesten a fővárosi közlekedés korszerűsítésére. Ennek részleteit október 12. után van értelme megvitatni, amikor a képviselő-testület egy közlekedési programot fog reményeim szerint elfogadni, csatlakozva az európai uniós bizottság elvárásához, amely azt mondja, hogy akár általában társadalomfejlesztés szempontjából, akár közlekedésfejlesztés szempontjából programra van szükség.

Ami a 3-as metróval illeti, nincs az országban olyan épész ember, aki megkérdőjelezné, hogy a 3-as metró fölújítására szükség van. Az európai uniós pénzek erre csak részben vehetők igénybe. A főváros, tekintettel arra, hogy adóssága át lett vállalva, hitelképes, a hitelért pedig a magyar adófizetők közössége, a kormány nevében és a kormány által kész kezességet vállalni, garanciát adni. Ha a főváros nem fizet, az azt jelenti, hogy az összes magyar adófizető fizet helyette. A 3-as metró fölújítását támogatjuk, alapvetően a műszaki állag megővését, illetve a biztonság garantálását. Ebben egyetértünk önnel és bármelyik fővárosi politikussal. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, köszönöm a választát. Nem tudom elfogadni. Én most az önkormányzati választások előtt öntől egy egyértelmű igent és nemet vártam volna, de nemcsak én, hanem a fővárosi választópolgárok is. Alapvető probléma van kettőnk között, és ezt értik a fővárosiak. *(Közbeszólásra: Dehogyanem! - Derültség a kormánypárti padsorokban.)* Az pedig, hogy rövid távon ugyan azt gondolta, miniszter úr, hogy a hitelképessége növekszik a városnak, de nem, ön nem mond igazat. Ugyanis ekkora va-

gyonvesztésen Magyarország fővárosa, Budapest soha nem ment keresztül. Több mint 600 milliárdot vontak el, ami a gazdasági függetlenségét bénítja meg és veszi el a fővárosnak.

Egyben téved miniszter úr és az ön felfogása Budapesttel kapcsolatban. Ha ön visszautasítja azt, amit egyébként az ellenzéki oldal is visszautasít, hogy a fővárost szembe kell állítani a vidékkel, az rendben van. De akkor vissza kell adni a főváros gazdasági erejét. Mert bármilyen fejlesztést csináljon ez a kormány a következő négy évben vidéken, nem fogja tudni fenntartani, ha tönkreteszik a fővárost.

Történelmileg úgy alakult, hogy Budapest Magyarország gazdasági és politikai centruma. Ha a főváros tönkremegy, tönkre fog menni holnap Magyarország más része is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony a miniszteri választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a miniszter úr választát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 99 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Szegény- és dagellátást vezet be a kormány az egészségügyben?”** címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A nyári politikai uborkaszegzonban sikerült azt a hírt elrejteni, ami az egészségügy további tönkretételének egyik biztos jele: a kormány szó nélkül engedi az egészségügyi ellátás többsebességessé válását, a várólistát átugró, pluszmunka keretében végzett műtéti beavatkozások jóváhagyásával. Nyáron értesültünk róla, befejezte tesztüzemét, és teljes egészében működésbe állt a Szegedi Tudományegyetem klinikáin az az ellátási forma, hogy az egyetem orvosainak önkéntes pluszmunkája keretében, térítési díj ellenében vásárolhatnak maguknak szolgáltatást, illetve műtétet a betegek.

A példa ragadós, hiszen az Uzsoki Utcai Kórház is az alábbi hirdetéssel szerez magának betegeket: „Nem akar fél évet várni csípőátültetésre? A világ egyik legjobb ortopédsebésze azonnal megoperálja. Luxuskörnyezetben gyógyulhat. Irányár: 1,4 millió forint.” A baj az, hogy ez a rendszer nem a várólistán töltött idő csökkentése és nem a betegek érdekében jött létre, hanem az intézmények forrászerzése érdekében. További baj, hogy ez megkettőzi az ellátórendszert az állami egészségügyben. Az ellátások ilyen megkettőződése - azaz aki fizet, gyorsabban előre jut, aki nem, az tovább dagasztja a vaskos váró-

listákat - egy eredményt szült: a kormány létrehozta a többsebességes, azaz a szegényekre és a gazdagokra osztható egészségügyi ellátást, mindezt állami intézményekben, állami eszközökkel, állami alkalmazottakkal.

Az ilyen szegény és gazdag felosztás nem szolgálja az esélyegyenlőséget, sőt a kórházakat a bevétel-szerzés miatt a várakoztatásban teszi érdekeltté. Tisztességtelen a kormány, amikor a biztosítottak azt üzeni, hogy kétszeresét kell kifizetned, ha nem akarsz várni. Ezzel pedig felszámolja a szolidaritásra épülő egészségbiztosítási rendszert.

(16.40)

Így vezet a szabadidőben, a gazdagok egészségügyében végzett munka az orvos regenerálódásának kárára vagy a szegények egészségügyében a minőség romlására.

A fenti probléma jól mutatja, hogy a kormány továbbra is sajnálja azt a 8-10 milliárd forintot, amely az egészségügyi várólisták lerövidítésére szükséges lenne, és továbbra is sajnálja a valódi bérrendezésre és az orvosok itthon tartására az adófizetők és a biztosítottak pénzét. Gyakran úgy tűnik, a kormány nyílgnek érzi az egészségügyet, és az ilyen problémákra adott válaszok hiányában mutatkozik ez meg.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért hozta létre a kormány a többsebességes szegény- és gazdagellátásra osztott egészségügyet? Mikor szán már pénzt a várólisták lerövidítésére és felszámolására? Végül és legfontosabbnak: miért engedi a kormány, vagy inkább sanda politikai szándékból miért akarja felszámolni a korábbi szolidaritásalapú egészségbiztosítást, és belecsempészni a piaci modellt?

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormánynak az a célja, hogy továbbra is fenntartsa a nemzeti kockázatközösségen és a társadalmi szolidaritáson alapuló egészségügyet. Aki befizeti az egészségügyi járulékot, aki után megfizetik a tb-járulékot, az továbbra is ugyanúgy számíthat az egészségügyi ellátásokra, mint mindenki más.

Ami megörökölt problémája volt ennek a kormánynak vizont, az valóban a várólisták kérdésére. Több irányból is igyekeztünk ezen a helyzeten javítani. Egyrészt - talán ön is olvasta a nyári hírek között -, hogy az egészségügy jelentős többletforrást

kapott, 11,83 milliárd forintot. Ennek a jó részét arra fordítja a kormány, arra fordítják a kórházak, hogy egyrészt a már május 31-én lejártak minősülő különböző köztartozásait fizetik ki a kórházak, illetőleg a 90 napon túli szállítói tartozásait tudja ebből a jelentős összegből sok-sok kórház kifizetni Magyarországon. Ami ebből a továbbiakban megmarad, az nyilvánvalóan a várólisták rövidítésére is fordítható a kórházak részéről, de az a nyomasztó adósságtömeg, amelyik egyik-másik kórházon van, jelentős mértékben tud enyhülni.

Célzottan is indítottunk programot, ön is talán ismeri, a várólisták csökkentésére, mégpedig 786,5 millió forint volt az, amit 2013-ban többletforrásként biztosítottunk csak és kizárólag a várólisták csökkentésére. Célzott volt ez a program, hiszen olyan 1300 beteget célzott, akik a várólisták legvégén vannak, a legrégebbi idő óta várnak, mondjuk csípő- és térdprotézisműtét elvégzésére. Az ő esetükben megtörtént az igények felmérése, 37 százalékuk rögtön jelentkezett is, hogy azonnal elvégezhetik rajta a műtétet, 16 százaléknyian úgy nyilatkoztak, hogy a későbbiekben kívánják magukat alávetni a műtétnek. Akik esetében visszautasításra került a műtét, ott újabb betegeket tudtunk megkeresni, hogy az ő esetükben történjen meg a beavatkozás, és így összességében 3 ezer műtetre várakozó beteg esetében sikerült a műtétet így előrehozni.

Van egy jó hírem is, képviselő úr, idén október 1-jétől újabb egymilliárd forint lesz pontosan a várólisták legvégén levő emberek beavatkozásainak az azonnali elvégzésére. Ez azt jelenti, hogy 3400 újabb beteg fogja megkapni azt a kezelést, amire a várólista szerint akár későbbi idő után került volna csak sor. Ezzel a kormány több ütemben és célzottan tudott segíteni a várólistákon várakozó betegeken. Ön is tudja, hogy a jogszabályok lehetőséget biztosítanak most már arra is, hogy abban az esetben, hogyha valaki ugyan egy várólistán vár, de hogyha az egészségi állapota, más betegségei azt indokolják, hogy vegyék a várólista elejére, és azonnal végezzék el akár a műtétet, akkor erre is sor kerülhet.

Ami pedig bármiféle térítésnek a kérését jelenti, ezek a kórházak számára elsősorban a külföldi betegek szempontjából bevételi források, nagyon fontos előírás azonban, hogy ez nem mehet annak az időnek és kapacitásnak a terhére, amit a magyar társadalombiztosításból ellátandó betegekre kell fordítani. Először a magyar tb-kasszába befizető beteget kell ellátni az egészségügyben mindenkinek, és utána jöhetnek a külföldi fizetős betegek, de azoknak a bevételeknek is az egyik fele az orvosok bérét egészíti ki, a másik pedig az intézmény költségeihez járul hozzá.

Elmondhatjuk tehát, tisztelt képviselő úr, hogy ez a kormányzat igenis hatékonyan lépett a várólisták rövidítése érdekében. Ön is talán tudja, hogy 400 helyszínen 300 milliárd forint értékű egészségügyi

fejlesztés van most is folyamatban, ezzel igyekszünk a körülményeket is jobbá tenni, hogy minél inkább a gyógyulást szolgálják az egészségügyi berendezések, felszerelések is. Ön is tudja, hogy a külföldre menni szándékozó orvosokat igyekszünk rezidensprogrammal is itthon tartani, 100 ezer vagy akár 200 ezer forintot is kaphat egy fiatal orvos, hogyha vállalja, hogy itt Magyarországon marad és nem fogad el hálapénzt.

Én úgy gondolom, hogy ezzel igenis mindenki számára a társadalmi szolidaritáson alapuló és tb-kasszából finanszírozott, nemzeti kockázatközösségen alapuló társadalombiztosítási egészségügyi rendszert kívánjuk megerősíteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A legjobb indulattal sem tudom elfogadni az ön választát, és nagyon sajnálom, hogy nem államtitkártársa, Zombor Gábor úr tudott eljönni ide mellébeszélni ön helyett, hiszen ezt ő is meg tudta volna csinálni, kezdő képviselőként talán ennél felkészültebb választ vártam volna. Itt folyamatosan a számokkal való takarózás volt, és önök 1 milliárdot ígértek a 8-10 helyett, amire szükség lenne.

Hogyha itt lett volna Zombor Gábor, akkor elmondhatta volna, hogy az előttem korábban elmondtak, amiket én elmondtam, miért nem vágnak egybe az ő elmondottjaival is, hiszen a szűzbeszédében nagy nyilvánosság előtt ő is azt mondta, hogy kiáll a mellett a társadalmi szolidaritásvállalás mellett, ami az egészségügyet jellemzi, és ehhez képest tele arccal nevette végig a DMC magánkórház alapítását a többi prominens egészségpolitikussal, élen járnak tehát a fideszes egészségpolitikuskok a megket-tőzésben. De nyugodtan visszatérhetünk 2008-ra is *(Az elnök csenget.)*, 2008-ban pedig maga Orbán Viktor mondta azt, hogy nekik nem üzlet az egészségügy *(Az elnök csenget.)*.

Úgy tűnik, a Fidesznek mégis üzlet az egészségügy. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem tehát az Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 99 igen szavazattal, 26 ellenében, 3 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Tanévkezdés, tankönyvellátás**” címmel. Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A köznevelés ügye ilyenkor szeptemberben, tanévkezdéskor mindig nagy közérdeklődésre tart számot, méltán, hiszen az emberek pontosan tudják, hogy amilyen a ma iskolája, olyan lesz az ország jövője. A tavalyelőtti és a tavalyi tanév igen sok újdonságot hozott, és állandó közbeszéd tárgya volt. Itt, az ország Házában is úgyszólván szünet nélkül elhangzottak szavak, mondatok, hol tárgyilagos hitelességgel, hol téves, gyakran unalomig ismételt hamis tartalommal.

Csak néhányat emelnék ki a legismertebb változtatások, újítások közül: kitüntetett szerepet kapott rendszerünkben a nevelés, bevezettük a mindennapos testnevelést, megindultak az erkölcsstan- vagy hit- és erkölcsstanórák, délután 4-5-ig nyitva tartanak az iskolák, megkezdődött a középiskolások közösségi munkája, az állam vette át az intézmények java részének fenntartását és üzemeltetését is sokszor, sokévi várákozásnak megfelelően hatályba lépett a pedagógus-életpálya igen jelentős pedagógusfizetés-emeléstől kísérve, életbe lépett az új Nemzeti alaptanterv és vele karöltve e tanévtől bekerültek az iskolákba az új generációs vagy kísérleti tankönyvek, az idén 61-féle és így tovább.

Ez utóbbiak közül jó néhányat magam is átnéztem. Bevallom, tetszenek. Színes, változatos képanyagú, a gyerekekhez szóló nyelvezetű, a gondolkodtató, kreativitást ösztönző kérdéseik és feladataik, követhető szerkezetük első ránézésre jól kielégíti a korszerű pedagógiával szemben támasztott igényeket, nem beszélve arról, hogy milyen rendkívül rövid idő alatt állították elő őket. Dicséret illeti az intézetet és a népes alkotógárdát, és előre is üdvözljük a korrekcióra vonatkozó szándékot.

Most viszont azzal szórakoznak egyesek, hogy óriási apparátussal hibavadászatot rendeznek, és állítják, hogy a kísérleti tankönyvek rossz minőségűek. A kákán is csomót keresés jegyében találnak is félresikerült mondatokat, egyet-kettőt több száz oldalon. Közben az is kiderült, hogy a kipécézett hibák korábbi, jóváhagyott tankönyvekben találhatók, legalábbis nagy részük.

(16.50)

Kérdezem ezért államtitkár urat, hogy folytatódna-e az új tanévben is a megkezdett intézkedéseink. A NAT életbe lépésével megtörténik-e és mikor az érettségi reformja? Hogyan tervezik a kísérleti tankönyvek tesztelését és véglegesítését?

Tisztelettel várom a választát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az egész nyár talán arról szólt bizonyos médiumok számára vagy politikai csoportok számára, hogy igyekeztek a szeptemberi tanévkezdéssel kapcsolatban valahol valami hibát találni, valahol valamilyen botrányt szítani, és a legnagyobb sajnálatukra és a mi legnagyobb örömünkre nem sikerült ilyet találni. Kezdődött azzal, hogy a tankönyvellátással, a tankönyvek kiérkezésével kapcsolatban már a nyár elején megkongatták a vészharangot, hogy nem fognak kiérkezni a tankönyvek az iskolákba időben. És ahogy az előző évben is csak 0,25 százalékos hiba volt a tankönyvek kiszállításában, úgy az idei évben - az ő sajnálatukra és a mi örömünkre - nem láthattak boldog kisgyerekeket, akiknek nem kell tanulni, és bosszankodó szülőket, akik meg bosszankodnak a tankönyvek ki nem érkezése miatt, hanem elindulhatott az oktatás minden iskolában rendben, és jól működött az új könyvelosztó rendszer.

Utána megpróbálták, sőt interneten is felhívásokat tettek közzé, honlapokat indítottak, hogy valaki találjon valamilyen hibát, valamelyik új, kísérleti megújult tankönyvben. Ez nem sikerült, ezért régebbi tankönyveket vettek elő, és végül olyan könyvekben találtak vitatható pontokat, amelyeket egyrésztől 2006-ban, 2008-ban vagy 2009-ben engedélyeztek, akkor tehát, amikor Gyurcsány Ferencnek vagy Bajnai Gordonnak hívták Magyarország miniszterelnökét, és a mostani tankönyvellátás vagy tankönyvkészítés hibájaként próbáltak olyan tankönyvekből kiragadott részeket fel-felmutatni az interneten, és megpróbálták ezzel kigúnyolni a mostani teljes tankönyvfejlesztő csapatot, amelyekhez igazából a mostani engedélyezőknek nem sok köze volt, hanem korábbi éveknak a munkája. És valahogy 2006-ban, 2008-ban és 2009-ben ugyanezek az emberek nem tartottak sajtótájékoztatót, hogy az akkori kormányzat ellen szólva ezeknek a tankönyveknek az azonnali visszavonását követeljék.

Azt hiszem, nemcsak a tankönyvek időben történő kiszállítása siker, hiszen ez egy olyan feladat, amit minden országban jó, ha pontosan el tud látni az ezt végző szervezet, hanem a megújult, kísérleti tankönyveknek a bevezetése, amelyekre képviselő asszony is rákérdezett. Ez egy teljesen újfajta módszer a honi tankönyvfejlesztésben; az egyetlen kritika, amit hallhattunk az ellenzék részéről, az az, hogy túl gyorsan készült el. Na de kérem, ha időben elkészült, és hibát nem találtak benne, akkor miért lehet probléma az, ha valami végre gyorsan és határidőre elkészül ebben az országban?

Azért egy új minőség a tankönyvfejlesztésben a kísérleti tankönyvek területe, hiszen itt több, körülbelül ezer-egynéhány száz pedagógust vontunk be ebbe a munkába, nem ingyen, ők havi 40 ezer forint pluszjuttatást kapnak azért, mert részt vesznek eb-

ben a tankönyvfejlesztésben. Egy munkanaplót vezetnek, amelyben visszajelzést adnak az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet tankönyvfejlesztő munkatársainak, hogy a tankönyv tanítása során mely részek az erősebbek, melyek a gyengébbek, a diákok hogyan reagálnak az egyes módszertani újításokra, melyik az a része a könyvnek, amelyet jónak tartanak, és melyik az, amit javítandónak tartanak.

Ez egy teljesen új, fejlettebb, nem általunk kitárlált, hanem a finn kutató-fejlesztő tanári filozófiából kiinduló elgondolás volt, amit itt végrehajtottunk, hogy itt mindegyik tanár, aki ezt vállalja, az társszerzője ezeknek a könyveknek, és úgy alakulnak ki ezek a könyvek évek alatt, hogy minden diáknak, aki ebben részt vesz, a saját visszajelzései a tankönyvet fejlesztő részek lesznek. Nem találtak eddig hibákat benne, tehát azt gondolom, hogy jó munkát végeztek az OFI munkatársai. Ezúton is szeretem inkább köszönet illeti őket, hiszen tényleg egy gyors ütemű munkát kellett elvégezniük. Időben elkészültek ezek a tankönyvek, időben kiszállításra is kerültek, és bízunk benne, hogy az a több száz pedagógus, aki már most vezeti a munkanaplót, az nemcsak annak fog örülni, hogy a fizetése már kétszer emelkedett idén január 1-jén és szeptember 1-jén, hanem az a pluszjövedelem, amit az oktatás fejlesztésével kapcsolatban munkájáért kap, az szintén jól fog jönni a családi kasszában. Én úgy gondolom, az idei tanévkezdés már csak ezért is sikeres volt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdem Hoffmann Rózsa képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! A választ elfogadom, annál is inkább, mert megerősítette azt a tapasztalatot, amit magam is sokakkal együtt itt négy évben keresztül átéltem, hogy tudniillik az ellenzék mindig káoszt, összeomlást vizionált *(Dr. Hiller István: Az is lesz! Az is lesz!)*, miközben az iskolák rendben működtek, a tanítás pedig folytatódott, és semmi nem omlott össze. *(Dr. Hiller István: A KLIK!)* Azt is örömmel hallottam, hogy minden folytatódik, és tapasztaltam is.

Ami pedig a kísérleti tankönyvekkel ilgili, engedjék meg, hogy idézzek egy vagy két olyan levélből, amit a szerzők kaptak az első napokban, hogy kézhez vették. Egy Balaton környéki település igazgatója azt írja: „Hadd gratuláljak önnek és csapatának a jónak tűnő, szép, és ahogy végignéztük, használható, jól felépített, átgondoltan szerkesztett tankönyvekhez.” Egy egyetemi hallgató, aki még nem tanár, szintén vette a fáradságot, kézbe vette, gratulált, és azt írja, hogy „végre egy igényes, átlátható, viszonylag olcsó sorozat született a piciknek első-második osztályban,

szerethető, édes, aranyos rajzokkal”. (Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Gólyatábori tévedések!)

Ezért tehát sok olyan tapasztalat van máris, ami ezeket a kísérleti tankönyveket dicséri, a korrekciójára vonatkozó szándék pedig szintén nagyon helyes. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Tehát az államtitkári választ elfogadta.

(A jegyzői székben Gúr Nándort
Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Tisztelt Országgyűlés! Bár az interpellációkra rendelt idő letelt, de a házszabály szerint a jelentkező független képviselőnek még lehetőséget kell biztosítani, ezért megadom a szót Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszonynak, aki interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Hajlandó-e az orosz agresszió hatására felülvizsgálni a paksi orosz hitelszerződéssel kapcsolatos álláspontját?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Lázár János, Miniszterelnökség vezető miniszter úr fog válaszolni.

Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt illeti a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Önök fél évvel ezelőtt, kormányzásuk idején már nem először igazán rossz döntést hoztak. A paksi erőmű bővítéséről szóló hitelszerződés kormányzásuk egyik legnagyobb hatású döntése, amely messze túlmutat az önök politikai életútján. Ez a döntés generációkat taszít az Oroszországnak való kiszolgáltatottságba. Kiszolgáltat, mert mérhetetlenül drága, amely minden magyar családot legalább egymillió forint adósságba ver. Kiszolgáltat, mert tartósan függővé tesz az orosz energiaforrásoktól, pedig más források is állnak rendelkezésre ma már a világ számos tájáról. Kiszolgáltat, mert egy olyan elavult energiaforrás használatába öl százmilliókat, amelynél ma már sokkal olcsóbb és biztonságosabb energiaforrások is elérhetők Magyarország számára.

Amikor fél éve megállapodtak az oroszokkal, már jól ismertük a putyini hatalom antidemokratikus, elnyomó természetét. Az elmúlt fél évben azonban még nagyobb fordult az orosz hatalmi gépezet. Oroszország a XXI. század első európai hódító háborúját indította el a szomszédos Ukrajnával szemben a Krímben és Kelet-Ukrajnában. Bármennyire is összetett a posztszovjet politikai helyzet, azt háborúval biztosan nem lehet megoldani. Az elmúlt ötven év Európájának nagy történelmi eredménye éppen az, hogy a háborús megoldások helyett a problémák tárgyalásos, békés rendezésének kultúráját építette fel. Az együttműködés kultúrája nekünk, magyarok-

nak, sok-sok háború áldozatának a biztonságát és a jövőt jelenti.

Oroszország új háborúja szenvedésekkel teli világot hoz el. Vlagyimir Putyin a háborújával brutálisan gázol át emberi jogokon, a népek önrendelkezési jogán és az európai civilizációs normákon. Olyan jogokon, amelyekért húsz évvel ezelőtt a Balkán esetében a Fidesz még maga is kiállt.

Az oroszok által gerjesztett kelet-ukrajnai háborúban már több mint kétezer ember halt meg. Az önök nyilatkozataiból is kiderült a mai napon is, hogy a NATO-kötelékekben való közös háború elleni fellépés a mai magyar kormánynak is fontos.

Miniszter Úr! Lehet egy darabig két kapura játszani, lehet lavírozni Európa és az oroszok között, de amikor háború van, amikor emberek halnak meg, akkor egy komoly vezetőnek képesnek kell lennie dönteni. Döntenie kell, hogy az agresszor Oroszország vagy nyugati szövetségeseink mellé állítják Magyarországot.

(17.00)

A történelem során Magyarország vezetői már túl sokszor álltak a rossz oldalra. Ne kövessék el elődeik hibáját! Nem dobhatják sutba a rendszerváltáskor kivívott szabadságunkat egy régi-új (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) kiszolgáltatottság kiépítésével.

A következő kérdéseink vannak. Az orosz agresszió hatására hajlandóak-e felülvizsgálni az orosz hitelszerződést Pakssal kapcsolatban? Hajlandóak-e (Az elnök ismét jelzi az időkeret leteltét.) nyilvánosságra hozni az összes paksi dokumentumot?

ELNÖK: Köszönöm szépen.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Nyitottak-e arra, hogy végre országos diskurzus kezdődjön a paksi ügyben?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Alkalmat ad a kérdés arra, hogy az előbbieken folyamán elmondott válaszomat kiegészítsem, és néhány kérdésre külön ráirányítsam az önök becses figyelmét.

Mielőtt ezt megteszem, vissza szeretnék térni oda, hogy vajon Magyarország képes-e biztonságot garantálni saját maga és a magyarok számára. Azt hiszem, hogy a magyar parlament a magyarok biztonsága szempontjából a legfontosabb döntést akkor hozta, amikor minden közép-európai magyar számá-

ra a legértékesebbet, az állampolgárság lehetőségét megnyitotta. Ma a Kárpátalján élő magyarok számára a legnagyobb biztonsági garanciát az adja, hogy az európai uniós Magyarország állampolgárai lehetnek, ezért állnak sorba a kárpátaljai magyarok és a Kárpát-medencei magyarok is. Az az alapvető érdekünk, mi ezt a legnagyobb biztonsági garanciát tudjuk adni az autonómia kikövetelésén túl, hogy minél többen az Európai Unió állampolgárai legyenek. Hiszen mind az Európai Uniótól, mind a NATO-tól azt várjuk, hogy az 1999-ben és 2004-ben népszavazásokkal megerősített döntésünk alapján a biztonsági garanciát ne csak adjuk, amikor adott esetben a Közel-Keleten kell helytállni, hanem meg is kapjuk, ha Magyarország veszélyben van.

A kérdésével kapcsolatban szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy nem hiszem, hogy pápábbak kellene legyünk a pápánál. Ha az Amerikai Egyesült Államok kormánya, a NATO, a nyugat-európai nagyhatalmak arra törekcsenek, hogy konszolidálják a viszonyukat Oroszországgal, és Oroszországban nem a konfliktust keresik, hanem a megegyezést, akkor nem hiszem, hogy nekünk ezen a határon érdekünk lenne túlmenni. Nem a parlamenti fórum annak a vitának a lefolytatására a legalkalmasabb helyszín, ami 400-500 éve nyomasztja Magyarországot vezetőit, hogy Kelet és Nyugat között hogyan tudnak helytállni. Erdemes a XVII. századi szakirodalmat forgatni, hogy a háromra szakadt Magyarország vezetőit, egyszerre Pázmányt, Esterházy Miklóst vagy éppenséggel Bethlen Gábort ennek kapcsán milyen dilemmák nyomasztották a 15 éves, majd a 30 éves háború idején Nyugat vagy Kelet között. Hiller professzor úr ebben eligazítást tud adni hiányokkal rendelkező parlamenti képviselők számára. *(Derűltség, szórványos taps a kormánypartok padsoraiból.)* Ez a dilemma tehát nem új keletű. De a dilemma alapvetően arról szól, mégiscsak azt kell látnunk, hogy a NATO és az Európai Unió tagjaként nekünk alapvetően saját érdekeink vannak, és a saját érdekeink mellett kell kiállni.

A képviselő asszony feltette a kérdést, hogy hajlandóak vagyunk-e újragondolni. 2013. november 24-én küldte el Magyarország kormánya az Európai Bizottság számára az orosz-magyar atomenergetikai megegyezés, együttműködés feltételeit notifikációra, magyarul: brüsszeli jóváhagyásra, messze még az orosz-ukrán konfliktus kirobbanása előtt. Megtehetjük-e, hogy nem működünk együtt az oroszokkal? Megteheti-e egy olyan ország, amely gázfogyasztását tekintve minden nap minden órájában 80 százalékban az oroszoktól függ? Hasonló függés van áramfogyasztás tekintetében. És akkor nem beszéltünk más gazdasági összefüggésekről, például hogy amit mi adunk el az oroszoknak, ez mekkora kiszolgáltatottságot vagy mekkora felelősséget jelent adott esetben. Fordítva teszem fel, képviselő asszony, akár önnek a kérdést törvényhozóként: ön úgy gondolja, az ön

véleménye szerint megtehetjük, hogy nem működünk együtt Oroszországgal valamilyen formában? Azt gondolom, az ésszerű, az ország érdekében álló együttműködést kell megkeresni.

Mi a 2009-es országgyűlési határozatot betartva, öt év előkészítő munka után jutottunk arra, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása elkerülhetetlen. Kilenc év kell a beruházás megvalósításához, 60 évre szól az atomerőmű, és az európai és az amerikai pénzügyi piacokon teljesen kivételes és egyedülálló 30 éves lejáratú hitelhez jutottunk. Ma Magyarország piaci körülmények között akár az amerikai bankoktól csak 10 éves futamidejű hitelt kapott volna.

Ha van az oroszokkal pénzügyileg versenyképes ajánlat, tessék rá jelentkezni, legyen az bárki is a világból! Pénzügyileg versenyképes ajánlat nem volt. Műszaki megfontolások lehettek volna, de mi olyan projektben gondolkodunk, hogy rendelkezésre álljanak a megfelelő források és pont azért, hogy ne az ország függősége, hanem függetlensége növekedjen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Sajnos nem tudom elfogadni a választ. *(Lázár János: Legközelebb! - Moraj a kormánypartok padsoraiból.)* Az a helyzet, hogy erre a hitelszerződésre és a paksi beruházás mostani előkészítésére nagyjából 2020-ig még egyáltalán nincs szükség, addig még rengeteg mindent át lehet gondolni, nyugodtan vissza is lehet ebből lépni. A parlamenti fórum egyébként minden kérdés megvitatására indokolt hely és megfelelő.

Ami meg a történelmi érzékenységet illeti, hadd idézzem Orbán Viktor miniszterelnöknek ugyanebben a témában hat évvel ezelőtt ugyanebben a Házban elmondott beszédének egy részletét. Azt mondta Orbán Viktor: „Nem lehet az oroszokkal olyan megállapodást kötni, amelyet 10 évre titkosítanak; hogy mi ne tudhassuk meg, hogy pontosan honnan, kik, hogyan befolyásolják az életünket, és milyen gazdasági számítások alapján várhatjuk Magyarország felemelkedését vagy éppen meggyengülését. Ez a mi életünk. Aki elveszi tőlünk, választott képviselőktől a valóság megismerésének jogát, az valójában puccsot hajt végre a magyar *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* alkotmányos rend, a népképviselők és az egész magyar néppel szemben.”

Sajnálom, hogy nem tudtam elfogadni a választ. *(Taps a függetlenek padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 101 igen szavazattal, 20 ellenében, 14 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Burány Sándor, a Magyar Szocialista Párt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „Mégis kinek a pénze?” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan **közfeladata ellátása miatt** válaszadásra Balog Ádám alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy az elnök úrtól személyesen kéri a választ.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Matolcsy Györgynek előbb-utóbb meg kell jelennie az Országgyűlésben, és előbb-utóbb felelnie kell. Megvárom a jegybankelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elnök úrnak a harmadik soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Botrányal indult az új tanév Miskolcon**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e. (Dr. Varga László: *Elfogadom.*) Jelzi a képviselő úr, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ezért megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az előbb Hoffmann Rózsának adott válaszában azt mondta, hogy nem talált botrányokat az új tanév kezdésekor. Hadd mondjak el önnek egyet, amely valószínűleg elkerülte a figyelmét, hiszen országos botrány lett a miskolci Kazinczy Ferenc Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola igazgatóválasztásából.

A korábban meghirdetett pályázatot, azt az eljárást eredménytelennek nyilvánította a KLIK, majd egy olyan igazgatónőt nevezett ki az iskola élére, akinek a pályázatát senki sem támogatta, sem a tantestület, sem a nevelőtestület. Adódik a kérdés, hogy miért pont őt bízta meg a KLIK az intézmény vezetésével az új pályázat kiírásáig. Kérdezem ezt azért, mert szakmai indoka nemigen lehetett ennek a döntésnek, az teljesen irracionális, hiszen eddig az intézményt vezető szakembergárda, a pedagógusok a szülők által is elismerten vezették ezt az iskolát, elismert szakmai munkát végeztek. Egy olyan pedagógusnak adták át az irányítást ennek az iskolának, aki egy percig sem tanított az iskolában, az intézményt nem ismeri, és - még egyszer mondom - sem a szülők, sem a tantestület nem támogatja. Az már

csak egy adalék, hogy egyébként nemrég átlépte a nyugdíjkorhatárt. Ezt megtudhatja egyébként bárki az iskola honlapjáról is.

A pedagógusok és a szülők értetlenül állnak a történetek előtt, a pedagógusokat megfélemlítették, ők nem mernek megszólalni ebben az ügyben. A szülők nyílt levelet írtak Balog Zoltán miniszter úrnak, aki most nem mert vagy nem akart válaszolni. Nem is válaszolt érdemben a szülőknek sem. Mécsesgyűjtásos akciót szerveztek a múlt hétre a szülők, erre sem válaszolt senki. (Dr. Bárándy Gergely: *Szégyen!*) Magam Földesi Norbert önkormányzati képviselővel közösen nyílt levélben fordultam a KLIK-hez, hogy magyarázzák el, mi indokolja ezt az eljárást. Nem tették. Így kénytelen vagyok most öntől kérdezni, hogy miért neveznek ki minden tiltakozás ellenére ilyen módon egy iskolaigazgatót. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)

(17.10)

Hogyan bízhatták meg mégis őt az intézmény vezetésével, ha nem volt megfelelő a pályázata? (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Miért nem foglalkoznak a szülők és pedagógusok véleményével?

ELNÖK: Köszönöm szépen.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Miért nem válaszolnak érdemben a feltett kérdésekre? Várom választ, államtitkár úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valami nem attól válik, tisztelt képviselő úr, országos botrányra, hogy az ATV és a Klubrádió is foglalkozik vele, azt hiszem, ez egy fogalmi különbség a kettőnk hozzáállása között. (Dr. Bárándy Gergely: *Attól lesz az, hogy a szülők foglalkoznak vele!*)

Ami pedig a konkrét miskolci esetet érinti, ön is nagyon jól tudja, hogy ez a pályázat is meg lett hirdetve egyrészt az interneten, a kozigallas.gov.hu oldalon, másrészt pedig az Oktatási és Kulturális Közlönyben is megjelent ez a pályázati felhívás. Erre jelentkeztek is többen, többen véleményt nyilvánítottak ebben. Az egyik vélemény az, amit ön mond, a másik szakmai vélemény másfajta álláspontra helyezkedett, azt mondta, hogy a korábbi igazgató kevesebb fejlesztést tudott megvalósítani (Dr. Varga

László: Mit? - dr. Bárándy Gergely: Mi a szakmai indok?), és az újnak a pályázatában több értékelhető fejlesztési irány található meg, de végül az a döntés született, hogy eredménytelennek nyilvánították a pályázatot, és így nem lett kinevezett igazgatója az intézménynek.

Ezt a helyzetet meg kell oldani. Ilyenkor egy átmeneti, ideiglenes megoldást kell létrehozni, amire természetesen a nemzeti köznevelés rendszeréről szóló törvény lehetőséget is ad, és így került egy ideiglenes vezető kinevezésre az iskola élére, hiszen a tanítást el kell kezdeni, az iskola működését folyamatosan tovább kell vinni. Éppen ezért majd egy újabb pályázat kerül kiírásra, ahol majd nyilvánvalóan ismételt nemcsak a korábbi jelöltek, hanem bárki más is megméretheti magát, és bárki más is pályázhat ennek az iskolának az igazgatói tisztjére. De ön is szerintem úgy gondolja, mint ahogy én is így gondolom, hogy nem jó, ha vezető nélkül marad ez intézmény, sőt ez jogilag elképzelhetetlen helyzet, ezért kellett itt egy egyébként a törvényi feltételeknek megfelelő vezetőt kinevezni az intézmény élére.

A jogszabály lehetőséget biztosít természetesen mindenki számára, hogy felülvizsgálati kérelemmel éljen, de ez abban az esetben történhet meg, ha az egész eljárás jogszerűségével kapcsolatban merülnek fel aggályok, de ilyen nem merült fel, éppen ezért a felülvizsgálati eljárás sem lehet eredményes. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Varga képviselő úrnak egyperces viszonzulásra van lehetősége.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ön azt mondta, hogy volt támogató vélemény, és volt nem támogató vélemény. Szeretném elmondani, hogy ami ma nyilvános ebben az ügyben, az az, hogy senki nem támogatta az igazgatónő kinevezését, a tantestületből egyetlen szavazatot sem kapott, úgyhogy ezek után még egy kérdést tennék fel önnek ebben az ügyben és mindenkinek, aki erre tud válaszolni, hogy egyébként akkor ki támogatta. Talán a miskolci önkormányzat továbbított olyan véleményt, a városvezetés, a jegyző, hogy őt kell támogatni? Miért kell mindenáron támogatni ezt az igazgatónőt, hiszen őneki volt már egy korábbi hasonló pályázata a Földes Ferenc Gimnázium élére. Akkor annak az lett a vége, hogy hónapok botránya után végül a jelenlegi és az azelőtti igazgatót nevezték ki újra. Akkor meghátráltak.

Én azt tudom önnek mondani, hogy az alapján, amit ön ma itt elmondott, önöket nem érdekli a pedagógusok véleménye, nem érdekli a szülők véleménye, az ottaniak véleménye, és úgy látom, hogy nem érdekli a miskolciak véleménye sem, úgyhogy ez számunkra elfogadhatatlan. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzulás megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Itt véleményezési lehetőségekről van szó, de a döntés nyilvánvalóan a KLIK kezében van, pontosabban, a törvény úgy fogalmaz, hogy maga a miniszter dönthet erről, de a miniszter a szervezeti és működési szabályzatban úgy döntött, hogy a köznevelésért felelős államtitkár kezébe delegálja ezt a döntést, éppen ezért ő döntheti el, hogy kit nevez ki egy-egy intézménynek az élére.

Ahogy elmondtam az előbb is, itt kinevezés nem történt a pályázati eljárás során, hanem eredménytelennek lett nyilvánítva, és egy ideiglenes vezető került kinevezésre (Dr. Bárándy Gergely: Miért neveznek ki olyat, akit senki nem támogat?), aki meg is kapta ehhez a megbízólevelét, helyben az értesítés meg is történt, hogy felkészülhessenek a tanév további vitelére. Úgyhogy úgy gondolom, teljes mértékben törvényes eljárás zajlott le, és semmi akadálya nincsen annak, hogy a következő tanévre majd egy új pályázati eljárásban akár az eddigiektől teljesen különböző másik vezető kerüljön az intézmény élére. (Dr. Bárándy Gergely: Azt kell kinevezni, akit támogatnak! Túl nagy kérés?) Köszönöm szépen. (Taps a Fidesz soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Miből lesz itt jólét?” címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Azzal kapcsolatban kérdezném önt, hogy amikor a Fidesz a hatalom felé igyekezett, akkor azzal kampányolt, hogy majd csökkenteni fogja az állam adósságát, és aztán ezt a későbbiek folyamán Matolcsy György nemzetgazdasági miniszteri minőségben is többször megerősítette.

Idézném önnek az adatokat, sajnos nem azt mutatják, hogy sikerült csökkenteni az államadósságot. 2010 első negyedévének a végén Magyarország államadóssága 82 százalékon volt, aztán jött az önök első Széll Kálmán-terve, második Széll Kálmán-terve. Ebben az az ambíciózus elképzelés volt megfogalmazva, hogy az államadósság csökkenni fog mostanra a GDP 65-70 százalékára. Ehhez képest, ha most megnézzük az időközben jegybankvezérré változott Matolcsy György által jegyzett magyar nemzeti banki kiadványokat, azt láthatjuk benne, hogy az államadósság 85 százalék fölött van, holott az elmúlt négy éven keresztül folyamatosan azt hallottuk a kormány különböző képviselőitől, hogy az államadósság csökken, az államadósság csökken. Abszolút

mértékben is növekedést tapasztaltunk, és a GDP százalékában is. Ha 82 százalékról 85 százalékra nő az államadósság, az egy egyértelmű növekedés, nehéz lenne másnak hívni.

Időközben a kormány úgynevezett kiigazító intézkedéseket léptetett hatályba, folyamatosan megszorításokkal sújtotta a magyar gazdaság szereplőit, egyes adónemek történelmi rekordszintet értek el Magyarországon és egyben az Európai Unióban, gondoljunk csak bele, hogy 27 százalékos áfa sehol nincs. Ezek elől a megszorító intézkedések elől pedig félmilliónál több magyar ember külföldre menekült gazdasági menekültként, és nem kalandvágyból, ahogy a miniszterelnök úrék megfogalmazták, hanem azért, mert nem volt más választásuk, hogy kinyöggjék a megélhetési költségeiket.

Akkor hogy is van az, hogy csökken az államadósság, amikor a számok pont az ellenkezőjét mutatják? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Az államadósság mérésének szabálya az, hogy minden év végén meg kell néznünk, hogy mekkora annak mértéke. Az államadósság csökkentése nem szabadon választható gyakorlat, a magyar gazdaság stabilizálásáról szóló törvény törvényi kötelezettségként írja elő az államadósság csökkentését. Azt javaslom, hogy a számítás helyes rendjét betartva várjuk meg az év végét, és nézzük meg, mit mutat akkor az államadósság mértéke.

Meggyőződésem szerint a kormány képes lesz betartani a törvényi kötelezettséget, és 2014 végén az államadósság kisebb lesz, mint a 2013. év végén volt. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra adom meg a szót Volner képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Miniszterelnök úr, már megbocsásson, de az elmúlt négy évben is azt hallottuk, hogy kisebb lesz az államadósság, higgyük el, kisebb lesz, aztán most ahhoz képest nem azt látjuk, hogy kisebb lett, éppen ellenkezőleg, megnőtt az államadósság. Valljuk meg őszintén, az a fajta harc, amit önök az államadósság frontján hirdettek, megbukott. Itt emlékeztetnék arra, hogy úgy lett nagyobb az államadósságunk a GDP arányában is, hogy időközben 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyon fenekére vágott a kormány, és egész egyszerűen elszállt ez a pénz, feláldoztuk az államadósság elleni harc oltárán, megszorításokkal sújtotta a kormány a lakosságot.

Még egyszer mondom, nem kalandvágyból megy el apuka mosogatni Londonba, miközben anyuka itthon neveli a gyerekeket, hanem azért, mert gazdasági menekültet csinál belőle az önök kormánya és a szocialistáké. Ezért nyilvánvaló, hogy a politikai felelősséget önöknek és a szocialistáknak is viselniük kell. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Képviselő úr, ami a felelősség kérdését illeti, tudja, abban a szakmában, amiben ön is dolgozik, úgy szokták számon kérni és mérni, hogy elmennek az emberek választani. A mi felelősségünket az emberek kimérték. Kimérték 2010-ben, és kimérték 2014-ben - kétszer egymás után, a parlamenti választáson és az európai parlamenti választáson -, úgyhogy mi bátran nézünk az emberek szemébe, és vállaljuk a kormányzásért a felelősséget. Köszönjük, hogy támogattak bennünket, folytatni fogjuk a munkát, és állunk a következő megmérettetés elé is.

Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mit hozott az ideai tanévkezdés?**” címmel. A miniszter úr Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki válaszára. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Elfogadja. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

(17.20)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tavasszal és nyár elején az LMP számos alkalommal hívta már föl a figyelmet, hogy az előző tanévben gyászosra sikeredett a tankönyvterjesztés, a könyveiket későn megkapó és hosszabb időn át tankönyv nélkül maradt diákok száma rémisztő volt. Ezt több alkalommal és parlamenti államtitkár levelével támasztottuk alá.

Igyekezetiünket, aggodásunkat nemcsak itt a parlamentben, hanem több területen kifejtettük, és bízunk benne, hogy egy kicsit talán ez is közrejátszott abban, hogy mostanra, azt kell mondjuk, a sok negatív előítélet után oda jutottunk, hogy gratulálnunk kell, valóban ez a mostani terjesztés... - Rétvári államtitkár úr szája fülig ér, ilyen dicséret egy kis párttól. De vajon dicséret-e az, amikor az, ami jár, tehát a tankönyvek eljutnak időben oda, ahova kell, a

diákokhoz, és ez úgy történik, hogy közreműködik a rendőrség, közreműködnek a közmunkások, és lényegesen több forrást használnak föl erre, mint korábban? Hiszen nem feltétlenül csak a rendőrök és a közmunkások költségére gondolok itt, hanem arra is, hogy 20 százalékban lett megjelölve a tankönyvterjesztés haszonkulcsa. Korábban ez lényegesen alacsonyabb volt, és azt is a piac fizette, a tankönyvkiadók.

No de a tankönyvek minőségével jelentős probléma van. Ami itt elhangzott, amit a sajtóban lehet látni, ez csak a jéghegy csúcsa, ezek az úgynevezett bakik, ezek a sztereotip és sértő tartalmak. Sokkal nagyobb probléma van: strukturális, tartalmi és nyelvezeti. Nehezen érthető nyelvezetekről van szó, és összeollózásokról, húsz évvel ezelőtti tankönyvek szövege található meg, köszön vissza a jelenlegi könyvekben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A dicséretet és a gratulációt bármilyen frakciótól örömmel vesszük, úgyhogy köszönjük szépen az LMP részéről. Tavaly 0,25 százalékos volt - ahogy azt már említettem - a hibaszázaléka a Könyvtárellátónak, most már jóval kisebb, és ön is tudja, hogy minőségi különbség a tavalyi évhez képest, hogy a kísérleti tankönyvek ingyen mindenki számára az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet honlapján letölthető, kinyomtathatók. Ez egy nemzeti közkinccsé vált, nem a különböző tankönyvkiadók védik szerzői jogokkal körülbástyázva a saját tankönyveiket, hanem a közpénzből fejlesztett könyvek mindenki számára ingyenesen hozzáférhetőek.

Ön azt mondta, hogy drágább volt a terjesztés, mert 20 százalékos a Könyvtárellátó kulcsa. Csak talán elfelejtette hozzátenni azt a részt, hogy ami a költségek kifizetése után megmarad a Könyvtárellátónak ebből a 20 százalékából, azt utána az iskolai könyvtárak fejlesztésére fordítjuk. Most még pontosan nem tudom megmondani önnek, hogy mennyi, de 120 és 200 millió forint között lesz az a pénz, amit a Könyvtárellátó fog az összes iskolai könyvtár között elosztani, és oda akár kölcsönözhető könyvek, tankönyvek, szépirodalom, bármi egyéb kerülhet. Ez nem a privat szolgáltatók zsebébe vándorol, hanem az iskolai könyvtárakat fogja erősíteni. Azt hiszem, hogy ez egy akkora forrás, ami már jelentős lesz mindenki számára. És a Kello minél jobban dolgozik, nemcsak hamarabb jutnak a könyvekhez a diákok, hanem az iskolai könyvtárak is jóval gazdagabbak lesznek.

Ami pedig a tankönyvek tartalmát illeti: nem tudom, ön kinyitotta-e ezeket a kísérleti tankönyve-

ket, tisztelt képviselő úr, de ezeknek a tartalma, a tördelése, a színvonala már megfelel azoknak az elvárásoknak, amiket egy mostani diák támaszthat egy ilyen könyvvel szemben. Sokkal jobban tagoltak, jobban taníthatóak a fiatalok számára.

Ha megnézi azt a könyvet, amiből ön tanult vagy én tanultam, és megnézi a mostani könyveket, ég és föld, össze nem hasonlítható. Nemhiába azokat a hibákat, amikről már beszélünk a mai napon itt, amely megjárta a sajtót, nem a kísérleti tankönyvekben találták meg, hanem a régi, 5-6-8 évvel ezelőtt engedélyezett tankönyvekben. Ezekkel kapcsolatban érdemi szervezettől minőségi kritika nem érkezett. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg a képviselő urat.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): A kísérleti tankönyvek minőségéről: azt gondolom, eleve a kísérlet jellegre főlhívom a figyelmet. Itt százezernél több diákról van szó, akivel kísérleteznek. Egy kísérlet egy ilyen rendszerben lényegesen kisebb létszámot kellett volna hogy érintsen. Néhány hónap alatt létrehozott tankönyvekről van szó, így már önmagában nagyon kicsi a valószínűsége, hogy jól sikerült tankönyvek legyenek. Nem arról van szó, hogy nem kellően színes. Olyan strukturális problémák, megközelítési problémák vannak benne, amelyek nem is javíthatók. A visszajelzések szintje, hogy minden hónapban ír megadott számú tanár bizonyos visszajelzést ezekről, ez nem megfelelő. Ez nem lesz elegendő arra, hogy megfelelő minőségű legyen akár két év múlva is.

Egyébként az, ahogy kikerülték saját kormányrendeletüket, megkerülve a tankönyv akkreditációját, ez is önmagában roppant felháborító és aránytalan.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt azért ön sem tagadhatja le ezekkel a könyvekkel kapcsolatban, hogy jóval olcsóbbak, mint a korábbiak, hiszen itt azért egy kísérleti tankönyvért 350-400 forintot kell kifizetni. Ön is jól tudja, hogy a diákok 60 százaléka most már ingyen kapta meg a tankönyveit, ez egy óriási könnyebbség. A szülők pénztárcájából ez félmilliárd forinttal kevesebbet vesz ki, míg az állam is kevesebbet költ egymilliárd forinttal ezekre a tankönyvekre.

A kísérleti tankönyveknek a kísérleti jellegéről: gyerekeket tanítunk és nem tankönyveket. A kísérlet arra vonatkozik, pontosabban a megújulás arra vonatkozik, hogy ennek a tankönyvnek a szerzője nemcsak az az ember, aki fel van tüntetve a tankönyv borítóján, hanem az összes több száz tanár, akivel

szerződést kötöttünk és fizetésekiegészítést adunk nekik azért, hogy egy munkanaplót vezetnek és visszajelzik, hogy hol kell ezeken a tankönyveken még javítani.

Mi Finnországból vettük ezt a modellt, ahol minden tanár egyúttal kutató-fejlesztő munkát is végez. Ezek a tanárok, akik önként jelentkeztek ebbe - hiszen itt az az arány, akik kísérleti tankönyvet használnak, az is egy önkéntes arány, semmifajta előírás ezzel kapcsolatban nem volt -, ők maguk társszerzőivé válnak ennek a tankönyvfejlesztésnek, így szerintem Közép-Európában az egyik legszínvonalasabb tankönyvkínálattal Magyarország fog rendelkezni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rogán Antal, a Fidesz képviselője, frakcióvezetője azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„A rezsicsökkentés minden magyar háztartást megillet?”** címmel. Rogán Antal frakcióvezető urat, képviselő urat illeti a szó.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt két év alatt a második Orbán-kormány európai szinten is példátlan mértékben tudta csökkenteni a Gyurcsány-korszak idején többszörösére megemelt háztartási rezsiköltségeket. Összesen kilenc közszolgáltatás ára csökkent Magyarországon. Ezek közül a legfontosabbak: a lakossági gáz és a villamos energia ára három lépésben ugyan, de összességében több mint 25 százalékkal, tehát több mint a negyedével csökkent; a távhőszolgáltatás díja az újabb, október 1-jei csökkentéssel együtt 2012 decemberéhez képest 23 százalékkal lesz kevesebb, és ezenkívül 10 százalékkal csökkent az ivóvíz, a csatorna, a kéményseprés, a palackos gáz, a szippantottszennyvíz-szállítás és a hulladékiszállítás díja is.

Fontos dolgok ezek, és ne felejtjük el, hogy az a célkitűzés vezérelt mindannyiunkat, hogy a rezsiköltségeket a keresetek arányához képest az emberek számára megfizethető mértékre szállítsuk le. Korábban, a Gyurcsány-kormány idején Európában a keresetek arányában a legmagasabb rezsiköltséget fizették a magyar háztartások egész Európában.

Tisztelt Miniszter Úr! Vannak azonban olyan területek, ahol speciális helyzetre való tekintettel a rezsicsökkentés minden eleme nem teljes egészében érvényesül. Választókerületem egyik ilyen társasháza a Honvéd utca és a Balaton utca sarkán található HM-tömbház, ahol a minisztérium biztosítja a fűtés-szolgáltatást, ahol természetesen értem a minisztériumnak - aki nem tudott a kedvezményes gázzal mint intézményi nagyfogyasztó élni - a szempontját, de azt gondolom, a rezsicsökkentés viszont mindenkinek jár. Ezzel a problémával az önkormányzatok is

szembesültek általuk működtetett fűtésrendszerek-nél, mégis áthidalták a problémát és csökkentették a fűtési költségeket. Most már meg fog valósulni egy új beruházás, amivel ez a jövőben megoldódik.

Az elmúlt évekre, elmúlt másfél évre visszamenőleg kérdezném a miniszter urat, hogy visszamenőleg érvényesítik-e a fűtésszámlában a társasház lakói számára a 2013. január 1-je óta végrehajtott rezsicsökkentést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Országgyűlési képviselőként és a kormány tagjaként is önhöz hasonlóan elkötelezett vagyok a rezsicsökkentés politikája mellett, és különösen amellel, hogy egész Európában mi fizethessük a legalacsonyabb rezsiköltségeket. A probléma, amely felmerült ebben az ügyben, jogi természetű, számtalan módon megkíséreltük már ezt áthidalni.

(17.30)

Tudniillik én mint közület nem vagyok jogosult a rezsicsökkentésre. Amit én megveszek egy forintért, azt nem nagyon adhatom az államháztartási törvény szerint 80 fillérért tovább másnak. De örömmel tájékoztatom arról, hogy megteremtettük a műszaki lehetőségét, és anyagilag is támogattuk a társasházat abban, hogy leválassa a fűtési rendszerét. Ez év október 15-étől ez a probléma egyszer és mindenkorra megoldódott.

Örömmel szeretném tájékoztatni arról is, hogy megtaláltam a törvényes módját annak, hogy az ez év októberi számlában a rezsicsökkentés százalékaival elszámolt visszatérítést megkapja a társasház. Ez összesen 6 177 773 forint. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Úgy gondolom, hogy ezzel ez a kínos probléma lezárható. *(Az elnök ismét jelzi az idő leteltét.)* Ugyanakkor fontos lenne...

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Bocsánat, folytatom majd, igen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, lesz még lehetősége. *(Zaj, közbeköltés a kormánypartok padsorokból: Két perc! Két perc van!)* Bocsánat, bocsánat. *(Zaj, derülttség.)* Folytassa!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Mindazonáltal fontosnak gondolom,

miután nemcsak a Honvédelmi Minisztériumot, hanem más közületi energiaszolgáltatókat is érint, hogy a rezsimumkacsoport azt a törvénymódosítást, amelyet egyébként szövegszerűen már kidolgoztunk, szíveskedjék pártfogásába venni, és egyszer és mindenkorra a törvény erejénél fogva rendezzük el ezt a kérdést, és ne egyedi megoldásokat kelljen keresni.

Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Így van. - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces viszonzválaszt, illetve gondolatait várjuk Rogán frakcióvezető úrnak.

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy a válasz, amit adott, mindenképpen megnyugtató a társasház közel 200 lakója számára, 200 háztartásról beszélünk pontosabban. Ezek ráadásul túlnyomórészt nyugállományban lévő katonatisztek, tehát azt gondolom, hogy a Honvédelmi Minisztérium számára is fontos ügy ez, de szeretném az elvi jellegét hangsúlyozni a kérdésnek.

Azért én magam kérdezek ebben az ügyben, mert azt gondolom, miniszter úr, azt mindenképpen jelezni kell: a rezsicsökkentés mindenkinek jár, azt mindenhol érvényesíteni kell. Ha ehhez szükséges jogszabály-módosítás, akkor azt gondolom, a frakció is készséggel áll rendelkezésre, a konkrét ügy megoldásában pedig még egyszer szeretném megköszönni miniszter úr tevékeny közreműködését. Ez valóban megnyugtató a nyugalmazott katonatisztek és családjaik számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Viszonzválasz illeti meg a miniszter urat. *(Dr. Hende Csaba nemet int.)* Nem él vele.

Köszönöm, miniszter úr.

Tisztelt Országgyűlés! Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**A rendőrséget vetik be a civilek megfélemlítésére?**” címmel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszádra kijelölt Kontrát Károly államtitkár urat? *(Dr. Bárándy Gergely bólint.)* Elfogadja. Bárándy Gergely képviselő urat illeti a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kétharmados parlamenti többségével a Fidesz 2010 és '14 között leépítette a jogállamot, taglózó ütést mért a fékek és ellensúlyok rendszerére. *(Zaj, felzúdulás, közbekiáltások a kormánypártok soraiban.)* Értem én, hogy nem tetszik önöknek. *(Zaj.)* Most a kormánytól független civil

szervezetekkel történő lezároláson a sor. Erről szól a Norvég Civil Támogatási Alap körüli vita, illetve az innen származó kifizetések jogszerűségének megkérdőjelezése.

Nyilvánvaló, hogy önöket nem az érdekli, hogy történtek-e kisebb-nagyobb szabálytalanságok a norvég alapot kezelő alapítványoknál. Céljuk sokkal inkább a másként gondolkodók megfélemlítése és elhallgattatása. Szeptember 8-án a Kehi és az adóhatóság után a rendőrség is kiszolgálójává vált a gyalázatos politikai szándékoknak. A Készenléti Rendőrség példátlanul nagy erővel demonstratívan megszállta az Ökotárs Alapítvány irodájának otthont adó épületet. Sajtóbeszámolóik szerint a rendőrség kivonulása egy többtagú fegyveres bűnbanda elfogásához indokolt mértékű volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Remélem, osztja azt az álláspontot, hogy néhány számítógép és irat átvizsgálása nem igényel demonstratív rendőri akciót. Megjegyzem, hogy ezen a véleményen volt az önök egyik helyettes államtitkára is, és a parlament kormánypárti egyik alelnöke. Ezért kérem tisztelt államtitkár urat, adjon magyarázatot arra, hogy a megfélemlítésen túl mi más magyarázata lehetett, lehet annak, hogy ilyen nyilvánvalóan aránytalan rendőri fellépés történt. Ha nincs más ésszerű magyarázat, kérem, nyilatkozzon: helyénvalónak tartja-e, hogy a rendőrség asszisztál a civil szervezetek elleni politikai támadáshoz.

Nem az tehát a kérdés, hogy a kiérkező rendőrök jogszerűen jártak-e el, s minthogy nem ez, kérem, válaszát se a szokásos sablonra húzza fel. A kérdés az, hogy ön szerint vajon összefér-e a jogállami normákkal, hogy vélhetően politikai utasításra egy békés civil szervezet székházát kommandósok hada rohanja le, s ezzel nem csupán az érintetteket félemlíti meg, hanem törekszik azokat is, akik a kormánnyal szemben fogalmaznak meg vagy fogalmaznának meg véleményt. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Mi volt ennek az akciónak az oka, államtitkár úr?

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország demokratikus jogállam, ahol a törvények mindenkire vonatkoznak. Senki nem állhat a törvények fölött, sem természetes személyek, sem gazdálkodó szervezetek, sem alapítványok. A megfélemlítéssel kapcsolatban ön néhány évet késett. 2006 őszén kellett volna a rendőrségi megfélemlítéssel kapcsolatban kérdést feltenni a magyar parlamentben, amikor békés ünneplő emberekre támadtak a rendőrök, amikor lovasrohamot vezényeltek,

vezényeltettek önök a civil emberek ellen, és szemki-
lövetést végeztek a rendőrséggel. *(Felzúdulás,
közbeküldések és taps a kormánypárti padosorok-
ból. - Közbeküldések az MSZP soraiból.)* Tisztelt
Képviselő Úr! Akkor kellett volna ezt a kérdést föl-
tenni.

Ami az ön által kért ügyet illeti, a rendőr-
ség törvényesen járt el, a hatályos jogszabályokat
betartotta, semmiféle megfélemlítésről szó nem volt.
A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal feljelentése alap-
ján a Nemzeti Nyomozó Iroda indított eljárást. Ez az
eljárás törvényes volt. Itt a napirend előtti hozzászó-
lások kapcsán elhangzott, hogy ha önök demokraták
és a jogállam tisztelői, akkor adják meg a hatóságok-
nak azt a lehetőséget, hogy az eljárást lefolytassák, és
az eljárás eredményének ismeretében mondjanak
véleményt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok so-
raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megadom a
szót a képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm
szépen. Államtitkár úr jól idézi a jogszabályt, valóban
demokratikus jogállamról ír, csak éppen más a való-
ság, én meg erről beszélek. Ismerem államtitkár
urat, és tudja, ezért mondtam azt, hogy tegye meg
nekem azt a szívességet, hogy nem a szokásos sab-
lonra húzza fel a választ, mert még egyszer mondom,
államtitkár úr, ahogy szokták mondani már klasszi-
kusként, lassan, érthetően: nem ez a kérdés. *(Derült-
ség, közbeküldések a kormánypárti padosorokban.)*
A kérdés az, hogy önök szerint összefér-e és ön sze-
rint összefér-e a jogállami normákkal az, hogy 43
készenléti rendőr száll meg egy civil irodát azért,
hogy néhány számítógépet lefoglaljon és a büntetőel-
járást lefolytassa.

Tudja, államtitkár úr, az a probléma, hogy szo-
morúsággal kell hogy eltöltsön minket az, hogy az
emberek egyre gyakrabban idézik, ezen a tüntetésen
is ezt tették, A tanú című klasszikus filmnek egy-egy
félmondatát, amikor az állami működésről van szó.
Ezen eseménysorra talán, ha keresni kell közülük,
akkor legjobban az a kifejezés, félmondat illik, hogy
a statuálás a lényeg, mert önöknek ez volt ezzel a
célja, államtitkár úr, ne tévedjen senki.

Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti
meg az államtitkár urat is.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi
államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr!
Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ha visz-
szagondolok az elmúlt évekre, akkor az a következtet-
és jut eszembe, hogy amit a szocialisták lassan
mondanak, az csak rosszat jelent. *(Derültség a kor-*

mánypártok soraiban.) Emlékeznek a klasszikusra:
lassan mondom, hogy mindenki megértse.

Tehát, tisztelt képviselő úr, szeretném elmonda-
ni, szeretném leszögezni, hogy Magyarország de-
mokratikus jogállam, a törvények mindenkire köte-
lezőek, senki nem állhat a törvények fölött, a rendőr-
ség törvényesen járt el ebben az ügyben, mint ahogy
minden ügyben törvényesen jár el a rendőrség, ezért
arra kérem a tisztelt képviselő urat, hogy várja meg
az eljárás eredményét, és annak ismeretében vonja le
a következtetéseket, és annak ismeretében mondjon
véleményt.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorai-
ban. - Dr. Bárándy Gergely: Szégyenteljes válasz.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Or-
szággyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője,
azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök
úrnak: **„Meddig folytatják az ámokfutást?”**
címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az a botránysor-
ozat, ami a Földművelésügyi Minisztérium körül
most már napról napra dagad, most már nem csak
arról szól, hogy melyik narancsbáró nyúlja le éppen a
támogatásmilliárdokat a hazai családi gazdálkodók
elől. Nemcsak arról szól, hogy kinek osztogatják az
állami földeket, hanem bizony a szaktárca minden
szintjén megjelentek a problémák.

(17.40)

Emlékezhetünk, egy évvel ezelőtt itt derült ki,
hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal
közegében gyakorlatilag egy bünszervezet működik,
ami a területalapú támogatások lenyúlására specializálódott.
De ugyanúgy hideg zuhanyként érte azt a 13
ezer érintett családi gazdálkodót a hír, hogy bizony
az AKG-program szeptembertől nem folytatódik,
azóta pedig semmilyen alternatívát nem nyújtottak,
miközben már a sokadik határidő járt le.

Szintén érdekes történet, hogy néhány napja
lemondott Palkovics Péter, az MVH elnöke; pletykák
szerint azért, mert Brüsszel több száz milliárd forintot
akár visszaigényelhet különböző európai uniós
programok jogtalan felhasználása miatt, de az biztos,
hogy jó néhány milliárd forintot érinteni fog. Ez
viszont felveti azt a kérdést is, hogy mikor fogják
elfogadni a Jobbiknak azt a javaslatát, hogy ilyen
esetben, amikor egyértelműen a döntéshozón múlott
az, hogy ennyi pénztől elesnek a hazaiak, a hazai
érintettek, bizony akár a magánvagyonával is felelős-
ségre lehetne vonatni ezeket a vezetőket.

Szintén friss hír, hogy az NFA-tól kidobták az
összes ügyvédet, állítólag azért, mert Kishantost nem
elég hatékonyan csinálták ki, Kishantos megsemmi-
sítésében nem voltak elég professzionálisak. Ma már

ott tartunk, hogy végrehajtást kért a NAV a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet ellen, mivel 132 ezer forintos bírságot nem tudott befizetni az NFA. Sokáig lehetne ezeket a problémákat sorolni.

A legújabb talán, ami még említésre érdemes itt ebben a szűk időkeretben: az Európai Bizottság augusztus 30-ai rendeletét figyelmen kívül hagyva a kormány, most úgy tűnik, hogy bukják a hazai almatermelők azt a néhány milliárd forintot, ami megsegítette volna őket az orosz embargó miatt. *(Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret leteltét.)*

Kérem, válaszoljon ezekre a felvetésekre, miniszterelnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszára megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Igyekezni fogok, képviselő úr. Amit én az ön által felvetett kérdésekből ismerek, azok a következők. A földpolitikánk egyértelmű: 80 százalék kis- és középvállalkozói, családi gazdasági birtokot szeretnénk és maximum 20 százalék nagybirtokot. Ami ebbe az irányba mutató lépés, és ön kritizálja, annak nem tudunk eleget tenni, mert ezt az irányt tartjuk, és ebbe az állapotba szeretnénk hozni a magyar agráriumot.

Ha jól értem, akkor ön az agrár-környezetgazdálkodási program kérdését is felvetette, és mintha Fazekas miniszter úr nyakába zúdította volna az ezért viselendő felelősséget. A helyzet ezzel szemben úgy áll, hogy az Európai Unió augusztus 31-ével ezt a programot kifuttatta; ez nem a magyar kormány programja, ez egy európai uniós program, újat pedig nem hirdetett meg. Az Unió készül arra, hogy meghirdessen egy új programot, a következő évben reményeim szerint ez meg is történik, de nem tartom méltányosnak azt a megközelítést, hogy az Európai Unió által meg nem hirdetett programért Fazekas Sándor miniszter úr viselje a felelősséget.

Ami pedig az Európai Unióból elérhető rendkívüli támogatási intézkedésekkel megszerezhető pénzeket illeti, én itt - azt gondoltam, ez lesz a kérdés lényege - bekértem a minisztériumtól azt, hogy mikor, mit, hogyan, milyen lépéseket tettünk, terhel-e bennünket bármilyen felelősség a tekintetben, hogy ebből a pénzből nem érkezett ide elegendő. Azt tudom mondani önnek, hogy nem terhel bennünket felelősség. Az Unió a következőt mondta: felfüggeszti - mármint az Unió - a rendkívüli támogatási intézkedést, és újabb, célzottabb javaslatot fog előterjeszteni az intézkedés folytatására, erre szeptember 16-án kerül majd sor.

Köszönöm, hogy mindezt elmondhattam önnek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Az AKG folytatására ideiglenesen lett volna lehetőség, ezzel hazánk nem élt, így 72 milliárd forinttól estünk el. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)*

Arra pedig reagálva, miniszterelnök úr, hogy a kis- és közepes gazdaságok irányába mozdult volna el a kormány, ezt határozottan tudjuk cáfolni. Az állami földbérleti botrányok most már évek óta kísérik az önök működését, és megyére lebontva tudjuk bizonyítani azt, hogy kivétel nélkül mindenhol az önközhöz köthető, szorosán köthető érdekcsoportok szerzik meg az állami földek többségét. Ön is megkapta a mai napon azt a petíciót, amit a hortobágyilegelő-pályázaton vesztes gazdák eljuttattak mindannyiunkhoz, és ebben is világosan leírják a követeléseiket. Ezúton is szeretném a Jobbik nevében biztosítani őket a támogatásunkról, és azt az engedetlenséget, polgári engedetlenséget, amit meghirdettek, minden úton-módon támogatni és segíteni fogjuk az ország minden területén.

Miniszterelnök úr, a Földművelésügyi Minisztérium körüli botrányok tarthatatlanok, és komoly személyi változásokra van szükség ahhoz, hogy egy kicsit is jól jöjjenek ki ebből a történetből. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszontválasz illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselő Úr! Ha a választások után egy-két évvel lennénk, akkor talán érteném, amit ön mond nekünk, de így, hogy néhány hónappal vagyunk a választások után, úgy látom, hogy a vidéki Magyarország nagy többséggel támogatta azt a politikát, amit folytatunk, nehéz elhelyezni az ön hozzászólását.

Én inkább az ellenkezőjét szeretném mondani: köszönöm szépen Fazekas miniszter úrnak, hogy az elmúlt négy évben olyan agrárpolitikát folytatott, köszönöm szépen az agrárkamarának a segítséget, köszönöm a Magosznak a segítséget, hogy képesek voltunk összeilleszteni egy olyan agrárpolitikát, amely elnyerte az emberek tetszését, és ezt ki is fejezték a szavazataikkal.

Ami azt a mondatot illeti, hogy valami programból kiesnénk mi a jövőt illetően, szeretném tájékoztatni nem annyira önt, mert szerintem ön ezt tudja, hanem a magyar közvéleményt, hogy ez nem felel meg a valóságnak. Semmilyen programból nem estünk ki, semmilyen forintoktól nem estünk el, az agrár-környezetvédelmi program teljes összege rendelkezésre fog állni, és ahhoz hozzá fognak jutni a magyar gazdák. Azt a kockázatot persze nem vállalta a kormány, hogy egy nem ismert programot előre meghirdessünk nemzeti alapon, és ha az Unió végül másként dönt, akkor azt a költségvetésből kelljen kifizetni.

Ez volt a helyes magatartás, a gazdák egyetlen forinttól nem estek el, az Unió a programot meghirdeti, és teljes egészében hozzá fognak jutni a gazdáink ehhez a forráshoz. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**A Széchenyi-örökség méltó bemutatása**” címmel. A miniszter úr válaszára L. Simon László államtitkár urat jelölte ki, ha jól látom.

Firtl Máttyás képviselő urat illeti a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! L. Simon László, a Miniszterelnökség parlamenti államtitkára ismertette azt az elképzelést, hogy a térség, térségünk vonzerejének erősítése céljából egy szervezeti egységbe egyesíti a fertőrákosi püspöki palotát, a nagycenki Széchenyi-kastélyt, a soproni Esterházy-palotát és a fertődi Esterházy-kastélyt.

Az államtitkári bejelentésnek a Széchenyi-kastély és -örökség jövőbeli sorsát érintő része különösen is fontos. Azt a felismerést jelzi, hogy gyors és határozott lépésre van szükség a legnagyobb magyar örökségének méltó megjelenítésére egykori lakhelyén, Nagycenken.

Mi, Sopron vármegyeiek külön is büszkék vagyunk Széchenyi Istvánra; a reformkor vezéralakja, az egyik legnagyobb formátumú valaha élt politikus gyermekkorát, élete fontos, meghatározó alkotóéveit Cenken és Sopronban töltötte. Ezért is tartjuk kötelességünknek a nagycenki Széchenyi-emplék, a Széchenyi-kastély felújítását, a Széchenyi-örökség és -szellemiség rangjához méltó megjelenítését.

Jelenleg a Széchenyi-emplékhelyet hat, egymástól független fenntartó működteti. A Széchenyi-kastélyon az 1970-es évek eleji felújítás óta csak karbantartás történt, a kastély Széchenyi szellemiségéhez méltatlan állapotban van.

Gróf Széchenyi István egykori lakhelyének felújítása - akár együtt a környékbeli volt Széchenyi-kastélyokkal, -birtokokkal, -emplékkel való közös funkció kialakításával - mint támogatandó, nemes célt szolgálna az, hogy méltó nemzeti zarándokhelyként erősítse a nemzettudatot, a nemzetszeretetet az odalátogatókban.

Tisztelt Miniszter Úr! Az Esterházy-kastély-együttes fejlesztései mellett, amelyet nagyon köszönünk, megvalósulhat-e a Széchenyi-örökség rangjához méltó felújítása? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszter úrnak most a válaszadás a halaszthatatlan közfeladata, ezért megadom a szót.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Képviselőtársam! L. Simon László államtitkár úr személyesen felügyeli azt a programot, amelynek keretében valóban a Fertő tó vidékén egy komoly felújításfolyam indul el és zajlik már. Az Esterházy-világörökség megőrzése érdekében Hiller István professzor úr tett maradandó lépéseket, amelyeket alkalma lehet a mostani és az előző kormányzatnak folytatni 2010 óta. Ez azonban kevés ahhoz, hogy elégedettek legyünk. Kultúrtáji szempontból valóban egységes tájegységet képez a Fertő tó vidéke, ugyanakkor nemcsak az Esterházy-örökség ápolásában vagyunk jelentős elmaradással, de nyugodtan mondhatjuk, hogy annak ellenére, hogy polgári kormány vagyunk, bőven van teendőnk és elmaradásunk a nagycenki Széchenyi-örökség ápolásával kapcsolatban.

(17.50)

Az épület jelenlegi állaga, a kiállítás jelenlegi minősége nem alkalmas arra, hogy XXI. századi keretek és forma között mutassuk be azt, hogy vajon Széchenyi Istvánnak - akinek a nevét mindennap használjuk, és akinek az emlékét próbáltuk beépíteni az elmúlt évtizedekben a demokratikus jogállam keretei között is a tantervi programokba - milyen üzenete van, milyen útravalóul szolgálnak a művei, vagy az életpályája hogyan értelmezhető 2014-ben. Tehát van egy szellemi kötelességünk amellelt, hogy az épített örökséggel kapcsolatban természetszerűen bőven van tennivalónk.

A legelső dolog, amivel adósak vagyunk - és ez sajnos ránk nagyon jellemző más nemzetekkel szemben -, az a sírhelyek karbantartása és ápolása. Méltatlan körülmények között van Eszterházán mind a mai napig Esterházy Miklós herceg és felesége, Cziráky Margit síremléke, akinek köszönhetjük száz évvel ezelőtt Fertőd, illetve Eszterháza újítását. S azt tudom mondani, hogy a Széchenyi család több mint száz tagjának sírhelye Nagycenken, részben a köztemetőben, részben pedig a Széchenyi-mauzóleumban szintén nem méltó egy erős, föltörekvő és a Széchenyi-kultuszt méltóképpen ápoló Magyarországhoz. Ezért rendelkezett úgy a kormány, hogy soron kívül több mint 130 millió forintot biztosít a mauzóleum fölújítására, részben az emlék megóvása érdekében, részben pedig annak érdekében, hogy az egész család emlékét a nemzet példájaképpen emeljük föl.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Visszonválaszra adom meg a szót.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a válaszát, amely valóban rávilágított arra a problémakörre, ami

a Széchenyi emléket őrző kastéllyal és a Széchenyi-emlékhellyel kapcsolatos.

Amikor feltettem a kérdést, tulajdonképpen abból indultam ki, hogy az Esterházy-kastély felújítása kapcsán létrehoztunk egy szervezeti egységet, és azt tudom mondani, hogy ez a szervezeti egység az elmúlt időszakban valóban olyan munkát végzett, amely arra predesztinál, hogy az egész Eszterháza, Széchenyi-kastély komplexumot együtt kezelve az elkövetkező időben, Sopron és a Fertő-táj térségét összevonva egy kiemelten magas turisztikai programmá tudjuk alakítani, természetesen leginkább a magyar zárandokok számára Nagycenk vonatkozásában. Egyetértünk abban, hogy ez a szervezeti egység közösen fogja kezelni Nagycenket, illetve az Esterházy-örökséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra van lehetősége a miniszter úrnak is.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Igen tisztelt Elnök Úr! Valóban egy nagyon komoly kérdés Magyarországon az intézmények fönntartásának, karbantartásának és egy beruházás levezénylésének a kérdése, és a magyar állami struktúra és államszervezet hajlamos azt gondolni és abból kiindulni, hogy ha valaminek saját gazdája van az állami struktúrán belül, az megfelelő garanciát jelent arra, hogy az önállósága, a függetlensége a nagy-nagy állami intézményrendszeren belül garantálni fogja a megfelelő minőségű fölújítást.

Valóban, nem ok nélkül, kellő megfontolás után választottuk le az állami intézményrendszerrel Eszterházát. Részben azért, mert a magyar adófizetők és az Európai Unió adófizetőinek pénzéből az elmúlt lassan tíz esztendőben olyan összegeket investáltunk, ami különleges gondosságot és figyelmet érdemel.

Alapvetően kultúrpolitikai okai vannak annak, hogy Nagycenket idecsatoljuk, egységes intézménnyé tesszük, és ebben nemcsak Nagycenk, hanem a Fertő vidéke, Fertőrákos, Sopron, más Esterházy- és Széchenyi-létesítmények is beletartozhatnak, mert a magyar állam számára ez valóban az osztrák határ mellett egy komoly kulturális programlehetőséget is kínál, idevonzva nemcsak Ausztria, hanem Európa minden érdeklődő közönségét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Egyeztetett Matolcsy György, a Magyar Nemzeti Bank elnöke a kormányval?”** címmel.

Megkérdem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszára kijelölt Tállai András államtitkár urat.

(Jelzésre:) Jelzi, hogy igen. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Az MNB felügyelőbizottsága, amelynek mandátuma májusban megszűnt, még tavasszal benyújtotta az Országgyűlésnek a jegybank múlt évi gazdálkodásáról szóló jelentését. A jelentés több kritikai megállapítást fogalmazott meg a jegybank nem alaptevékenységet finanszírozó szándékáról. Az MNB 140 milliárd forintot irányzott elő többek között műkincsek, festmények, épületek megvásárlására, felújításokra, oktatásra. Pedig akkor még híre sem volt annak a hihetetlen pénzzórásnak, amit azóta megtapasztaltunk; luxuskastély, offshore háttérű Eiffelpalota, más épületek megvásárlása, és 200 milliárd forint közpénz a jegybank alapítványainak.

A jegybank tette mindezt egy olyan időszakban, amikor az Országgyűlés még nem állította fel az MNB új felügyelőbizottságát. A jegybank a költségek a nyilvánosság szinte teljes kizárásával, átláthatatlan módon igyekezett lebonyolítani. Sajnos az Országgyűlés, bár az LMP többször kezdeményezte, nem hajlandó napirendre venni a felügyelőbizottság jelentésének megtárgyalását.

Az egyik internetes portálnak adott nagyinterjújában arra a kérdésre, hogy ki ellenőrzi az MNB tevékenységét, Matolcsy úr a kormánnyal való egyeztetésre hivatkozott. Ezért szeretném megkérdezni önt a miniszter úr képviseletében, hogy valóban egyeztetett-e a kormánnyal a jegybank elnöke az elmúlt hónapokban az alaptevékenység finanszírozásába nem eső vásárlásokról és az alapítványainak juttatott 200 milliárd forint átadásáról. A másik kérdésem: mikor kerül az Országgyűlés elé az MNB új felügyelőbizottságának megválasztása? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény egyértelműen választ ad a kérdésére, amelynek rögtön az 1. §-a kimondja, hogy az MNB, valamint szerveinek tagjai az e törvényben foglalt feladatainak végrehajtása és kötelességei teljesítése során függetlenek, nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat a kormánytól, az Európai Központi Banktól - bizonyos kivételekkel -, a tagállamok kormányaitól vagy bármilyen más szervezettől, illetve politikai párttól. A kormány vagy bármilyen más szervezet tiszteletben tartja ezt az elvet, és nem kísérli meg az MNB, valamint szervei tagjainak befolyásolását a feladatai ellátása során.

A magyar kormány, úgy, mint minden törvényt, ezt a törvényt is tiszteletben tartja, ezért nyilván nincs is lehetősége arra, hogy az MNB-vel egyeztessen, vagy az MNB bármilyen jóváhagyást várjon e tekintetben a magyar kormánytól. Azonban természetesen a felügyelőbizottságon kívül is ellenőrzik a Magyar Nemzeti Bank tevékenységét külső szervek, így az Állami Számvevőszék, amely minden évben ellenőrzi a Nemzeti Bank tevékenységét, illetve maga az Országgyűlés, hiszen a magyar államnak mint tulajdonosnak az Országgyűlés az ellenőrző szerve. Az Országgyűlésnek minden évben beszámol a Magyar Nemzeti Bank, az Országgyűlés gazdasági ügyekért felelős állandó bizottságának pedig félévente. Emellett az MNB elnökét a házelnökkel és a bizottság elnökével szemben rendkívüli beszámolási kötelezettség is terheli. Tehát a kormánynak ellenőrzési lehetősége a Magyar Nemzeti Bank felett - a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény és az Alaptörvény értelmében - nincs. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra adom meg a szót a képviselő asszonynak.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. A törvényt mi is így ismerjük, tehát pontosan úgy, ahogyan idézte. Mi is úgy tudjuk, hogy nem kérhet és nem kaphat a kormánytól tanácsot. Ugyanakkor ezért nem értettük, miért nyilatkozott úgy a jegybank elnöke az említett nagyinterjúban, hogy ebben az időszakban a kormánnyal konzultál.

S azért is tettük fel ezt a kérdést, mert bár feltételeztük, hogy a kormány valóban nem adott tanácsot, de abban az időszakban, amikor ezek a nagy pénzköltések voltak, a felügyelőbizottság sem működött, ugyanis a korábbi felügyelőbizottságnak május 6-án megszűnt a mandátuma, az új felügyelőbizottság pedig még nem állt fel. Éppen ezért is kezdeményezte már több alkalommal az LMP, hogy az Országgyűlés Költségvetési bizottsága a törvény értelmében teljesen jogosan meghallgathatja a jegybank elnökét, és áttekintheti, megvitathatja a felügyelőbizottság múlt évi jelentését. De végül is erre sajnos nem kerülhetett sor, mert a fideszes többség nem engedte napirendre venni.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat is.

(18.00)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Valóban, ugyanezen törvény 3. § (2) bekezdése lehetővé teszi a kormánnyal való együttműködést, de nem a

Magyar Nemzeti Bank tevékenységében, illetve pénzügyi döntéseiben. Hiszen a Magyar Nemzeti Banknak van olyan feladata is, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel a kormány gazdaságpolitikáját elősegítse. Nyilván a konzultáció és az egyeztetés minden bizonnyal erre vonatkozott, amiről a jegybank elnöke beszélt. Önnek mint országgyűlési képviselőnek az Alaptörvény értelmében lehetősége van kérdést intézni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez, és ezzel ön is ellátja az Országgyűlés tagjaként a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzését. Javasolom, hogy éljen ezzel a joggal és lehetőségével.

Ami pedig a felügyelőbizottság felállítását illeti, valóban az Országgyűlés feladata. Nyilvánvalóan az Országgyűlés tartozik felelősséggel ezért. Én egyetlen tagja vagyok, tehát az Országgyűlés nevében nem tudok nyilatkozni arról, hogy erre mikor fog sor kerülni.

Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypart pádsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Rekordadatokat mutat a turizmus. Hogyan vált Budapest Európa egyik legnépszerűbb turisztikai célpontjává?”** címmel. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszára kijelölt Glattfelder Béla államtitkár urat. *(Bánki Erik: Természetesen, elnök úr, elfogadom.)* Elfogadja. Öné a szó, Bánki Erik képviselő úr.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A turizmus idej adatai új rekordokat dőngetnek. A belföldi vendégszám, a bruttó szállásdíjbevétele továbbra is tartja 10 százalékos feletti növekedési tendenciáját, miközben az összes vendégszám 7,3 százalékkal, az eltöltött vendégéjszakák száma pedig 5,6 százalékkal emelkedett. Hazánk kereskedelmi szálláshelyei az év első hét hónapjában összesen 5 millió 250 ezer vendéget fogadtak, akik 13,4 millió vendégéjszakát eltöltve bruttó 101 milliárd forint szállásdíjat fizettek pihenésük során. Az egyik legfontosabb piaci teljesítményt kifejező mutató, a szállodai revpar, azaz egy szobára jutó bruttó szállásdíjbevétele 2014 első hét hónapjában is tartja 10 százalékos körüli növekedési ütemét.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A nyár második hónapjában a tíz legjelentősebb küldő országaink közül a vendégéjszakák számai alapján 16 százalékkal az Egyesült Államok érte el a legmagasabb növekedést a tavalyi évhez képest, a szlovák piac is 13 százalékos, a lengyel piac pedig több mint 11 százalékos bővülést mutat. Jól látható

az is, hogy a magyar családok is többet tudtak pihe-
nésre fordítani július hónapban, mint egy évvel ez-
előtt, és összesen kétmillió vendégéjszakát töltöttek
el a hazai szálláshelyeken. Ráadásul a SZÉP-kártya
egyre jelentősebb szerepet játszik a belföldi turizmus
élénkítésében, idén január és július között a kereske-
delmi szálláshelyek 9 milliárd 260 millió forint ér-
tékben fogadtak el SZÉP-kártyát, ami közel 19 száza-
lékos növekedés a tavalyi évhez képest.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hónapokban
Magyarország komoly elismerést szerzett a nemzet-
közi turisztikai összehasonlításokban is. Egy felmé-
rés szerint például a brit turisták számára 2014-ben
Budapest volt a legkedvezőbb utazási célpont. Ezért
kérdzem a tisztelt államtitkár úrtól, a rekordok,
amelyeket a turizmus dönget, fenntartható fejlődést
mutatnak-e, azaz a későbbiekben is számíthatunk-e
hasonló adatokra. Köszönöm szépen a választát.

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Vá-
laszadásra megadom a szót Glattfelder Béla államtit-
kár úrnak.

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisz-
tériumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót,
elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselő Urak és Hölgyek!
Nagyon szépen köszönöm a kérdést, képviselő úr,
különösképpen örülök annak, hogy egy volt európai
parlamentari képviselőtársától kapom az első kérdést
a magyar parlamentbe való visszaérkezésemet
követően.

Valóban, a magyar turizmus évek óta kiváló
eredményeket mutat, de most júliusban újabb re-
kordok születtek, 10 százalékkal bővültek a
szállásdíjbevételek. Fontos megjegyezni, hogy Buda-
pesten is rekord született. De nem csupán a külföldi
turisták száma emelkedik, hanem nagyon örvendetes
módon a belföldi turistáké is, méghozzá 13 százalé-
kal, ami mögött valószínűleg a SZÉP-kártya által
generált többletkereslet található. Vajon miért nő
Budapest turizmusa ilyen robbanásszerű mérték-
ben? Valószínűleg azért, mert Budapest gyönyörű.
Én nagyon sok helyen jártam az elmúlt években, a
világ sok táját bejártam, de olyan szép város, mint
Budapest, nagyon kevés van a földgolyón.

Ráadásul Budapest egyre szebb. Tarlós István
főpolgármester úr rendet rakott, kitakarította a vá-
rost. *(Felzúdulás az MSZP soraiban.)* Számos fej-
lesztést hajtottak végre a városban, Kossuth tér,
Vigadó, Várnegyed. Budapest jó hely, ha valaki szóra-
kozni akar, a Sziget Fesztivál idén rekordokat dön-
tött, több napon elérték a maximálisan beléptethető
létszámot. És nem utolsósorban a magyar turizmus
egyik kiemelkedő hajtóereje a magyar emberek, a
magyar vállalkozások kreativitása. Budapest számos
olyan turisztikai kínálatot jelent meg, ami egyébként
világszenzáció, gondoljunk például a romkocsmákra
vagy arra, hogy Budapesten valaki, ha buszra száll,

akkor végül egy kételtű hajóval mehet végig a Duna
hajzain.

Úgy látom, hogy Budapest éppen ezért alkalmas
arra, hogy továbbfejlesszük, további turisztikai vonz-
erő célpontja legyen, akárcsak egész országunk, mert
Budapest és Magyarország is gyönyörű. *(Szórványos
taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, a választát. Vi-
szonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

Őné a szó.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót,
elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a
kormány pozitív hozzáállását, aminek alapján bizton
számíthatunk arra, hogy a következő négy évben is
az elmúlt négy évhez hasonló intenzitással és szak-
mai hozzáértéssel fogják támogatni a turizmus to-
vábbi fejlesztését vagy fejlődését Magyarországon.
Nagyon fontos lenne a minőségi termékfejlesztés
további folytatása, hiszen látható a világ tendenciá-
jában, hogy a turisták az egyre magasabb színvonalú,
minőségi szolgáltatásokat és az egyedi termékeket
keresik a piacon.

Nagyon fontos ezért, hogy az uniós támogatások
következő hét éves időszakában, a területi operatív
programokban kellő hatékonyságú fejlesztések valós-
uljanak meg, olyanok, amelyek a munkahelyterem-
tésben és a fenntartható fejlődésben egyaránt képe-
sek kifejteni hatásukat. Végül nagyon fontos az, hogy
egy összehangolt marketingtevékenységet lehessen
folytatni, ami a helyi önkormányzatok és az országos
marketingszervezet között egy jó együttműködéssel a
hazai és a külföldi piacon egyaránt hatékonyan mű-
ködhetne.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a
kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás
illeti meg államtitkár urat. Őné a szó.

GLATTFELDER BÉLA nemzetgazdasági minisz-
tériumi államtitkár: A kormány célkitűzése az, hogy
a korábbi hét évvel ellentétben, amikor csupán az
EU-források 16 százalékát fordították közvetlenül
gazdaságfejlesztésre, most 60 százalékot fordítsunk
ugyanerre a célra. Tehát sokkal több jusson a gazda-
ságba, és sokkal több jusson a turizmusba is. Száz-
milliárd forintot tervezünk a turizmus fejlesztésére
fordítani, elsősorban a kulturális és a természeti
örökség bemutatására. De ezen túlmenően, ehhez
hozzáadólag kívánjuk az energiatakarékosságot és az
energiatakarékosságot támogatni a turisztikai vállal-
kozásoknál. Ez különösképpen a szállásadók számá-
ra fontos, hiszen egy szálloda jellemző költségeinek
körülbelül az egyharmada valamilyen energetikai
kiadás. Tehát ha ott meg tudnak takarítani, az jelen-
tős mértékben növeli a vállalkozás nyereségességét.

Reméljük, hogy a kormányzati támogatásokhoz számos önkormányzati hozzájárulás, illetve helyi pályázat is járulni fog, és ez jó alapja lesz a turizmus ágazat további fejlesztésének. A turizmus nagyon sok munkahelyet tart fenn Magyarországon, ezért számunkra különösen fontos a fejlesztése. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Csak kormányzati marketing a stratégiai megállapodás aláírása”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, ön is tudja nyilván, hogy 50 feletti ilyen stratégiai szövetség, ilyen megállapodás kötődött. Nem tudok mást mondani, csakis azt, ami a címben is megfogalmazódik, én úgy látom, úgy gondolom, hogy ez tényleg egy kormányzati marketingfogásként értelmezhető. Nagyon egyszerűen azért, mert ha belegondolunk ezeknek a megállapodásoknak a tartalmába, néhányat sikerült olvasnom is, akkor látható módon ez egy üres halmaz. Ez arról szól, hogy szándékunkat fejezzük ki arra, szándékunkat fejezzük ki amarra, és a másik oldalról is hasonlóan viselkednek e tekintetben.

Nincsenek benne vállalások, nincsenek benne kötelezettségek, nincs benne semmi olyan, ami akár a munkaadói oldalról, akár a kormányoldalról elkötelezettséget jelentene. De a legfájóbb az, hogy nincs benne olyan, ami a stratégiai szövetségesek által foglalkoztatottak körének pozitív üzenetet jelentene. Mindegy, hogy ez a munkahelyük védelmét, mindegy, hogy ez a munkahelyen lévő munkavédelmi kérdések kiteljesedését vagy bármi mást, a bérüket érintené. Nincs benne semmi. Mi ez akkor, ha nem marketing? Mire jó ez valójában? Csakis arra, hogy egy olyan tükröt próbáljunk meg felállítani kormányoldalról, ami arról szól, hogy milyen jók is vagyunk. És közben tudjuk, az 5 fő feletti foglalkoztatottak száma, csak behazudják az éterbe azt, hogy a foglalkoztatás vonatkozásában pozitív előrelépések vannak.

(18.10)

Nem megyek a részletekbe, mindnyájan tudjuk, hogy a közfoglalkoztatás és a külföldre üldözöttek köre az, aki ezt életre hívja, és nem a kormány jóvoltából, a kormány gazdasági intézkedései jóvoltából születnek az új munkahelyek - hát még a bérekről ne is beszéljünk! Tehát nincs semmi, l'art pour l'art alapú ez a történet. *(Az elnök csenget.)*

Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Navracsics Tibor miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Egy s más azért történik: a statisztikai adatok szerint a foglalkoztatottság mértéke emelkedik. Ön azt mondta, hogy csak behazudunk mindenfélét az éterbe. A Központi Statisztikai Hivatalt én azért nem hazugoznám le, mert az túl meredek állítás lenne, márpedig a Központi Statisztikai Hivatal adatai szerint a foglalkoztatottsági adatok javulnak, és ezt alátámasztja egyébként az Európai Unió is, amikor elismerik azt, hogy Magyarországon javul a foglalkoztatottsági helyzet. Tehát szerintem előrébb jutunk ebben a vitában, ha legalább a tényeket tiszteletben tartjuk, és elismerjük azt, hogyha a másoknak vannak eredményei.

A stratégiai megállapodások alap gondolata pontosan a bizalomépítés volt, ugyanis úgy gondoltuk, hogy az elmúlt 20-25 évben néhányszor abba a csapdába kerültünk, hogy idejött egy külföldi befektető az olcsó munkaerőért, és amikor úgy gondolta, hogy számára már, a rövid távú érdekeinek nem felel meg éppen a beruházás, akkor rögtön továbbköltözött. A stratégiai megállapodások lényege, hogy olyan gazdasági partnereket keressünk, akik hosszabb távon kívánnak itt befektetni, és akikkel stratégiai együttműködést tudunk kiépíteni. Ez jelen esetben 49 stratégiai megállapodást jelent, és összességében 6390 fővel foglalkoztatnak most többet, mint a megállapodások aláírásakor; a tíz szolgáltató cég pedig összesen 32 264 főt alkalmaz, ez a szám 2493-mal több, mint a megállapodásokkor volt. Összesen tehát közel 9 ezer fővel foglalkoztatnak több munkavállalót, mint a stratégiai megállapodások megkötése időpontjában. 10 ezer munkahely, ha nem is azt mondjuk, hogy 10 ezer család, de azt bátran mondhatjuk, hogy 6-8 ezer család - mert lehet, hogy több családtag dolgozik egy munkahelyen - szerintem nem lebecsülendő a mai időszakban, amikor az Európai Unió egyik legnagyobb problémája éppen a munkanélküliség. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Miniszter úr, csak azt szeretném mondani, hogy a számok jók, csak a másik fele nincs elmondva, az nincs elmondva, hogy persze, ebben még benne vannak azok a többes létszámmal párosulók, akik a tömeges létszámleépítések alanyaivá váltak az elmúlt időszakban.

Önök mint európai leendő biztosnak mondanék két dolgot, hogyha szabad. Az egyik az, hogy

szerintem meg kell tanulni azt, hogy nemcsak részben kell elmondani az igazságot. A KSH elmondja az igazság egy részét, és a másik feléről nem beszél. Nem beszél arról, hogy a közfoglalkoztatás mit jelent, nem beszél arról, hogy a külföldön foglalkoztatottak száma, amit beleszámítanak, mit jelent, nem beszél arról, hogy a 4 órás foglalkoztatottakat ugyanúgy veszik statisztikailag számításba, mint a 8 órákat. De nem ez a lényeg.

Még egy mondatot mondanék, az pedig az, hogy ha már Orbán Viktor arról beszél, hogy nem elitista a magatartása a Fidesznek, akkor legyenek kedvesek abba az irányba elmozdulni, hogy mondjuk, a minimálbér tekintetében ne rosszabb pozíciók legyenek négy év elteltével a létminimum kérdéséhez illesztetten, mint amilyenek négy évvel ezelőtt voltak. *(Az elnök csenget.)* Merthogy ezek a tények *(Az elnök csenget.)*, ezeket nehéz meghazudtolni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásom illeti meg Navracsics Tibor miniszter urat.

Öné a szó.

DR. NAVRACSICS TIBOR külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Félek, hogy ha a kétperces időkeretem nem volt elég ahhoz, hogy válaszom árnyaltsága elérje azt a szintet, amit ön minimálisnak tartott volna, akkor az egyperces időkeret erre még kevesebb alkalmat ad majd. Mindenesetre hadd mondjam azt, hogy ezek a stratégiai megállapodások legalábbis lehetőséget adnak arra, hogy az itt megtelepedő külföldi cégek munkahelyeket hozzanak létre, és mint látjuk, hoztak is létre. Ez, természetesen abban egyetérthetünk, hogy önmagában még nem elégséges eredmény, az elégséges eredmény az lenne, ha végre a hazai mikro-, kis- és középvállalkozói szektor is tartós munkahelyeket hozna létre. Nincsen tartósabb munkahely, mint a helyi munkahely, a helyben létrehozott munkahely, efelé megyünk.

Mint ön is elismerte, a számok legalábbis biztatóak, ellentétben az azt megelőző időszakokkal. *(Gúr Nándor: Részben.)* Én már, hogyha az ellenzék azt mondja, hogy részben biztató, én már akkor is boldog vagyok, és abban bízom, hogy a jövőben még több munkahely tud létrejönni, hiszen a célunk ambiciózus; a célunk az, hogy Csehország foglalkoztatottsági szintjét érjük el, attól pedig azért még messze vagyunk.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 15 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk, a **kérdésekkel** folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „**Mennyit keresnek a jegybank tisztségviselői?**” címmel. Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Alelnök Úr! Az Országgyűlés Költségvetési bizottsága múlt hét hétfői ülését a fideszes képviselők jogszerűtlen távolmaradása miatt nem lehetett megtartani, ennek ellenére képviselőtársaim rendkívül érdekes és hasznos konzultációt folytattak az ülésre meghívott korábbi felügyelőbizottsági tagok részvételével. A konzultáció során számos információval lettünk gazdagabbak, amelyek fölött eddig elsiklott a közfigyelem. Azt már tudtuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank vezetése magas színvonalon kívánja biztosítani a jegybanki vezetők számára, hogy megfeszített, esetenként több műszakos munkájuk után kipihenhessék fáradalmaikat, ezért vették meg - sajtóhírek szerint - 450 millió forintért a tiszaroffi kastélyszállót. Azt is hallhattuk a jegybanki vezetőktől, hogy miért vették meg 18 milliárd forintért Budapest egyik legdrágább irodaházát. Arról is hallhattunk, hogy mi a célja a jegybanknak a 200 milliárd forint támogatással létrehozott alapítványokkal. Az ülésen ugyanakkor az egyik korábbi felügyelőbizottsági tag úgy vélekedett, hogy az alapítványok létrehozása azzal is jár, hogy a jegybanki vezetők alapítványi tisztséget is viselve jelentős tiszteletdíjban részesüljenek.

Tisztelt Alelnök Úr! Tudjuk, hogy az ön elnöke szerint 47 ezer forintból is meg lehet élni, ez az állítás azonban hiteltelen, ha egy olyan személy mondja, aki havonta több mint 2 millió 300 ezer forintot keres, de a monetáris tanács többi tagja is legalább másfél milliós fizetésben részesül. Tisztelt Alelnök Úr! Azért állapították meg így a jegybanki tisztségviselők fizetését, mert ezt tartották tisztességesnek. Ha ez a tisztességes mérték, akkor miért akarják kijátszani ezt a szabályt? Szükségesnek tartom annak tisztázását, hogy valóban kapnak-e tiszteletdíjat az MNB alapítványaitól és egyes leányvállalataitól a Magyar Nemzeti Bank igazgatóságának egyes tagjai. Ha igen, kérem, ismertesse a havi járandóságban részülő személyek nevét és a tiszteletdíjak mértékét.

Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A válaszára megadom a szót Balog Ádám alelnök úrnak.

Parancsoljon!

DR. BALOG ÁDÁM, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Először is engedjék meg, hogy kitérjek egypár szóban a bevezető gondolataira képviselő asszonynak.

Elismerjük, hogy a Magyar Nemzeti Bank függetlensége és a nemzeti intézmények körében betöltött jelentősége és szerepe különös felelősséggel jár. E felelősségvállalást szem előtt tartva az MNB vezetése döntéseit minden esetben a jegybank működési rendjét meghatározó külső és belső szabályainak megfelelően hozza meg. Az MNB minden beszámolási kötelezettséget előíró jogszabályi köteletségének eleget tesz, például ennek keretein belül beszámol az Országgyűlés Gazdasági bizottságának, rendszeresen tájékoztatja a nyilvánosságot, és folyamatosan ellenőrzi őt az Állami Számvevőszék is. Emellett még egy belső ellenőrzési igazgatóságunk is van, amely a többi igazgatóságtól függetlenül ellenőrzi a tevékenységünket. Tehát úgy vélem, hogy a meghozott intézkedések, amelyeket képviselő asszony elmesélt, azok minden esetben kiállják a jogi próbát, és emellett úgy véljük, hogy nemcsak a jogszerűségük, hanem a racionalitásuk is fennáll.

A bérekre áttérve: én örülök ennek is, hogy ez a kérdés felmerült, hiszen ahogy mondtam, ez egy független, jelentős intézmény, tisztában kell lennünk azzal, hogy mi történik benne, teljesen jogosnak érzem ezeket a kérdéseket. Megjegyzem, azért jó lett volna, ha ezeket a kérdéseket felvetik öt-hat évvel ezelőtt is, amikor az akkori elnök 8 milliós bért vett fel havonta, az akkori alelnök pedig 5, illetve 6,5 millió forintot. Azóta lett ez az összeg lenyegedelve, leötödölve, ami a mostani vezetést illeti, úgyhogy azért ezt egy jelentős különbségnek érzem. Így már az európai, közép-európai, kelet-európai szinten a jegybanki fizetéseknek inkább az alsó részébe tartoznak a jelenlegi fizetések.

Ha megnézi a képviselő asszony a jogszabályokat, akkor láthatja, hogy a jövedelmünk összegét a KSH által a tárgyévvel megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági bruttó átlagkereset tízszeresében, az alelnök esetében pedig ennek a 80 százalékában, illetve 70 százalékában határozza meg. A korábbi elnök a 41-szeresét kereste a magyar átlagbérek. *(Az elnök csenget.)*

A többi kérdésére kitérve *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* szeretném jelezni, hogy a kuratóriumi, illetve felügyelőbizottsági tagságokat, igazgatósági tagságokat *(Az elnök ismét csenget.)* jogszerűen látja el a Nemzeti Bank. *(Az elnök ismét csenget.)* A kuratóriumi díjainkat pedig felajánljuk a honlapunkon ismertetett módon.

Köszönöm.

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek és Ikotity István, az LMP képviselői, kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Miért ennyire lassú a kisgyermek nappali ellátását biztosító intézmények bővítése?”** címmel. Ikotity István

képviselőt illeti a szó. *(Nem szól a képviselő mikrofonja.)* A kártyáját, képviselő úr, legyen olyan kedves behelyezni! *(Jelzésre:)* Legyenek szívesek egy kártyát biztosítani! *(Ikotity István megtalálja a kártyáját. - Ikotity István: Megvan! - Derűtség és taps.)* Éppen most akartam változtatni. Még legyen kedves a mikrofont felhelyezni, képviselő úr! Most már nagyon húzzuk az időt, képviselő úr, lassan be kell számítsam. Legyen kedves kezdeni! *(Ikotity István: Benn van a kártya!)* Tisztelt Országgyűlés! Amíg Ikotity képviselő úrnak a...

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Megy az idő!

ELNÖK: Megvan? Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. A kisgyermek nappali ellátását biztosító intézmények férőhelyhiánya kormányokon átívelő súlyos probléma. Bölcsődék, óvodák sok helyen elérhetetlenek, a meglévő intézmények túlszűfoltak. A férőhelyhiány komoly akadálya az anyák munkavállalásának is, amit az is jól mutat, hogy a kisgyerekes nők foglalkoztatottságában uniós sereghajtók vagyunk. Ennek ellenére Magyarországon nagyon kevés új bölcsőde és óvoda épül, azok is csak lassan készülnek el.

Intézményfejlesztésre lényegében csak uniós források állnak rendelkezésre. Az EU-s pályázatok kiírása, a források felhasználása döcögve halad. Az elmúlt ciklusban mindössze 3 ezer új bölcsődei férőhely jött létre, miközben ennek a dupláját ígérte a kormány 2014 végéig. Bár a bölcsődei ellátáshoz képest lényegesen jobb az óvodai intézményhálózat kiterjedése, nagyok a területi egyenlőtlenségek. Uniós forrásokból az elmúlt évek alatt a tervezett férőhelyek egyharmadát sikerült létrehozni, közel 2 ezer férőhelyet. Mi lesz így a hároméves kortól kötelező óvodáztatás bevezetésével, amely 2015 szeptemberétől lenne esedékes?

Az állami források elzárása és az uniós támogatások csúszása ellehetetleníti az új családi napközik létrehozását is, holott ez a versenyképes intézménytípus olcsón és gyorsan tudná enyhíteni a férőhelyhiányt, rugalmas ellátást biztosítva akár a szülőhöz lehetőleg közelebbi helyen, a munkahelyeken is.

Tisztelt Miniszter Úr! Miért ilyen lassú az intézményhálózat fejlesztése? Mikor lesz a három éven aluli gyerekek legalább harmadának elegendő férőhely? Mikor írnak ki pályázatokat az uniós forrásokra? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt

Ház! Ön is tudhatja, hogy a nők foglalkoztatottsága Magyarországon csúcspontot ért el, hiszen 133 ezerrel több nő dolgozik most, mint négy évvel ezelőtt, és csak a gyed extrának köszönhetően 19 ezer nő tud gyermekvállalás mellett munkát is vállalni. Azt hiszem, hogy pont ez az irány, amit mindenki szeretne, és ami segít Magyarországnak, mert valóban egy lemaradt helyzetben volt ezen a téren pár évvel ezelőtt, de szépen hozza be a lemaradását, és mondom, a női foglalkoztatás a rendszerváltás óta nem volt olyan magas, mint amilyen most Magyarországon. Úgyhogy azt hiszem, ebben jó irányban haladunk.

Ha megnézzük azokat a számokat, amelyekre ön hivatkozik, a központi elektronikus nyilvántartási rendszerünk szeptember 1-jei adatai alapján összesen 729 bölcsődei intézmény 38 277 férőhelye biztosítja a gyermekek számára a napközbeni ellátást, amely a 2010-es adatokhoz képest már közel 6 ezer férőhellyel, pontosan 5761 férőhellyel és 62 intézménnyel több, mint amennyi volt. Ez a férőhelyek bővülése szempontjából a kétszerese annak, amit ön említett. A kitűzött célunkat tehát sikerült elérnünk a 6 ezer férőhely bővítésével.

Az Új Széchenyi-terv keretein belül 2010 és 2014 májusa között mintegy 4800 új bölcsődei férőhely valósult meg, 2014. december 31-ig pedig további mintegy 1200 új bölcsődei férőhely kerül átadásra, összesen 43 intézményben. Az elmúlt négy évben létrehozott bölcsődei férőhelyek száma a 2004-2009 között létrejött férőhelyek számához képest duplázott eredménynek számít.

A fentiekén túlmenően 2010 és 2013 között a családi napközis férőhelyek száma is 3130-cal, az új családi napközis száma pedig 414-gyel bővült, ami több mint 60 százalékos emelkedést jelent. Ez szintén segít az anyáknak munkát vállalni, és közben a gyermekeket pedig itt tudják napközben ellátni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

A 2013. évi adatok alapján a három éven aluli gyermekek közel 16 százaléka számára volt elérhető valamely napközbeni ellátást biztosító intézmény az országban, közel 42 ezer férőhellyel; és majd legközelebb folytatom a további adatokkal, ha erre lehetőség lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Ingyen Gripen-parádé Kubatovnak”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A felemásra sikeredett ferencvárosi stadionavató visszhangjai nemcsak Kubatov Gábornak okoztak kellemetlen perceket, hanem miniszter úr is magyarázkodni

kényszerült. Mint ismeretes, már hetekkel az új stadion avatónepsége előtt többek között azzal reklámozták a jeles eseményt, hogy Gripen vadászgépek fognak elrepülni a stadion felett. Mivel ezt előre meghirdették, ezért nyilvánvaló, hogy előzetes egyeztetésre volt szükség a klub és a minisztérium között. Szerencsés esetben pedig szerződést kellett volna kötni. Mint utólag kiderült, semmiféle szerződés nem kötött, miniszter úr magyarázata szerint kiképzési céllal repültek a Gripenek a stadion felett - mit ad Isten, éppen az ünnepek időpontjában! Mikor már felettébb kínossá vált a helyzet a miniszter úrnak, a folyamatos sajtóérdeklődés, egy huszár-vágással 30 évre titkosították a Kubatov-féle kiképzés dokumentumait.

Tisztelt Miniszter Úr! Nem szeretném ezt az ügyet minősíteni, mert úgy, ahogy van, minősíthetetlen. Azért feltennék néhány kérdést, amelyre, kérem, válaszoljon. Úgy gondolom, hogy magyarázattal tartozik a közvéleménynek, a magyar embereknek.

A stadionavatót megelőző napon is elszálltak a pálya felett a vadászgépek. Akkor is kiképzési céllal tették ezt? Mennyibe kerül az adófizetőknek egy ilyen parádé? Mi indokolta, hogy titkosítsák a gyakorlatozás részleteit 30 évre? Az ön minisztersége alatt hány ehhez hasonló gyakorlatozás részleteit titkosították évtizedekre? Ha a főpolgármester úr megkérte volna, akkor a 4-es metró alagútjában is tartott volna kiképzést a honvédség három Gripenje? És végül, de nem utolsósorban azt is megkérdezném, hogy továbbra is alkalmasnak találja-e magát a miniszteri posztra.

Tisztelt Miniszter Úr! Kérem, hogy konkrét kérdéseimre konkrét, érdemi válaszokat adjon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Hende Csaba miniszter úrnak. Öné a szó, miniszter úr.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt képviselőtársam, akkor vegyünk át néhány dolgot, jó? Tehát ön hiányol egyfajta szerződést az átrepülésről. Tudnia kellene, hogy ilyen szerződés a törvény értelmében nem köthető.

Kettő: senki nem titkosított semmit ebben az ügyben. Önnek tudnia kellene, hogy a törvény alapján 30 évre nem nyilvánosak ezek az adatok. Ezt a törvényt 2011. július 15-én 296 parlamenti képviselő - mit ad Isten, közöttük ön is - megszavazta. Senki nem titkosított tehát semmit. *(Dr. Rétvári Bence: Ajaj, kellemetlen.)* A törvény erejénél fogva nem nyilvános. Egyébként ezeket a nem nyilvános adatokat, hogy tudniillik milyen kiképzési, katonai tartalma volt ennek az átrepülésnek, bármikor, ha bejön a Honvédelmi Minisztériumba, a kollégáim készséggel elmagyarázzák és megmutatják önnek. Ugyanez igaz az előző napon történt átrepülésre is.

Önnek tudnia kellene, hogy a Gripen gépeket mi lízingeljük. Tehát azoknak a repült óráját, amit bérelünk, azt így is, úgy is ki kell fizetni a svéd félnek, tetszik tudni? Tehát külön számvethető költsége annak nincsen, ha teljesítjük is ezt a szerződéses jogunkat, ha élünk ezzel a jogunkkal.

A titkosításról már szoltam.

Önnek azt is tudnia kéne, hogy a 4-es metró alagútjában nem fér el egy Gripen, kedves képviselőtársam.

(18.30)

Az alkalmasságra vonatkozó kérdését hadd ne fordítsam meg, hogy ön ennyi tudással vajon alkalmas-e képviselőnek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból. - Kulcsár Gergely tapsol.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Simon Róbert Balázs, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan profitálhat a magyar sport a női kézilabda-Európa-bajnokság megrendezéséből?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Alig három hónap van már csak hátra a magyar-horvát rendezésű női kézilabda-Európa-bajnokság rajtjáig, az év legfőbb kézilabdás eseményéig, 2014. december 7-21. között Magyarország és Horvátország közösen rendezi a női kézilabda-Európa-bajnokságot. A rendezvény megnyitója december 7-én Győrben, az Audi Arénában lesz.

Győr alpolgármestereként és országgyűlési képviselőjeként biztosíthatom az államtitkár urat, hogy Győr felkészült az esemény megrendezésére, hiszen 5 milliárd forint központi forrásból épül az Audi Aréna Győr, amely egy 5500 nézőt befogadni képes, kulturált és modern sportlétesítmény lesz. Győr város önkormányzata pedig saját költségvetéséből, több száz millió forintból az Aréna környezetében lévő utakat újítja fel és új parkolóhelyeket alakít ki. Az új létesítmény alapkövét éppen tisztelt államtitkár úr jelenlétében tettük le ez év január 30-án, a munkálatokkal pedig október 30-ára készülnek el a kivitelezők. A győri szervezőbizottság folyamatosan egyeztet a központi és a többi versenyhelyszín szervezőbizottságaival, valamint a Magyar Kézilabda Szövetséggel. A kormány 180 millió forinttal támogatja az Európa-bajnokság megrendezését. A cél az, hogy a fiataloknak példát mutassunk, hogy a mi sportolóink is ott vannak a világ elitjében.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az elhangzottakra való tekintettel kérdezem önt, hogyan profitálhat a magyar sport a női kézilabda-Európa-bajnokság meg-

rendezéséből. Várom tisztelt államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Simicskó István államtitkár úrnak.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontos kérdés, amelyet feltett, hiszen valóban, mi egy sportbarát kormány vagyunk, és arra törekedtünk az elmúlt időszakban is, hogy minél több hazai rendezésű világversenynek adhassunk otthont. Csak néhányat hadd említsek meg, bizonyára emlékszik ön is és a jelenlévők is ezekre. Sikeresen rendeztük meg tavaly a vívó-világbajnokságot, karate-Európa-bajnokságot, műkorcsolya-Európa-bajnokságot, számos olyan sporteseményt, amelyre sok-sok külföldi érkezett; birkózó-világbajnokságot, jégkorong-vb-t, s a többi, s a többi, hosszú a sor. Szeretnénk ezt továbbvinni, szeretnénk minél több hazai rendezésű világversenynek otthont adni, pont azért, hogy a hazai szurkolók is láthassák, a magyar sportolók mire képesek, hiszen mi, magyarok a sportban nagyon sok tehetőséget halmoztunk fel, és nagyon sikeresek vagyunk, a sportban nagyhatalomnak számítunk.

A magyar kormány szeretné a sport, a sportolás feltételeit is biztosítani, ehhez szükségünk van létesítményekre is. Győrben, a női kézilabda fellegvárában régi igény, hogy legyen egy olyan sportaréna, ahol nemzetközi mérkőzéseket tudunk majd lebonyolítani, és ne kelljen, mondjuk, egy BL-győztes győri csapatnak Veszprémben vagy Budapesten játszani a mérkőzéseit. Úgyhogy a kormány meghozta az ehhez szükséges döntést, és örülök annak, hogy az önkormányzat is partner ebben a folyamatban. Fontos, hogy minél több helyen építsünk sportcsarnokot, tornacsarnokot, tanuszodát, tornatermetet, pont azért, hogy a sportolás feltételeit lehetővé tegyük a gyermekeink számára.

Hogy mit profitálhat ebből Győr városa? Azt hiszem, önmagában az, hogy Győr városa gazdagodik egy ilyen létesítménnyel, egy korszerű sportarénnal, ez természetesen mindenképpen előnyt jelent Győrnek, előnyt jelent a győri fiataloknak, gyermekeknek, hiszen kulturáltabb körülmények között tudnak sportolni. Előnyt jelent a győri szurkolóknak, hiszen hazai pályán szurkolhatnak a kedvenc csapatuknak, és természetesen ezen keresztül valamennyi magyar szurkolónak egy olyan többletet jelent *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ami hasznot fog hozni.

Nem beszélve arról, ami a legfontosabb, hogy ezen az Európa-bajnokságon, ezen a létesítményen keresztül is több magyar gyermek *(Az elnök ismét csengtet.)* kezdi majd el a kézilabdázást, és többen sportolnak majd Magyarországon.

Köszönöm szépen a kérdést. *(Taps a kormány-
pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mikor készül végre el a 42-es főút Püspökladányt elkerülő szakasza? Mikor lesz végre fontos a püspökladányi emberek élete?”** címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Püspökladány város régi megoldatlan problémája a városon átvezető 42-es számú főút lakosságot zavaró, nagy baleseti kockázatot jelentő forgalma, melyet túlnyomó részben a romániai tranzitforgalom okoz. A hiányos forgalomszámlálási adatokat túlhaladóan a valóságban naponta 8-10 ezer egység jármű, ebből 1800-2000 kamion halad át az adott útszakaszon. A nagy gépjárműforgalom szennyezi a levegőt, megnöveli a baleseti kockázatot, rezgéseivel megrepeszi a lakóházak falait.

Az éjszakai órákban is elviselhetetlen a kamionközlekedés, az ablakokat kinyitni nem lehet. Románia Európai Unióhoz való csatlakozását követően az áthaladó járművek száma drasztikusan megnőtt. Az útburkolat állapota folyamatosan romlik.

A 42-es számú főút nyomvonala a legsűrűbben lakott, iskolákkal és közintézményekkel teletűzdelt városközponton halad át. A lakosság eddig már tíz alkalommal, hatodik hónapja folytatja demonstrációját az elkerülő útért. Embereknek kell meghalnia ahhoz, hogy valami történjen? Mindezzel kapcsolatban írásban már tettem fel kérdéseket, a válaszok azonban újabb kérdéseket vetnek fel. Írásbeli válaszokban azt írják, hogy az e-útdíj bevezetése miatt a díjkötelessé vált főutak forgalma jellemzően nem nőtt. Ezt mire alapozzák? Mert a 42-es számú főút erőteljesen növekedett. Mikor tudjuk meg a valós forgalomszámlálási adatokat?

Az M4-es építéséről azt írják, hogy középtávon tervezik annak megkezdését. Ez mit jelent? De azt is írják, hogy az M4-es autópálya főváros és országhatár közötti teljes szakaszának megépítésére mintegy egy évtizeden belül kerül sor. Továbbá azt is írják, hogy a Püspökladány-Törökszentmiklós szakasz 2016-18 között valósulhat meg, és ez a fejlesztés jelentős mértékben orvosolni fogja a tranzitszállításból eredő fő forgalmi problémákat. Most akkor van probléma vagy nincs probléma? A kisajátítási eljárások miatt még inkább elképzelhetetlen *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy mindez 2016-ra, '18-ra megvalósul.

Melyik a három állításból az igaz, államtitkár úr? Fontos-e a püspökladányi emberek élete? Várom a választát. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ez a két perc nem elég arra, hogy az ön kérdéseire részletesen válaszoljak, de mint ön is említette, augusztus 28-án írtunk önnek egy részletes levelet. A probléma valóban nem új, sok más hasonló úthoz képest a 42-es problémája is ismert.

A konkrét kérdésére válaszolva az írásbelihez képest: a díjkötelessé vált főutak forgalomnövelő vagy nem növelő hatására van egy országos forgalmi monitoringrendszer, amely húsz mérőállomás az ország legfontosabb csomópontjaiban. Ezeknek az adatai támasztják alá állításainkat, mely szerint a forgalom nem változott.

Azt, hogy a forgalom eredetileg is jelentős, eddig sem vitattuk, nem emiatt, hanem az ön által is említett román forgalom miatt.

Az ön által is említett vagy kérdezett időtávra vonatkozóan, hogy akkor ez mikor lesz meg, a levélben emlékeztetem szerint középtávot írtunk. A középtáv 4-10 évet jelent az infrastruktúra-fejlesztésekben. Praktikusan ez a 2014-2020-as uniós költségvetési időtartamot jelenti. Ez alatt az idő alatt mindenképpen megcsináljuk, pontosabban megkezdjük a készítését.

Szóban is meg szeretném erősíteni, hogy a 42-es útnál figyelembe kell venni az ön által, gondolom, jól ismert, keleti elkerülő út problémáját. Mert ha a két forgalmi feladatot egy műszaki fejlesztéssel meg tudjuk oldani, nevezetesen azt, hogy a Püspökladány-Berettyóújfalú közötti szakasz egyben az elkerülőt is jelentse, akkor, gondolom, ezt ön is támogatja; ha nem, akkor kérem, hogy támogassa.

Egyébként a feladat, az ön által kérdezett útszakasz fontos. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* És ahogy írtam is, meg fogjuk valósítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mikor kapnak béremelést a pedagógus szakképzettséggel nem rendelkező iskolai és óvodai dolgozók?”** címmel. Farkas Gergely képviselő urat illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2013. szeptember 1-jétől életbe lépő pedagógus-életpályamodell kiterjed a köznevelési intézményekben pedagógus munkakörben foglalkoztatott valamennyi munkavállalóra.

(18.40)

Azonban az iskolákban és az óvodákban 15-20 ezer nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő alkalmazott, valamint technikai dolgozó nem részesült a béremelésben. Olyan munkakörökről beszélünk, mint például a pedagógiai asszisztensek, iskola- és óvodatitkárok, dajkák, kollégiumi titkárok, adminisztrátorok és ügyintézők.

A kormány már évek óta ígéreti, hogy az ő béruket is rendezi, de ez a mai napig nem történt meg. Ők közalkalmazottként dolgoznak, de rájuk nem vonatkozik a pedagógus-bértábla, mert nem pedagógus munkakörben dolgoznak. Amióta az oktatási intézményeket a KLIK vette át, jelentősen csökkent a bérük, mivel visszavették minden eddigi fizetésen kívüli juttatásukat. Ezen emberek fizetését a garantált bérminimumra kell kiegészíteni, ami jelenleg bruttó 118 ezer forint. Igen, 118 ezer forintra, miközben a KSH adatai szerint ma Magyarországon a bruttó átlagkereset 228 400 forint. A bérük és a pótlékaik évek óta nem változtak, csak a kötelező minimális béremelést kapták meg, ami a ledolgozott évek után jár, pedig teljesen nyilvánvaló, hogy ezen emberek munkája nélkül nem tudna az oktatói, nevelői munka normális színvonalon folyni.

Nemrégiben egy nyilatkozatukból kiderült, hogy terveik között továbbra sem szerepel az, hogy a béremelés rájuk is kiterjedjen, ezekre a nevelő- és oktatómunkát közvetlenül segítő alkalmazottakra és technikai dolgozókra, hiszen önök továbbra is csak a pedagógusi szakvégtettséggel rendelkezőkről beszéltek a terveikben. Úgy gondolom, hogy ez teljesen igazságtalan, mert a pedagógusok feladatainak ellátásához elengedhetetlen az ő áldozatos munkájuk is, mégis kettős mérce uralkodik közöttük. Ezen emberek közül sokan méltatlan bérért kénytelenek dolgozni, pedig a pedagógusok mellett ők is a felnövekvő generációért fáradoznak.

Míndezek alapján kérdezem államtitkár urat, mikor kapnak béremelést a pedagógus szakképzettséggel nem rendelkező iskolai és óvodai dolgozók. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Először is örülök, hogy ha burkoltan is, de a képviselő úr azért elismerte, hogy a pedagógusok bére jelentősen emelkedik, és a pedagógus-életútja immár anyagilag is egy nagyobb elismertséget jelent a pedagógusoknak Magyarországon, mint pár évvel ezelőtt. Ami pedig a nem pedagógus munkakörben

foglalkoztatottak helyzetét illeti, emlékeztetném arra, hogy 2013. január 1-jétől... - állami fenntartásba került köznevelési intézményekben foglalkoztatott nevelő-, oktatómunkát közvetlenül segítő és a technikai dolgozók bére korábban jelentős különbséget mutatott, mert az iskolafenntartó önkormányzatok teljesen eltérő anyagi erőforrásokkal rendelkeztek.

A '13. január 1-jétől hatályos állami feladatellátás során arra törekedtünk, hogy a köznevelési intézményekben foglalkoztatottak juttatásaiban a megfigyelhető mértékben egyáltalán nem indokolható eltéréseket megszüntessük. Ezért a köznevelési törvény és a végrehajtási rendeletei 2013. szeptember 1-jétől egységesen - fenntartótól függetlenül - szabályozzák a nevelő-, oktatómunkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak bér- és pótlékrendszerét. Rájuk e pillanatban nem vonatkozik a pedagógus-életútához köthető előmeneteli rendszer még abban az esetben sem, ha pedagógus végzettséggel rendelkeznek, hiszen a köznevelési törvény eredetileg csak a köznevelési intézményekben foglalkoztatott pedagógusokra terjesztette ki azt.

Ugyanakkor a szaktárca a törvény hatálybalépését követően figyelemmel kísérte a társadalmi visszacsatolásokat, és érzékelte, hogy a szakma képviselőit érzékenyen érintette, hogy az újonnan bevezetett életútrendszer nem érinti azokat, akik nevelő-, oktatómunkát segítő munkakörben dolgoznak, továbbá azokat sem, akik gyermekvédelmi, pedagógiai szakszolgálati, pedagógiai szakmai szolgáltatást nyújtó intézményhálózatban dolgoznak, ezért a kormány előterjesztése nyomán az Országgyűlés módosította a köznevelési törvényt, és kiterjesztette a pedagógusok előmeneteli rendszerét az imént említett körre is.

Azt gondolom, a kormány e jogszabály-módosításokkal megfelelő időben és körben reagált a jogos észrevételekre, elismerve ezzel az érintett munkakörben dolgozók munkájának értékét és fontosságát. Megjegyzem ugyanakkor, hogy szakmailag nem indokolt generálisan kiterjeszteni minden egyes nevelő-, oktatómunkát közvetlenül segítő alkalmazottra *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, függetlenül az adott személy végzettségétől, képesítésétől, hiszen más ágazatokban is megvannak a végzettséghez igazodó bérbeállási szintek közötti markáns különbségek. Köszönöm szépen a türelmet. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 44 perc van, a kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most általános vitákkal folytatjuk munkánkat.

Soron következik **Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló megállá-**

podás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. Az előterjesztés T/55. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Mikola István államtitkár úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarországnak a 2007. évi schengeni csatlakozás óta alapvető érdeke, különös figyelemmel a magyar külképviseleti hálózat méretére, hogy a külföldiek a jelenleginél szélesebb körben hozzájuthassanak a magyar schengeni vízumhoz. Ennek legegyszerűbb, legköltségkímélőbb és a gyakorlatban már régóta alkalmazott módja a közösségi vízumkódex létrehozásáról szóló 2009. július 13-i 810/2009. EK-rendelet, a vízumképesség intézmény alapjait megszabó rendelet 8. cikkelyében szabályozott vízumképviselet. A magyar belső jogban az általános jogalapot ilyen tartalmú megállapodások létrehozására a Magyar Köztársaság és az Európai Unió egyes tagállamai, illetve a schengeni egyezmény más részes államai között a vízumkiadás és a konzuli munka egyéb területein történő együttműködésről szóló képviseleti megállapodások létrehozására adott felhatalmazásról szóló 28/2007. évi VI. hónap 15. ME-határozat teremt meg.

Jelen kölcsönös vízumképviseletről szóló megállapodás a Lengyel Köztársasággal kívánja megteremteni az együttműködés rugalmas jogi kereteit, mint ahogy az a határozati javaslat, amelyet a mai napon tárgysorozatba vett az Országgyűlés, jelen megállapodás is a magyar-lengyel baráti kapcsolatok további elmélyítésére, intenzívebbé tételére szolgál. A megállapodás alapján ugyanis a konkrét állomáshelyek, illetve konkrét együttműködési formák tekintetében alacsonyabb szintű szabályozás, tárcaközi megállapodások keretében állapodnak meg a felek. A megállapodás 5. cikke értelmében a felek külügyminisztériumi végrehajtási megállapodás keretében határozzák meg a vízum-képviseleti együttműködés technikai részletszabályait.

A Magyarország Kormánya és a Lengyel Köztársaság Kormánya között a kölcsönös vízumképviseletről szóló megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról szóló 1095/2013. III. hó 3. kormányhatározat hatalmazza fel a külpolitikáért felelős minisztert, hogy a megerősítés fenntartásával a megállapodás végleges szövegét írja alá. A megállapodás aláírására 2014. március 14-én Krakkóban került sor.

A megállapodás hatálybalépéséhez a magyar fél részéről is szükséges a megállapodás kötelező hatályának elismerése. Annak megfelelően kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el a beterjesztett törvényja-

vaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Magyarország alapvető érdeke a vízumkiadás racionalizálása, hatékonyságának növelése. Ennek legegyszerűbb, legolcsóbb és a gyakorlatban már régóta alkalmazott módja a vízum-képviseleti megállapodások kötése. Ezt indokolja a biometrikus azonosítók bevezetése, a 2011 októberétől működő uniós szintű vízuminformációs rendszer fejlesztése, illetve az, hogy a magyar schengeni vízumhoz a külföldiek a jelenleginél szélesebb körben hozzáférhessenek.

A közösségi vízumkódex létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján megkötendő vízum-képviseleti megállapodás megkötését az előterjesztés szerint indokolná a magyar külképviseleti hálózat mérete is. De mivel a jelenlegi magyar diplomáciai vezetés épp két EU-s tagállamban zár be magyar külképviseletet, ez az érv nem tűnik elég meggyőzőnek. Üdvözlendő ugyanakkor, hogy a megállapodás rögzíti, hogy az Európai Unió vonatkozó szabályait - különösen a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvek - az együttműködés során be kell tartani.

A képviseletet ellátó félnek ugyanolyan gondosságot kell tanúsítania az eljárásban, mintha saját nevében folytatná le azt. Egyértelműen támogató, hogy a lengyel fél vízumképviseletét ellátó magyar külképviseletek a befolyt vízumdíjakat teljes egészében megtartják.

(18.50)

Emellett a megállapodás végrehajtásának nincsenek kockázata, alkalmazását a felek részben vagy egészben bármikor felfüggeszthetik, illetve azt bármikor felmondhatják.

Tisztelt Ház! A Lengyel Köztársaság kormányával kötött kétoldalú megállapodás ratifikálása a magyar-lengyel kapcsolatok aktuális helyzetének áttekintésére is lehetőséget kell hogy teremtsen. Nem lehet elvonatkoztatni a történelemtől, amikor a magyar-lengyel barátságáról beszélünk. Bár ennek fényében egyértelműen üdvözlendő, hogy Orbán Viktor miniszterelnök 2010-es és 2014-es választási győzelmét követő első külföldi látogatása Varsóba vezetett, a hivatalos politikai nyilatkozatok mögött már

nem teljesen felhőtlen a magyar-lengyel kétoldali kapcsolatrendszer.

Martonyi János külügyminiszter idén márciusban kiemelte, hogy konkrét lépésekre van szükség a magyar-lengyel kapcsolatok megerősítéséért, a kétoldali gazdasági együttműködésben még sok lehetőség rejlik. Áder János köztársasági elnök egy nemrég rendezett lengyel-magyar üzleti fórumon leszögezte: akár büszkék is lehetnének a két ország közötti kereskedelmi forgalomra. A számok mögé nézve viszont az látszik, hogy a csaknem 40 millió lakosú Lengyelországba kevesebb magyar áru jut el, mint az 5 milliós Szlovákiába, és ugyanannyi, mint a 10 milliós Csehországba. Az államfő ugyanakkor megjegyezte: a befektetések terén még több a tennivaló. Az még csak-csak elfogadható, hogy a magyar cégek több mint másfél milliárd eurót fektettek be Lengyelországban, a magyarországi lengyel befektetések értéke viszont csupán a negyede ennek. Ezen pedig sürgősen változtatni kell. Előtte Komorowski lengyel köztársasági elnök is arról beszélt, hogy a válság ellenére több mint hatmilliárd eurós kereskedelmi forgalom elmarad a lehetőségektől.

A jelen vízum-képviseleti megállapodás mellett a kétoldali kapcsolatrendszerben a Krakóban március 14-én újra megnyitott magyar főkonzulátust lehet csak pozitív elemként említeni.

Tisztelt Ház! Mi az oka annak, hogy a legmagasabb szintű találkozókat, látogatásokat ellenére a magyar-lengyel kapcsolatok eredményei elmaradnak a várakozásoktól? Az egész lengyel politikai közvélemény ugyanis egyre bírálóbb és elutasítóbb az Orbán-kormányhoz, főként a kormányfő egyes lépéseivel szemben. Az orosz-ukrán konfliktusban és az energetikában megnyilvánuló oroszpártiságot egyre keményebben marasztalja el a lengyel politikai közvélemény és egyes lengyel politikusok is. A lengyel neheztelések fő oka, hogy a magyar kormány az ukrán-orosz konfliktusban és az energetikai kérdésekben nem azt a stratégiát követi, mint amit Lengyelország helyesnek tart.

A kialakuló helyzet nemcsak a csúcspolitikusok közötti kapcsolatokat teheti hűvösebbé vagy akár hideggé, az negatívan hathat a regionális együttműködésre is. A viseigrádi keretekben való egyeztetések több tartalmi kérdésben formálissá válhatnak. A két stratégiai kérdésben - mint az orosz-ukrán konfliktus, az emiatti uniós fellépés, illetve az energetikai stratégia egyeztetése - eddig sem volt teljesen egységes a négy kormány álláspontja.

A májusi viseigrádi miniszterelnöki találkozón azonban más is elrontotta a hangulatot. A jobbközép lengyel kormányfőnél Orbán Viktor beiktatási beszéde verte ki a biztosítékot. A pozsonyi négyes miniszterelnöki találkozón az expoziókat követő panelbeszélgetés lényegében egy mély értékellentétet tükröző Tusk-Orbán-vitává vált. Ez azonban nem akadályozta meg Szijjártó Péter külügyi államtitkárt, hogy

magyar sikernek is nevezze Donald Tusk megválasztását az Európai Tanács elnöki posztjára.

Tisztelt Ház! Tény, hogy a mostani döntés komoly jelzésekkel bír Lengyelország számára. 25 évvel a rendszerváltás és 10 évvel az uniós tagság megszerzése után az ország képes volt hiteles, minden más tagállam által elfogadható és támogatható jelöltet állítani a tanácsi elnökségért folytatott versenyben, ami hatalmas politikai és diplomáciai teljesítmény. Tusk európai értelemben vett konzervatív, míg a magyar kormánypárt egyre kínosabb a saját pártcsaládja számára is. Tusk piacbarát, feltétlen híve nemcsak az Európai Uniónak, hanem az európai értékrendnek is; a magyar miniszterelnök pedig épp keleti példák után ácsingózik. Tusk tekintélyét és egyhangú megszavazását annak is köszönheti, hogy helyreállította hazája kapcsolatait az Európai Unióval és Németországgal; nálunk a kormány szabadcsapatai tüntettek „nem leszünk gyarmat” jelszóval Európa ellen. Tusk az orosz-ukrán konfliktus kapcsán arra figyelmeztette a csakis üzleti érdekeket hangoztató kollégáit, hogy a szabadságnak ára van, és ezt meg kell fizetnünk; a magyar kormányfő a nagyköveteket azzal küldte vissza a fogadó országokba, hogy csak a gyengék és ostobák követnek értékalapú politikát.

Szijjártó Péternek igaza lehet: Donald Tusk megválasztásával a térség politikai súlya is megnövekedhet. Azt azonban látni kell, hogy a baloldali Martin Schulz és a konzervatív Junker mellett a Tanács új vezetője sem nevezhető az orbáni módszerek barátjának. Ez intó jel kellene legyen. Érdemes tehát látnunk ezeket a tényeket és ezeket az eseményeket.

A kölcsönös vízumképviselétről szóló megállapodást természetesen támogatjuk. Ezzel együtt reményünket is kifejezzük arra, hogy e megállapodás életbelépése egy pozitív és előremutató lépés a lengyel-magyar kapcsolatok alakulásában. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban csak annyit mondanék, hogy ha tőlem valaki elkötelezettebb a lengyel nemzet iránt, az vagy maga lengyel nemzetiségű, vagy hazudik. Mindezt csak azért mondom, hogy érzékeltessem, hogy abszolút pozitívan állunk nemcsak én, hanem a teljes Jobbik-frakció az előttünk fekvő javaslatokhoz, és nem is árulok el vele nagy titkot, ha azt mondom, hogy maximálisan támogatjuk így, ebben a formájában is.

Az azonban egyetlenegy kérdésem lenne igazából, nem is kritikám, hiszen lehet, hogy ez a későbbiekben lesz még szabályozva. Történetesen ez a kölcsö-

nős vízumképviselőt azt is jelenti, hogy egyik ország a másikra vonatkozólag állít ki okmányokat, konkrétan vízumot. Viszont lehet-e annak, és egészen biztos, hogy van annak kockázata - nem feltételezve a rosszat természetesen sem lengyel kollégákról, sem magunkról, de bizonyára lehet egy olyan kockázat, hogy ezzel számolunk-e, az nem derül ki az előttünk fekvő javaslatból -, ha mi egy másik ország területére vonatkozólag állítunk ki ilyen okmányokat, és ilyen előnyöket biztosítunk akármilyen állampolgárok részére. Vajon ugyanolyan alapossággal járunk-e el az engedmények megadása tekintetében, mint amikor azt a saját országunkra vonatkozólag tesszük? És például a lengyel kollégák megfelelő alapossággal fognak-e eljárni, amikor Magyarországra állítanak ki vízumot? Gondolok én itt arra, hogy azért itt a közép-kelet-európai térségben elég, hogy is mondjam, puskaporos most a levegő sajnálatos módon, és ez bizony mindig hozza azt a fajta nem várt vagy senki által nem támogatott migrációt - elsősorban itt az illegális bevándorlásra és egyéb, nem feltétlenül hivatalos munkavállalókra gondolok -, amely mindig magában hordozza a fokozott kockázatot.

Az én kérdésem konkrétan arra vonatkozik, hogy milyen garanciák vannak arra, hogy mind a lengyel, mind pedig a magyar nemzetbiztonságra nézve ezeket a kockázatokat megfelelően szűrni fogjuk tudni, és megfelelően szűrni fogják tudni ott Varsóban is. Ezzel hogy állunk? Hiszen ebből a javaslatból egyelőre ez nem derül ki. Ellenben még egyszer aláhúzom, hogy a Jobbik frakciója ezt a javaslatot helyesli és támogatja, csak erre a kérdésre szeretnék valami konkrét választ kapni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja részéről. Parancsoljon!

(19.00)

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy a 2007-2008-ban kirobbant gazdasági válság az Európai Unió szinte minden tagállamában érezte a hatását. Különösen láttuk ezt a tagállamok államigazgatásában: mindenütt arra törekedtek, hogy lefaragjanak a költségekből, és egyfajta költséghatékonyságot vezessenek be. Úgy hiszem, hogy a vízum-képviselői megállapodások megkötése a schengeni tagállamok gyakorlatában sok állomáshely tekintetében ezt a vonalat mutatja a költséghatékonyabb és a nagyobb területi lefedettséget biztosító vízumkiadás megteremtésében.

Nos, úgy hiszem, hogy Magyarország is helyesen élni kíván ezzel a lehetőséggel, tekintettel arra, hogy a világ számos országában nem rendelkezünk vízumkiadásra feljogosított külképviselővel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, Magyarország alapvető érdeke a vízumkiadás racionalizálása, ennek a hatékonyságnak a növelése, továbbá az, hogy a magyar schengeni vízumhoz a külföldiek a jelenleginél szélesebb körben tudjanak hozzáférni. Ez alapvető érdekünk. Úgy hiszem, hogy ennek a legegyszerűbb, legolcsóbb és a gyakorlatban már régóta alkalmazott módja a közösségi vízumkódex létrehozása, az előbb említett 2009. július 13-ai európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkében szabályozott vízumképviselőről szól.

A megállapodás legfontosabb rendelkezése szerint tehát a szerződő felek a vonatkozó schengeni *acquis* alapján eljárhatnak egymás nevében a vízumok, például a repülőtéri tranzitvízum, egységes vízum kiadására irányuló eljárásban. A végrehajtási megállapodásokban foglaltak szerint azonban a képviselő korlátozható a vízumkiadási eljárás egy részére vagy egyes elemeire is, mint a vízumok kiadására vonatkozó információ nyújtása, aztán idetartozik az időpont egyeztetése, interjú lefolytatása, kérelmek és támogató dokumentumok átvétele és továbbítása vagy adatok rögzítése, ideértve például a biometrikus adatokat is, valamint az eljárási díjak bevezetése.

Nos, a szerződő felek a vízumokhoz, tartózkodási engedélyekhez és útlevelekérelmekhez szükséges biometrikus adatok gyűjtése során is tudják egymást segíteni. Úgy vélem, tisztelt elnök úr, hogy a megállapodás alapján kötetlen tárcaközi végrehajtási megállapodás keretében a felek helyesen járnak el, amikor kijelölik a diplomáciai és a konzuli képviselőket, amelyekre a keretmegállapodások vonatkoznak, valamint meghatározzák az együttműködés szükséges technikai és pénzügyi részletszabályait, illetve az adatvédelemre vonatkozó szabályokat.

És végül, tisztelt elnök úr, úgy hiszem, hogy számunkra azért is előnyös ez a megállapodás, mert a lengyel fél vízumképviselőtét ellátó magyar külképviselőt a befolyt vízumdíjakat teljes egészében meg tudják tartani. Tehát a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója teljes mértékben támogatja ennek a megállapodásnak a kihirdetését. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, a napirend keretében kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Mikola István államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök

úr, csak néhány mondat erejéig. Demeter Márta képviselő asszonynak köszönöm a támogatását. Ő a lengyel-magyar kapcsolatoknak a nagyon széles horizontjáról beszélt. Valóban ezek a kapcsolatok számunkra nagyon fontosak, dinamikus kapcsolatok, amelyekben vannak viták is természetesen, de ezeknek a vitáknak a lefolytatására megfelelő intézmények állnak rendelkezésre, hogy a V4-ekről beszéljek például, ahol a legutóbbi politikai történéseket is józan körülmények között és nem mindenben egyetértve, de jó hangnemben, bizalmi légkörben tudtuk megvitatni. Köszönöm szépen a támogatását, hiszen ez a törvénytervezet a kölcsönös vízumképviselet kihirdetéséről szól, és azt gondolom, hogy ez nagyon fontos.

Mirkóczki Ádám úrnak köszönöm szépen a megjegyzéseit és a támogatását. Bízom abban, hogy a lengyelek is hasonló alapossággal fognak eljárni, és azt gondolom, hogy erre nézve nyilván vannak garanciák, és majd a részletes vita után is fogunk még erről beszélni, de most csak annyit szeretnék megjegyezni, hogy a bizalom a legfőbb garancia, mert a két fél között bizalom van, és azt gondolom, hogy azok az intézményrendszerek és keretek működnek, amelyek ezt a bizalmat a napi gyakorlatban is alkotóvá tudják tenni.

Hörsik Richárd úrnak köszönöm szépen a támogatást, valóban egy nagyon jelentős dologról van szó, ahol szélesebb körű hozzáféréssel és a közösségi vízumkódexnek egy józan és a gyakorlatban sok polgár számára előnyt és megoldást jelentő kölcsönösségről, alkalmazásról van szó.

Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Európai Rendőrákadémia közötti Székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1127. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Rendőrákadémia, a CEPOL az uniós tagországok rendőrtisztjeinek képzésében részt vevő uniós ügynökség. Célja a bűnözés leküzdése, valamint az, hogy a közbiztonság, jog- és közrend fenntartása érdekében elősegítse a jobb európai együtt-

működést. Feladatai az évek során jelentősen bővültek, és az ügynökség egyre fontos szerepet játszik az Unió biztonságának fenntartásához szükséges ismeretek terjesztésében. A CEPOL nagyon fontos intézmény, az Európai Rendőrákadémia költözik Magyarországra, vagyis Budapest lesz az európai rendőrképzés legfontosabb központja. A rendőrákadémia egyik legfontosabb feladata például, hogy ösztönözze a határon átnyúló bűnüldözési együttműködést. Ez a siker egy több mint egyéves kemény tárgyalás eredménye. Ez a magyar kormány és a magyar európai parlamenti képviselők közös sikere, de nagyon fontos elismerés Magyarország számára.

Annak, hogy a CEPOL Magyarországra költözhessen, több előzménye is volt az elmúlt években, évtizedekben. Magyarország hagyományosan jelentős szerepet játszik a nemzetközi és európai rendészeti képzésben, hiszen eddig is aktívan vettünk részt a CEPOL tevékenységében, ahogy a Közép-európai Rendőrákadémiában is, valamint a nemzetközi rendészeti akadémiának is helyszínt biztosítunk. A Belügyminisztérium Nemzetközi Oktatási Központja révén folyamatosan kiemelt figyelmet fordítunk erre a területre.

Tisztelt Országgyűlés! A német munkanyelvű KERA 1992 óta működik Budapesten. A KERA célja a közös továbbképzésekkel elősegíteni, támogatni a gyakorlati nemzetközi rendészeti együttműködést a szervezett és a határon átnyúló bűnözés elleni tevékenységben. Tagországai: Ausztria, Magyarország mint alapítók, Csehország, Németország, Svájc, Szlovákia és Szlovénia.

Magyarország ad otthont az ILEA-nak is, ezt a köznyelv FBI-akadémiának ismeri. Az akadémiát az amerikai fél által kinevezett amerikai igazgató vezeti, aki az FBI kiemelt különleges ügynöke és egyúttal a budapesti amerikai nagykövetség jogi attasé szintű diplomatája. 2013 nyarán világossá vált, hogy a tagállamoknak haladéktalanul székhelyet kell találniuk a CEPOL számára. A Belügyminisztérium ekkor a kormány által jóváhagyott előterjesztését követően Magyarország is pályázatot nyújtott be. A tapasztalatoknak köszönhetően igen komoly súllyal esett latba a pályázat elbírálásánál az, hogy Magyarország a nemzetközi együttműködésben igen jelentős eredményeket tudhat magáénak.

2013. október 8-ai ülésükön a tagállami belügyminiszterek hat másik pályázattal szemben a magyar pályázatot támogatták. Ezt a döntést az Európai Parlament is jóváhagyta, és 2014 májusában elfogadásra került az a rendelet, amely a CEPOL székhelyeként Budapestet mondja ki. A CEPOL székhelyeként a biztonsági követelményeknek és a XXI. század igényeinek megfelelően felújított Ó utca 27. szám alatti épületet biztosítjuk. Az épület felújítása befejeződött, és szeptember 1-jével a CEPOL azt birtokba is vette, ezekben a hetekben a működés folyamatosságának biztosítása mellett zajlik az ügy-

nökség eszközeinek és állományának Budapestre költözése.

Az uniós rendelet és a szokásos gyakorlat szerint is az uniós ügynökségek a székhelyük szerinti tagállammal úgynevezett székhelyegyezményt kötnek. Ez tartalmazza a működésük alapvető szabályait, kiváltásait, és rögzíti mentességeiket. Jelen törvényjavaslat a magyar kormány és a CEPOL között 2014. augusztus 18-án aláírt székhelyegyezmény megerősítéséhez kéri az Országgyűlés jóváhagyását.

(19.10)

Az ügynökség székhelyének megszerzése jelentős siker Magyarország számára, tekintettel arra, hogy az Unióhoz történő 2004. május 1-jei csatlakozásunkat követően ez az első uniós ügynökség, amely Magyarországot választotta székhelyül. Ezért kérem a tisztelt képviselőket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az MSZP üdvözlí az Unió Tanácsának és az Európai Parlamentnek a döntését, amelynek eredményeként az Európai Rendőrákadémia, a CEPOL szeptembertől Budapesten folytatja működését. Ezt a fejleményt jelentős, Budapest és Magyarország szempontjából is fontos eredménynek tekintjük. Ez az eredmény szép példája a valódi nemzeti együttműködésnek, a közös munkának, hiszen az Európai Parlamentben bal- és jobboldali magyar képviselők egyaránt aktívan dolgoztak e cél elérése érdekében. Ebből is látszik, hogy támogatható ügyek érdekében közös munkával igenis képesek vagyunk az eredményeket felmutatni.

A benyújtott székhely-megállapodás a szükséges infrastruktúra és a diplomáciai képviseletre jellemző mentességek biztosításával megteremti a CEPOL sikeres magyarországi működésének alapvető feltételeit. Európai ügynökségként a CEPOL célja, hogy előmozdítsa az Unió tagállamainak együttműködését a rendészeti képzés területén, ezáltal biztosítsa a szaktudás és a legjobb gyakorlatok átadását, cseréjét. A CEPOL ezzel segíti elő, hogy a lisszaboni szerződésben lefektetett célkitűzéseknek megfelelően az Európai Unió valóban egyre inkább a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló egységes térséggé váljon.

E nemes cél megvalósítása a tagállamok igazságügyi és rendészeti szerveinek szoros és szakszerű együttműködését kívánja meg. A magas szintű közös tudás és ismeretanyag nagymértékben képes fokozni ezt a kívánatos együttműködést, és növeli annak hatékonyságát. Mivel a különböző tagállamok hatóságainak is az élet legkülönbözőbb területein kell együtt dolgozniuk, ennek megfelelően a CEPOL tanfolyami kínálata is nagyon széles körű: a terrorelhárítástól a kiberbűnözésig, a kábítószer-kereskedelemtől a katasztrófavédelemig, az igazságügyi szakértői ismeretektől a csalásokig terjed. A rendőrtisztek számára bentlakásos képzéseket és online tanfolyamokat egyaránt kínál.

A CEPOL működéséből uniós tagállamként Magyarország eddig is profitált, az akadémia Budapestre költöztetésével azonban hazánk további előnyökre tehet szert, így működésének egyik legnagyobb haszonélvezője lehet. A legnyilvánvalóbb előny, hogy a földrajzi távolság megszűnésével a magyar tisztek számára könnyebben elérhetővé válnak a CEPOL képzései, de ami ennél még fontosabb: az Unió legkiválóbb rendészeti szakembereinek és trénerének egy jelentős része folyamatosan hazánkban fog tartózkodni, ezáltal a magyar rendészettudomány művelői és a magyar oktatói kar tagjai a jelenleginél sokkal könnyebben építhetnek ki személyes és szakmai kapcsolatokat a világ élvonalába tartozó szakemberekkel.

Biztos vagyok benne, hogy ezzel a kiváló lehetőséggel élnek a magyar szakemberek, ez pedig hosszú távon nagyon megtermékenyítően hathat a magyar rendészettudományra, és jelentősen emelheti a magyar rendészeti oktatás színvonalát, a magasabb minőségű, egyre színvonalasabb rendészeti képzés eredményeként pedig egyre felkészültebb rendőrök kerülhetnek ki az oktatási intézményekből. Hosszú évek munkájának eredményeként ennek pozitív hatása minden magyar állampolgár számára kézzelfoghatóvá válhat, ezért különösen örvendetesnek tartjuk, hogy az Európai Unió ügynökségei közül Magyarország a CEPOL-nak adhat otthont a következő időszakban. Ezért az MSZP természetesen megszavazza a székhely-megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatot.

Ugyanakkor fel kell hívjam kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra a tényre, hogy a szerződés tízéves időtartamra szól, azonban a CEPOL magyarországi működésének előfeltétele az uniós tagság. Csak remélni lehet, hogy ennek az előfeltételnek a stabil fennállását nem fogják megrengetni a Fidesz elnökének, Magyarország miniszterelnökének egyre hevesebb Nyugat-ellenes kirohanásai, és tíz év múlva még mindig az Európai Unió tagjai leszünk.

Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a

Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

MIRKÓCZKI ADÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Én korántsem vagyok annyira optimista, mint az előttem szóló képviselőtársam és az ön államtitkári előterjesztése, ahogy és amiként tálalta ezt a javaslatot. Hozzáteszem és leszögezem rögtön az elején, hogy nem azzal van problémám vagy problémánk, hogy egy rendőr-akadémia székhelyének Budapest ad otthon a jövőre nézve, hanem azzal van az igazi probléma, hogy ha valaki végigolvassa ezt a javaslatot, itt minden arról szól, hogy a magyar kormány kvázi a magyar adófizetők pénzéből mit köteles biztosítani, minden egyes paragrafusa, minden egyes mondata arról szól, hogy Magyarországnak mi a kötelezettsége. Arról, hogy cserébe mit kapunk, már semmi nincs. Tehát azért olyan elképesztő mentességeket, kedvezményeket adunk - túl azon, hogy már maga az ingatlan tíz évre való odaadása mindenfajta ellenszolgáltatás nélkül is komoly kérdéseket vet fel.

Tekintve a magyar közbiztonság jelenlegi állapotát és a magyar rendőrség helyzetét - és tényleg én nem akarok elveszni most olyan részletekben, hogy milyen kihívásokkal küszködnek egyes települések vagy egyes régiók, vagy hol nem sikerült még rendőrőrsöt felállítani, hol mennyire korlátozott időtartamban vannak jelen a körzeti megbízottak, és a többi, és a többi, vagy hogy éppen a rendőrautók üzemanyag-ellátását említsem, amelyek mindennapos problémák az ország számos pontján. Ezzel szemben én szeretném megkérdezni, hogy a magyar adófizetőknek - ha úgy tetszik - mennyibe fáj ezen székhely biztosítása. Mennyibe kerül az épület? Egyáltalán végeztek-e számítást a tekintetben, hogy ennek az akadémiának a fenntartása... - hiszen a javaslatban elsőként szerepel az is, hogy minden egyes költséget a magyar állam, a magyar kormány viseli; itt majd lesz, aki lesz, hogy milyen munkatársak, az nyilván egyelőre nem köztudott -, de cserébe nem kapunk semmit, sőt mentességet adunk adófizetés alól, vízum alól, minden alól minden olyan szereplőnek és minden olyan szereplő hozzátartozójának, akinek bármiféle dolga lesz majd ezen az akadémián.

Most tényleg sorolhatnám a közüzemi díjaktól a különböző mentességeket, de néhány elképesztő mondatot azért csak kiemelnék. Például: „Az ügynökség épülete és helyiségei sérthetetlenek,” - ez rendben is van - „ezek mentességet élveznek a házkutatás, az igénybevétel, az elkobzás, a kisajátítás” és a többi, és a többi „alól”. Ez azért vet fel problémát, hiszen túl azon, hogy hatóság vagy hatósághoz köthető intézményről van szó, láttunk már karón varjút, nemcsak Magyarországon meg nemcsak Európában, hanem a világ úgymond fejlett demokráciáinak számos országában, és ez mintha előre kizárná, hogy

nekünk közünk nincs oda, ott történik, ami történik. Én nem akarom az ördögöt a falra festeni, de azért elég erős túlzás rögtön az 5. cikkelyben egy ilyen leszögezni.

Aztán az adó- és vám eljárás alóli mentességről elég hosszan értekeznek a javaslat, ami egy picit furcsa. Tehát az, hogy Magyarországon fizetést kapó foglalkoztatottaknak nem kell adózni; ha Magyarországon vásárolnak valamit, akkor az áfa visszaigényelhető - szóval csupa-csupa ilyenről rendelkezik a javaslat, ami azért a mértéket felveti.

Tehát én értem a nagyfokú támogatást abban az esetben, ha cserébe valami hasonlóan fontos, kézzelfogható produktumot, szolgáltatást, bármit kapunk. Most rendben van, hogy van egy képzés, és nyilván jelentkezhetnek rá a magyar rendvédelem dolgozói, vagy leendő dolgozói vagy szakemberei, de ez azért ezen támogatás fényében, hogy mondjam, nincs egyensúlyban, és akkor nagyon finoman fogalmaztam.

(19.20)

Még egyszer mondom, ha államtitkár úr tudna nekem összeget mondani, mondjuk, csak megközelítő, hogy ez a következő tíz évre mennyibe fog kerülni, akkor azért lényegesen okosabbak lennénk, hiszen ez nem egy elhanyagolható kérdés. S még egyszer mondom, a magyar közbiztonság jelenleg még nincs abban a stádiumban sajnos, vagy nincs abban az állapotban, hogy nekünk az a legfontosabb a rendvédelem területén, hogy egy európai uniós ügynökség ideteszi-e a székhelyét vagy sem. Még egyszer mondom, az, hogy egy rendőr-akadémia létesül és Budapest lesz a székhelye, rendben van, tehát nem magával az üzenettel vagy a szolgáltatással van a bajunk, hanem ezzel a nagyon-nagyon egyoldalú javaslattal. És ha kiderül, hogy ez évente sok-sok milliós, ne adj' isten, milliárdos összeget emészt fel a magyar költségvetésből - nem tudom, most a hasamra ütve mondtam számot -, akkor már nagyon is van vele probléma, hiszen amíg a magyar rendőrség, amíg a magyar rendvédelmi szervek olyan elemi kihívásokkal küszködnek a mindennapokban, ami más országokban - hogy is mondjam? - magától értetődő, hogy elsődlegesen kezelendő, addig nekünk, ha a fontossági sorrendet betartjuk, nem biztos, hogy ez a legfontosabb.

S még egyszer mondom, nem vagyok ellendrukker, sőt azt is mondhatom, hogy az előző ciklus vége felé Csenger-Zalán Zsolt képviselőtársammal együtt vettünk részt Brüsszelben a CEPOL-nak egy, már a végső stádiumában lévő tárgyalásán, amikor a rendészeti bizottságtól mi ketten képviseltük Magyarországot, és nekem sem az volt ellenzékéből a célom, hogy ha ezt a kormány nagyon szeretné, akkor mi ezt mindenáron megakadályozzuk, csak akkor ilyen feltételekről még szó nem volt. Tehát ha valaki ezt végignézi, fogja magát és - nem túl hosszú - végigol-

vassa, akkor ordít ebből az, hogy borzasztóan egyoldalú, és az ellenszolgáltatás nem igazán jelenik meg.

Szóval, az első és legfontosabb az, hogy mindez mennyibe kerül. Végeztek-e egyáltalán számításokat? Mi indokolja azt, hogy egy székhely biztosításához nekünk adómentességet, vámmentességet és mindenfajta mentességet kell biztosítani, és cserébe a mindenkori magyar kormány csak kötelezettsége van? Ellenben semmi más; tehát - hogy mondjam? - a jogai vagy éppen vizszonszolgáltatás már nincs benne.

En első körben erre szeretnék választ kapni, mert ez nyilvánvalóan nagyban befolyásolja majd a Jobbik hozzáállását a szavazás szempontjából. Ne haragudjon, államtitkár úr, az nekem meglehetősen kevés érv, hogy csak azért támogassuk, mert egy újabb uniós ügynökség választotta Budapestet székhelyül. Ez nem egészen korrekt ebből a szempontból.

En azt gondolom, hogy a magyar közbiztonság jelenlegi helyzete valóban megkívánja a fejlesztést, valóban megkívánja azt, hogy a rendvédelem minden szintjén komoly összegeket, komoly energiákat kell továbbra is fordítani, ez azonban - hogy mondjam? - nem abba az irányba mutat, hogy ettől több rendőr lesz komolyabb eszközökkel, komolyabb jogosítványokkal és a többi, és a többi, a magyar településeken, a magyar utcákon. Miközben, még egyszer mondom, nem hiszem, hogy a kihívásokat egy belügyi magyar államtitkár úrnak be kellene mutatni, ami most Magyarországon van, de ami a közállapotokat érinti, ez - hogy mondjam? - nem fogja egy picit sem javítani.

Első körben ennyit szerettem volna mondani, és még egyszer, első körben az összegre lennék nagyon kíváncsi, hogy mennyibe fog ez fájni a magyar adófizetőknek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Vas Imre képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka. Öné a szó.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 2014 tavaszán az Európai Parlament elfogadta azt a javaslatot, amely lehetővé tette, hogy az Egyesült Királyságból Magyarországra költözzön az Európai Rendőrákadémia. A döntés a Fidesz-KDNP európai parlamenti képviselőinek közös sikere, és kiemelkedő elismerés Magyarország számára.

Tizenöt évvel ezelőtt a belső biztonság kérdése, a rendvédelem, a bűnüldözés kérdései sokkal inkább az egyes országok belügyeinek számítottak. Miután a bűnözés nemzetközi jellege erősödött, az Európai Uniónak adekvát választ kellett adnia, amelynek egyik formája a határokon átnyúló együttműködés fejlesztése. Emiatt jött létre 2005-ben az Európai

Rendőrákadémia. Az akadémia az Európai Unió egyik ügynöksége lett, amely 28 ország irányítása alá tartozó decentralizált ügynökség. Feladata a rendőrtisztek képzése, különösen a bűnüldöző szervek fenyegetettségekre való reagálási képességének megerősítése, középpontban az európai terjedéssel rendelkező fenyegetésekkel, amilyen például a kábítószer-kereskedelem vagy a terrorizmus.

A szervezett bűnüldözéssel szembeni erősebb, határokon átnyúló fellépés elősegítése érdekében az akadémia Európa minden részéről összehívja a vezető beosztású rendőrtiszteket a bevált gyakorlatok, ismeretek megosztása céljából. Az akadémia évente körülbelül száz különböző tevékenységet szervez az európai erőket érintő fontos témákban, mint például a kiberbűnözés, kábítószer-kereskedelem, katasztrófavédelem, igazságügyi szakértői ismeretek, illetve a csalások elleni fellépések. Évente több ezer rendőrtiszt vesz részt az akadémia tanfolyamain, szemináriumain, konferenciáin, online szemináriumain. Mindemellett fontosnak tartom kiemelni, hogy 2010 óta az Európai Rendőrákadémia igazgatója is magyar, Bánfi Ferenc személyében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, nagy elismerés a magyar rendőrség, a Belügyminisztérium és hazánk számára, hogy Budapest ad otthont egy ilyen intézménynek. A hét jelentkező ország közül nem véletlen, hogy hazánkra esett a választás. Ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, 15-15 perces időkeretben. Megadom a szót a Hörcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország nem először pályázott uniós ügynökség székhelyének elhelyezésére, hiszen öt évvel ezelőtt Budapesten kezdhette meg működését az Európai Innovációs és Technológiai Intézet, amely három társulás keretében működik, ha jól emlékszem, az éghajlatváltozással és annak mérséklésével foglalkozó, a fenntartható energiával foglalkozó, valamint az információs és kommunikációs technológiával foglalkozó társulás.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a szóban forgó törvényjavaslat háttérben szintén egy sikeres és az uniós döntéshozatalhoz képest alapvetően gyorsan lezajlott pályázat áll. Ahogy Vas Imre képviselőtársam említette, az Európai Rendőrákadémia eddigi székhelye Nagy-Britannia volt, amely a tavalyi év folyamán jelezte, hogy az idén ősztől nem kíván helyet adni az ügynökségnek. Úgy hiszem, hogy az Európa vezető beosztású rendőrtiszteit tömörítő CEPOL határokon átnyúló együttműködésre ösztö-

nöz a bűnözés leküzdése, valamint a közbiztonság, a jog- és közrend fenntartása érdekében. Tehát ahogy a javaslatban is olvassuk, a CEPOL célja, hogy a jobb európai együttműködés és rendvédelem érdekében a szaktudás és a képzés területén a rendvédelmi és a tudományos világ együttműködő ügynökségei és hatóságai számára az oktatás és fejlesztés első számú forrása legyen.

Az Európai Unió Tanácsának litván elnöksége 2013. július 18-án megrendezett bel- és igazságügyi miniszterek informális tanácskozásán jelezte, hogy a tagállamoknak haladéktalanul új ideiglenes székhelyet kell találniuk. Nos, a Bel- és Igazságügyi Tanácsban, ahogy hallottuk, a 2013. október 8-ai ülésén tartott szavazáson Magyarország pályázata nyerte meg a szükséges támogatást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Véleményem szerint az a tény, hogy a CEPOL-nak Budapest ad helyet, egy megtiszteltetés, s nemcsak a belügyi szakma számára, hanem Magyarország Európai Unióban betöltött szerepének is. Mert igenis egyfajta verseny alakult ki a tagállamok között, hét tagállam között, hogy melyik uniós intézmény hova kerüljön, ez esetben a rendőr-akadémia. És igenis presztízskérdés az, hogy egy-egy tagállam meg tudja-e szerezni egy-egy uniós intézmény működését.

(19.30)

Úgy vélem, a magyar kormány diplomáciai sikerre az, hogy ezt a pályázatot megnyertük, és ezzel a Budapesten létrejövő uniós intézménnyel Magyarország jó hírért kelti, és azt a tényt, hogy igenis az európai uniós együttműködésből mi ki akarjuk venni a résziunket. Úgy hiszem, hogy ennek a fajta intézménynek a megjelenése Budapesten segíti nemcsak a magyar, hanem a közép-európai rendvédelmi szervek szorosabb együttműködését a bűnüldözés leküzdésére.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ami itt elhangzott képviselők részéről, az mind nagyon szép. Csak szeretnénk válaszokat kapni arra, hogy ez mennyibe fog kerülni. Jó, rendben van, nagy elismerés. Persze. Mi is pályáztunk. Azért fölvetődik a kérdés, hogy vajon az angoloknak miért nem kellett. De mennyibe fog ez kerülni a magyar állampolgároknak? Höresik Richárd ugye említette, hogy van már az országban egy olyan európai uniós ügynökség, egyébként összesen 37 ilyen ügynökség van az

Európai Unión belül, van már egy olyan ügynökség, ami hazánkban létezik, itt folyik a munka ezzel kapcsolatban. Innen tudunk kiindulni.

Mert ha megnézzük a költségvetési számokat, mennyibe került nekünk eddig az Európai Innovációs és Technológiai Intézet? A költségvetési számokból az derül ki, hogy 2012-ben ez 662 millió forintba került, 2013-ban 732 millió forintba, és 2014-ben 460 millió forintba kerül nekünk ennek az intézetnek a fenntartása. Ez itt ugye 1,8 milliárd forint. És ezt próbálta képviselőtársam mondani, hogy esetleg abban a helyzetben van-e ma, jelen pillanatban Magyarország, abban a helyzetben van-e ma, jelen pillanatban a magyar közbiztonság, hogy ezt az 1,8 milliárd forintot nem tudnánk-e inkább a rendőrség fejlesztésére költeni, ha ez ennyibe fog nekünk kerülni, mondjuk, három éven keresztül.

Mert ugye azt se felejtjük el, hogy az Európai Rendőrakadémia vagy nemzetközi rendőrtovábbképző intézet elhelyezését láthatóan önök kiemelt ügyként kezelik, és azt már tudjuk a számokból, hogy az Ó utca 27. szám alatti ingatlan és környékének rehabilitációjára 2013 őszétől már több mint félmilliárd forintot csoportosított át a kormány. Ugye, már ez is egy költségvetési kiadás, és amit képviselőtársam elmondott, hogy legalább tíz évre díjmentesen adjuk, a közüzemi díjakat mi fogjuk fizetni, az akadémia részére bocsátjuk a magyar állam részéről. Tehát kíváncsiak vagyunk arra, hogy a láthatóan bőkezű megállapodást vajon milyen háttérszámítások előzték meg.

Itt akkor lehetne támogatni teljes mellszélességgel az önök által elmondott nagy elismerést, hogy egyébként mennyire jó lesz ez Magyarországnak, hogy együtt tudunk működni, hogy együttműködnek a különböző európai rendőrségekkel, ha tudnánk azt, hogy ez mennyibe fog kerülni a magyar államnak, ha tudnánk azt, hogy az adófizetők pénzéből mennyibe fog kerülni nekünk az, hogy idejött Magyarországra, és itt Magyarországon fog működni ez a szervezet. Ugye, a rendvédelmi szervek, és nem értem ide a TEK-et, mert azt tudjuk, hogy az egy külön fejezet önöknél, forrásellátottsága, erősítse meg, államtitkár úr, egyelőre, úgy érzem, gyalázatos. Lehet, hogy próbálnak segíteni ezeken a dolgokon, de nem hiszem, hogy ne lenne elegendő pénz arra, és ne lenne arra szükség, hogy a rendőrségre még több forrást tudjunk fordítani. Az infrastruktúra hiányos, a személyi állomány fizetése messze elmarad az elvárt szinttől, és mindemellett a bűnözési mutatók nemhogy javultak volna az elmúlt években, bár önök próbálják ezt mutatni, hanem éppen negatív tendenciát mutatnak. Államtitkár úr, negatív tendenciát mutatnak - mert látom, rázza a fejét. Nem statisztikát kell gyártani, hanem Magyarországon közbiztonságot kellene nyújtani az embereknek! Statisztikát lehet gyártani, tudjuk nagyon jól, vannak erről információink, hogy hogyan születnek ma Magyarországon választások

előtt, mondjuk, a statisztikák a rendőrségnél, mit lehet beírni, mit nem lehet beírni, és mit próbálnak eltitkolni az emberek elől.

Tehát ezek mellett a mutatók mellett menjen ki az emberek közé, és kérdezze meg, amikor úgy érzik, hogy nincs Magyarországon megfelelő közbiztonság, csak ígéretetek vannak a közbiztonságra, akkor, úgy érzem, indokolt esetleg fölvetni azt a kérdést, hogy vajon hány milliárd forinttal fogjuk mi finanszírozni ezt az új egyezményt. Csak egy dolgot hadd mondjak önnek! Vannak olyan esetek, amelyek lehet, hogy nem azt mutatják, amit a statisztikák. Vegyük csak a soroksári gyilkosságot! Államtitkár úr, egy éve, egy éve még csak gyanúsítottjuk sincs! Egy éve a rendőrség nem volt képes megtalálni a soroksári gyilkoságnál azt a személyt, aki elkövette ezt a gyalázatot!

Ott tartunk, hogy a rendőrségnek nincs pénze, gondolom, azért nem adott ki egy megfelelő nyomra vezetői díjat ebben az esetben. A Jobbik Magyarországért Mozgalom elnöksége megtette, mi is hozzájárulunk ahhoz, hogy minél előbb meglegyen ez a gyilkos. Egymillió forintot ajánlottunk föl annak a nyomra vezetőnek, aki hajlandó végre olyan bizonyítékot vagy olyan nyomot szolgáltatni a rendőrségnek, amivel elkapathatják azt a brutális gyilkost, aki ezt a családanyát kivégezte.

Tehát vannak a rendőrségnél problémák. És erre szeretnénk csak választ kapni, ahogy mondta képviselőtársam, mi támogatjuk azt, hogy minél nagyobb közbiztonság legyen. Ha a CEPOL ezt szolgálja, akkor ezt is támogatjuk Magyarországon, csak tudjuk azt, hogy ez mennyibe fog nekünk kerülni, és mennyi lesz ennek a haszna, mennyire éri meg ez a magyar állampolgároknak abban a helyzetben, amelyben a magyar rendőrség van. Mi elsődlegesen azt szeretnénk, hogy Magyarországon erős rendőrség legyen, erős közbiztonság legyen, és a magyar emberek biztonságban tudjanak élni. Ha ez hozzájárul ehhez, akkor örömmel támogatjuk. Csak mondják meg, tegyük ki a nyílt lapokat, mennyibe fog ez kerülni az önök számításai, háttérszámításai szerint Magyarországnak.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezett Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tényleg nem az időt szeretném húzni, csak egy szívességet szeretnék államtitkár úrtól kérni. Nevezetesen, jó lenne, ha még most, a vitában válaszolna, és nem az előterjesztői zárszóban. Mert szerintem amit válaszol, az bizonyára, csak vélelmezem, újabb kérdéseket vet fel. Ha csak annyiért van, hogy ez egy presztízs Magyarországnak, és hogy

szaktudást kínál, akkor, azt gondolom, ez egy nagyon rossz üzlet. Ugyanis ha az az egy előnye van, hogy Magyarországon lesz a székhely, hogy olyan szaktudáshoz juthatnak a rendvédelmi dolgozóink, amit egyébként most Magyarországon nem kapnak meg, akkor fölteszem a költői kérdést, hogy a számukra biztosított külföldi ösztöndíjak nem lennének-e olcsóbbak esetleg, mint hogy mi ingyen és bérmentve tíz évig, kedvezmények tömkelegével idehozunk egy viszonylag nagy apparátussal és hozzátartozóikkal rendelkező akadémiát.

Tehát azt szeretném, ha még most a vitában, államtitkár úr, amire tud, arra legyen olyan kedves, és ne a zárszájában válaszoljon. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár urat illeti a szó.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő aszszony hozzászólására szeretnék reagálni. Köszönöm a támogatását, köszönöm a törvényjavaslat támogatásával kapcsolatos nyilatkozatát. Bízom abban, hogy a szavazásnál is támogatják.

Ami a miniszterelnök úrra vonatkozó megállapításait illeti, azokat visszautasítom. Miniszterelnök úr és a magyar kormány mindig Magyarország érdekében jár el minden kérdésben. A hozzászólása végén megfogalmazott félelme teljesen megalapozatlan.

Ami pedig Mirkóczki Ádám képviselő urat illeti, szeretném előljáróban, mielőtt a konkrét kérdésekre válaszolnék, elmondani, hogy itt is azt a jobbikos hozzáállást tapasztaltuk, mint valamennyi rendészeti tárgyú törvényjavaslat vonatkozásában: látszólag megpróbálnak kiállni a rend mellett, de amikor a támogatásról van szó, akkor nem támogatják az adott törvényjavaslatot. Itt is szóba hozták például a hivatásos állomány javadalmazását, de amikor a költségvetésben ennek a forrásait megteremtjük, soha nem támogatják a költségvetést, soha nem szavazzák meg. *(Szilágyi György: Mert saláta.)* A költségvetés nem saláta, képviselő úr. Az nem salátatörvény, ezt ön is tudja.

(19.40)

Szeretném elmondani, hogy amikor azt a kérdést teszi föl a képviselő úr, hogy itt vannak a mentességek a CEPOL munkatársait illetően, mit kapunk mi ezért - az intézményt. Úgy, ahogy kormánypárti képviselőtársaim, Vas Imre, Hörcsik Richárd el-

mondta, meg az előterjesztői expozében és a javaslat indokolásában is szerepel, ezért az ügynökségért hat másik ország, összesen hét ország pályázott. Ezeket a feltételeket minden pályázó ország vállalta volna, nyilván azokkal a feltételekkel pályázott mindenki, hogy ezeket a feltételeket, ami mentességeket egyébként az EU 7. számú jegyzőkönyve tartalmazza, ezeket a pályázó országok vállalták.

Ami az épületet illeti, az épület felújítása és a berendezése 640 millió forintba került. Arra a kérdésre, hogy miért nem itt fizetnek adót, mert nem a magyar államtól kapják a fizetésüket, képviselő úr. A rezsiköltségeket kell fizetni, erre most konkrét számítások, tapasztalatok nincsenek, hiszen most indul a működés, de nyilván önnek módja lesz megkérdezni országgyűlési képviselőként a képviselői műfaj bármelyikében, és majd ott konkrétan tudunk válaszolni a tapasztalatok alapján, hogy milyen költségek merülnek föl, állunk rendelkezésre, úgy gondolom, hogy ennek semmi akadálya nincsen. De szeretném elmondani, hogy a CEPOL lényegesen kisebb intézmény, mint az Európai Innovációs és Technológiai Intézet, amit Szilágyi képviselő úr fölhozott a hozzászólásában, ezek a költségek jelentősen kisebbek lesznek, tehát a rezsiköltségek fizetésével kapcsolatos információt meg fogjuk adni, amiket ki kell fizetni.

Összességében: többször megfogalmazták, vagy feltették a kérdést a jobbikos képviselő urak, hogy mennyibe kerül, mennyibe fáj - ilyen módon is fogalmaztak - ez az országnak. Tehát még egyszer mondom, a felújítás és a felszerelés, berendezés költségeit elmondtam, a többi költségekről pedig azoknak a fölmerülése után tudunk majd tájékoztatást adni. De szeretném elmondani, hogy azért azt tudni kell, hogy ez Magyarország, a Magyar Rendőrség tisztjeinek a képzésében, a legjobb gyakorlatok megismerésében, a legújabb tudományos ismeretek elsajátításában, átadásában, az együttműködés kiterjesztésében nagy jelentőségű lesz, és ez is hozzájárul ahhoz, hogy Magyarországon javuljon a közbiztonság, amit a kormány minden eszközzel támogat.

Egyébként csak megjegyzem, hogy itt azt hiányolta hozzászólásában Mirkóczki képviselő úr, hogy bár a rendőrség létszámát növelnék. Amikor én itt a parlamentben a rendőrségi létszámokról beszélek, akkor azonnal idegesek lesznek a jobbikos képviselőtársaim, mert el szoktam mondani, hogy mennyivel növeltük a rendőrség létszámát. Csak ismétlésképpen mondom, hogy 2010-től (*Szilágyi György: 4300-zal nőtt.*), ezt önök jobban tudják, de mégse támogatják. Tehát még egyszer mondom, egyszer megkérdezik, hogy mennyivel növeltük a létszámot, majd máshol meg sérelmezik, hogy miért mindig ugyanezeket a számokat mondjuk el. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném elmondani, hogy a mi kormányunk elkötelezett a közrend, közbiztonság javítása érdekében, s az ehhez szükséges eszközöket biztosítja a rendvédelmi szervek számára.

Visszakanyarodva a törvényjavaslatához: én abban bízom, hogy ez a támogatás, ami itt a parlamenti hozzászólások során elhangzott és megbizonyosodott, az a szavazás során is meg fog jelenni, és támogatják, mert, még egyszer mondom, ez jelentős siker - jelentős siker - Magyarország számára, a magyar európai parlamenti képviselők közös összefogásának is sikere meg eredménye ez az eredmény, hogy a CEPOL Budapestre költözik, és bízom abban, hogy ez a mindennapok biztonságához is a működés beindulása után hozzá fog járulni.

Erre tekintettel is tisztelettel kérem az Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Szórványos taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény és az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt módosító jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/60. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt 1988. január 25-én közösen készítette az Európa Tanács és az OECD. Az egyezmény legfőbb célja, hogy a részes államoknak lehetőséget nyújtson a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékony fellépésre. Elő kívánja segíteni emellett azt is, hogy a részes államok jobban érvényt szerezhessenek a saját belső adójogszabályaiknak, az adófizetők jogainak egyidejű tiszteletben tartása mellett. Az egyezmény a kérésre történő információcsere mellett az adóügyekben történő segítségnyújtás egyéb formáinak igénybevitelét is lehetővé teszi. Ilyen például az automatikus, valamint spontán információcsere, az egyidejű és a külföldön történő adóellenőrzések lefolytatása, valamint az adókövetelések beszedéséhez nyújtott segítség.

A G20-ak a 2009-ben, Londonban tartott csúcstalálkozójukon szorgalmazták az egyezmény megújítását egyrészt azért, hogy az eddigieknél hívebben tükrözze a nemzetközi adókijátszás elleni elkötelezettséget, másrészt azért, hogy a fejlődő országok számára is elérhetővé váljanak az új, együttműködő

adózási környezet előnyei. A kezdeményezés hatására az Európa Tanács és az OECD kidolgozott egy jegyzőkönyvet, amely 2010-ben úgy módosította az egyezményt, hogy az összhangba került az adóügyi információcsere legújabb nemzetközi gyakorlatával. Ennek megfelelően tartalmazta azt a nemzetközi követelményt is, miszerint egy állam nem tagadhatja meg az adóügyekben történő információcserét a banktitokra vagy saját belső adóérdek hiányára való hivatkozással.

Az egyezmény aláírásának lehetősége 2011-től megnyílt a nem Európa tanácsi, illetve nem OECD-államok részére is. Ennek köszönhetően már 67 állam és 10 joghatóság csatlakozott ehhez a megállapodáshoz. Az egyezményhez és a jegyzőkönyvhöz történő csatlakozás számos szakmai indok mellett az OECD- és az Európa tanácsi tagságunk miatt is indokolt volt, azt mára közel valamennyi OECD-tagállam aláírta. Az egyezmény szövegét a kormány határozatban hagyta jóvá, aláírása 2013 novemberében történt meg. Az egyezmény és a jegyzőkönyv aláírásával az adóhatóság eszköztára számos új elemmel bővül, amellyel eredményesebben lehet érvényt szerezni adószabályainknak. Különös jelentősége van a nem európai uniós tagállamok esetében a teljes körű információcsere megvalósulásának és az adóbeszedésben, valamint a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmények által biztosított adminisztratív együttműködéshez képest többletet jelentő további adónemekre vonatkozó segítségnyújtásnak.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy a parlamenti pártok között nincs és talán nem is lehet abban vita, hogy szükség van-e ilyen nemzetközi szerződésekre, hogy az adócsalást és az adóelkerülést vissza tudjuk szorítani, és ennek érdekében, én úgy gondolom, nekünk szükségünk van arra, hogy megkössük ezt a szerződést. Nem lehet vita abban, hogy Magyarországnak az adókikerülés és az adócsalás visszaszorításáért tenni akarók oldalán kell állnia, nem pedig az adóoptimalizálást vagy éppen az adókikerülést támogató országok oldalán, nyilvánvalóan az előbb említettek oldalán kell állnia Magyarországnak.

Ha tehát Magyarország tenni kíván a nemzetközi adókikerülés visszaszorítása érdekében, akkor ennek egyik lépése, hogy saját eszközeivel is megfelelően támogatja az adóhatóságok közötti információcserét, támogatja az adóhatóságok együttműködését, a NAV automatikusan küld és fogad adatokat az egyezmény szerint, de más adminisztratív segítségnyújtásban is részt vesz.

(19.50)

Ilyen például az automatikus információcsere, akár spontán módon, az egyidejű adóellenőrzés és a külföldön történő adóellenőrzés lefolytatása, adatok szolgáltatása, valamint a segítségnyújtás is az adóköveteléseknek a beszédében. Az adóhatóságok közötti széles körű adminisztratív segítségnyújtás ugyanis érdemben és hatékonyan segíti, hogy az egyes államok hatékonyabban is érvényesíteni tudják a belső adószabályaikat, és jobban elérhetőek legyenek a közpénzek, és természetesen a közpénzeknél jobban, átláthatóbban lehessen gazdálkodni, hogy egészen biztosan a társadalom számára fontos célokat szolgálhassák. Ezt az átláthatóságot is segíteni hivatott ez az egyezmény.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Szocialista Párt ezek miatt fogja támogatni ezt a javaslatot. Viszont fontosnak tartom felhívni arra a figyelmet, hogy bár a kormányzat az indokolásában részletesen kifejtette az egyezmény megkötésének az indokait, mégis maradt egy kiskapu az egyezményben, amely ront ennek az egyezménynek a hatékonyságán, ront az együttműködésén és ront a céljainak az elérésében.

Az egyezmény szerint ugyanis a magyar kormány fenntartja magának a jogot, hogy a NAV-on keresztül ne nyújtson segítséget bizonyos adókövetelések tekintetében. Ez azt jelenti, hogy az adóhatóság például nem ad ki információt egy külföldi adóhatóság részére arról, ha egy Magyarországon letelepedett külföldi állampolgár úgynevezett stabilitási megtakarítási számlát nyit.

Ahogy azt önök is tudják, ez a több mint fél éve működő konstrukció, amelyet egy jó pár sajtóorgánumban nagyon udvariasan adóamnesztiaként emlegetnek - voltak, akik nem fogalmaztak ennyire udvariasan -, tehát a sajtó adóamnesztiaként emlegeti, és a szakértők is ekként emlegetik ezt a konstrukciót, ez azt jelenti, hogy a bárhogyan is keletkezett jövedelmeket legálissá lehet tenni. A pénzügyi személyes adatokat nem közöl az adóhatósággal, és a kiállított igazolás birtokában, az így legalizált jövedelem tekintetében az adóhatóság már nem járhat el.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha a nemzetközi adókikerülés érdekében Magyarország komolyan fel kíván lépni, akkor ilyen kiskapuknak nem lehet helyet hagyni egy ilyen egyezményben. Persze ha Magyarország valóban fel kíván lépni a közpénzek vé-

delmében, akkor valószínűleg offshore cégekkel sem kellene a magyar államnak üzletelnie.

Mindezzel együtt az előttünk fekvő adóügyi egyezményről, tehát az elmondott indokok alapján, de a megtett észrevételekkel a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja a törvényjavaslat elfogadásakor igennel fog szavazni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Volner János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden igyekszem a Jobbik álláspontját összefoglalni. A Jobbik mindig a tiszta, átlátható pénzügyi és egyéb gazdálkodásnak a híve volt a vállalkozások életében is, és mindig támogatta azokat a nemzetközi együttműködéseket, amelyek az adóelkerülések megelőzésére irányultak. Így alapvetően ennek az egyezménynek a céljaival is természetesen egyet lehet érteni. Fel szeretném hívni azonban a figyelmet, hogy sajnos a közelmúltban volt benn olyan egyéb adótörvényjavaslat itt az Országgyűlés előtt, ahol Magyarország élenjáró, és ebben az esetben azért sajnos, mert más tagországokba mennek át bizonyos adóalanyok, és ilyen módon kivonják magukat a hazai adóterhek megfizetése alól. Hiszen erre az európai uniós közösségen belül, ami egy vámtarifa-közösség is, erre lehetőségük van. Tehát arra szeretném kérni a kormányt elsősorban, hogy törekedjen az adópolitikában arra, hogy Magyarország ne szenvedjen el versenyhátrányt ebből adódóan, illetve azokat az adóhátrányokat, amelyek például a magasabb adószinttel, az effektív adóterhelésekkel járnak, ezeket lehetőség szerint faragja le.

Emlékeztetni szeretnék arra, hogy jelenleg is olyan törvények vannak az Országgyűlés előtt, ahol rendelkezünk különböző adójogszabályokat érintő kérdésekről, illetve előttünk van a zárszámadási törvény is, amely szintén rávilágít arra, hogy a régiós országokhoz képest magas a magyarországi adóterhelés, tehát törvényszerű, hogy megpróbálják majd ezt elkerülni. Az együttműködésnek ilyen szempontból természetesen értelmét, hasznát látjuk, azt támogatjuk, viszont nagyon fontos lenne, hogy az adómértékekben is egy kiegyensúlyozás jelenjen meg a régiós országokhoz képest.

Amit itt a szocialista képviselőtársam említett, ez valóban egy nagyon fontos és élő probléma, ugyanis jelenleg, ha valaki az egyéb forrásból, akár feketén szerzett jövedelmét öt évre magyar állampapírokba teszi, akkor lehetősége van arra, hogy ne vizsgálja az adóhivatal ennek a pénznek az eredetét, öt év múlva megkapja az állampapír-piaci hozamokat, majd pedig legális tiszta jövedelemként el tud vele számolni, és senki nem vonhatja őt felelősségre.

Ezek olyan kérdések, amivel szerintem igenis érdekes lenne foglalkozni. És ez nemcsak egy egyszerű ellenzéki aggályoskodás, hogy valaki, adott esetben akár egy feketejövédelmet ilyen módon mos tisztára és legalizál, hanem bizony-bizony más európai uniós országok részéről is joggal éri kifogás a magyar adórendszert. Hiszen ha mi, mondjuk, Svájtól vagy más, akár Európai Uniót kívüli államoktól is vagy európai uniós államoktól is adott esetben elvárjuk azt, hogy képviseljék a magyar költségvetés érdekeit is egy hasonló nemzetközi együttműködésben, akkor természetes, hogy viszonyossági alapon ők is elvárják ezt tőlünk, és joggal kérik számon azt, ha nem tesszük meg feléjük ugyanezt a gesztust, ami mellel egyébként máshol is adóhiány, adóforintok hiányában jelentkezik.

Tehát ezeknek a lyukaknak a befoltozására mindenképpen szükség lenne, de alapvetően ezt az együttműködést nemzetközi szinten is támogatni tudjuk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika üdvözlí az előttünk lévő, adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló javaslatot, amely fontos mérföldköve az utóbbi években adókikerülés és adókijátszás ellen tett nemzetközi szintű, akár kétoldalú, akár többoldalú különböző erőfeszítéseknek.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt gondoljuk, Magyarország számára életbevágóan fontos szerepet vállalni ebben az együttműködésben, mindenekelett az adókötelezettségek pontos meghatározásának elősegítésében. Egyes becslések szerint körülbelül tízezer magyar embernek lehet offshore vállalkozása. A Magyar Nemzet összeállítása szerint az adóparadicsomokba menekített vagyon értéke elérheti a 10 milliárd dollárt, ami magyar forintba átszámítva 2000 milliárd forint. Az elmúlt negyed században az államadósság több mint két és félszeresének megfelelő jövedelem vándorolt ki különböző adóparadicsomokba. Az összeg hiányzik a kórházakból, az iskolákból, a nyugdíjrendszerből. A különböző megszorító csomagokra, Bokros miniszterelnöktől kezdve egészen Orbán miniszterelnökig, nem lett volna ilyen mértékben szükség, ha nem

lehetett volna gátlástalanul kiszivattyúzni a jövedelmeket az országból.

A nemzetközi adóelkerülési technikáknak jelentős szerepük van abban, hogy az állami újraelosztó rendszerek finanszírozhatatlanok. Azt gondolom, az ország nem engedheti meg magának, hogy az adóparadicsomokba bejegyzett cégeken keresztül jelentős adóbevételről essen el. Ehhez képest az ügyben a kormány ahelyett, hogy élenjáró kezdeményező szerepet vállalna, csak tessék-lássék intézkedéseket tesz, a lényeges pontokon nem történik változás.

A Fidesz négy évvel ezelőtt azt ígérte, hogy kormányra kerülése után tíz plusz egy ügy kivizsgálásával kezdené az elszámoltatást. A tíz plusz egy ügy közé tartozott az állami vezetők offshore érdekeltsegeinek a vizsgálata. Sajnos nap mint nap azt láthatjuk, hogy offshore cégek szivattyúzzák ki a Magyarországon keletkezett jövedelmeket az energetika területén, a stadionépítések és más állami beruházások során, a Magyar Nemzeti Bankból, a filmiparból, a szerencsejátékból és a dohánykereskedelemből vagy éppen hazai élelmiszerláncokon keresztül.

A kormány úgy tesz, mintha folyamatosan az offshore lovagok ellen hadakozna, ehhez képest zavartalanul folytatódna az offshore ügyletek. Mi mással lenne magyarázható, hogy a kormánytöbbség lesöpörte az LMP összes javaslatát, amely kizárta volna a hazai üzleti életből az offshore háttérű, átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cégeket? Vagy hogy a fideszes többség nem vette tárgysorozatba azt az LMP-s törvényjavaslatot, amely az állami vezetők és kormánytisztviselők esetében kőkeményen betiltana mindenféle offshore tevékenységet?

(20.00)

Pár éve még az offshore-ügyletekkel kapcsolatosan rendszeresen előkerült az az ellenérv, mely szerint lehetetlen megadóztatni az országok adórendszeréből ily módon kifolyó pénzeket. Az utóbbi időben azonban több példát is mutatott a világ, hogy ez mégiscsak lehetséges: Németország, Franciaország, USA, Kína és még az önök által preferált Oroszország is. A kormánynak az elmúlt négy évben csupán a korábbi szabályozás felpuhítására, a becsületes adózókkal szemben tisztességtelen adóamnesztiára, a pénzmosásra alkalmas speciális megtakarítási számla bevezetésére és az offshore-ingatlanügyletek megkönnyítésére futotta.

A kormány legfőbb tette ez ügyben az adóelkerülést szigorúbban korlátozó korábbi szabályok eltörlése volt. Azzal érveltek az offshore-adók kivétele ellen, hogy annak a gyakorlatban nincs semmi haszna. A fő kérdés továbbra is az: a kormány hogyan kívánja biztosítani, hogy a Magyarországon keletkezett jövedelmüket offshore-céggel rendelkező honfitársaink ugyanúgy leadózzák, mint ahogy azt teszik a bérből és fizetésből élők. Az előttünk lévő, nemzetkö-

zi szervezetek által kezdeményezett adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezmény biztosítja, hogy akár automatikus módon hozzájussunk honfitársaink külföldi adóügyi információihoz. Azonban hiába bont le falakat a technológiai fejlődés és ez a nemzetközi egyezmény, úgy tűnik, a lehetőség önmagában nem ösztönzi a magyar hatóságokat arra, hogy alkalmazzák is ezeket az eszközöket a magyar magánszemélyek tulajdonában álló offshore-háttérű cégek mögé rejtett vagyonok megadóztatása érdekében.

Ezért drasztikus megoldásra van szükség. Az adóelkerülés visszaszorítása érdekében az LMP adót vetne ki az adóparadicsomokba menekített jövedelmekre és vagyonra. Egyfelől 30 százalékos offshore-adót vezetnénk be az olyan országokba történő utalásokra, amelyekkel hazánk nem kötött kettős adóegyezményt, másfelől szigorítanánk a társasági adóról szóló törvényben az ellenőrzött külföldi társaság fogalmát, és megadóztatnánk a hozzájuk utalt jövedelmeket. Ezzel biztosíthatnánk azt, hogy Magyarországon keletkezett jövedelmüket a nemzetközi adóelkerülő, adóoptimalizáló technikákat alkalmazó honfitársaink ugyanúgy leadózzák, mint ahogy azt teszik a tisztességes adófizető polgárok.

Kérem, tisztelt képviselőtársaim, legyenek partnerek ebben. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszöntöm a képviselőtársaimat. Kérdezem a Fidesz és a KDNP frakcióját, kíván-e vezérszónokot állítani. *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs jelentkezés.

További felszólalót nem látok a monitoron. Kérdezem, kíván-e esetleg még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Akkor megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. *(Tállai András nemet int.)* De jelzi, hogy nem kíván hozzászólni.

Jelzem, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a két ország közös államhatárán Abaújvár és Kenyhec települések közötti közúti Hernád-híd és a csatlakozó utak megépítéséről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/807. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország és Szlo-

vákia közötti határtérség infrastruktúrájának fejlesztésére, az átkelők számának bővítésére egyre növekvő igény jelentkezik, tekintettel arra is, hogy mindkét ország az Európai Unió tagja, a schengeni egyezmény alapján teljesen szabad az átkelés az országhatáron.

A Magyarország kormánya és a Szlovák Köztársaság kormánya között érvényes szerződések alapján a 30 méternél hosszabb szerkezetű határhidak létesítéséről a szerződő feleknek minden esetben külön megállapodást kell kötniük. Az Abaújvár és Kenyhec közötti Hernád-híd szerkezeti hossza a tervek szerint mintegy 61 méter lesz, így a megépítéséhez külön nemzetközi szerződés szükséges. A Hernád-híd megépítésével az eddig elszigetelt határ menti települések közötti közúti kapcsolat jöhet létre. Az új összeköttetés elsősorban a helyi lakosság és a térség gazdálkodó szervezetei számára nyit új lehetőséget.

Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalt törvényjavaslat célja az idén júniusban Pozsonyban aláírt kétoldalú megállapodás törvénnyel történő kihirdetése. A kapcsolódó jogszabályok értelmében a jelentős nemzetközi szerződések kötelező hatálya csak az Országgyűlés felhatalmazásának birtokában ismerhető el. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/807. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni és a megállapodás kihirdetését támogatni szíveskedjenek.

Kérem, engedjék meg, hogy az utolsó mondatban jelezzem, aki talán nem ismerős a környéken, hogy ez a régi 3-as út, tehát a Miskolc-Kassa út közvetlenül a határhoz csatlakozó részének a helyi közlekedését segíti elő. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket és kérem majd a támogatásukat. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Hőrcsik Richárdnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HŐRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A tisztelt Ház előtt lévő T/807. számú törvényjavaslat nem más, ahogy az államtitkár úr említette, mint a Magyarország és Szlovákia északkeleti határán, Abaújvár és Kenyhec települések között tervezett Hernád-híd és a rácsatlakozó utak megépítéséről szóló megállapodás kihirdetése. Mint a Fidesz-frakció vezérszónoka és a térség, vagyis Abaúj és Zemplén országgyűlési képviselője, maximálisan támogatom a két ország között 2012. február 27-én aláírt megállapodást.

Tisztelt Képviselőtársaim! A szóban forgó megállapodás jöllehet csak egy úgynevezett közlekedési

műtárgy, egy 61 méter hosszú és 3,8 méter széles híd megépítéséről szól, összegében is eltörpül a két ország között tervezett infrastrukturális beruházások volumenében, mégis azt kell mondjam, hogy rendkívül nagy jelentőséggel bír, mert a korábban gazdaságilag is szervesen összetartozott és 1920-ban mestersegesen szétválasztott abaúji térséget köti össze ismét. Mi, tisztelt képviselőtársaim, akik a határ bármely oldalán lévő Abaújban és Zemplénben élünk, mind a mai napig szenvedjük ennek a hátrányait. Igen, mert az éppen száz éve kirobbant első világháború következményeképpen az egymástól szétválasztott akkori csehszlovák, mint pedig a magyar abaúji és zempléni térség fejlődése megállt. Az úgynevezett zsáktérségek és -települések garmada jött létre, amit csak súlyosbított a második világháború pusztítása, és sajnos az elvándorlás tendenciáit azóta sem sikerült visszafordítani sem a szlovák, sem a magyar határhoz közel.

Tisztelt Képviselőtársaim! E híd felépítésének, bármennyire is apró az, mégis szimbolikus jelentősége van. Ha például rápillantunk bármelyik eurós bankjegyre, nem véletlenül egy hidat látunk rajta, mintegy jelképezve az uniós tagországok közötti együttműködést. Ezzel a mostani híddal mi is két ország, két régió együttműködését szolgáljuk, azt is mondhatnám, hogy egyfajta történelmi sebeket gyógyítunk be Szlovákia és Magyarország között.

Azt mindnyájan jól tudjuk, hogy a két ország uniós tagságával és a schengeni határok lebomlásával, ahogy az államtitkár úr említette, a fizikai határok megszűntek, és ezáltal természetes, hogy a gazdasági, társadalmi és a kulturális együttműködések akadályozó tényezői is eltűntek. Azonban számos esetben - mint Kenyhec és Abaújvár között - a Hernád folyó mint természeti határ nem szűnt meg, így az egykor fennálló híd és összekötő utak építésével, a régi híd helyreállításával érhető el a valódi együttműködés.

(20.10)

Éppen ezért amikor 2009-ben az úgynevezett HUSK pályázati felhívás megjelent, Kenyhec és Abaújvár egyébként egymással szoros kapcsolatot ápoló községek önkormányzatai soha vissza nem térő lehetőséget láttak abban, hogy összefogjanak, és megállapították, hogy a magyar-szlovák határ menti térség több évtizeddel ezelőtti közös múltja talán ismét összefonódhat. Ugyanis a magyar-szlovák abaúji térség e részét több évtizeddel ezelőtt Abaújvár és Kenyhec között egy faszerkezetű híd kötötte össze, amelyen Abaújvár, Kéked, Pányok, Zsujta és Telkibánya lakosai szabadon, kettős birtokossági igazolvánnyal átléphettek a magyar-szlovák határt. A híd szoros összeköttetést jelentett Kenyhec, Migléc, Szina községekkel és természetesen a régi megyei székhellyel, Kassa városával is. Az öregek elmondása

szerint Abaújtúráról több fiatal tanult Kassa város polgári és középiskoláiban, szakiskoláiban, valamint az elemi iskolások számára gyakran szerveztek színházi látogatásokat, sőt Abaújtúra-Kenyhec megállónevet adtak annak a vasúti megállóhelynek is, amely csak pár kilométerre volt a Hernád hídjától, és ezzel rövid idő alatt elérhető lett Kassa városa a naponta bejáró tanulóknak, egészségügyi ellátást igénylőknek, bevásárlóhelyekre és piacokra utazóknak.

A családokat, barátokat is összekötő hidat azonban 1944. december 17-én hajnalban felrobbantották, így tehát ezzel elvált a két régiót egymástól, és megszűnt az átkelés lehetősége. Ezzel a térség e részén élők számára szoros, évtizedekre visszanyúló családi, rokoni, baráti kapcsolatokat szakítottak meg.

A felhívás megjelenésekor a fejlesztés helyszínül szolgáló terület kijelölése tehát adott volt az önkormányzatok számára, hiszen a közös céljuk, ahogy a beadott pályázatból olvashatjuk: „a magyar-szlovák határ régió gazdasági versenyképességének növelése, az emberek és közösségek közötti társadalmi és kulturális koherencia növelése, a határ menti térségek elérhetőségének és információáramlásának a javítása”.

A fejlesztés terve, tisztelt képviselőtársaim, tehát már évekkel ezelőtt megfogalmazódott Abaújtúra és Kenyhec községek vezetőiben. A partnerek a projekttervek, a projekttevékenységek kialakításában 2009-től tevékenyen vettek részt, a község vezetői. A pályázat előkészítését évek óta szorgalmazva több, a részt vevő partnerek együttműködését bizonyító megbeszélés, egyeztetés történt a két település vezetői között akár Kenyhecen, Abaújtúra községben vagy éppen Miskolcon. Az egyeztetésekről jegyzőkönyv készült. A közös célok és közös tervek megvalósításához a résztvevők a partnerség létrehozására irányuló úgynevezett partnerségi nyilatkozat keretében fűzték még szorosabbra a kapcsolatukat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A községek földrajzi elhelyezkedésének, közös történelmi múltjuknak, évtizedek óta meglévő kötelekeknek köszönhetően minden feltétel adott egy életképes, hosszú távon is működő partnerség kialakításához, mellyel a két település ezzel a hiddal is az egész térség számára előnyt kovácsol.

A partnerség létrehozásának hátterében tehát mindkét oldalon a térség fejlesztése, a szlovák-magyar határ menti térség közlekedésének elősegítése áll. Ugyanis a határ menti térségek fejlődésének fenntartásához elemi követelmény a határ menti közlekedés javítása, a Hernád határfolyó által szét szakított terület összekapcsolása jelentősen javíthatja számos, a határ közvetlen közelében fekvő perifériális helyzetű vidéki térség helyzetét mind Szlovákiában, mind Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy ez a projekt mindenki számára előnyös. Megvalósítására a határ mindkét oldalán élőknek szüksége van. Egyrészt a hiddal közelebb kerülő Kenyhec község és az

ott lévő ipari park intenzív fejlődése pozitív hatást gyakorolhat a magyarországi területek fejlődésére is, ahol az abaújtúra-hegyközi vidék, a gönci és a sátoraljaújhelyi járás munkanélküliségének jelentős csökkenése várható, másrészt a szlovák területeken az ipari parkban tevékenykedő vállalkozások számára munkaerő-utánpótlást jelenthet, és jelentősen javulnak a közlekedési kapcsolatok.

A híd megépítése tehát pozitív hatást gyakorol a térségben élők életére mind Szlovákiában, mind Magyarországon. A javuló közlekedési kapcsolatoknak köszönhetően a kenyheci ipari parkban meglévő munkaerő-piaci kereslet miatt várható a magasabb iskolai végzettségű személyek letelepedése ezekben a sajnos elnéptelenedő abaújtúra falvakban. Elősegíthető a fiatal képzett munkaerő helyben tartása, és talán ezzel megállítható a népesség folyamatos csökkenése. A szlovák területeken élők számára pedig a turisztikailag egyre vonzóbb Zemplén elérhetősége tovább javul. Végül megemlítem még, tisztelt képviselőtársaim, hogy Kenyhec középtávú tervei között szerepel például egy integrált európai iskola építése, ahol a diákok az óvodától a felsőoktatásig európai szintű többnyelvű, többek között magyar nyelvű oktatásban részesülnek, kielégítve az ipari parkban tevékenykedő és betelepülő vállalkozások igényeit.

Tisztelt Képviselőtársaim! A két település összekötésével, együttműködésük elmélyítésével a hátrányos helyzetű abaújtúra terület versenyképessége, úgy vélem, egyértelműen előmozdítható, illetve a szlovák települések lakosai számára számos turisztikai lehetőséggel kecsegtet a zempléni terület.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kérem, hogy támogatassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Kiss Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nagyon fontos mondatokat hallottunk néhány perccel ezelőtt, hiszen rávilágított arra, hogy mennyire fontos ennek a térségnek ez az előterjesztés, amiről Hörcsik képviselőtársam beszélt, éppen ezért a magyar szocialista frakció támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Azt gondoljuk, hogy a híd felépítése segíti a magyar-magyar kapcsolatokat, illetve a gazdasági együttműködést a térségben. Annak nagyon örülök, hogy az előttem felszólalók az előterjesztésben szlovák néven, a magyar néven zárójelben szereplő települést magyar névvel emlegették. Nem tudom, van-e annak valamiféle akadálya, hogy a magyar előterjesztésben is hasonlóképpen szerepeljen, tehát a magyar neve szerepeljen a településnek, és a szlovák neve szerepeljen zárójelben. Azt gondolom, ez talán a magyar nyelvi változatban kívánatos lenne. Ha megengedik, a felszólalásomban

érintett valamennyi településnél a magyar nevét fogom használni a településeknek.

Nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy a két ország miniszterelnöke a július 2-án megtartott magyar-szlovák csúcstalálkozón állapotodott meg a két ország közötti közlekedési kapcsolatok átfogó fejlesztéséről. Úgy gondoljuk, hogy ez az átfogó fejlesztés egy olyan stratégia része lehet, amely rendezi a két ország közötti viszonyokat, és együtt jelent mind a két országnak egy olyan gazdasági nyitást, amelyben mindkét fél és kiemelten nyilván a magyar nemzet egésze profitálni képes. Ennek értelmében 2014 és '20 között 25 új határon átvezető utat nyitnak meg, talán államtitkár úr is utalt erre az örvendetes tényre. Emellett döntés született a két ország áram-, illetve gázvezetékének összekapcsolásáról is. Mindezeket örvendetes előrelépésnek tartjuk, ezeket ezzel az előterjesztéssel együtt üdvözölni tudjuk.

Azért is üdvözölni tudjuk, mert az MSZP korábbi álláspontja is már régóta az, hogy a Kárpát-medencében élő magyarok számára az ezen országok közötti kommunikáció lehet az egyetlen út, amely az összmagyarság, a magyar nemzet szempontjából kifizetődő lehet. Éppen ezért a szocialista frakció továbbra is javasolja ennek a kommunikációnak a fenntartását, közös kormányülések tartását és azt, hogy a folyamatban lévő ügyeket folyamatosan vizsgálják felül, azok állását mindenképpen mindkét kormány tekintse át rendszeresen. Azért is tartjuk fontosnak, mert sajnos a magyar-szlovák kapcsolatok kapcsán ilyen örvendetes előrelépésről, mint ami most előttünk van, annyira már nem beszélhetünk akár más hidak kapcsán. Nem vagyok nyugodt abban, hogy ez a híd állni fog, bár szerintem mindenki, aki itt van a Házban, azt szeretné, hogy ez a híd álljon, nagyjából hasonló érvek alapján, mint amiket Hörcsik képviselőtársam nagyszerűen elmondott az előzőeknél.

(20.20)

Egy másik folyón, az Ipolyon átívelő hidak kapcsán azonban jól látszik, hogy az elhatározása a kormányzatnak és a Magyar Köztársaság parlamentjének nem mindig elegendő. A magyar kormány nemrég egy idei februári keltezésű, helyettes államtitkári levéllel arról tájékoztatja szlovák partnerét, hogy a hidak megépítése az Ipolyon Vámosmikola, Ipolypásztó, Ipolydamásd, Helemba és Ipolyvisk községek között - szó szerint idézek - „lehetetlenné vált”. Már önmagában is kérdés persze, hogy ha egy híd felépítését vagy több híd felépítését mindegyik fél szeretné, akkor hogyan válik lehetetlenné egy híd felépítése. Nem kívánok pikírt megjegyzéseket tenni ebben a kérdésben, de mindenképpen szeretném felhívni a figyelmet, hogy nemcsak a Hernádon, ha-

nem az Ipolyon is azoknak a hidaknak a felépítése, amelyeket egyébként mind a két kormányzat szeretne, mindenképpen üdvös lenne.

A szlovák fél érdekesen reagált erre a levélre. Válaszként Érsek Árpád, a szlovák kormány közlekedési államtitkára arról tájékoztatta a szlovák közvéleményt egy ott nagy port kavart sajtótájékoztatón, hogy a Szlovákia és Magyarország közötti, általában megkötött kormányközi megállapodások kiüresedtek. Lehet, hogy ez az Ipoly kapcsán így van, én azt kívánom, hogy a hernádi híd kapcsán ne legyen üres megállapodás az, amit most kötünk. Ám ezzel egy időben kívánatosnak tartanám, hogy a már megkötött megállapodások se legyenek üresek.

Nagyon fontosnak tartjuk a korábbi megállapodásban az Ipoly-hidak kérdését, annál is inkább, mert ha figyelembe vesszük, hogy Ipolypásztó 528 lakosából 359 magyar, Helemba 695 lakosából 543 magyar és Ipolyvisk 666 lakosából 445 magyar, akkor azt gondoljuk, hogy súlyos nemzetpolitikai hiba, mulasztás az, ha ezeknek a hidaknak a rendezése nem történik meg.

Felmerülhet tehát mindenkiben az a jogos kérdés, hogy most akkor egy üres megállapodást kötünk vagy nem, lesz-e híd a Hernádon. Azért is jó volna erre választ kapni, mert van egy időtényező is a kérdésben, a „mikor”. Ebben az előterjesztésben az a konkrét időpont, ha jól néztem, nem szerepel, hogy ez a híd mikor fog állni. Én nyilván nem egy napra pontos dátumot kérnék államtitkár úrtól, de arra vonatkozóan szeretném, ha megnyugtatna bennünket, hogy ez a híd nagyjából milyen időtávra készül el, hogy azok a célok, amelyeket Hörcsik képviselőtársam is elmondott, és amelyekkel mi magunk, szocialisták is egyetértünk, tudjanak teljesülni. Nem arról van szó tehát, hogy a kormányzati szándékot vitatnánk, hanem arról van szó, hogy szeretnénk, ha azok ebben a kérdésben meg is valósulnának.

Jelen megállapodással a Magyar Szocialista Párt frakciója tehát egyetért, de azt is el kell mondanunk, hogy vannak még vitás kérdések a szlovák féllel, amelyet kívánatosnak tartottunk volna, ha az elmúlt időszakban rendeződnek. Az első ilyen, hogy a könnyített honosítási eljárást lehetővé tevő törvény elfogadása során - amelyet egyébként a szocialista frakció is támogatott - felhívtuk a figyelmet arra, hogy nagyon könnyen belpolitikai témává válhat nemcsak a magyarországi viszonyokban, hanem a határon túl is a könnyített honosítás, a kettős állampolgárság megszerzése. Attól tartok, hogy ez beigazolódott: a nemzetpolitika egyre inkább különböző politikai revolverek töltényévé válik, nemcsak itt, ebben az országban a kormány kezében, hanem sajnos a határon túli területeken és Szlovákiában is. Ennek az a sajnálatos következménye, hogy Szlovákia egy ellentörvényt fogadott el, amelynek következtében több tíz felvidéki magyar állampolgár veszítette el szlovák állampolgárságát.

Az elmaradt egyeztetések miatt bekövetkezett szlovák ellenreakciókat, úgy gondoljuk, hogy tompítani kellett volna, de a magyar-szlovák kétoldalú tárgyalások során információink szerint ezt a kérdést nem sikerült rendezni eddig sem. Máig sem derült ki, hogy a magyar kormány pontosan mi az álláspontja, mit tesz azért, hogy a felvidéki magyar jogfosztottak visszakapják állampolgárságukat, hogy ne érje őket diszkrimináció, milyen tárgyalások folynak a szlovák állampolgársági törvény módosítása érdekében. Nyilván ez most nem az államtitkár úr részortja, azért tartom fontosnak felhívni erre a figyelmet, mert amikor két állam államközi megállapodást ír alá egymással, akkor nem lehet, hogy nem ejtünk szót azokról a feszültségekről, amelyek terhelik ezeket a viszonyokat.

2014. június 30-án Navracsics Tibor immár magyar külügyminiszterként Pozsonyban találkozott a szlovák államfővel, a kormányfővel és a külügyminiszterrel. Egyébként mi üdvözlöttük, hogy ez a találkozó létrejött, mert úgy gondoljuk, hogy az ilyen találkozók azok, amelyek a kormányközi viszonyokat rendezni képesek. Ezen a közös sajtótájékoztatón, ami a találkozó után volt, kifejtette - idézem szó szerint -: „a mindennapi szlovák-magyar kapcsolatok kitűnően működnek”. Úgy tűnik azonban, hogy ez a kitűnő működés nem teszi lehetővé azt, hogy szót ejtsen a magyar külügyminiszter azokról a szlovák-magyar feszültségekről, amelyekben szerintem itt konszenzus van a Házban, hogy igen, ezekre pontot kell tenni, ezekre megnyugtató válaszokat kell találnunk.

Nem szeretném azt, ha a hernádi híd kérdése is egy újabb ilyen pont lenne, amire majd egyszer választ kell találni, hogy miért nem valósul meg. Fontos lenne, ha meg tudna valósulni ez a kezdeményezés, hiszen nagyon-nagyon jó kezdeményezésről van szó.

Pozsonyban a magyar kormány képviselője egy szóval sem említette szlovák kollégájának a kettős állampolgársági viszonyok rendezetlenségét, és azt sem, hogy bár történtek ígérek ez ügyben, de semmilyen megállapodás nem született a mai napig sem, hogy ez az ügy rendeződjön.

Az egyeztetések elmaradása miatt sokan a legnagyobb titokban kénytelenek büszkék lenni életük egyik legfelemelőbb pillanatára, arra, hogy megkapták ezt az állampolgárságot, amit egyébként a Szocialista Párt támogatott. Éppen ezért nagyon lényegesnek tartjuk, hogy minden egyes kérdésben, amelyben a szlovák-magyar fél vitában van egymással, ehhez a kezdeményezéshez hasonló jó megoldások szülessenek. A magyar kormány minden fórumon a magyarok érdekét képviselnie kell.

Éppen ezért nem tartjuk jónak, hogy a magyar kormány ezen a fórumon nem emelt szót az ellen, hogy az Unió egyik tagállamában az állampolgárok nem bízhatnak saját államuk alkotmányának rendel-

kezésében, hiszen Szlovákiában - jó tudni - olyan törvény alapján fosztják meg jogaikról ezeket a korábbi állampolgárokat, jelenlegi magyar állampolgárokat, amelyek ellenkezik az ő országuk alkotmányával. Nem fogadható el az a mód sem, hogy levélben, fellebbezéssel és bírósági keresettel nem támadható dokumentumokban értesítették őket az állampolgárság elvesztéséről. Azt gondolom, hogy a felvidéki magyarok, akik bíznak a magyar állam támogatásában, kell hogy ezeket a gesztusokat megkapják ezen alkalmakkor.

A magyar külügyminiszter nem hangoztatta agyáit a szlovák kormány kisebbségeket semmibe vevő politikája ügyében sem például azzal kapcsolatban, hogy egy éve nincs kinevezett kisebbségi kormánybiztos Szlovákiának. Ezek nagyon fontos ügyek. Nyilván nem szabad, hogy a hernádi híd kérdésére árnyékot vessenek ezek az ügyek, de azért nyilván fontos ezekről a dolgokról beszélni, mert a magyar diplomáciának igenis dolga van ezen a területen. A kétoldalú gazdasági kapcsolatokban is lenne tennivaló, annak ellenére, hogy ez egy nagyon jó kezdeményezés, amit támogatunk.

A Kassa és Miskolc közötti útszakasz építésének ügye információink szerint magyar kérésre lekerült a napirendről, és több Ipoly-híd - amit említettünk - is lekerült. Hörcsik képviselőtársam csóválja a fejét, örülök, ha ez nem így van, és megcáfolja ezeket az információkat, hiszen nyilvánvalóan közös célunk az, hogy a magyar-szlovák kapcsolatok és az itt élő magyar emberek és a magyarság számára jó kezdeményezések sikerüljenek. Óriási hibának tartjuk a problémák szőnyeg alá söprését csak azért, hogy elmondhassuk azt, hogy - idézem - „kitűnőek a kapcsolatok”.

Orbán Viktor az új kormánya megalakulása kapcsán megígérte, hogy most már - idézem szó szerint - „érzékeny kérdések is napirendre kerülhetnek a két ország kapcsolatában”. Ennek azonban semmilyen jele nem volt az elmúlt időszakban. Azt is mondhatnánk, hogy minden maradt a régiiben. Az előző ciklusban sem volt illendő napirendre tenni azokat a kérdéseket, amelyek beárnyékolják a két ország viszonyát, holott itt olyan kérdésekről van szó zömmel, amelyek magyar embereket érintenek rendkívül hátrányosan.

Orbán Viktor hangsúlyozta, hogy új fejezet kezdődik Magyarország és Szlovákia közös történetében, és különben is sikeres évek elé néz Szlovákia és Magyarország. Hozzátette, hogy - idézőjel: - „a kisebbségi bizottságok jól vannak”. Bizonyára nem tájékoztatta a magyar miniszterelnököt senki, hogy a szlovák-magyar kisebbségi vegyes bizottság tavaly decemberi ülésén először fordult elő, hogy a résztvevők nem tudtak megállapodni, és nem írták alá az ülés jegyzőkönyvét. Mindez jól mutatja azt, hogy van még mit tenni a magyar diplomáciának ezen a területen.

A magyar-szlovák kapcsolatok legemlékezetesebb pillanata a pilisszentkereszti szlovák ház avatá-

sán történt, közös kormányfői pálinkázás, amely szintén nem adott alkalmat a felvidéki magyar jogfosztottak ügyének megtárgyalására.

(20.30)

Sem az akkori, sem a mostani találkozó után nem tudtuk meg, hogy milyen tárgyalások folynak a felek között a szlovák állampolgársági és nyelvtörvény-módosítási ügyben ennek érdekében. Tehát itt a helyzet változatlan.

Tisztelt Ház! A Magyar Szocialista Párt egyetért azzal, hogy kösse össze híd Magyarországot és Szlovákiát a Hernádon is. Egyetért ezzel a kezdeményezéssel, és azt gondoljuk, hogy amit államtitkár úr és Hörsik képviselőtársam elmondott, ezek olyan célok, amelyek nagyon jó, hogyha megvalósulnak.

Azt szeretnénk, ha az előttünk lévő megállapodás nemcsak üres papír lenne, hiszen abból magyaroknak nincs haszna sem itt, sem a határon túl. Annak reményében támogatjuk tehát a híd ügyét, hogy az meg is fog valósulni.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Egyed Zsoltnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

EGYED ZSOLT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom elkötelezett a határon túli magyarok sorsa mellett, és úgy gondolom, hogy ez a híd, a Hernádon megépülő híd mindenképpen egy kis részt hozzáad ahhoz, hogy azok a magyar családok, akik a XX. század tragikus történelme folyamán gyakorlatilag lehet, hogy pár kilométerre élnek egymástól, de el lettek szakítva, nem tudtak kapcsolatot tartani, ezek ismét közelebb kerüljenek egymáshoz. Hörsik képviselőtársam elmondta, hogy a híd az európai uniós összetartozás szimbóluma. Én annyit hozzá szeretnék ehhez tenni, hogy viszont ez a híd legyen inkább a magyarság összetartozásának a szimbóluma, mert sajnálatos módon, mint ahogy utaltam itt a XX. századi magyar történelemre, Magyarország talán az egyetlen ország a világon, amelyik saját magával határos, idézőjelben, és ennek az orvoslása iránt még csak szót sem emelt az elmúlt 25 évben igazából senki.

Én úgy gondolom, és itt most nemcsak Abaújvár és Kenyhec kérdésében, hanem ha végigmegyünk a határvonalon, én mint északkelet-magyarországi képviselő, számtalan helyet tudnék mondani, ahol nem folyó választja el az egymástól egy-két kilométerre levő településeket, hanem lehet, hogy egy egy-két kilométeres nagyon rossz minőségű út, de az, hogy ha meg akarja valaki látogatni a rokonait, és a 2 kilométeres távolságot egy 30-40 kilométeres

kerülővel tudja megtenni, az úgy gondolom, hogy a XXI. században kicsit szégyen a mi számunkra is és főleg szégyen a szlovák kormány számára is, hogy ezek a problémák nem kerültek orvoslásra.

Ha jól tudom, államtitkár úrnak is van kötődése Gömörhöz, ott is lehetne számtalan ilyen települést mondani, ahol ez a probléma orvoslásra vár. Én és az egész frakció nevében mondom, hogy mi ennek a hídnak a megépítését, létrejöttét támogatjuk, és minden olyan törvényjavaslatot támogatunk, ami a magyarság megmaradását, az anyaországba való minél könnyebben történő eljutását elősegíti. Biztatnám a kormányt és a kormány képviselőjét arra, hogy nagyon sok más helyen is tegyék meg ezt, mert higgyék el, hogy az igény megvan rá, hogy könnyebb legyen a közlekedés a magyarok lakta területek között. Így nem szeretném tovább csépelni a szót, a Jobbik támogatni fogja a javaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP részéről.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat az LMP számára örömteli és alapvetően támogatható. A közös híd építése Abaújvár és Kenyhec között olyasvalamit jelképez és valósít meg, ami az LMP szerint alapvető cél a mai világban. Az ott élők számára, ahogy más határ menti településen élők számára az ilyen beruházások azt jelentik, hogy lehetséges túllépni a történelmi hányattatásokon, hogy lehetséges összekapcsolni azt, ami természetesen összetartozik, vagyis a kis közösségi, helyi természetes és kulturális kapcsolatokat ismét feléleszteni.

Már az is nagy nyereség, hogy átkelőpont jön létre a Hernádon, hogy közelebb kerülhetnek egymáshoz a környék településének lakói. Az LMP abban a reményben támogatja a híd megépítését, hogy az hozzájárul az ott élők életének megkönnyítéséhez. Azt reméljük, hogy a híd nemcsak jelképe lesz a szétszakított területek ismételt összekapcsolásának, de a mindennapokban is tapasztalható lesz, ahogy ismét élettel telik meg az eddigi határterület.

Az LMP támogat minden olyan javaslatot, amely segíti a Kárpát-medence lakóinak életét, tartozzanak is bármely nemzetiséghez, különösen akkor, ha az a mindennapokban megmutatkozó kézzelfogható segítséget jelenti. Azt gondoljuk, hogy az ilyen beruházások teszik lehetővé a helyi gazdaság erősítését, hogy végre azok számára nyílik lehetőség, akik a helyi közösségeikben keresik és találják meg ezek után a számításukat. De arra is számítunk, hogy az idegenforgalomra is jó hatással lesz a beruházás, bár ezzel kapcsolatban persze aktívabb kormányzati együttműködésre, közreműködésre, kapcsolódó programokra is szükség lehet.

A határ menti együttműködések erősítése az LMP szerint olyan eszköz lehet az Európai Unióban, ami nem csupán szimbolikusan hozhatja közelebb egymáshoz a térségben élőket, nem csupán régi kulturális egységeket ébreszthet fel vagy hozhat létre újakat, hanem arra is alkalmas, hogy megerősítse a helyi közösségek önállóságát gazdasági értelemben is. Abaújtár és Kenyhec, a környékbeli települések és a térség lakói, ha megépül a híd, ebben az értelemben tehát bizakodhatnak.

Azt szeretnénk, ha ez a beruházás ezúttal tényleg azokról szólna, akiknek érdemben megtervezték. Szeretnénk, ha a híd megépítése a térségben élőket gyarapítaná és az ő jövőjüket szolgálná. Nem tennék tehát eleget kötelezettségemnek, ha az LMP képviselőjeként nem hívnám fel a figyelmet arra, hogy a közbeszerzési eljárást az előttünk fekvő javaslat 3. pontja a magyar félre bízva, ami ismerve az elmúlt évek gyakorlatát, akár aggodalomra is okot adhat. Arra szeretnénk figyelmeztetni tehát a kormányt, hogy a híd megépítésének célja a helyi fejlesztés és nem az ügyeskedés. Ezúttal ne olvassanak a sorok közé olyasmit, ami arra utalna, hogy politika közeli vállalkozókat kell támogatni. Legyen ez a híd annak a szimbóluma és reménye, hogy lehetségesek olyan beruházások, amelyek célja valóban az, hogy azokat szolgálja, akik használják, szolgálja az Abaújtár és Kenyhec között felépülő híd a helyi közösségeket. Mi ennek a célnak a teljesülését fogjuk megkövetelni, nyomon követni és ellenőrizni, amint az Országgyűlés az LMP szavazataival együtt támogatásáról biztosítja a beruházást.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! További hozzászólási szándékot nem látok, úgyhogy az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm a parlamenti pártoknak az előterjesztés támogatását.

Egy konkrétumra engedjenek meg egy választ, már csak azért is, mert az LMP tisztelt képviselője is felemlítette. Az első közbeszerzés lezajlott, érvénytelen volt, mert egy jelentős összeggel túlmentek a terveken. Az újabb kiírása papíron van, ez azt jelenti, hogy a híd megvalósításának megkezdése, a tervezés, tehát minden, ami hozzátartozik, az az elkövetkezendő szűk időszak feladata, tehát nagyon konkrét.

Ha megengedik, én az előterjesztésnél és a hídnál maradok. Annyi megjegyzést engedjenek meg, hogy az infrastruktúra-fejlesztésnél általában, de az ilyen, országok közötti projekteknél pedig különösen a pénz mellett következetességre és

esetenként türelemre is szükség van. Emlékeztetném képviselőtársaimat, hogy bizony évtizedekig kellett várni a Mária Valéria hídra. Volt szerencsém, sorsom úgy hozta, hogy én adhattam át a két ország közösségének a hidat. Évtizedekig beszéltünk róla, és várni kellett például, hogy az északi határokon maradjak, az Ipoly meglévő hídjaira, nem vitatva azt, hogy továbbiak kellene, és nagyon bízom abban, hogy ez a most tárgyalt híd már nem türelem, hanem valóban a technikai megvalósítás kérdése.

Még egyszer köszönöm a támogatást, és nagyon remélem, hogy még ebben a ciklusban lesz módunk a meghívókat is kiküldeni a híd átadására. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

(20.40)

ELNÖK: Köszönjük. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Egyesült Arab Emírségek Kormánya közötti légiközlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/805. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót szintén Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A megállapodás létrehozásának kiemelt célja, hogy az európai uniós szabályozással, valamint az Európai Unió és az Egyesült Arab Emírségek közötti megállapodással is összhangban lévő szilárd jogi keretet biztosítson a légitársaságok számára a menetrend szerinti járatok üzemeltetésére.

A megállapodás lehetővé teszi a két ország közötti közvetlen légi összeköttetések további fejlődését, hozzájárulhat a gazdasági, kereskedelmi, kulturális, turisztikai és egyéb kapcsolatok fejlesztéséhez, fejlődéséhez is.

Budapest és Dubaj között a Wizz Air jelenleg is üzemeltet járatokat, az Emirates Airlines pedig a 2014. évi téli menetrendi időszak kezdetétől naponta üzemelő menetrend szerinti járatok indítását tervezi a két város között.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/805. számon beterjesztett törvényjavaslatot támogatni, majd elfogadni és a megállapodás kihirdetését lehetővé tenni szíveskedjenek. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben.

Megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció támogatja az előterjesztés célját, különös tekintettel arra, hogy Magyarország kormánya és az Egyesült Arab Emírségek kormánya között a légiközlekedési megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazás és az erről szóló tárgyalások 2009. március 2-án és 3-án elkezdődtek szakértői szinten.

A tárgyalások után a megállapodás szövegével kapcsolatban nyitva maradt kérdések többfordulós levelezésben tisztázásra kerültek, és az Egyesült Arab Emírségek külügyminisztériuma végül 2013. február 14-én kelt jegyzéke útján tájékoztatta hazánkat abundzabi nagykövetségünkön keresztül, hogy emírségi részről készek a megállapodás aláírására.

Nem akarom firtatni, hogy ebben a szakmai levélváltásban ki mennyire volt aktív, de azért mindenesetre elgondolkodtató, hogy a jelen megállapodás aláírására 2014. február 26-án került sor. Most tárgyalja a parlament, tehát végül is az első szakértői egyeztetések után öt és fél évvel kerül sor arra, hogy ez a légiközlekedési megállapodás teljes mértékben elfogadásra kerülhet.

Mivel a megállapodás tartalmával és megkötésével egyetértünk, egy dolgot azért szeretnék megjegyezni. 2009-ben, amikor elindultak ezek a tárgyalások, annak idején még volt Malév. Volt egy nemzeti légitársaság, így vélhetően arra alapoztuk az üzemeltetést is. Kérdés, hogy jelen esetben azon túl, amit államtitkár úr említett, hogy az Emirates légitársaság naponta kíván járatot bonyolítani, lesz-e magyar vagy a magyar utasok érdekeit jobban szem előtt tartó szereplője is, akik kitöltik ezt a légiközlekedési megállapodást. Magyar érdekeltségűnek gondoljuk vagy gondoltuk a menedzsment alapján a Wizz Airt, akinek a vezetője annak idején, a Fidesz-kormány idején a Malév vezérigazgatója volt, de ha a kormány tényleg komolyan gondolja a keleti nyitás politikáját és hogy ehhez gyakorlati lépések is kapcsolódjanak, akkor én komolyan felvetem egy ilyen megállapodás tárgyalásának napirendjénél is, hogy a Malév márkanév még ma is létezik, ma is egy állami tulajdonú cég tulajdonában van.

Tehát mint márkanév lehetőség van egy nemzeti légitársaság újraindítására, és ezekben a keleti relációkban, úgy gondoljuk, hogy érdemes lenne átgondolni, hogy a korábban a magyar közlekedési öntudathoz, önbecsüléshez jelentősen hozzátartozó nemzeti légitársaság, a Malév, valamilyen formában újraindításra kerülhessen.

Ilyen értelemben mi támogatjuk azt a korábbi megállapodást, amely a Magyar Köztársaság kormánya és Ausztrália, az Egyesült Arab Emírségek, a Jordán Hasemita Királyság, a Belarusz Köztársaság,

az Örmény Köztársaság, Grúzia, Azerbajdzsán, illetve a Venezuelai Bolívari Köztársaság kormánya közötti kétoldalú légiközlekedési megállapodások létrehozására adott felhatalmazásról szóló 33/2006. (XII. 20.)... - eme határozat adott felhatalmazást, hogy e mentén történjenek lépések.

És amikor ilyen megállapodásokat a magyar parlament elfogad, teljes konszenzussal jóváhagy, akkor azért gondoljunk arra is, hogy nemrég volt az a szerencsétlen esemény, hogy csődbe ment a Malév, a nemzeti légitársaság, és feltehetően, ha a kormány elhatározza, széles körű támogatást tudna élvezni a Malév valamilyen formában történő újraindítása. Tehát ezekkel a gondolatokkal ajánlom támogatásra az előterjesztést. Köszönöm. *(Taps az MSZP és a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz részéről.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ahogy hallottuk államtitkár úrtól, ennek a törvényjavaslatnak a célja a két ország közötti légiközlekedési megállapodás szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazás, a megállapodás kötelező hatályának elismeréséhez szükséges felhatalmazás megszerzése, illetve magának a megállapodásnak a kihirdetése.

Magyarország és az Egyesült Arab Emírségek között korábban nem volt kétoldalú légiközlekedési megállapodás, így tehát hiányzott a két ország között üzemelő légi járatok működésének jogi támogatása. Úgy vélem, hogy a megállapodás létrehozása az országok közötti, már megkezdett és a jövőben tervezett menetrend szerinti légi járatok működése megkönnyítése érdekében nagyon is indokolt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, hogy ez a megállapodás lehetőséget teremt arra, hogy ne csak fapados közvetlen légi összeköttetés legyen az Egyesült Arab Emírségek és Magyarország között, ami minden bizonnyal azt fogja eredményezni, hogy az emírségi légitársaságok indítanak majd közvetlen járatokat, ezzel is serkentve a kétoldalú üzleti gazdasági kapcsolatokat, és úgy hiszem, hogy ez nagyon is jól illeszkedik a kormány keletnyitás-politikájába.

Éppen ezért a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója támogatja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Volner Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Az útdíjtörvénnyel összefüggésben, amit... *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Nem erről van szó.)* Akkor elnézést, visszavontam a felszólalási szándékomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Rendben, köszönjük. Kérdezem, hogy további hozzászólási szándék van-e. *(Senki sem jelentkezik.)* Amennyiben nincs, akkor lezárom a vitát. Államtitkár úr jelezte, hogy nem kíván hozzászólni.

(20.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/1124. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A megtett útdíjjal arányos útdíjfizetési rendszer tavaly július 1-jei indulásával a korábbiaktól eltérő díjszedési és ellenőrzési rendszert vezettünk be Magyarországon. A minden szempontból sikeresnek tekinthető, rekordidő alatt végrehajtott indulás óta az úgynevezett megszolgált útdíj mértéke meghaladja a 190 milliárd forintot. A 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó tehergépjárműveknek a meghatározott időtartam helyett a ténylegesen megtett távolsággal arányosan kell fizetniük a közút használatáért. Ezzel párhuzamosan az ellenőrzési rendszer is megváltozott.

A tisztelt Ház elé benyújtott törvényjavaslat az azóta eltelt időszak alatt felmerült egyes kérdések megoldására tesz javaslatot. A matricás rendszerben az úthasználó az érvényességi idő alatt a teljes díjköteles hálózatra szerez jogosultságot, amely gyakorlatilag bárhol hatékonyan ellenőrizhető. A díjfizetés és a jogosultság ellenőrzéséhez szükséges adatok áramlása az e-útdíjrendszerrel statikusabb. A teherautós felhasználók számára tavaly nyárig ez leginkább abban nyilvánult meg, hogy például a határátlépést követően még volt néhány percük a jogosultságuk megváltására. Az új ellenőrzési rendszer ezzel szemben minden esetben az adott útdíjköteles útszakaszra vonatkozó használati jogosultság meglétét vizsgálja. Az úthasználóknak a használat megkezdése előtt gondoskodniuk kell a jogosultságuk biztosításáról. Ezt megtehetik fedélzeti eszközök útján vagy előre váltott viszonylati jegyeikkel, amelyeket az interneten, okostelefon alkalmazásával, ügyfélszolgálati pontokon, kihelyezett kioszkokon és a külföldön is fellelhető több mint ezer viszonteladónál vásárolhatnak meg.

A legkülönbözőbb kommunikációs csatornákon nyomtatékosított figyelemfelhívás ellenére számos

esetben előfordult, hogy a használatarányos útdíj fizetésére kötelezettek utólag vásárolták meg jogosultságukat. A rögzült megszokásokra támaszkodva visszamenőlegesen a már leutazott útszakaszokra váltották meg a viszonylati jegyet. Az utólagos vásárlás ugyanakkor egyértelműen jogszerűtlen, az útdíjtörvény rendelkezéseibe ütköző úthasználatot eredményez, amelyekre az ellenőrzések során fény derült.

Fontos hangsúlyozni, hogy az ellenőrzési rendszer szigorja nem öncélú, a rendőrség közreműködésével végzett ellenőrzések és eljárások következtében sikerült elérni, hogy ma az útdíjbevételeknek valamivel több mint a fele külföldiektől származik. Tavaly nyárig ez elhanyagolható mértékű volt. Korábban az eurovignette-irányelv alapján egyetlen 11 eurós napijeggyel át lehetett szelni az országot. Ugyanez a költség a megtett úttal arányos díjfizetés mellett ma meghaladja a 100 eurót.

A megtett úttal arányos díjfizetés bevezetését követően a hazai fuvarozók számára problémaként jelentkezett a párhuzamos utak használata is. Nem volt világos számukra ugyanis, hogy egy gyorsforgalmi útra megvásárolt jogosultsággal miért nem használható az azzal párhuzamos főút is, amennyiben úti céljuk eléréséhez az bizonyult kedvezőbbnek. Úgyszintén gondot jelentettek a rövid letérések, például üzemanyag-feltöltés vagy elhibázott letérő miatti visszafordulás céljából, amelyeket az ellenőrzési rendszer a jogszabályoknak megfelelően minden esetben jogszerűtlen úthasználatként érzékelt.

Az ezekből az esetekből adódó problémák miatt a legnagyobb fuvarozói érdekképviseltek számos alkalommal keresték meg a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot. A kormány március végén döntött arról, hogy bizottságot hoz létre az elektronikus útdíjjal kapcsolatos bírságok méltányos szabályozásának kialakítására. A törvénymódosító javaslat a szakminisztériumok és a fuvarozói érdekképviseltek képviselőiből megalakult testület folyamatos egyeztetéseinek eredményeként készült el, és az említett problémák rendezését tűzte ki céljává.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javasolt megoldás lényege, hogy pontosan körülhatárolt esetekben bírsággal sújtott fuvarozók megkereséssel fordulhatnak a Nemzeti Útdíjfizetési Szolgáltató Zrt.-hez, amely az eljárás költségeit fedező 12 ezer forintos szolgáltatási díj ellenében igazolást állít ki részükre. Ennek alapján a rendőrség visszavonja a bírságot kiszabó határozatot, vagy megszünteti az eljárást. A törvényjavaslat alapján számításaink szerint legfeljebb 2 milliárd eddig be nem fizetett útdíjbírság elengedése és néhány száz millió forint befizetett bírság visszafizetése válik szükségessé. Fontos kiemelni, hogy ezeket a bírságokat jóhiszemű úthasználókkal szemben szabták ki, akik fizettek útdíjat az adott utazásért, csak ezt nem megfelelő időpontban vagy nem megfelelő útvonalra tették.

Ismereteink szerint az ismétlődő hibák miatt fizetendő, akár több millió forint összértékű bírság 100-120 hazai cég fizetőképességét veszélyezteti. Ezek a kis- és középvállalkozások azonban akár tönkre is mehetnének a felhalmozódott bírságok kifizetésében. A törvényjavaslat elfogadásával ez a veszély várhatóan elhárítható a fejük fölül.

A probléma újratermelődésére több okból sem lehet számítani. Az úthasználók az elmúlt időszakban hozzászórtak a rendszer újdonságaihoz, gyakorlatukat a megváltozott keretekhez igazították. A hazai fuvarozók több mint 90 százaléka már a téves fizetés lehetőségét kizáró fedélzeti eszközt működtet a járművein, a többiek pedig alkalmi úthasználóknak tekinthetők. Az ellenőrzések is azt támasztják alá, hogy ez az egyszeri amnesztia megnyugtató megoldása lehet a problémának.

Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot megtárgyalni és az általam felhozott indokok alapján támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15 perces időkeretben. Megadom a szót Völner Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is említette, egy uniós keretrendszeren belül kellett kialakítani azt a szabályozórendszert, ami a magyar használatárányos útdíjrendszert jelenti napjainkban. Valóban, az érdek-képviselői szervezetekkel közösen került kialakításra, és kellően innovatív magyar megoldást találtunk. Ennek része az a viszonylati jegy, amely lehetővé tette, hogy külön beruházás nélkül a fuvarozók azonnal alkalmazkodni tudjanak a rendszerhez. Részben ez okozta azokat az anomáliákat, ahol jóhiszeműen beleeshettek egy olyan hibába, hogy ugyan megfizették az útdíjat, de bírságolás alanyaivá váltak.

Az eredeti törvény megadta a kormánynak, a minisztériumnak azokat a felhatalmazásokat, amelyek a technikai kezelést lehetővé tették, az útdíjköteles szakaszok kialakítását vagy éppenséggel új szakaszok beépítését. Erre is volt példa a törvény bevezetése óta, és megfelelően működik az érdek-képviselői szervezetekkel a gyakorlat kialakítása és a technikai feltételek módosítása. De miután itt állami bevételekről van szó a bírság miatt, ezért került vizsza a parlament elé ez a törvény, és ezért kell itt döntenünk arról, hogy ne sújtsuk a magyar vállalkozásokat egy olyan bírságtömeggel, ami ellehetetlenítené a működésüket.

(21.00)

Nagyon fontos, hogy sikerült elérnünk azt, hogy úthasználat alapján kerül sor díjfizetésre, nem időarányosan, ami, ahogy államtitkár úr is említette, főleg a külföldi fuvarozóknak kedvezett a korábbi időszakban. Ezzel a módosítással el tudjuk érni azt, hogy valóban, aki a 60 napos határidővel élve bejelent a korábbi időszakra vonatkozóan, hogy ugyanolyan típushiba miatt többszörös bírságban részesült, ami esetenként 165 ezer forintos, és ha az esetek számát figyelembe vesszük, akkor milliós nagyságrendű terhet is jelenthetett a vállalkozásoknak, akkor a parlament tud adni egy olyan felhatalmazást a díjbeszedőnek, illetve az eljáró hatóságnak, hogy mentesíteni tudja a vállalkozásokat ez alól az indokolatlanul nagy teher alól.

Összességében a javaslat, ahogy a munkacsoporton belül egyeztetésre került, a fuvarozói társadalom részéről is támogatással bír. Azt hiszem, nem az a célja a törvényalkotónak vagy éppen a jogszabályok alkalmazóinak, hogy bírságolásokkal túlzott terheket rójanak a gazdasági szereplőkre, hanem éppen az, hogy elősegítsék a működési feltételek javítását. Ahogy államtitkár úr is említette, valóban már megtanulták alkalmazni ezt a rendszert a magyar fuvarozó vállalkozások, és egyre jobban terjed, hogy a fedélzeti egység segítségével, műholdas követéssel valósul meg a díjfizetés, ami eleve kizárja ezeknek a problémáknak az ismétlődését. Remélhetőleg ez lesz az utolsó olyan alkalom, amikor foglalkoznia kell a tisztelt Háznak ilyen jellegű kérdéssel.

Összességében tehát a frakció részéről mindenképpen támogatjuk ezt a javaslatot, és kérjük a tisztelt Házat is, hogy szavazza meg a módosítást. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném előrebecsátani, hogy az MSZP-frakció támogatja ezt az előterjesztést, ami, ahogy államtitkár úr fogalmazott, egy egyszerű amnesztia. De azért azt is hozzá kell tennem, hogy ez azért egy hibát korrigál. Tehát államtitkár úr bevezetőjében, amit úgy kezdett felütésként, hogy minden szempontból sikeres, ez az előterjesztés mutatja, hogy nem volt minden szempontból sikeres. Sőt, rendkívül sok izgalmat és problémát okozott, amit azért szeretnék megemlíteni ennek a napirendnek a tárgyalásánál.

Tehát az új, megtett úttal arányos útdíj bevezetését követő időszakban felmerült problémákra tekintettel lehetőség lesz meghatározott feltételek fennállása esetén, kérelemre mentesíteni a fuvarozó-

kat a 2013. július 1-je és 2014. március 31-e közötti időszakban a jogosulatlan úthasználat miatt kiszabott bírságok megfizetése alól. Milyen érdekes, március 31., és április 6-án volt a választás! Márciusban azért le tudott ülni a kormány az érdekképviselőkkel, akik már azért sokkal hamarabb, fél évvel korábban is éles hangon kifejtették problémájukat. Ilyen, ha az úthasználó utólag, az úthasználat megkezdését követően váltotta meg az úthasználati jogosultságot, tehát végül is rendelkezett valamilyen jogosultsággal, csak nem megfelelő időben váltotta ki. Ebben az esetben az utazása elején nem rendelkezett ugyan még az út használatára ezzel a jogosultsággal, de fizetési kötelezettségének később eleget tett. Mivel viszonylati jegy váltása esetén ezt utólag nem tehetette meg szabályosan, ezért a bírság kiszabása a jogszabály szerint megalapozott volt.

Az ilyen esetek nagy száma visszavehető egy bizonyos korábbi gyakorlatra, amit államtitkár úr is említett, ahol a jogosultságot az adott időszakra váltották meg, rendszerint az úthasználat megkezdését követően. Az ellenőrzési rendszer hiányosságaiából adódóan, ha elég gyorsan vásároltak jogosultságot, akkor jó eséllyel elkerülhető volt korábban a szankcionálás, így rögzülhetett egyfajta, a tavaly július 1-jével bevezetett rendszerben már nem megengedhető gyakorlat.

A másik ilyen feltétele az amnesztiának, amikor az úthasználó definiálta előre az útvonalát, azzal összefüggésben az úthasználati díjat meg is fizette, azonban menet közben valamilyen okból, esetleg utólag kedvezőbbnek tartott egy másik útvonalat, vagy az előre definiált útvonalról letért időközben kapott feladat miatt, és ekkor már nem váltotta meg az új, eltérő útvonalra vonatkozó úthasználati jogosultságát. Mindegyik esetben lényeges, hogy az úthasználó jóhiszemű volt, tehát megfizette vagy nagyon nagy részben megfizette az úthasználatot, de az elkövetett valamilyen hiba miatt a teljesítés nem tekinthető szerződészerűnek vagy jogszerűnek.

Hangsúlyozni kell, hogy a kialakított rendszer az útdíj megfizetésének kikényszerítését akarja elérni, és nagyon helyesen nem a bírságolás elterjedését célozta meg. Nem akarok itt utalni a szakmányban bírságoló, gyorshajtást figyelő rendőrökre, ahol szintén egy megelőző gyakorlat talán helyesebb lenne, mint a guillotine. De visszatérve ide az előterjesztéshez, indokolt ezen esetekben a bírság megfizetése alóli egyszerű mentesítést megadni.

A kormány a törvényjavaslattal gyakorlatilag elismerte, hogy az egyszerűsített nevén HU-GO bevezetése megfelelő felkészülési idő biztosítása nélkül történt meg. Tehát ez is ellentmond a minden szempontból sikeres minősítésnek. Amint az közismert, akkor a csapból is ez folyt, már az első napon becsődölt az elektronikus útdíjfizetési rendszer. Lefagytak az automaták, nem működött a műholdas kapcsolat megbízhatóan, több kilométeres, eseten-

ként több tíz kilométeres sorok alakultak ki határátelkelőknél. Már az induláskor sajnos kétszer lefagyott a rendszer is, tehát nemcsak az automaták fagytak le, hanem az egész rendszer.

Nehogy azt higgyék a jelenlévők, hogy a káröröm mondatja ezt velünk. Mi menet közben is jó előre fölhívtuk a figyelmet, hogy próbaidő nélkül egy ekkora súllyal, teherrel járó rendszert kockázatos bevezetni. Sajnálatos, hogy az élet a mi aggályainkat, illetve az érintettek aggályait igazolta. Az induláskor tudott volt, hogy eleve nem kész ez a rendszer. Elmaradt a tesztüzem, nem jutott már rá idő. Az ellenőrzési rendszer nem épült ki teljeskörűen, a közreműködők auditálása nem történt meg, ahogy említettem, nem volt felkészülési idő egyik oldalon sem. Nem volt elegendő fedélzeti berendezés az országban, nem lehetett tudni, hol lehet viszonylati jegyet venni, milyen jeggyel közlekedhetnek a fedélzeti berendezéssel nem rendelkező fuvarozók. És a külföldiek szinte semmilyen érdemi tájékoztatást nem kaptak. Teljes káosz volt a mezőgazdasági járművek és az autómotók státusát illetően is.

Az MSZP korábban is jelezte, hogy a 2013. július 1-jei bevezetéshez képest a szabályozás jelentős kétséssel született meg, így a 3,5 tonnánál nagyobb tehergépkocsikat üzemeltető vállalkozások nem tudták tervezni a díjaik mértékét, és az útdíjköteles útszakaszok ismerete nélkül, merthogy nem volt meg a szabályozás, egy ex lex helyzettel találták magukat szembe.

Mindezeket figyelembe véve a jelen törvényjavaslatot az MSZP elfogadásra javasolja, támogatja, mivel, ahogy elhangzott, jelentős számú, több mint száz hazai kis- és középvállalkozó fuvarozónak jelentős tehercsökkenési lehetőséget hoz. De fordítva is lehet mondani, ezt legalább őszintén fogalmazta meg államtitkár úr, ezek a cégek bedőlnének, ha ez a törvénymódosítás most nem születne meg. Tehát erre mindenképpen szükség van. Viszont fontos hangsúlyozni, hogy ez az engedmény a kormány korábbi, nem megfelelő felkészülési időt biztosító, eredendő hibájának részleges korrigálását tartalmazza. Tehát kevésbé a felhasználók okozói ennek.

(21.10)

Másrészt a hazai fuvarozókra is Európa egyik legdrágább útdíját vetette ki a kormány. Tehát amikor büszkén számol be az államtitkár úr, hogy 190 milliárd forint bevétele származik ebből a költségvetésnek, akkor azt azért tudni kell, hogy az a 190 milliárd továbbmegy a fuvarozókra, és a fuvarozók idővel tovább kell hogy hárítsák a felhasználókra, tehát előbb-utóbb - már most utóbb vagyunk, mert majdnem másfél éve megy a rendszer - átmegegy a szállított áruk árába, elsősorban az élelmiszerárakba.

A késői órára való tekintettel azt a rémtörténetet már nem is akarom ismertetni, hogy milyen vargabé-

tűk után született meg az, hogy itt 2012 augusztusában a Multi-Contact Consulting Kft. és a Clarity Consulting Informatika és Menedzsment Kft. konzorciumának tanácsadása mellett alakult ki ez az előterjesztés. Volt egy nyertes, a Getronics Magyarország Kft., amelyik kereken 35 milliárd forintért elnyert egy tendert, aztán nem merte aláírni a szerződést, mert itt szóbeszédnek szerint az alvállalkozóit, mondjuk úgy, lebeszélték a szerződés aláírásáról. Tehát olyan nagyon fideszesen történt ennek az előkészítése bodicsekekkel, titkosítással, ahogy a paksi szerződésnél is tapasztaltuk, és végül egy minősített eljárás keretében, titkos eljárás keretében került megvalósításra, és mint ahogy itt tapasztaljuk a korrekció szükségessége miatt is, nem hibátlanul.

Úgyhogy én azt javasolnám, hogy ezt azért illő szerénységgel kezelje a kormány, és azért azt is felvetném, hogy amikor a fuvarozás költségei a használatarányos útdíj miatt jelentősen megnőnek Európa legdrágább úthasználati díjának következtében, akkor gondoljon a kormány arra is, hogy az üzemanyagár-csökkenésben még van lehetőség: az Európai Unió által minimumként rögzített jövedékiadó mérték mozgásterén belül még csökkenteni lehetne például a gázolaj jövedéki adóját több mint 20 forintra, a cseppfolyósított földgáz jövedéki adóját több mint 70 forintra, de az ölmozatlan benzinnél is 22 forintra csökkenteni lehetne az árakat.

Persze lehet azt mondani, hogy ez édeskevény ahhoz képest, ahová az üzemanyagok ára 2010 óta felszaladt, mert átlagosan 100-120 forintra nőtt meg az üzemanyagok literenkénti ára; ebben döntően a forint gyengítése van. Arról is ritkán beszélünk, hogy mitől van annyi pénze a Magyar Nemzeti Banknak. Hát sok-sok áttétlen keresztül a forint gyengítéséből! Tehát van emögött más gazdasági összetevő is, de ha már így sikerült a kormánynak lemenedzselni a használatarányos útdíj bevezetését, hogy mintegy 2 milliárd forint bírság halmozódott fel azoknál a cégeknél, akik nem tudnak ennek eleget tenni, akkor jóhiszeműen jártak el, de az akkori törvény nem tette lehetővé, hogy korrekcióval éljenek. Most legalább elismerve ezt a hibát, adjon lehetőséget a törvényhozás arra, hogy ezek alól a büntetések alól mentesüljenek.

Úgyhogy ezen megfontolások mellett támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Volner Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: *(Mikrofon nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Előjáróban képviselőtársaimnak szeretném jelezni, hogy némi adminisztrációs tévedés történt nálunk az előző törvényjavaslatnál. *(Jelzésre:)* Hallható most? Igen,

köszönöm szépen. Tehát szeretném tájékoztatni a képviselőtársakat, hogy némi adminisztrációs tévedés volt az előző törvényjavaslatnál, azért voltam leadva vezérszónoknak, természetesen nem erről volt szó.

2013 második félévétől vezette be a kormányzat a megtett úttal arányos díjról szóló törvényt, hétköznapi nyelven szólva az útdíjtörvényt. Ekkor a díjbeszedés és a díjellenőrzés rendszere alaposan meg lett változtatva, alapjaiban változott a rendszer, és az ellenőrzési hatékonyság is az országban többszörösére növekedett; azért, mert jelentős mértékű volt a többletjövedelem, amire a költségvetés ezen intézkedések folytán számított.

Nagyon fontosnak tartjuk elmondani azt, hogy amikor felléptek a különböző letérések, az előre megjelölt útvonalról való letérések miatt a fuvarozók, és felléptek az érdekvédelmi szervezeteik a kormánynál annak érdekében, hogy ne bírságot adják meg őket, akkor tulajdonképpen nem szerettek volna egyebet, mint hogy egy európai uniós gyakorlatnak megfelelő legyen a magyar útdíjtörvény működése is, azaz ne kelljen akkor fizetni, ha mondjuk, egy baleset, egy forgalmi dugó vagy egyéb okból kifolyólag elhagyják az autópályát, más útvonalon közlekednek. Értelem-szerű, hogy az igényüket méltányolni lehetett és kellett is, egyet is értünk a kormánnyal abban, hogy idehozta ezt a javaslatot, és a szakmai szervezetek kérésének megfelelően visszatéríti utólag azt a bírságot, amit eddig kiszabtak, illetve a jövőben természetesen ezekre a bírságolásokra nem fog sor kerülni.

Nyilván kérdés az, hogy miért csak a március végéig szóló bírságokra van mentesség ebben az esetben, az utána következő időszaknál ugyanúgy indokoltnak látjuk mi a mentesség kiterjesztését. Azt szeretném kérni az általam nagyon tisztelt államtitkár úrtól, hogy legyen kedves továbbítani ezt a kérdést. Nem látjuk ennek különösebb szakmai indokát; lehet, hogy van valami, de az ebben az előterjesztésben nem szerepel.

Illetve az is egy fontos kérdés, hogy ha egyszer valóban méltányolható egy vállalkozó igénye, hogy letért az útról a kamion, mondjuk, azért, mert egy óriási forgalmi dugóba, egy balesetbe csöppent bele, máshogy tette meg az utat, akkor utólag akár késedelmi kamatot - mint egyébként más polgári jogi ügyletekben is - el lehetne számolni az állam felé az ilyen módon általa használt pénz miatt, és kétféle milliárd forint után jelentős összeg visszajárhatna a vállalkozásoknak ebben az esetben.

Amit megoldásként még az államtitkár úr, illetve a kormány figyelmébe szeretnék ajánlani, hogy rendszeres az a különböző, közúton történő áruszállítások esetén - elsősorban a gabona kapcsán híresült ez el, de számos más árunemet érint -, hogy áfacsalások történnek azért, mert van egy jelentős áfakülönbség Magyarország és a szomszédos országok között.

Bizony az egyik logisztikai cégvezetővel értekeztem a közelmúltban, egy alvállalkozó elsikkasztotta az ő szállítmányát, és kiderült, hogy a rendőrség ezzel az egyébként mára már elég jól működőnek nevezhető GPS-es nyomkövetésen alapuló informatikai rendszerrel nincs kellőképpen összekötve, holott, ha most megnézzük azt, hogy a korábbi nevén vám- és pénzügyőrség, jelenlegi nevén Nemzeti Adó- és Vámhivatal mennyi pénzt meg tudna fogni ezeknek az áfacsalásoknak a megelőzésével, felderítésével, akkor látható, hogy a költségvetés számára is ez a rendszer, ennek a rendszernek az optimalizálása és bűnmegelőzési célú összekötése a rendőrség szerveivel mennyivel előrébb juttathatná a költségvetés ügyét is, hiszen több száz milliárd forint az, amit ilyen módon - tekintettel a jelenleg rendkívül magas magyar áfaszintre - elcsalnak évről évre ugyanazok az emberek.

Ezek egyszerűen nyomon követhető dolgok lennének, hiszen adott esetben egy 24 tonnás terhet szállító kamion útja a GPS-es nyomkövetésnek köszönhetően azonnal lekövethető: látszik, hogy milyen telephelyekre megy el, hol teszi le az árut. Értelem szerű, hogy ebben az esetben fel lehetne lépni. A hétköznapi tapasztalat sajnos azt mutatta, hogy a rendőrségnek egyszerűen nincs szervezett kapcsolata az útdíjhálózatot üzemeltető szervekkel. Ez nyilván egy olyan kérdés, amit érdemes lenne a költségvetés érdekében és a becsületos vállalkozások érdekében pótolni.

Nagyon fontos azt is elmondani, hogy úgy került sor az útdíj bevezetésére, hogy ez a korszerű járművek üzemeltetőit kedvezményezte. Ez önmagában természetesen egy örömteli dolog, de alapvetően ezt úgy lehet lefordítani a másik oldalról, hogy mivel a növekedési hitelprogramból és más állami támogatású hitelprogramból a kisebb vállalkozások nagyon sokszor tőke hiányában kiszorultak, őket nem finanszírozták, ezért gyakorlatilag néhány nagyvállalat részére kedvező igazán ez az elképzelés, ugyanis azokat a kicsiket, akik kevésbé korszerű járműveket üzemeltetnek, rendkívüli módon bünteti ez a törvényi rendelkezés.

(21.20)

A javaslatunk arra irányulna, hogy a magyar logisztikai ágazat versenyképességének érdekében, a közúti áruszállítás nemzetközi versenyképességének megőrzéséért érdemes volna a magyar vállalkozásokra növekedési hitelprogramot kiterjeszteni és a magyar vállalkozásokat ilyen módon korszerű fuvarszközök birtokába juttatni. Ezek a vállalkozások ki tudják termelni a pénzt, de mivel nem áll mögöttük állami garancia, és mivel a deleveraging - a bankok egyik kedvenc kifejezése, a tőkeállomány leépítése, a tőkeáttétel leépítése, a mérlegfőösszegek csökkentése - európai uniós szinten, de különösen Magyaror-

szágon is jellemző, ezért nem szeretnek nekik a bankok hiteleket adni. Akkor szeretnének, illetve akkor lenne lehetőség, ha a növekedési hitelprogram mögé állami garanciavállalást lehetne megfelelő vállalkozások esetén rendelni. Értelemszerűen ezt a lépést fontos lenne meglépni.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy az intermodális szállítási módoknál, ami a kombinált közúti, vasúti, vízi szállítást öleli föl, ott megint csak érdemes lenne azokat a cégeket kedvezményezni, akik 300 kilométernél rövidebb távra szállítanak közúton, akár teljes díjmentességet vagy egy jelentős kedvezményt biztosítani a részükre, egész egyszerűen azért, mert az Európai Unió 2030-ig érvényes hosszú távú közlekedési stratégiájában is célként szerepel az, hogy a 300 kilométeres utaknál lehetőség szerint minél nagyobb arányban tereljék át az eddigi közúti szállítást egyéb szállítási módokra. Ha már most elkezdénénk kedvezményezni ilyen módon ezeknek a szállítási formáknak a térnyerését, akkor én azt gondolom, hogy nemcsak az európai uniós célkitűzéshez jutnánk közelebb, hanem egyébként egy normális, jól definiálható nemzetpolitikai célhoz is: ne nőjön az úthálózat leterheltsége, tönkretétele, ne nőjön a légszennyezettség, környezetkímélőbb közlekedési formákkal valósuljon meg az áruforgalom célba juttatása.

Itt szeretném államtitkár úr figyelmébe ajánlani azt, hogy a Magyarországi Logisztikai Szolgáltató Központok Szövetsége milyen komoly szakmai anyagot tett le akkor, amikor felmérték azt az általuk kezelt portfólió alapján, hogy mekkora részét lehetne nagyon rövid időn belül áterelni a közúti forgalomnak vasútra. Az MLSZKSZ kimutatása szerint 5 százalékát a jelenlegi közúti áruforgalomnak többletként át lehetne a vasútra terelni, ez 8,3 millió tonnás áruforgalmat jelent egyébként éves szinten, 78 milliárd forinttal csökkenthető lennének ezzel az egy intézkedéssel a közúti karbantartások éves költségei. Tehát hogyha a képviselőtársak akár csak egy kormányzati ciklusra kiszámolják, elképesztően nagy összegről van szó, 78 milliárd forint, és ez egy valós számításokon alapuló szakmai tanulmányban részletesen kibontott számítási metódus eredményeként állt elő.

Mi is kellene ehhez? Jelenleg azért is vezette be, természetesen a költségvetési pénzhűségén túlmenően a kormányzat ezeket az útdíjjal kapcsolatos intézkedéseket, mert megpróbálta kiegyensúlyozni a vasút versenyhátrányát a közúttal szemben, hiszen jelenleg nem közlekednek - néhány irányvonatot leszámítva - menetrendszerű áruforgalmi szerelvények az országon át - még egyszer mondom, néhány irányvonatot leszámítva -, nincs meg az a kiszámíthatóság, amit egy logisztikai cég a stratégiája tervezésekor igényelne. Én ezt az ágazatot egyébként vállalkozó koromból jól ismerem, saját szakmai tapasztalatokat is szereztem ezen a területen, magyar cég

külföldi terjeszkedését is segítettem, tehát gyakorlati tapasztalatként is mondom.

De ami komoly problémát okoz, hogy Magyarországon azért is terelődött át ilyen mértékben a közútra az áruforgalom, mert mondjuk, Nyugat-Európában körülbelül 10 százalékát teszi ki a vasúti áru fuvarozásnak az útdíj, amit adott esetben a pályahasználatért kell fizetni, tehát ez kifejezetten a különböző trakciós költségekből összeálló tétel. Magyarországon ez nem 10 százalék, mint Nyugat-Európában, hanem a fuvardíj 20-25 százalékát vesztik el a vállalkozások azért, mert magas a pályahasználat díja. Ezért nyilvánvaló, hogy nem az a megoldás, hogy ugyanilyen brutálisan megemeljük a közúti fuvarozás különböző költségeit is, adott esetben 2 milliárd forint többletterherrel sújtjuk a vállalkozásokat; az a megoldás, hogy az egyébként nyugat-európai mértéken kétszeres, két és félszeres mértékű pályahasználati díjakat lecsökkentjük a vasút esetén, és ezzel érjük el azt az egyértelmű kiegyenlítő hatást.

Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ezek az intézkedések, amelyekre javaslatot tettünk, ezek a kormányzatnál meghallgatásra, megfogadásra találjanak. Itt arra szeretnék emlékeztetni, államtitkár úr, hogy más ágazatokban is rendkívül komoly investíció történt, nemcsak stratégiai partnerségre gondolok, mint amit mondjuk, kötött a Waberer'sszel a kormány, hanem arra, hogy például a Baja Cort, a csepeli kikötő, a különböző intermodális szállítási logisztikai központok - gondolhatunk akár a BILK-re - nagyon komoly, többmilliárdos fejlesztéseket hajtottak végre, tehát megvan a nemzetgazdasági alapja annak, hogy a kormány kicsit ebben az irányban is gondolkodjon. Most jelenleg az a szövetségi rendszer, amelynek gazdaságilag is tagjai vagyunk, szintén ebben az irányban gondolkodik, ez most egy olyan kérdés, ahol éppen összevágunk a magyar és az európai uniós érdekek, így azt szeretnénk kérni, hogy a kormány is haladjon ebbe az irányba. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényben, amelyet most az előterjesztő módosítani kíván, alapvetően fontos feladatról van szó, mivel az útdíjfizetés rendszere környezeti szempontból is igen fontos intézkedés. A közúti teherfuvarozás infrastrukturális, környezeti és társadalmi kárait a használóknak kellene fedezniük, ráadásul a nagy távolságra történő szállítás költségeinek emelkedésével a helyi termékek versenyképessége nő. Az útdíjfizetés bevezetése ugyanakkor nem zökkenőmentesen történt, nem volt érdemi tesztidőszak, számos esetben szabtak ki bírságot a jóhiszemű

fuvarozókra, jórészt a gyakorlatlanság, a rendszer ismeretének hiányosságai miatt. Közrejátszik ebben a rendszer bonyolultsága is. A kiszabott bírságok összege ugyanakkor egyes esetekben a fuvarozó vállalkozások működését is veszélybe sodorhatja. Indokolt tehát a megbírságot, de jóhiszemű fuvarozók esetében lehetőséget biztosítani a bírságok elengedésére, nem ideértve azokat a fuvarozókat, akik esetében az útdíj megfizetésének szándékos elkerülése felismerhető. Fontos ugyanakkor, hogy ne kerülhessenek versenyhátrányba a díjat rendszeresen megfizető vállalkozások.

A jelen törvényjavaslat jól példázza, hogy az előzetes társadalmi párbeszédet a törvényalkotásban nem érdemes megspórolni. Ha normális előkészítés lett volna, akkor erre a módosításra most nem lenne szükség, ugyanakkor a törvényalkotás mai színvonalát tekintve az is eredmény, hogy a szakmai párbeszédre és ennek alapján a módosításra legalább utólag sor került. Jelen módosítás egy szakmai szervezet, a Magyar Közúti Fuvarozók Egyesületének kezdeményezésére történt. A párbeszéd során világossá váltak a problémák, és megtörténik az utólagos korrekció. Ezért is szeretném felhívni a figyelmet a Közlekedési Szakszervezetek Országos Szövetsége által kezdeményezett és az LMP által támogatott közlekedési egyeztető fórum fontosságára, amelytől sajnálatos módon a kormányzat távol maradt, holott számos fontos, a közlekedés rendszerét, illetve az ágazatban dolgozók, munkavállalók érdekeit meghatározó intézkedés várható a közeli jövőben.

Mindezek mellett fontos leszögeznünk, az LMP mindig is támogatta a teherforgalmi útdíj bevezetését, de ez az útdíjrendszer rossz, drága, és volna sokkal jobb megoldás is. Ez is kiderülhetett volna például, ha rendszeres, rendes előzetes társadalmi egyeztetés van. Foltozgatása helyett jobb lenne teljesen új alapra helyezni. Mint a bevezetésekor is hangsúlyoztuk, ez a néhány útra korlátozódó, emiatt forgalomtorzító, nehézkesen üzemeltethető, elhibázható rendszer nem jó.

(21.30)

Ennél sokkal jobb lenne egy általános, minden közútra érvényes rendszer, ami a tehergépkocsik megtett kilométerrel arányos útdíjfizetését jelentené GPS alapon, függetlenül attól, hogy merrefelé mentek. Ez egyébként a most alkalmilag orvosolt hibákat, például az útvonal elvesztésből adódó hibák és büntetések kérdését is azonnal megoldaná.

Hibás a rendszer azon része is, hogy a befolyt bevételek teljes egészében eltűnnek a költségvetésben. Mivel az útdíj elvi alapja a teherfuvarozás által okozott kár és költség, az útdíj bevételeit legalább részben ezen károk mérséklésére kellene fordítani, a környezet- és egészségkímélőbb alternatívák támogatására, a közösségi közlekedés fejlesztésére, a lég-

szennyezés és zajszennyezés okozta egészségügyi problémák kezelésére.

Az LMP a jelen törvénymódosítást támogatja, mivel a törvénymódosítás célja az egyes, a rendszer működési hibáiból eredő, jóhiszemű használókat terhelő büntetések elengedése. Ám ezzel a kérdés koránt sincs megoldva, sőt, ha már elkezdte, a kormányzatnak folytatni kell a konzultációkat a szakmai és társadalmi szervezetekkel, és ki kellene dolgozni egy hatékony és a célok elérését valóban biztosító e-útdíjrendszert. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek, 15 perces időkeretben. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót.

Cseresnyés Péter képviselő úrnak adom meg a szót.

(Schmuck Erzsébet elfoglalja jegyzői helyét.)

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az autópályák, autoutak és főutak használatért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló 2013. évi LXVII. törvényt az Országgyűlés 2013. május 27-i ülésnapján fogadta el, kihirdetésére 2013. május 31-én került sor, és 2013. július 1-je napjával történt hatályba léptetése azt az Európában már széles körben elterjedt megoldást szolgálta, hogy az útfenntartás költségeit az utakat használók az igénybevétellel arányosan fedezzék.

Az elmúlt több mint egy évre visszatekintve már elmondhatjuk, hogy a bevezetett új útdíjrendszert a kezdeti apróbb hiányosságok kijavítását követően jelentős sikerként lehet elkönyvelni, amely a közlekedés, az útfenntartás anyagi forrásainak jelentős bővülését is eredményezte. Ez talán az előző felszólalásra egy kicsit válasz is, mert Schmuck Erzsébet képviselő asszony azt mondta, hogy eltűnik a költségvetésben a pénz. Ez a pénz pontosan az útfenntartásra fordítódik, hiszen ezért volt szükség arra, hogy az arányos útdíjrendszert, az arányos úthasználati útdíjrendszert bevezessük.

Miért is mondhatjuk tehát, hogy sikeres és eredményes volt az elektronikus útdíjbeszedési rendszer, és mit jelent ez számokban? És talán ez is válasz az előzőekben felvetett kérdésekre, amit ellenzéki képviselőtársaim felszólalásaiból hallhattunk. A megtett úttal arányos díjbeszedési rendszer bevezetéséről szóló, 2012 tavaszán elfogadott kormányhatározatot megelőző évben a Közlekedésfejlesztési Koordinációs Központ adatai szerint 40,6 milliárd forint értékben adtak el matricákat, ebből 25,7 milliárd forint volt a belföldi rendszámokra eladott jegyek összértéke, 14 milliárd 955 millió forint pedig a külföldiek által megvásárolt matricáké. Ezért volt szükség a nagyon

gyors bevezetésre, ezért volt szükség arra, hogy lehetőleg minél előbb az új útdíjrendszer bevezetésre kerüljön.

A kormány az új útdíj bevezetésétől 150 milliárd forintos többletbevételt várt. A számok is igazolták a várakozásokat, és igazolták azt, hogy minél előbb be kell vezetni ezt a rendszert, hiszen a megalapozott tervezést követően 2013. december közepéig a beszedett útdíjbevétel túllépte a 75 milliárd forintot, az aktuális adatok pedig ugyancsak a tervezett szintű bevétel megvalósulását mutatják, ugyanis, ahogy államtitkár úr bevezetőjében is elhangzott, idén január 1-jétől augusztus 31-ig 106,8 milliárd forint volt a megszolgált útdíj összege. A rendszerben eddig 40 ezer ügyfél több mint 142 ezer gépjárművet regisztrált, ezeknek több mint fele, 77 ezer tehergépjármű már fedélzeti eszközzel végzi a bevallást.

A nyári hónapok útdíjbevételei, az egymást követő hónapok, részben a szabadságolások és a jelentős fuvarozási igényű termelővállalatok leállása miatti ingadozás ellenére kiegyenlítették egymást, tehát a bevételi számok a terveknek megfelelően alakulnak.

Miért is fontos az új útdíjrendszer működtetése? Az 1200 kilométernyi gyorsforgalmi úthálózaton realizálódik a futásteljesítmény 54 százaléka és a díjbevételek 66 százaléka. Az összbevétel 91 százalékát a J4-es járműkategória eredményezi. Jelentős a külföldi tulajdonú gépjárművek forgalma, s ez alapján ellenőrizhetőbbé vált az ő díjfizetésük, ugyanis mint az előbb mondtam, az arányokat, körülbelül egyharmad díjat fizettek a külföldi kamionok, most ez kiegyenlítődik, körülbelül 50 százalékát fizetik az új útdíjrendszer alapján a külföldi kamionok az útdíjajknak.

A külföldi teherforgalomból származó útdíj túlnyomó része továbbra is Romániából származik, pontosabban a román fuvarozóktól származik, de jelentősek a lengyel, szlovák és bolgár járművek forgalmából származó díjbevételek is. Az arányváltásnak talán az is oka, hogy nem éri meg a külföldi fuvarozóknak a magyar gyorsforgalmi utakat koptatni, mint ezt régebben lehet, hogy megérte nekik valami oknál fogva.

A megszolgált útdíjra vetítve a fuvarozók 53,8 százaléka már telepített fedélzeti mérőeszközzel végzi a bevallást, tehát volt egy idő, amíg megszokták ezt, és bevezették az új rendszert.

Havonta körülbelül 2 ezerrel nő az útdíjrendszerben regisztrált fedélzeti eszközök száma. A fedélzeti eszközökön keresztüli bevallások értékének növekedésüteme júliusban felgyorsult, amely részben a külföldiek viszonylati jegyről fedélzeti eszközre való átállásának köszönhető.

A fenti adatokkal azt kívántam bizonyítani, hogy az új útdíjrendszer a kezdeti nehézségek ellenére a nagy egész tekintve működik, és jól működik, mindenféle ellenvélemény ecsetelése ellenére is. A mostani törvényjavaslat nem az új útdíjkonceptió felül-

vizsgálatát jelenti, hanem kisebb korrekciókat javasol és eszközöl.

Néhány szót hadd mondjak a törvényjavaslatról magáról. A javaslatot az indokolta, hogy az új útdíjrendszer bevezetési időszakában még gyakorlatlan felhasználók díjat fizettek ugyan, de ezt nem mindig az előírásoknak megfelelően, késve vagy tételes bevallás alapján tették. A jóhiszemű fuvarozók jogosultságukat utólag, de legfeljebb a használat észlelését követő 8 órán belül váltották meg, vagy az előre meghatározott útvonalról funkcionálisan párhuzamos, adott esetben olcsóbban igénybe vehető szakaszra tértek le. Az ismétlődően elhibázott díjfizetés alkalmanként akár 165 ezer forintos bírság kiszabásához is vezethetett. Bár a probléma a fuvarozók egy kisebb csoportját érinti, a becslések szerint, mint ahogy elhangzott, 100-120 vállalkozás jelentős részét azonban közbeavatkozás híján tönkre is tehetné a felhalmozódott bírságteher megfizetése. Az Országgyűlés a közérdek sérelme nélkül úgy rögzíthet most átmeneti szabályozást, hogy a jogkövető magatartást tanúsítók ne kerüljenek versenyhátrányba a díjat meg nem fizetőkkel szemben.

A javaslat szerint tehát, aki 2013. július 1. és 2014. március 31. között megsértette a fenti rendelkezést, kérelmet nyújthat be a Nemzeti Útdíjfizetési Zrt.-hez, és ez alapján mentesülhet a bírság alól. A kérelmezés feltételei a következők. A jogosulatlanul használt útszakaszra a viszonylati jegyet a NÚSZ Zrt. észlelésétől számított 8 órán belül megfizették. Az így megváltott jogosultságot más alkalommal sem érvényesítették, és a kérelmező teljes, bizonyító erejű magánokiratban nyilatkozik erről. A bírságra olyan főút részét képező, útdíjköteles elemi útszakaszon került sor, amely az autópályával közös csomóponttal rendelkezik, és a megbírságolt személy az adott autópályára, amelynek a csomópont része volt, rendelkezik vagy rendelkezett jogosultsággal. A bírság kiszabására olyan főút részét képező, útdíjköteles elemi útszakaszon vagy az odavezető úton került sor, amely funkcionálisan párhuzamos azzal az úttal, amelyre ugyanazon időben az érintett jármű rendelkezik úthasználati jogosultsággal, és a jogosultságot annak érvényességi ideje alatt nem váltotta úthasználatra.

(21.40)

Ez abban az esetben érvényes, ha a viszonylati jegy érvényességi idején belül, adott ellenőrzési ponton irányonként legfeljebb egy alkalommal történt meg. A kérelem benyújtását megelőzően bírságonként a szolgáltatási díjat meg kell fizetni. A kérelmező a kérelem benyújtását megelőzően azon az útvonalon, amelyen úthasználati jogosultsággal rendelkezett... - és a ténylegesen igénybe vett útvonal útdíja közötti útdíjkülönbözetet megfizette és ezt igazolja. A

kérelmet 60 napon belül kell benyújtani, ezt követően az igazolást az útdíjszedő 120 napon belül állítja ki.

Úgy vélem, a felsoroltak alapján ezen törvényjavaslat elfogadásával az Országgyűlés a közérdek sérelme nélkül, méltányosan eljárva a jóhiszeműen útdíjat fizető, de a törvényi szabályozást nem teljesen ismerőkkel szemben úgy gyakorolhat kvázi amnesztiát, hogy a 2013. évi LXVII. törvény hatálybalépésétől, azaz 2013. július 1-jétől már jogkövető magatartást tanúsítók sem kerülnek versenyhátrányba a díjat meg nem fizetőkkel szemben.

A javaslat a méltányos szabályozást a 15/A. § (10) bekezdésével kiterjeszti azon fuvarozókra is, akik a hatályos törvényi szabályozás alapján jogszzerűen megállapított bírságot időközben már megfizették, hiszen esetükben a megfizetett bírság visszautalásra kerül. Ahogy a javaslat indoklása is tartalmazza, a bírság megfizetése alóli mentesítés egyszeri. Az elmúlt több mint egy év gyakorlati tapasztalatai a bevezetőben általam elmondottakon túl azt mutatják, hogy a fuvarozószakma már teljesen megismerte a bevezetett útdíjrendszert, sőt döntő többségük annak kényelmesebb formájára tért át, hiszen jelenleg már 10 hazai vállalkozásból 9 fedélzeti berendezést használ a díjas szakaszok igénybevételeéhez, csak 10 százalékuk vesz még viszonylati jegyet.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az elmondottak alapján javasolom önöknek a T/1124. számú törvényjavaslat majdani elfogadását. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Fónagy János dobol. - Dr. Józsa István: Halk dobolás!)*

ELNÖK: Köszönjük. Most Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon sok minden elhangzott a törvénnyel kapcsolatban, és az eredeti törvénnyel most nem szeretnék foglalkozni. Beszélhetnénk arról, hogy ez mennyire volt jó, mennyire használt, mondjuk, a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak, a fuvarozóknak, mennyire volt hatással a szállítási költségekre és ezáltal egyes termékek áraira. De inkább beszéljünk arról, amiről most szól ez a módosítás, aminek örülünk, és mint mondjuk, támogatjuk is.

Azt meg szeretném jegyezni, hogy sokan az amnesztia szót használják. De azt szögezzük le, hogy ez nem egy automatikus amnesztiáról szól, nem arról szól, hogy innentől kezdve elengedjük ezeket a bírságokat, ezeket a tartozásokat, hanem egy lehetőséget adunk arra, hogy a jóhiszemű úthasználati vétségeket korrigálják és ezzel az államhoz forduljanak, ami el is hangzott, hogy miket értünk ezalatt. Főleg ezek a problémák, amelyek felmerültek az elmúlt időszakban, a párhuzamos utak használata, vagy rövid letérések bármilyen okból kifolyólag, a tankolásoknál vagy bárminél.

Annak is örülök egyébként, hogy talán így is kelene működni a törvényhozásnak. Ha hozunk egy törvényt, és utána azt tapasztaljuk egy idő után, hogy ebben a törvényben vannak hiányosságok, vannak esetleg problémák, megoldandó dolgok, akkor nem ragaszkodunk mereven ahhoz, hogy ezt a törvényt pedig meghoztuk és akkor így lesz, hanem megpróbáljuk korrigálni, és valóban ez a módosítás ezt eredményezi. Tehát ha észlelünk egy hibát, akkor gyorsan lépünk és korrigálunk, ezzel is segítve a vállalkozásokat, az embereket, adott esetben itt építéssel a fuvarozókat.

Azért is örülök annak, hogy ez a törvénymódosítás bekerült a Ház elé, hiszen merem, szeretném remélni, hogy esetleg ehhez a módosításhoz hozzájárult az is, hogy nem volt hiábavaló az a kérdéssorozat, amit idén tavasszal intéztem a nemzeti fejlesztési tárcahoz e témában. Ugyanerre a kérdésre írásban kértem válaszokat, és esetleg ezzel is sikerült felhívni a figyelmüket. Tehát örülök neki, hogy felfigyeltek a problémára, és ez a módosítás lehetőséget ad arra, hogy a törvényből eredő visszásságokat visszamenőleg rendezze és a jogos panaszokat figyelembe vegye.

Most viszont szeretném felhívni a figyelmüket e módosítás kapcsán egy másik problémára, ami az autópályák használatával kapcsolatos. Ha valóban úgy van, ahogyan azt az előterjesztő a jelenlegi törvényjavaslat indoklásában állítja, hogy a megtett úttal arányos díj, illetve az ezt lehetővé tevő infrastruktúra az elektronikus útdíjszedési rendszer bevezetésével, az ellenőrzési kapacitás és annak hatékonysága a többszörösére növekedett, akkor érthetetlen számomra, hogy a személygépjárművekre ezt miért nem lehetséges kiterjeszteni. A hatékonyság alapján a költségvetés bevételei nyilván növekednének, ugyanakkor a díjköteles utakat használók is jól járnának. Csak annyit kellene ugyanis fizetniük, amennyit valóban közlekednek autópályán. Amíg azonban az egyszerű állampolgárok nem részesülhetnek a valóban igénybevétel-arányos térítési kötelezettség előnyeiből, mivel magyarázható az, hogy az általuk vásárolható legolcsóbb matrica is 10 napra szól. Tehát jelen pillanatban 10 napra szóló matricát vásárolhatnak az autópályát használók, személygépkocsival közlekedők.

Nyilván önök is egyetértenek velem abban, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy semmilyen arányosság nem fedezhető fel abban a rendszerben, amelyben például egy hétvégi hazautazásra is tíznapos jogosultságot kell váltani. Vagy ha teszem azt, vegyünk egy eklatáns példát a nyár folyamán: Budapestről valaki le szeretne menni a Velencei-tóra, mondjuk, egy szombati nap, akkor neki ahhoz, hogy az M7-es autópályát használja, tíznapos matricát kell vennie. Nem fog tíznapos matricát venni, a régi 70-es úton fog lemenni, ezzel növelve ennek az útnak a terheltségét, rontva az ott lakók komfortérzetét.

Emlékeztetem önöket arra, hogy 2012. január 1-jével éppen önök által került megszüntetésre az autópálya-használók körében meglehetősen népszerű, négynapos jogosultságot biztosító matrica, amelynek az akkori ára 1650 forint volt. Jelenleg a legolcsóbb a 2975 forintba kerülő heti, valójában azonban tíznapos jogosultság megváltása, amelyre abban az esetben is szükség van, mint ahogy említettem, ha akár egyetlen alkalommal történik a díjköteles útszakasz igénybevétele. Tehát bármilyen kisebb távra felmegy egy személyautóval valaki az autópályára, köteles tíznapos matricát vásárolni 2975 forintért. Az intézkedések következtében az alacsonyabb rendű útszakaszok terhelése nagyságrendekkel megnőtt, amely értelemszerűen a baleseti kockázatot is nagyban megnövelte, nem beszélve az ilyen alacsonyabb rendű utak melletti településeken élők komfortérzetének romlásáról, egészségügyi kockázatainak növekedéséről.

Azt gondolom tehát, hogy indokolt lenne a rendszer ilyen történő igazságosabbá tételén elgondolkodnunk és erre vonatkozó javaslataikkal mihamarabb előállniuk. Arra gondolunk, hogy a személyautóval közlekedők dönthetnének arról, hogy tíznapos matricát vásárolnak, vagy választhatnák a természetesen reális áron meghatározott és megállapított használatarányos díjat az autópályákon. Szerintem ez használna a magyar autóstársadalomnak, sokkal inkább használna annak a tehermentesítésnek, amit az alacsonyabb rendű utak tehermentesítésére egyébként is fontos lenne már véghezvinni.

Tehát ajánlom figyelmükbe attól függetlenül, hogy támogatjuk ezt a módosító javaslatot is, hogy esetleg ebben az ügyben is, amennyiben lehetne, lépünk még ebben a ciklusban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ott folytatom, ahol Szilágyi képviselő úr abbahagyta, mert ha továbbgondolom ezt a kérdést, az is felmerül bennem, hogy egyáltalán a közutakat miért nem adjuk vissza a társadalomnak. Miért nem adjuk vissza az embereknek? Miért kell az, hogy ezt a külföldi gazdaság elfoglalja tőlük lényegesen nagyobb közlekedésbiztonsági kockázatot teremtve és tönkretéve az utakat? Miért kell az, hogy a magyar közutak túlnyomó többségén olyan külföldi kamionok sokasága járjon, ami nem a magyar gazdaságot segíti, hanem egyszerű tranzit-országgá teszi a közutainkat.

Arról beszélünk, hogy miért foglalják el, de én nem is erről akarok beszélni. Cseresnyés képviselő úr sok-sok számot mondott. Kíváncsi lennék, ha íratnék a parlamentben egy zh-t ebből, hogy milyen számok hangzottak el a felszólalásban, a sok számból ki

menne át a vizsgán. (Dr. Józsa István: *Én is!*) Mert nem ezek az érvek azok, amelyek egyáltalán nekem fontosak. Én nem arról akarok beszélni, hogy jó-e a mobil rendszer, vagy nem jó a mobil rendszer, vagy jó-e a díj, vagy nem, hanem arról akarok beszélni, hogy miért olcsóbb egy kínai cipő, mint egy maratócipő. Arról akarok beszélni, hogy miért olcsóbb a szlovák tej, mint a magyar termelők teje. Mert ezek a szállítmányozási szabályozások azok, amelyek ezt okozzák.

(21.50)

Sem a gazdasági kockázatokat és károkat, sem a környezeti károkat, sem a közutakban okozott károkat, sem pedig a társadalom számára okozott károkat nem fizeti meg az a mobilizáció, amit gyakorlatilag bújtatott támogatásokkal a magyar kormányok egymás után folyamatosan erősítenek.

A Fidesz-kormány mindig beszél ilyenekről, hogy majd hogy erősíti meg a helyi gazdaságot, hogy erősíti meg a helyi termelőket, helyi élelmiszer-ipari fejlesztéseket hogyan fog támogatni, ugyanakkor meg azt látjuk, hogy mindezzel szemben a mai napig, miután a közúti áruszállítás valós társadalmi költségeit nem kell megfizetni, nem kell megfizetni az egészségkárosító hatásával keletkező társadalombiztosítási többletköltségeket, nem kell megfizetni a közút fenntartásával kapcsolatos többletköltségeket, nem kell megfizetni a Magyarországon tönkrement helyi munkahelyeket, ebből adódóan ezek a bújtatott támogatások továbbra is a gazdaságunkat gyengítik.

Szerintem egy ilyen napirend kapcsán is arról kell beszélni, amiről szól. A kis- és középvállalkozásokkal érvelnek. Abban a roppant szerencsés helyzetben vagyok, hogy fideszesek mellett ülök itt a sorban, és mindig előszeretettel hallgatom, amikor az MSZP-s képviselőtársaim képviselői felszólalásaikban az éhes gyerekekről meg ilyenekről beszélnek, hogy micsoda hatásvadász dolog meg ilyesmi, mondják mindig, a kis- és középvállalkozások emlegetése is hatásvadász dolog, semmi más. Miért van szükség arra, hogy a kis- és középvállalkozások ebből éljenek? Miért nincs helyben munkahely? Miért vannak arra kényszerítve, hogy viszonylag nem emberhez méltó munkával éjszakákon át sokszor úgy dolgozzanak, hogy ott lakjanak bent, a kocsikban? A gazdaságunk miért nem úgy fejlődik, hogy helyben megfizetett tisztességes munkahelyei legyenek a társadalom szereplőinek, a magánszemélyeknek, és miért abba az irányba megy el az egész, hogy a mobilizáció az egyik legfontosabb gazdasági mozgatóerő? Tehát a baj ezzel van.

Ha azt kérdezik önök, én nyilvánvalóan a pártom támogatását követve minden bizonnyal támogatni fogom a jogszabályt, ugyanakkor nem értek egyet azzal, hogy ez elegendő lépés lenne annak érdekében, hogy megvédjük a magyar gazdaságot.

Nem hiszem el, hogy ezek a díjak elegendők arra, hogy a magyar közutak biztonságát megteremtsük, visszaadjuk a közutakat a magánszemélyeknek, hogy legalább hétvégenként akik családi látogatásra vagy bármire készülnek, ne szembesüljenek kamionok kockázatával, megszüntessük a tranzitországgént való szereplést, és a Volner képviselő úr által mondott koncepciós tervek, amelyek, mondjuk, a vasúti közlekedésre és áruszállításra tennék vissza szabályozással és megfelelő díjfizetési rendszerrel a súlyt... - ezek a szimpatikus megoldások, amikor ezek a károk nem keletkeznek.

Cseresnyés képviselő úr reagált Schmuck Erzsébet képviselőtársam hozzászólására, hogy mire mennek ezek a források. Ugyanakkor lássuk be, hogy ezek a források nem mennek a magyar társadalom túlnyomó többségének életteret adó vidéki térségek bekötőútjaira, a három és négy számjegyű utak sokaságára. Mindaz, hogy gyorsforgalmi úthálózatot fejlesztünk, ez segíti a tranzitországi működést. Volt már erről szó, hogy a püspökladányi elkerülő út megépül-e. Persze, hát az ott élőknek ez egy alapvető igénye, hogy a Romániából tartó forgalom ne tegye tönkre az ott élők mindennapi életét.

Ugyanakkor mindazok, akik a természetes vidéki életet élnek a kistelepülések sokaságában, ahol három, négy számjegyű közutak jönnek be, azoknak a felújítására, fenntartására, fejlesztésére nincs érdemi forrás, és ezek a források ehhez nem járulnak hozzá. Nem járultak hozzá nyolc évig, amíg MSZP-kormány volt, és nem járultak hozzá az elmúlt négy évben sem, és ez az a mulasztás, amit a vidékkel szemben a közútfenntartásban igenis elkövet a kormányzat, mert mindezek a bevételek nem szolgálják feltétlenül azokat a célokat, amelyek megteremtése annak idején cél volt.

Többször elhangzott ez a kifejezés, hogy a megtett úttal arányos terhelés. Cseresnyés képviselő úr is mondta ezt a kifejezést többször, államtitkár úr is emlegette ezt a kifejezést. Nem arányos, nincs olyan díj, amely kellően arányos lenne a társadalomnak okozott károkkal és mindezek miatt mindezek a rendszerek, amelyek mindig csak egy csővégi megoldást kínálnak és nem pedig megelőzik a problémát, nem lehetnek jók. Az, amit a kormány mond, és én nem szeretem nézni azt, amit a kormány csinál, én hallgatni szeretem, mert mindig olyan szépen beszélnek a helyi gazdaságról, amit Fazekas miniszter úr mond, hogy hogyan fogja megerősíteni a helyi gazdaságot, hogy fog helyben mindenkinek munkahelyet teremteni, ezeket öröm hallgatni, ugyanakkor a mobilizációs lehetőségek továbbra is azt fogják tenni, hogy mindaddig, amíg a mobilizációt elősegítjük, az erőforrás-mozgatást segítjük elő. Azt segítjük elő, hogy helyben megtermelt javakat el lehessen szállítani valahova. Azt segítjük elő, hogy másutt megtermelt olcsó árukat oda lehessen vinni helybe, tönkretéve a magyar termékeket.

Az önök kormánya kicsit büszke lehet magára. A korábbi időszaktól eltérően az import élelmiszerek aránya a korábbi 8 évtől... - 20 százalékról most 37 százalékra növekedett. Egy olyan országban, amelynek a legfontosabb természeti erőforrása a termőföld, és képes lenne az ország túlnyomó többségében teljes egészében megtermelni az élelmiszer-ipari háttérét a népességnek, és tudna jó minőségű élelmiszert termelni, elfogadhatatlan, hogy még mindig csak 37 százalék az a belső élelmiszer és mindaddig, amíg a mobilizációt igenis nem fizettetjük meg rendesen, és igenis olcsón adjuk oda, és olcsón tesszük tranzitországgá az országunkat, addig ez az állapot fenn fog állni.

Tehát én teljes szívemmel együtt érzek minden magyar kis- és középvállalkozóval, valamennyit hősnék tartom, aki még mindig fenn tudja tartani a vállalkozását, mert már tényleg akinek ezek után megvolt, az tényleg egy gladiátorképzőbe kellett hogy járjon gyerekkorában, akinek a kis- és középvállalkozásuktól nem ment el a kedve az elmúlt években. Mindennel együtt érzek, ugyanakkor a megoldás nyilvánvalóan az lenne, hogy nem a mobilizációs lehetőségeket fejlesztem, nem ezt az iparágat fejlesztem, nem bújtatott támogatásokat adok ennek az iparnak, hanem a helyi gazdaságot próbálom helyreállítani.

Egyetértve a vezérszónokunk álláspontjával, az LMP minden bizonnyal támogatni fogja ezt. Ugyanakkor annak örülnék, ha nem ilyen toldozgatással-foldozgatással javítanánk ki korábbi hibákat, hanem koncepcionálisan a gazdaságunkat próbálnánk átalakítani. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kétperces felszólalásra jelentkezett Kiss László az MSZP részéről. Megadom a szót.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem is hiszem, hogy a két percet ki fogom használni, csak néhány gondolat. Elsősorban Schmuck Erzsébet jegyző asszony felvetését szeretném én is megerősíteni, illetve Józsa István képviselőtársamét. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy egyrészt ez a javaslat egyeztetések eredményeként kerül elénk. Azt gondoljuk, hogy ez egy követendő minta a kormány részéről, ami arról szól, hogy szakmai szervezeteket bevonva egyeztetések folynak, és levonva a korábbi akár hibák tapasztalatát, korrigálva elénk jön egy javaslat.

Én magam ebben nem a gyengeség jelét látom. Én azt gondolom, hogy ez erőssége ennek a javaslatnak. Azt hiszem, hogy több alkalommal belátható persze, hogy az MSZP-nek igaza volt ezekben az agályokban, de ez most nem lényeges. Az a lényeges, hogy a kormány sok szempontból kijavítja azokat a hibákat, amelyek ebben benne voltak. Ebben mindenképpen szeretnénk támogatni a kormányt.

A másik oldalról az is fontos az egyeztetés szempontjából, hogy a közlekedést úgy értve, hogy a maga komplexitásában kell nézni. Nem akarok én hosszú elemzéseket tartani, hiszen államtitkár úr kiválóan tudja ezeket a kérdéseket. Fontos azonban, hogy valóban megalakult a Közlekedési Egyeztető Fórum több szakszervezet részvételével.

Ha megengednek egy kritikát, én magam hibának tartom azt, hogy a kormány ezen az egyeztetésen, ezen a megalakuláson nem vett részt. De nagyon remélem, hogy ahogy most ebben a javaslatban azt látjuk, hogy partnerként tudott viszonyulni a szakszervezetekhez, illetve a fuvarozók szakszervezeteihez, úgy egyébként más ügyben is ezzel a Közlekedési Egyeztető Fórummal vagy más fórumokkal partnerként fognak beszélni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. További felszólalót nem látok. Az általános vitát lezárom. Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Visszafogom magam, mert számtalan érdekes kérdés merült fel. Úgy is, mint infrastruktúremler, és hal-kan mondom, úgy, mint a Közlekedéstudományi Egyesület elnöke, itt nagyon jó szakmai vitákat tudunk lefolytatni, és esetenként folytatunk is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm mindegyik parlamenti pártnak a támogatást. Valóban az előterjesztés szempontjából ez a lényeg. Kérem, hogy támogassák, és köszönöm az itt elhangzott támogatásokat. Van néhány olyan gondolat, amit nem szeretnék a levegőben hagyni, mert a kormány semmiképpen nem kívánja a parlamenti vitát arra leszorítani, hogy előterjesztjük, ilyen vagy olyan okokból támogatják, és szó nélkül hagyjuk. Néhány konkrét kérdés, hogy miért március 31-e. A fuvarozói érdekképviselet március közepét kérték. Ők kérték ezt az időpontot, így lett március 31-e.

Hogy a bevezetése mennyire volt előkészítve, mennyire nem, csodálom Józsa képviselő úrnak a drámai, esetenként elégikus hangvételű ellenzéki megfogalmazásait, a dolog azért messze nem volt ilyen drámai.

(22.00)

Csak példaként mondom, hogy 300, nyugati nyelveket beszélő ember volt a határon, azért igyekeztünk ezt előkészíteni. És azért az, hogy egy 190 milliárdos árbevétel mellett van 2 milliárd, egyébként alapvetően egy jóhiszemű tévedést tudomásul vevő grátisz, és egyébként az a 80-100-120 magyar vállalkozást nagyon hátrányosan érintő tolerancia,

amit önök is támogattak, az nem azt jelenti, hogy ez az egész úgy, ahogy volt, rossz. Tehát a dolog messze nem volt olyan drámai. És ha azt vesszük, hogy nyugat-európai országok esetenként évekig vacakoltak ennek a bevezetésével, és semmivel kevesebb problémájuk nem volt, akkor én úgy gondolom, nem kell - hogy mondjam -, hogy önvád mardosson minket emiatt, azzal együtt, hogy egy évtizeden át megszokott rendszert változtattunk, természetes, hogy van benne tévedés.

Hölgyeim és uraim, biztos, önöknek van jogosítványuk, nekem is van, próbáltam fejben utánamen- ni, 54 éve. Ismerjük a KRESZ-t, van róla vizsgánk. És soha nem vétünk a KRESZ ellen, pedig tudjuk? Jóhiszeműek vagyunk? Persze hogy azok vagyunk. Hibázunk? Hibázunk. Megbüntetnek minket? Megbüntetnek. Dühöngünk miatta? Igen. Tehát ezért mondom, hogy azért ez nem azt jelenti, hogy itt valamilyen eredendő felületességgel történt ennek a bevezetése.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanezt mondom az árfelhajtó hatására is. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt kell mondanom, hogy minden inflációs mérés azt mutatja, sem ennek, se másnak a több képviselőtársam által - hogy mondjam - felhozott árfelhajtó hatását a magyar statisztikai rendszer nem észlelte. Ebben természetesen benne van az is, hogy a jó felényi díjat külföldiektől szedtük be, na de hát a másik fele is azért 70-80 milliárd, nem jelent ez meg a költségek áthárításában.

Volner képviselő úrnak szeretném mondani - mert nagyon konkrét dolog ez az áfacsalás és a követése a dolgoknak -, hogy direkt a pontos számot a kollégáim megmondták: az 1171/2014. kormányhatározat felkérte vagy felhívta a közlekedésért felelős minisztert, hogy a közlekedési adatfelvevő rendszereket hangolja össze éppen ilyen célok érdekében.

Az eredeti rendszer kimunkálásánál is szóba került, és ebben a Házban, azt hiszem, ezt nem kell külön hangsúlyoznom, hogy ez a most általunk tárgyalt kérdés számos személyiségvédelmi, adatvédelmi kérdést felvet, ezt 1,5-2-2,5 évvel ezelőtt is tudtuk, akkor is számos megbeszélésnek ez a témája volt, tovább kell rajta dolgozni. Jelenleg nincs a birtokunkban az a megoldás, amely az ön által is vázolt, egyébként a társadalom szempontjából helyes célok elérésének, ugyanakkor a személyiségvédelemnek és az adatvédelmi normáknak eleget tenne, hiszen egy ilyen rendszer nemcsak az áfacsalókat követi le, hanem sok mindenki mást is.

Ne a szakmai felületességemnek, hanem kérem, az idő előrehaladottságának tudják be, hogy most a ROLA-ba meg az intermodális szállítási módokba nem megyek bele, ennek egy hosszú története van,

egy nagyon fontos jelene, és közös reményünk, hogy egy jövője is. De úgy gondolom, hogy minden frakcióban ülnek olyan szakértők, akik ennek az út-ROLA-ról, hogy mondjam, a gumikerekes szállításról a kötött pályás rendszerre való átállásnak az előnyeit és esetenként a szakmai és gazdaságossági ellenállásait mutatják.

Képviselő asszony elment, de mondom neki is és mindenki másnak, kérem, nem maradt el a párbeszéd. *(Jelzésre:)* Bocsánat, itt van, fönt ül jegyző asszony, nem láttam. Nem maradt el a párbeszéd, volt párbeszéd. Egyébként a különböző közlekedési szakszervezetekkel, fórumokkal sok-sok éve tárgyaltunk, esetenként elég nagy közöttük a mozgás, nem lehet mindig a szervezetet utolérni, mert elég nagy a fluktuációjuk, de erről is tárgyaltunk, és általában ezekkel ez megvan.

Ékes bizonyíték ez az utólagos korrekció, hiszen azt alapvetően a fuvarozók érdekvédelme egyeztetette le velünk.

Forgalomtaszító hatása nincs, a forgalom visszaállt mindenütt a korábbi szintekre.

Azt talán képviselőtársam is elmondta, hogy az útdíj egy úgynevezett pántlikázott pénz, tehát az visszakerül a rendszerbe. Zárójelben jegyzem meg képviselő úrnak: a kínai áruk nem a magyar útdíjrendszer miatt olcsók, hanem például azért, mert nincs ott társadalombiztosítás, tehát lényegesen olcsóbban állítják elő eredendően. Más a tétel.

Ugyancsak a felvetése, hogy ez a 2 milliárd forint elengedett; mondjuk, ezt nem is fizették be, tehát itt a kamat eleve fel se merül, hiszen nem volt pénzhasználat annál a pontosan nem tudjuk, de 100-200 millió forintnyi összegnél, ahol visszatérítés van. Azért lássuk be, hogy ők jogszabályt sértettek, jóhiszeműen, és reményeim szerint az Országgyűlés által utólag toleráltan, de végső soron elkövettek, úgyhogy én azért itt a kamattérítésnek, bevallom, nem látom igazán alapját.

Még egy konkrétumot. Az én legjobb tudomásom szerint a növekedési hitelprogramokból a fuvarozók nincsenek kizárva, sőt az euro 4-es, 5-ös, tehát a korszerűbb kocsiknál való lecserelésnél korábban ennek még kampánya is volt, hogy kedvező feltételekkel kaphattak.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer köszönöm ennek a senki által nem vitatottan szükséges tervezetnek az aktív vitáját, és kérem, hogy a támogatásukat a végszavazásnál érvényesíteni szíveskedjenek.

Köszönöm a figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a türelmet. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirendi utáni felszólalások következnek.

A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából: „Tényleg megéri a vízi 'szafarira' érkező, néhány kalandvagyó, 'fehér' ökoturista kedvéért eljátszani az érintetlen dzsungel bennszülött málhahordóinak szerepét?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mi, nemzeti radikálisok szabad emberek vagyunk, éppen ezért nem nagyon szeretjük a tabukat vagy bizonyos tabukat, s nem fogadjuk el, hogy ezekről a dolgokról még a kérdésfelvetés szintjén se ejthessünk szót.

Az egyik ilyen liberális tabu nem más, mint a vízlépcső kiépítése. Ahogy igaz ez a Dunára, úgy érvényes a Drávára is. A folyó úgymond természetes állapotban való tartása, a bioszféra-rezervátumról szóló, sötétzöld elképzelések széles sajtónyilvánosságot kapnak. A fideszes környezetvédelmi államtitkár, Illés Zoltán nem sokkal korábban üdvözlendőnek tartotta, hogy a vízierőmű-építési tervek mára lekerültek a napirendről, s ennek nyomán a saját érdekeit szem előtt tartó természetvédelmi és vadászlobbi nyilván hallani sem akar a Dráva többfunkciós hidrotechnikai létesítményekkel történő hasznosításáról. Nekik a folyó szabdalta, vadak járta rengeteg romantikus elképzelése jelenti a területfejlesztést, pedig a megye déli része számára is a táji adottságaink hasznosítása lenne az egyik legfőbb esély a hátrányos helyzetből való kitörésre, hiszen a mai folyamatok mellett lassan eljutunk abba az állapotba, amiben a török kiűzése után voltunk, nevezetesen, hogy Somogyország jelentős része belvízzel borított, lakatlan őserdő.

(22.10)

Az általános gazdasági és társadalmi fejlődés, a reális környezetvédelmi megfontolások megkövetelnék a víz mint megújuló energiaforrás hatékonyabb kiaknázását, a mezőgazdasági szempontból is jobb vízgazdálkodási rendszer kialakítását. Ez egyenesen vezetne a horvátokkal 1988-ban kidolgozott vízierőmű-építési tervek megvalósításához, amelynek segítségével sok új munkahely - képzettséget nem igénylő állásoktól a legmagasabb kvalifikációt megkövetelő beosztásokig - jöhetne létre az óriási munkanélküliséggel sújtott, s éppen ezért a fiatal generációk rohamos elvándorlásával terhelt környékünkön is.

De ehhez először is le kellene számolni azzal a hazugsággal, hogy a Dráva az egyik utolsó természe-

tes állapotban megmaradt, érintetlen európai folyó, és ezt most emberi beavatkozással elrontani eredendően ördögtől való lenne. Aki egy kicsit is tisztában van a térség gazdaságtörténetével, az tudja, hogy mindez nem így van, hiszen a Drávát - beleértve annak somogyi szakaszát is - a XVIII. század vége óta nagyobb mértékben szabályozták, mint a Tiszát. Pont, hogy az akkori túlszabályozás okoz mára gondokat, állandósult medermélyülést, amely miatt a part menti területek kiszáradása, a tölgyes erdők pusztulása folyamatos.

A Dráva osztrák, szlovén, horvát szakaszán jelenleg majd két tucat erőmű üzemel, s azok semmiféle környezeti katasztrófát nem okoznak, viszont áramot termelnek, munkahelyet teremtenek, és sokféle egyéb szempontból hasznosítják a folyó vizét. Ezzel szemben hány munkahelyet hozott létre nálunk az idestova két és fél évtizede favorizált, papagájszerűen szajkózott ökoturisztikai hasznosítás? Szóval tényleg megéri a vízi szafarira érkező, néhány kalandvagyó fehér ökoturista kedvéért eljátszani az érintetlen dzsungel bennszülött málhahordóinak szerepét? Nyilván nem, és nem is kell. Még akkor sem, ha a legmesszebbmenőkig szem előtt tartjuk a természeti érdekeit.

Nem kell választanunk ugyanis a gonosz technokrata Kiskörei-víztározó vagy az élővilágról, a madárrezervátumról híres Tisza-tó között. Nem kell választani, hiszen a kettő egy és ugyanaz. Magyarország 40 esztendeje létrehozott legnagyobb mesterséges tava, amely körül fellendült a falusi, a horgász- és a hagyományos nyaralóturizmus, amelyből áramot termelnek, amely segítségével az áradásokat szabályozzák és biztosítják az Alföld jobb vízellátását; amely körül az állat- és növényvilág köszöni szépen, nagyon jól elvan.

Persze, nehéz ezt beismerni a sötétzöldeknek. Mint ahogy arra is nehéz magyarázatot adni, hogy ha a megújuló forrásokból előállított villamos energia óriási hányadát a víz adja, s ha a hazai energiaigények egynolcadát fedező vízienergia-potenciállal rendelkezünk, akkor miért néznek úgy az erőmű-építési terveket felvetőkre, mint a középkorban a boszorkánysággal vagy eretnekséggel vádolt emberekre. A Jobbik megóvándó kincsként tekint a természetre, de azalatt semmiképpen sem azt értjük, hogy egy meglévő rossz állapotot kellene konzerválni. Az erőműépítéssel nem a szerencsétlen nádi poszáták élőhelyét akarjuk lerombolni, de igenis ki mondjuk, hogy az itt lakó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* magyar embereknek is legalább annyi joga van a normális élethez, mint a Dráva gödényeinek. *(Az elnök ismét csenget.)* Ehhez pedig gazdasági fellendülés, legalább ezernyi új munkahely szükséges, ezért kellene leporolni a régi terveket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Biztosi mutyi? Baráti miniszteri biztosok és megbízottak a földművelésügyi miniszter körül?” címmel.

Megadom a szót ötperces időkeretben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Úsznak a zsíros pozíciók - Tomajmonostora polgármestere és a halgazdálkodás” címmel közölt cikket a vidék.ma hírportál, illetve az Alfahír oldal arról a nyári eseményről, amely során megtapasztalhatta mindenki, hogy egy miniszteri megbízotti pozícióhoz elegendő egy jó ismerős, és szakirányú szakértelemre már szükség sincs.

Történt ugyanis, hogy Fazekas Szabolcsot, Tomajmonostora polgármesterét jelölte ki Fazekas Sándor miniszter halgazdálkodásért felelős miniszteri biztossá. A minisztérium közleménye szerint Fazekas Szabolcsnak a Debreceni Egyetemen szerzett agrármérnöki diplomája mellett állattenyésztő és állat-egészségügyi technikus végzettsége is van. Fazekas Szabolcs egyébként a tavaszi választás egyik legfontosabb kampánystábtárgya volt, a tiszafüredi lépfene ügyében is érintett miniszter, akkor még képviselőjelölt háza táján. Szinte nem volt olyan rendezvény a térségben, ahová nem ment volna vele, nem mutatkozott volna vele, de ő volt az egyik ellenzéki párt fórumának is a tönkretevője Tiszafüreden is, ahol a felheccelt tömeget vezényelték oda ismeretlenek.

Egyébként arról a Fazekas Szabolcs személyéről van szó, aki Tomajmonostora polgármestereként húzott egy szépet, és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet pályázatán az összes helyi földet megszerezte, kiegészítve 24 birtokkal a szomszéd Kunmadaras településről is. Fazekas Szabolcs összesen 680 hektár földdel rendelkezhet, ráadásul 2013 szeptemberében további 170 hektárnyi szántót nyert a botrányokkal tarkított Hortobágyi Nemzeti Park pályázatán Abádszalókon.

A halgazdálkodási biztosról, akit falujában Fazekas Sándor Mészáros Lőrincének neveznek, megdöbbenéssel értesült az úgynevezett halszakma, hiszen Fazekas halbiztos úr nevét nem tartja számon, azaz sem komoly konferenciákon nem lehetett hallani eddig, sem publikációit nem lehetett olvasni, és még csak nem is töltött be olyan tisztséget valamilyen halászati, halgazdálkodási szakmai szervezetnél, amit el lehetne ismerni. Az elmúlt tíz évben pedig azokon a horgászati, halászati fórumokon, ahol a

szakma krémje megfordult, nem nagyon lehetett őt látni.

Azonban a minisztérium rendezett egy gyors felhozó meccset is az új halbiztosnak, ugyanis az FM igazgatása által kötött szerződések sorában Z0040810 kötelezettségvállalási azonosító számon Fazekas Szabolcs 4 millió 847 ezer forintot kapott 2014. június 1. napjától határozatlan időtartamra, melynek keretében feladata a halgazdálkodás fejlesztésére vonatkozó feladatok voltak.

De nemcsak ő az egyetlen földművelésügyi miniszter körüli érdekes megbízott vagy biztos. Fazekas Sándor, még akkor vidékfejlesztési miniszterként 2014. január 1-jétől megbízta Jász-Nagykun-Szolnok megye közgyűlési elnökét, Kovács Sándort, aki egyben a Magyar Olimpiai Bizottság tagja, a miniszter által korábban irányított város képviselő-testületének tagja, városi tanácsos; tehát Kovács Sándort megbízta, hogy a Tisza-tó nemzeti program vidékfejlesztési feladatkörébe tartozó feladatokat mint miniszteri megbízott koordinálja. Kovács Sándort a helyi közélet Fazekas Sándor legrégebbi fegyverhordozójaként tartja számon, így nem lehet véletlen a részére adott jutalomposzt.

Felmerült, mennyit is és miért költ a Földművelésügyi Minisztérium a megbízottjaira, biztosaira, és hogy miként kerülhetnek a szakmai kompetenciák elé a baráti, esetleg kiszolgálói viszonyok. Szintén felmerül a kérdés, hogy mennyire szereti a minisztérium, ha az ilyen kínos baráti kapcsolatok nyilvánosságra kerülnek, mert a közvélemény tájékoztatása érdekében egy miniszteri biztost szerepeltet csak honlapján Horváth István személyében, a többiről hallgat. Már csak az a kérdés: sanda politikai szándékból vagy valóban kínos kapcsolódási pontok sokasága miatt hallgat a Döbrögi uramra emlékeztető stílusban regnáló miniszter és minisztérium. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Egészségügyi helyzetkép, Komárom-Esztergom megye 2014” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szólnom kell a Komárom-Esztergom megyei egészségügyi helyzetről, ugyanis rányomta bélyegét a kormány kórházátalakítási koncepciója sajnos megyénk egészségügyi helyzetére is.

Mindannyian tudjuk, nagyon sokszor szóba hoztam akkor kérdés, interpelláció formájában a problémát a kis kórházak bezárása, elsilányítása kapcsán. Mert persze azt elismerem, hogy van abban koncepció, van abban ráció, hogy legyenek nagy egészség-

ügyi központok, ahol egy helyen, közel egymáshoz mindenféle ellátást meg lehet találni, és így a különböző ellátások közötti kapcsolat is élelkebb lehet, és komplexebb kezelést kaphat egy-egy rászoruló beteg ember, csak ha ez az egész megye egészségügyi ellátásának minőségromlásával jár, vagy beteg emberek, illetve nehéz helyzetbe és életveszélyes helyzetbe került emberek életét és egészségi állapotát kockáztatja ez az állapot, akkor ez már nem megengedhető.

(22.20)

Akkor is elmondtam és most is elmondom, hogy ennek a két rendszernek, a kis kórházak rendszerének és a nagy egészségügyi ellátó komplexumoknak együtt, párhuzamosan kéne működniük. Ha a problémákat nézzük és súlyoznunk kell, akkor még talán kisebb probléma az, hogy az ellátás színvonala csökken.

Ha megyei példákat mondhatnék, megyénkben erre a sorsra jutott például a szőnyi kórházban található szülészeti osztály, ami a megye legjobb minőségű szülészeti osztálya volt. Erre nagyon jó példa volt, hogy a bezárás évében - ezt akkor is elmondtam interpellációban - egy orosz lányi kismama volt az első szülő nő abban a kórházban; amikor az Oroszlány és Szőny közötti távolság cirka 40-50 kilométer, az Oroszlány-Tatabánya távolság 15 kilométer, ez a kismama mégis azt választotta, hogy a komáromi kórházban hozza világra gyermekét.

Vagy akár figyelembe vesszük azt is, hogy milyen folyamatok zajlottak le a tatai kórházban. Ott már a 90-es évek elején megindult a kórházrombolás, a 90-es évek elejétől sorra, fokozatosan zárták be a különböző osztályokat, és mára elfekvővé, belgyógyászati elfekvővé silányították az egykor jó minőségű és színvonalas, európai színvonalú ellátást biztosító kis kórházat. De ugyanez megtörtént az esztergomi, illetve a kishéri kórházzal is.

A másik nagyon nagy probléma az életek kockáztatása. Ez pedig abból a problémából is eredhet, mert nem mindegy az, hogy a mentőszolgálatnak mekkora távolságot kell megtennie, amíg az ellátott lakóhelyétől, a bajba került ember lakóhelyétől vagy akár a baleset helyszínétől eljut abba a kórházba, ahol a megfelelő ellátást a bajba került ember meg tudja kapni. Nem mindegy az, hogy 10-15 kilométert kell megtenni a következő olyan kórházig, ahol mondjuk, egy sebészeti osztály vagy egy belgyógyászati osztály működik - egy akut esetben -, vagy 50-60 kilométert kell utaztatni azt a szerencsétlenül járt embert, míg a megfelelő életmentő beavatkozást meg tudja kapni.

Az elmondott példák és a szűkebb hazámban, a megyémben tapasztalható állapotok is azt mutatják, hogy ez egy átgondolatlan, emberek kárára, főleg anyagi szempontból hozott döntés volt. Azt is látjuk, hogy kialakítottak egy nagy gigakórházat Tatabányán, most már állami fenntartású gigakórházat,

ahol kénytelenek az orvosok pluszműszakokat vállalni, az egész ellátás szinte futószalagon működik, és az ellátók, az orvosok, a nővérek, az egészségügyi dolgozók önhibájukon kívül veszélybe sodorhatnak ellátottakat, ugyanis sokszor azt tapasztaljuk, hogy szinte öntudatlanul, félájult állapotban - bocsánat a kifejezésért -, holtfáradtan végzik a feladatukat.

Éppen ezért arra kérem a kormányt, illetve a közvéleményt is, hogy fókuszáljon erre a problémára, gondolja át újra ezt a koncepciót, bár abba az állapotba visszahozni sajnos a romboló tevékenység következtében ezt a helyzetet nem lehet, amilyenben volt, de valamilyen orvoslásra igenis kell hogy kényszerüljön a kormány, és igenis meg kell teremteni a lehetőséget arra, hogy a régi kis kórházakban hasonló színvonalon vagy akár ugyanolyan színvonalon is az ellátások tovább folytatódhassanak, illetve újraindulhassanak.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „A kormánypárti sikerpropaganda mögötti valóság” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlegi kormánypártok képviselői ellenzékben nagyon határozottan - hozzáteszem, nagyon helyesen - kiálltak mind a Gyurcsány-, mind a Bajnai-kormány vidékromboló lépései ellen. Az elmúlt években mégis azt kellett tapasztalnunk, hogy a második Orbán-kormány funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva olyan intézkedéseket foganatosított az egészségügyben, melyek szervesen illeszkednek a szocialista-szabad demokrata elődeik által megkezdett sorba.

A kormány tavalyelőtt funkcióváltásra, hatékonyságra hivatkozva egyetlen tollvonással megszüntette a szülészet-nőgyógyászatot és az aktív belgyógyászatot szülővárosomban, Kőrmenten, Cell-dömölkön pedig ugyanezt tette az aktív belgyógyászattal és az aktív sebészettel. Miközben önök biztonságos betegellátásról, a kis kórházak működtetésének megerősítéséről és a helyiek érdekeinek szem előtt tartásáról beszélnek, sorra hozzák a vidéken élők életét megnehezítő döntéseket, hátrányos helyzetbe hozva ezzel a Vas megyeieket is.

Elképesztőnek és cinikusnak tartom, hogy az előbb említett intézkedések után önök olyan nyilatkozatokat tesznek, hogy soha nem látott fejlesztések zajlanak az egészségügy területén. A kormánypárti országgyűlési képviselőknek 2012-ben kellett volna határozottan kiállniuk az emberek mellett, akkor kellett volna minden erejüket latba vetniük a leépítésekkel szemben.

A Jobbik akkoriban minden lehetséges eszközzel tiltakozott a vidékromboló lépések ellen. Parlamenti felszólalásaim mellett tüntetést is szerveztünk a körmendi és a celldömölki kórházért, Körmenten pedig aláírásokat is gyűjtöttünk. A térségben élők szinte egyöntetűen álltak ki az intézményért. Rendkívül rövid idő alatt ötezren írták alá az íveket, de a nemzeti konzultáció fontosságát hangoztató kormány semmibe vette a véleményüket.

A fideszes propagandagépezet megújuló, modern kórházokról, hatalmas fejlesztésekről szól, de az egészségügyi ellátás színvonala egyértelműen csökkent a már csak a szombathelyi kórház telephelyként működő körmendi kórházban. Természetesen nem vitatom a folyamatban lévő beruházások előrevivő voltát, ám a megszüntetett osztályok, elsősorban a szülészet-nőgyógyászat visszaállítása elengedhetetlen lenne.

Sajnálatos módon a közelmúltban ezzel ellentétes nyilatkozatokat olvashattunk a sajtóban. Az is üdvözlendő, hogy Celldömölkön új rendelőintézet épül, ám a Kemenesalján szintén szükség lenne a korábbi osztályok visszaállítására. Az ottani mentőállomásnak már régóta ígérik az esetkocsit, de még mindig nem érkezett meg. Városom, Szentgotthárd mentőállomásának is szüksége lenne egy új esetkocsira, már csak a megyeszékhelytől való nagy távolság miatt is.

Nézzük a betegbiztonság kérdését! Mennyiben beszélhetünk biztonságos ellátásról akkor, amikor például a szlovén Rába-vidéken található Felsőszőlőnőkről, amely már Körmentől is meglehetősen messze, nagyjából 45 percnyi távolságra fekszik, több mint egy óra alatt ér el a mentőautó a szombathelyi Markusovszky Kórházba? Az Őrség egyes településeinek esetében hasonló a helyzet, akár Szombathely, akár Zalaegerszeg vonatkozásában. Ugyancsak komoly problémákkal szembesülhetünk Celldömölk és térsége kapcsán is. A változtatások, leépítések szűkebb hazámban, az aprófalvas település-szerkezetű Vas megyében igen súlyos következményekkel jártak, ezért újra kellene gondolniuk a koncepciót.

Tisztelt Országgyűlés! A Vas megyében élők bízna benne, hogy megfelelő színvonalú egészségügyi ellátásuk érdekében a harmadik Orbán-kormány visszaállítja a megszüntetett osztályokat, és megtörténnek az ígért komoly fejlesztések az említett mentőállomások vonatkozásában. Önök folyamatosan az emberek véleményének kikéréséről beszélnek, a helyi érdekek figyelembevételének fontosságát hangsúlyozzák. Csak remélni tudom, hogy ezekben az ügyekben is meghallják a nép hangját, és átértékelik korábbi döntéseiket. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából: „Gondolatok a Greenpeace születésnapja alkalmából” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem is gondoltam, milyen aktualitása lesz ennek, hogy jobbikos képviselőtársam itt leméregzöldezte azokat, akik esetleg azt gondolják, hogy nem szerencsés olyan műtárgyakkal ellátni egy folyót, ami a működőképességét befolyásolja, de így külön örülök neki, hogy a mai napon erről beszélhetek, ugyanis a mai napon 43 éves a Greenpeace.

Megalakulása a kanadai Vancouverben történt 1971-ben, és onnantól kezdve gyakorlatilag a világ legfontosabb környezetvédelmi kérdéseiben ért el eredményt. '71-ben azért béreltek halászbarkát, hogy atomkísérleteket akadályozzanak meg, és olyan helyekre menjenek el a barkájukkal, ahol ilyenek zajlanak, és ezt sikeresen tették. '75-ben teljes egészében felfüggesztették az ő hatásukra a francia atomkísérleteket is, '83-ban már egyezmény született arról, hogy tíz évig semmilyen nukleáris hulladékot nem süllyesztenek el a tengerben. '86-ban ők léptették életbe a nemzetközi bálnavadászati tilalmat, '87-ben beszüntették a veszélyes hulladékok elégetését az Északi-tengeren.

Gyakorlatilag a mai napig rengeteg dolog tudható be a környezet- és természetvédelmi tevékenységüknek, és ennek apropóján, kérem, nézzék el, hogy a címtől eltérően hadd térjek át egy másik témára. Ugyanis múlt hét pénteken abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy a Magyar Természetvédők Szövetségének meghívására a magyar szövetség 25. születésnapján vehettem részt a Magyar Országgyűlés házelnökével, Kövér László úrral és több parlamenti párt képviselőjével együtt.

(22.30)

Mind a Greenpeace, mind a Magyar Természetvédők Szövetsége nagyjából arra ösztökél, hogy felidézzem azt a törekvést, azt a tevékenységet, amit sok-sok civil ember, sok-sok magánszektorban lévő ember és sok-sok szakember ölelt fel annak érdekében, hogy valamennyien összeállva és szervezetté alakulva arról beszéljenek, hogy a környezet- és természetvédelem fontossága miatt kiemelkedő.

A magyarországi zöldmozgalom történetében a Magyar Természetvédők Szövetsége éppúgy meghatározó, mint néhány más természetvédelmi szervezet, ugyanakkor az a végvárrendszer, ami létrejött és szinte az ország teljes területét lefedte, erősen sebezhető lett. Egy kicsit bánom, hogy ebből a végvárrendszerből a Dráva környékén nem volt olyan, aki képviselőtársamnak fejlesztette volna az ökológiai

érzékeit, mert ez sokat segített volna a mostani viták elkerülése és megelőzése érdekében, viszont az ország nagyon sok részén, megyeszékhelyeken és kistérségeken egyaránt jöttek létre a kilencvenes évek elejétől kezdve olyan vidéki munkahelyeket fenntartó civil szervezetek, amelyeknek mindenféle kormánypropagandától eltérően semmiféle politikai tevékenységet nem állt szándékukban végezni, hanem egyszerűen nádi posztátakat mutattak meg gyerekeknek, hogy az miért is jó, ha a nádasban van, és halfajokat mutattak meg, hogy miért jó az, ha esetleg ökológiai funkcióját betöltve egy folyó képes ökológiai folyosóként is üzemelni.

Ez a szemléletformáló munka, ez a tevékenység az, ami számos kormányzati kritika célpontjába került az elmúlt időszakban. Az még önmagában nem is lenne baj, ha csak kritizálnák ezeket a szervezeteket, de valójában mindez annak a tudatos környezetvédelmi és természetvédelmi szervezeti leépítésnek a részét képezi, ami gyakorlatilag az ország környezetbiztonságát veszélyezteti lassan. És mindennek a civil háttere, mindaz, amit a Greenpeace az elmúlt 43 évben képviselt, mindaz, amit az MTVSZ az elmúlt 25 évben képviselt, mindaz, amit a Magyar Madárta-ni és Természetvédelmi Egyesület az elmúlt 40 évben képviselt, most erősen veszélyeztetett. Nagynagy fájdalommal hallom jobbikos képviselőtársaimtól, és belátom, hogy a magyar egészségügy problémája is olyan súlyos, hogy a parlament falai között kell egyre több szót ejtenünk róla, mert a kormányzat erre a problémára szemlátomást nem igazán kíván reagálni kormányzati tevékenységével, de kérem, fogadják el tőlem azt, hogy a magyar környezet- és természetvédelem helyzete és a környezetbiztonság jelenlegi állapota is erősen beletartozik abba a kategóriába, ami a kormányzat mostohagyermeké-ként a lehető leginkább leépítés alatt áll.

S ennek a zöld civil szervezetek jelenlegi struktúrájában való működése alapvetően veszélyeztetett, hiszen most már lassan megszűnt minden olyan pályázati forrás, amely segítené ezek működését. A Nemzeti Civil Alap után létrejött új forrás, amely 7,7 milliárdról alig másfél milliárdra csökkentette a civil szervezetek támogatását, gyakorlatilag kizár minden olyan szervezetet, amelyek nevében a „keresztény”, a „polgári” vagy az ehhez hasonló szavak nem szerepelnek, és ellehetetleníti az összes olyan civil szervezetet, amely nem ezt az érdekkört támogatja. A zöld civil szektornak egy '71-ben indult fellendülését látuk az elmúlt negyven-egynéhány évben, és most Magyarországon ennek a visszaépülését. Arra kérem önöket, hogy ennek a problémájára is vessenek figyelmet. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő

úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Addig nem nyugszának, amíg minden magyar gazdálkodó családot tönkre nem tesznek?” címmel.

Megadom a szót öt percben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Egy segélykiáltás felolvasásával szeretném kezdeni a mai napirend utáni felszólalásomat. Ezt a kiáltást megkaptuk mindnyájan, ha jól tudom, hiszen az e-mail címek elég hosszú sora volt a címzettek között, de mivel a kormány érdemben napközben nem volt hajlandó reagálni ezekre a felvetésekre, kénytelen vagyok újból megtenni, és most már szeretném ezt szó szerint felolvasni, hiszen úgy gondolom, hogy mindenkinek tudni kell erről.

A hortobágyilegő-pályázatok vesztés állattartói szeptember 1-jétől polgári engedetlenséget hirdettek, és kijelentik, hogy addig nem adják át a tőlük indokolatlanul elvett legelőket, ameddig az alábbi követelések nem teljesülnek.

1. A nemzeti park haladéktalanul hozza nyilvánosságra a pályázatok bírálati jegyzőkönyveit.

2. A nemzeti park nyilatkozzon, hogyan akarja biztosítani a legeltetéses állattartás feltételeit, ha két évig nem követeli meg a meglévő számosállattartó mennyiséget.

3. A nemzeti park nyilatkozzon, hogy ki felel majd a legeltetés nélkül maradt természetvédelmi területeken a természetkárosításért.

4. A minisztérium nyilatkozzon, hogy mi történjen a legelő nélkül maradt több ezer állattal. Számíthatnak-e a kártalanításra a legelő nélkül maradt gazdálkodók? Nyilatkozzon arról is a nemzeti park, hogy mi indokolta a korábbi legeltetési egységek drasztikus növelését.

A Kehi haladéktalanul hozza nyilvánosságra a vizsgálati eredményeket.

A nyomozó hatóságok adjanak tájékoztatást a folyamatban lévő büntetőügyekről.

A nemzeti park nyilatkozzon arról is, kötöttek-e bűncselekmény gyanújával érintett nyertessel hasznosítási szerződést.

Itt zárójelben megjegyezném, hogy ez a gyanú sajnos egyre inkább beigazolódni látszik, ezért is tartom nagyon fontosnak, hogy mielőbb pontot tegyünk ezen ügy végére.

A parlament Mezőgazdasági bizottsága haladéktalanul tűzze napirendre az ügyet, és keressen megoldást a kialakult lehetetlen helyzetre. Én a következő mezőgazdasági bizottsági ülésen erre mindenképpen javaslatot fogok tenni, de hát az lenne, azt hiszem, a mindannyiunk számára legjobb megoldás, ha ezt egy kormánypárti politikus tenné, hiszen ez lenne a garancia arra, hogy ebből valóban komolyan megbeszélhető és eredményre vezető vita lesz.

A vesztés gazdák azonnali választ kérnek arra vonatkozóan, hogy miért csak a Fidesz érdekköréhez tartozó gazdák, illetve még nem gazdák a nyertesek.

A családok megélhetését, valamint a magyar agráriumot súlyosan veszélyezteti a kialakult helyzet. Valószínű, fentről, a bársonyszékekből nem lehet látni, hogyan sorvad el a magyar mezőgazdaság és benne a gazdák családostul.

Amennyiben nem kapunk hiteles választ a tárcától, úgy pertársaságot alakítunk, de mivel Magyarországon nem működik ez a jogállami rendszer, ezért Brüsszelhez fognak fordulni az érintettek, amit rendkívül sajnálnék, hiszen én is azon politikusok közé tartozom, akik a Jobbikban, teljesen természetes, hogy nem szeretjük a szennyest kitergetni, és itthon kellene ezt az ügyet megoldanunk, s a Nemzeti Földalap és a nemzeti parkos pályázatok körül kibombant többi botrányos ügyet is, de úgy tűnik, az itthoni keretek között nem működhet ennek a felgöngyöltése, márpedig az eddigi példák azt mutatják, hogy bizony nem működik, az NFA egyfajta állam az államban működik, és semmilyen jogi orvoslást nem lehetett eddig vele szemben érvényesíteni, nagyon kevés volt legalábbis a sikeres bírósági ítéletek száma, már ami a vesztes feleket érinti.

Én mindenképpen arra szeretném már sokadszor felszólítani a kormányt, hogy ezt a pályázati rendszert, ami alapján mind a nemzeti parkos, mind pedig az NFA alá tartozó földterületeket pályáztatja, gondolja át, legyen ez a pályázati rendszer nyilvános, legyen jogorvoslati lehetőség. 2014-ben Európa közepén egészen elképesztőnek tartom azt, hogy a közvagyon, mindannyiunk földterületét úgy pályáztatja meg az állam, hogy erre nincs rálátás, még nekünk, országgyűlési képviselőknek is csak nagyon korlátozott módon van, de az átlag állampolgárnak még ennyi sem jut.

Tehát ezek az alapvető követeléseink, illetve az eddigi pályázatok haladéktalan felülvizsgálata. Az olyan esetekben pedig, ahol meg lehet állapítani azt, hogy bizony csókosság, kormány közeli érdekkör jutott a területekhez, és semmilyen más érdeme nincsen, csak annyi, hogy jóban van egy aktuális államtitkárral vagy miniszterrel, ott pedig haladéktalanul bontsák fel ezeket a szerződéseket, és írjanak ki tisztességes pályázatot.

Az pedig alapelveként elmondható, hogy kizárólag helyben élő családi gazdálkodók legyenek ezen pályázatok nyertesei, az állattartást pedig valóban vasalják be mindenkiktől, aki bevállalta ezt feltételként az adott pályázatban, mert eddig azt láthatjuk, hogy csak bizonyos esetekben ellenőriznek, a sajátjaik felett pedig szemet hunynak.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kiss László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Az írástudatlanság világnapjára” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

napjára” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elnézést kérek, egy mondatot ha megengednek ehhez a kérdéshez. Nagyon örülök annak, hogy az a demonstráció, amelyik Gógös Zoltán szocialista politikus vezetésével itt a Ház előtt történt, ilyen talajra hullott, hogy most a DK és a Jobbik is csatlakozik ehhez az irányhoz. Úgy gondoljuk, hogy a magyar föld ügye mindannyiunk közös ügye.

(22.40)

Visszatérve szeptember 8-ára, az írástudatlanság elleni küzdelemre, azért szerettem volna szót kérni ebben a kérdésben, mert azt gondolom, e Ház falai között el kell hangozzék az, hogy az írástudatlanság kapcsán milyen sikerek és milyen látszólagos, valóban nem megalapozott tudások vannak ebben az országban. Szeptember 8-án volt az írástudatlanság elleni küzdelem világnapja. Ehhez képest a felmérések szerint a gyerekeink ötöde hagyja ott úgy az általános iskolát, hogy nem érti, amit olvas. A felnőtteknél ez az arány még rosszabb is. Általános vélemény, közkeletű hit, hogy a rendszerváltás előtt jobb volt az iskola, ez azonban ebben a formában így nem igaz. 1990 előtt, sokan azt mondják, hogy jobb teljesítményt értek el a tanulók. Hoffmann Rózsa volt oktatási államtitkár is szívesen hivatkozott a '70-es, '80-as évek jó hagyományaira.

Ehhez képest a valóság más. A '90-es évek közepén 22 országot érintő vizsgálat, úgynevezett felnőtt-írásbeliségi vizsgálat történt, ebben számos országot vizsgáltak. Magyarországot is. Az eredmény lesújtó volt. A szlovén, lengyel, portugál és chilei felnőtt lakosságot kivéve minden országnál gyengébb eredményt értünk el a 22 ország között. Ennek sok oka volt. Főleg azok az akkor már idősebb emberek, akiknek a Horthy-korszakban nem volt módjuk megszerezni az alapvető ismereteket, rendkívül rontották ezt a statisztikát. De most is elmondható az, hogy valamennyi mérés alapján a gyerekek 20 százaléka ma funkcionális analfabéta, aki elhagyja az iskolapadot.

Ha arra vagyunk kíváncsiak, hogy mi lehet a gyerekek olvasási képessége gyengeségének hátterében, akkor elsőként meg kell azt néznünk, hogy mennyi könyvet tartanak ezek a családok, illetve vannak-e saját könyveik a gyerekeknek. Az olvasási nehézség, az analfabétizmus ugyanis nagyon nagy mértékben függ a családi körülményektől. De nem csupán a házi könyvtártól, hanem, érdekes módon, akár még attól is, hogy kommunikálnak-e egymással a szülők és a gyerekek. Természetesen az óvodáskorban kezdődik az olvasásra nevelés. Ehhez kapcsolódik később az iskola, amely meghatározó szerepet kap.

A nemzetközi vizsgálat alapján elmondható, hogy egy felszerelt iskolai könyvtárnak pusztán a léte

is 14 százalékkal növeli az írástudók arányát abban a közösségben. Emiatt is rendkívül fontos lenne az iskolai könyvtárak fejlesztése. A problémát a PISA-felmérések rendkívül jól jelzik. Negyedikben a gyerekek még egészen jó eredményt mutatnak, hatodikban már rosszabb a kép, nyolcadikban pedig szignifikánsan rosszabb. Lesújtó és a szakképzésre vonatkozóan érdekes tanulság, hogy például a kilencedik szakképzési évfolyamon rosszabbak a gyerekek kulcskompetenciális olvasási kompetenciái, mint a nyolcadikos átlag, ami pedig a szerkezetváltó iskolák miatt szintén rosszabb, mint a hatodikos.

Sajnos, a kerettantervek sem javítottak ezen a helyzeten, sőt rontottak, annak ellenére, hogy például a Magyar Tanár Egyesülete folyamatosan javasolja a kerettantervek módosításában azt, hogy a kötelező olvasmányok rendszerét változtassák meg, korszerűbb, a gyerekek igényéhez jobban illeszkedő tanterv készüljön. Ez írott malaszt marad. Talán visszaemlékszünk gyerekkori élményeinkre, amikor kilencedikben, vagy ahogy akkor mondtuk, elsőben az Antigonéval birkóztunk. És ha valaki vette a fáradságot arra, hogy 18 évesen újraolvassa az elsőben átrágott klasszikusokat, akkor azt láthatta, hogy érti a szöveget, amit adott esetben korábban nem olvasott.

A könyvekkel való személyes kapcsolat is nagy jelentőséggel bír, e vizsgálatok szerint az e-bookokon, illetve a számítógépen olvasott szöveg feldolgozási hatékonysága lényegesen gyengébb a könyvekénél. Hogy miként lehet küzdeni tehát az írástudatlanság ellen? Tanítással és tanulással. Nem úgy, hogy levisszük a gyerekek kötelező iskolába járásának korhatárát 16 évre, hanem úgy, hogy visszahozzuk 18 éves korra, korszerű tankönyvekkel és a könyvek kultúrájának visszaadásával. Remélem, a kormány támogatja ezt a küzdelmet. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony: „Önök miért nem látják vagy akarják látni azt, amit mindenki lát, hogy egyre több az éhes gyermek?” címmel. Az MSZP-képviselőcsoport tagjaként kért szót képviselő asszony. Megadom a szót ötperces időkeretben.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Úgy tűnik, hogy az OECD, az Eurostat, az UNICEF, a KSH és a Társi is téves adatokat közöl évről évre. Úgy tűnik, hogy Magyarországon nem is növekszik a szegénység, különösen nem olyan mértékben, mint amit az előzőekben felsorolt szervezetek az utóbbi években kimutattak.

Miért is mondom én ezt? A nyár folyamán több alkalommal írásbeli kérdést tettem fel a nyári szociális étkeztetés kapcsán, hogy pontosan mely településeken és hányan részesültek az elmúlt években a

programban. Államtitkár úr válaszából az derült ki, hogy 2014-ben 123 ezer gyermeket ért el a támogatás, igaz, évekként ezelőtt ez még 140 ezer gyermeket érintett. Az idén 1270 település vett részt a programban, három éve még 1422 település volt benne. 2010-ben pedig 2443 önkormányzat kapott támogatást gyermekek étkeztetéséhez.

Az adatokból azt is láthatjuk, hogy a legnagyobb változás 2012-ben történt, amikor az önkormányzatok által újraszabott feltételek jelentősen megnehezítették a részvételt a programban. Akkor körülbelül 350 településsel kevesebb élt a lehetőséggel. Mindez a változás azzal egy időben történt, amikor az összes felmérés és statisztikai adat azt mutatja, hogy egyre nagyobb a szegénységben élők száma, és egyre több gyermek nélkülözik. Úgy tűnik, ez még sem sarkallta arra a kormányt, hogy több gyermeknek biztosítsa a nyári szociális étkeztetést, vagy téves adatokat közöljen folyamatosan.

Önök azt állítják, hogy az elmúlt egy évben 20 százalékkal nőtt az önkormányzatok által önerőből étkező gyermekek száma, vagyis számszerűen 635 fővel nőtt azon gyermekek száma a programban, akik után nem a költségvetés, hanem az önkormányzat fizeti ki a szükséges támogatást. Azt azonban nem emelte ki, hogy míg 2011-ben még több mint 18 ezer gyerek volt, akinek a település maga tudta biztosítani a támogatást, addig 2014-ben már alig 4 ezer. Ez pedig nagyjából 80 százalékos csökkenést jelent.

Mindez a változás annak ellenére történt meg, hogy állítólag sikeres volt az önkormányzati adósságkonszolidáció. Úgy tűnik, még sincsenek jobb helyzetben ezek a települések, hiszen jóval kevesebb gyermek önrészt tudják vállalni, mint korábban. Továbbá az adatok összevetéséből látható, 2011-hez képest az összes későbbi évben jóval alacsonyabb a megállapított adagszám mértéke. Három éve körülbelül még 6,4 millió adag ételre volt elég az állami támogatás, 2014-ben már csak alig 6 millióra futotta. Eltűnt 400 ezer adag étel. Az elmúlt évek nyári szociális étkeztetési adataiból azt is láthatjuk, hogy mindig több volt a beérkezett igény, mint amennyi támogatást megállapítottak. Ezek nem voltak jelentős eltérések, mégsem kapták meg az összes igényelt támogatást a települések, miközben feltehetően nem ezen a néhány millió forintot múlt volna az államháztartás egyensúlya.

Ezért többször feltettem már ezeket a kérdéseket, és újra felteszem a kormánynak: önök miért nem látják vagy akarják látni azt, amit mi látunk? Úgy tűnik, önök a valódi helyzetet folyamatosan sajátosan értelmezik. Miért nem adták meg az összes beérkezett igényre a támogatást? Jövőre emelik-e a nyári szociális étkeztetésre szánt állami forrásokat? Jövőre változtatnának-e a szabályozáson annak érdekében, hogy egyszerűbben megoldható legyen a településeknek az étkeztetés megszervezése?

Mikortól biztosítják az étkeztetést az év minden napjára, minden rászoruló gyermeknek? Főleg an-

nak tudatában, hogy egyre szegényednek a családok, és egyre több gyermek éhezik Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr, független: „A kormány védelempolitikája” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Most, hogy így magunkra maradtunk, legalábbis a kormány magunkra hagyott így ma estére, így az ő védelmüket most nem tudjuk élvezni. Pedig az elmúlt egy-másfél év alatt a védelem szó alatt annyi minden elhangzott ebben a házban és másutt is, hogy érdemes erre néhány szót vesztegetni még ilyenkor is.

(22.50)

Megvédték a pálinkát, megvédték a földtörvényt, megvédték a kiskereskedőket és még sok minden mást, köztük a magyar akácot is ugye, de ami úgy jobban megmaradt bennünk, az az volt, amikor megvédték a rezsicsökkentést folyamatosan, és eközben minél szegényebb volt egy család, annál rosszabbul járt ezzel a védelemmel, mert annál több egyéb terhet raktak rá a magyar családokra. Az egy másik része, hogy annak a kormányzati propagandagépezetnek az eredményeként, amellyel igyekeztek elhíttetni azt, hogy ezzel bármit is tett a kormány értük, bizony sok minden eredményt értek el. Egyszerűen becsapták az embereket.

De idesorolhatjuk azt, amikor megvédték a nyugdíjat. Megvédték a nyugdíjat, eközben pedig hárommillió embertől ellopták, elvették a nyugdíjmegtakarításukat, amit több mint tíz éven át, évtizeden át gyűjtöttek az emberek. Egyszerűen lenyúlták, és azt is éppen eltagadják, hogy lényegében az államháztartási hiány csökkentésére felhasználták, legalábbis egy részét, a nagyobb részét pedig egyszerűen csak felélték. És ebből készítik számunkra azt a propagandát, miszerint nekünk jobb lenne.

De aztán megvédték a fiatalokat a dohányzástól is, mégpedig egy olyan című törvénnyel, amivel a saját haverjaiknak a dohánypiacot felosztva szétosztották. Ennek a törvénynek az eredményeként vagy talán inkább úgy mondom, hogy ennek a törvénynek a mintájára most újabb védelem alá helyeznék Magyarországot egyik fontos kereskedelmi ágazatát, de mielőtt erre rátérnénk, tekintettel arra, hogy a kormánytöbbség a fiatalok dohányzásának visszaszorításáról, a dohánytermékek kiskereskedelméről szóló 2012. évi törvénnyel a dohányterméket állami monopóliummá nyilvánította, illetve koncessziókö-

telessé tette, ezzel korlátozta a dohánytermékek kiskereskedelmének forgalmát. És ahogy a törvény rendelkezéseinek végrehajtását követően jelentősen visszaesett a dohánytermékek legális kiskereskedelme, és megnövekedett a feketepiaci forgalom, komoly jövedéki- és forgalmiadó-veszteséget okozott a költségvetésnek.

És most elérkeztünk oda, hogy a választások előtt, itt az önkormányzati választások előtt lábra kapott az a hír, hogy nemcsak a dohánykereskedelmet, hanem emellett a szeszes italok kereskedelmét is szeretnék a kormány védelme alá bevonni, és megvédeni másokat attól, hogy ezzel kereskedjenek, avagy ehhez a fogyasztáshoz hozzáférjenek. Ezért ezt követően a kormány pedig azt tette, hogy ő cáfol, ő márpedig ilyenre nem készül.

Akkor eljött az ideje annak, hogy a kormány egyszer igazat mondjon. Tegyen lépéseket azért és bizonyítsa be, hogy ő valóban nem készül ilyen törvény elfogadására, nem készül ilyen jogszabály beadására, nem folytat egyeztetéseket szakmai szervezetekkel egy ilyen törvény előkészítésére, és ezért a kormány - miközben korábban a szóvivője cáfolta - tegyen hathatós intézkedéseket ezeknek a híreszteléseknek az ellensúlyozására. Egy ilyen terv megvalósítása előreláthatóan a dohány forgalmazásához hasonló feketepiaci folyamatokat indítana el, további jelentős adóbevételről fosztva meg a költségvetést, de ami a legfontosabb, hogy nagyon sok ember munkáját vennék el, veszítik el, és ezrek válnak földönfutóvá ismét a kormány tevékenységének eredményeként.

Ezért célszerű, ha a kormány kinyilvánítja azt, és az általunk készített határozati javaslatot támogatva igenis bejelenti, hogy nem kíván ilyen jogszabályt előkészíteni, nem is akar a következő négyéves ciklusban ezzel foglalkozni *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezzel a jogszabállyal nem kíván foglalkozni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni a képviselő úr felszólalásra.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából: „Az északatlanti együttműködés aktuális kérdései” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A rendszerváltást követően kialakított hármas külpolitikai prioritás egyike volt az euroatlanti integráció. Nyilvánvaló volt, hogy Magyarország biztonságának elsődleges garanciája a NATO-tagság, a szélesebben értelmezett biztonság szavatolásában pedig nagy szerepet játszik az Európai Unió. A NATO-csatlakozás mellett a magyar politika és cselekvés legfontosabb prioritása az európai integrációs csatlakozás volt, hiszen annak minden

előnye mellett a szomszédság- és nemzetpolitikai célokat is sikeresen valósíthatta meg a magyar külpolitika.

Magyarország népszavazással megerősített csatlakozása az Európai Unióhoz és a NATO-hoz tudatos értékválasztás alapján történt, amely értékek elsődlegesen az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, az emberi és kisebbségi jogok tisztelete, a vállalkozás szabadsága vagy a kulturális, vallási és etnikai sokszínűség védelme. Ezek mentén Magyarország tudatosan vállalt szerepet és felelősséget az azonos értékrendet valló országok közösségében, szövetségi rendszerében. A feladat most az ország integrációjának elmélyítése, teljes bekapcsolódás, érdemi hozzájárulás és hatékony érdekérvényesítés az Unióban és a NATO-ban is.

A pénzügyi válság kitörésével, Magyarország unortodox gazdaságpolitikájával, válságkezelésével, európai különutas politikájával meggyengülni látszik ezen európai értékek védelme. Az orosz-ukrán katonai konfliktus kirobbanásával az Oroszországhoz fűződő gazdasági kapcsolatok vélt vagy valós előnyei miatt a magyar kormány - elfelejtkezve a magyar választópolgárok népszavazással megerősített értékválasztásáról - több esetben a közösen kialakított európai értékrenddel szemben foglalt állást.

A kialakult helyzetben az Országgyűlés feladata, hogy megerősítse Magyarország elkötelezettségét az európai értékek, az euroatlanti integrációs vállalások mellett; tagságát az Európai Unió és a NATO érték-közösségében, illetve emlékeztessen az ország vállalásaira. Ennek részeként az azonos értékrendet valló országok közösségével való szövetségi rendszerben a kölcsönös gazdasági előnyökhöz fűződő közös érdekek mentén fejlesztheti Magyarország együttműködését és partneri viszonyát más országokkal.

Tekintettel arra, hogy Magyarország katonai biztonságának elsődleges garanciája a NATO-tagság, a szélesebben értelmezett biztonság szavatolásában pedig nagy szerepet játszik az Európai Unió, valamint arra, hogy a magyar politika és cselekvés legfontosabb kerete az Európai Unió, illetve az uniós partnerekkel és a NATO-szövetségesekkel közösen vallott értékek, mint az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, a kulturális, vallási és etnikai sokszínűség védelme érdekében, az MSZP az Európai Unió és a NATO értékei melletti kiállásról betervezett egy határozati javaslatot az Országgyűlés elé.

Tisztelt Ház! Hallhattuk ma a miniszterelnök úrnak az Európai Unióval és a NATO-val kapcsolatos mondatait. Ezek két okból is nagy örömet jelentettek számomra. Az egyik az, hogy egyébként ezeket a mondatokat már az elmúlt négy évben sokkal sűrűbben és előbb kellett volna halljuk a miniszterelnök úrtól, de azt mondom, hogy jobb később, mint soha.

A másik ok az öröme pedig, hogy ezek szerint a miniszterelnök úr elolvasta az MSZP-nek az Európai Unióról és a NATO-ról, ezen értékek melletti kiállásról szóló határozati javaslatát. Tehát ezek után az

elhangzott mondatok után bizonyára szinte kötelező érvényű lesz az Országgyűlés kormánypárti képviselői számára az, hogy ők is támogassák majd ezt a benyújtott határozati javaslatot. Tehát az említettekkel kapcsolatban egyértelmű állásfoglalást várunk a kormánytól és az Országgyűléstől, azaz egyértelmű értékválasztást.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(23.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy nem kíván válaszolni képviselő asszony felszólalására.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Az LMP közösségi bérlakásokkal oldaná meg a fiatalok és a gyermekes családok lakhatását” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! A lakhatás problémájáról, néhány kérdéstről, illetve egy megoldási javaslatról szeretnék beszélni. Nem csupán arról van szó, hogy Magyarországon több mint egymillió embert érint a lakhatási szegénység valamilyen formája, de sok esetben a megfelelő lakásba való költözés nehézsége a fiatalok családalapítását, a továbbtanulást vagy éppen a munkaerőpiacon való elhelyezkedést akadályozza meg.

A Lehet Más a Politika szeretne szakítani az elmúlt 24 év koncepciótlanságával és sodródásával. A rendszerváltás után egyik kormány sem érezte feladatának egy átfogó lakáspolitikát megvalósítását. Néhány kedvezményezett társadalmi csoport lakáshoz jutásának segítségével túl legfeljebb az elnyúló válságkezelésre futotta az ötletekből.

Az LMP szeretné azt leszögezni, mi a lakhatást alapvető emberi jognak tartjuk, ezért abból indulunk ki, hogy alkotmányos szinten kell garantálni a lakhatáshoz való jog érvényesülését. A jelenleginél sokkal komolyabb felelősséget kell vállalnia a kormánynak és az önkormányzatoknak egyaránt, hogy mindenkinek legalább egy szerény, de biztonságot és nyugalmat nyújtó otthona lehessen. Hogy ez tényleg megvalósulhasson, szeretnénk újra a széles közvélemény figyelmébe ajánlani az LMP lakáspolitikai megoldását.

Tudni kell, hogy Magyarországon körülbelül 400 ezer üres lakás van, vagyis tízből egy lakásban nem lakik senki. Ezen ingatlanok túlnyomó többsége magántulajdonban van, de azt is el kell ismerni, hogy komoly problémák vannak az önkormányzati bérlakás-gazdálkodással is. Az igaz, hogy a települések mozgásteret rendkívül szűk ezen a téren, hiszen a lakások csupán 2-3 százaléka az, ami önkormányzati bérlakás, de az önkormányzatok még ezt a szűk mozgásteret sem használják ki, számos bérlakás jelenleg is üresen áll, felújítás hiányában folyamatosan romlik az állaguk. Ezeket az önkormányzati ingatlanokat

fel kell mérni, felújításukat meg kell tervezni, és erre persze forrásokat kell szánni. De ahhoz, hogy a több százezer ember lakásproblémáját megoldhassuk, fiatalok családalapítását vagy a már gyermekes családok biztonságos és megfizethető lakhatását támogassuk, szükség van a magántulajdonban lévő bérlások bevonására is. Innovatív állami, önkormányzati beavatkozásra van szükség, amely feléleszti a lakáspiaci mobilitást, olyan személyeket és családokat is bekapcsolva, akik önerőből nemhogy lakást nem tudnak venni maguknak, de még piaci albérltet sem tudnak megfizetni, a lakásállomány csupán pár százalékát kitevő önkormányzati bérlásokból pedig kiszorulnak.

Az LMP által megvalósítani szándékozott új közösségi bérlásprogram elsősorban a fiatalok és gyerekes családok lakáshoz jutását segíti, de a hajléktalanság kezelésének is fontos eszköze lehet. A közösségi bérlások ebben az új rendszerben az önkormányzati, állami támogatás miatt megfizethetőek, és a jogi garanciák révén biztonságot nyújtanak a bérlőnek és a bérbeadónak egyaránt. Csak így találhat egymásra a lakáspiacon a kereslet és a kínálat.

Ehhez hasonló közösségi bérlásprogramok széles körben elterjedtek már az Európai Unió szerencsésebb tagországaiban. A kezdeményezés Magyarországra vonatkozó megvalósítási tervét szakmai szervezetek nemrég dolgozták ki. Az ő koncepciójukat támogatja és javasolja megvalósításra az LMP is.

A program országos mértékben működik igazán hatékonyan, de már egy-egy nagyváros esetében is elindítható. Az LMP fővárosi választási programjának kiemelt pontja a budapesti bérlásprogram elindítása. Ne higgyék, hogy mindez óriási költségeket emésztene fel, ahogy tette azt például az első Orbán-kormány kizárólag a tehetősebbeket segítő kamattámogatási programja még a 2000-es évek legelején. Nem fenyeget a devizahitelekkel kapcsolatos kockázat és válság sem. A szakértői számítások szerint már egy fél stadion árából, körülbelül 5-6 milliárd forintból 10 ezer család lakhatását lehetne így módon biztosítani évente. Ez egy ilyen költséghatékony megoldás, a program forrásigénye még budapesti szinten sem megterhelő, egyéni és társadalmi haszna pedig messze nagyobb az anyagi kiadásoknál. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány jelezte, hogy írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirend utáni felszólalásunk végéhez értünk, holnap 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés ülését.

Megköszönöm munkájukat, az ülésnapot bezárom. Jó éjszakát!

(Az ülésnap 23 óra 5 perckor ért véget.)

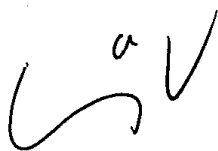
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)